

Euroopan unionin virallinen lehti

L 132

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

59. vuosikerta

21. toukokuuta 2016

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/800, annettu 11 päivänä toukokuuta 2016, rikoksesta epäiltyjä tai syytettyjä lapsia koskevista menettelytakeista rikosoikeudellisissa menettelyissä 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/801, annettu 11 päivänä toukokuuta 2016, tutkimusta, opiskelua, harjoittelua, vapaaehtoistyötä, oppilasvaihto-ohjelmaa tai koulutushanketta ja au pairina työskentelyä varten tapahtuvan kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä 21
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/802, annettu 11 päivänä toukokuuta 2016, tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuuden vähentämisestä 58

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

KANSAINVÄLISET SOPIMUKSET

- ★ Neuvoston päätös (EU) 2016/803, annettu 7 päivänä toukokuuta 2015, Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan välisen Euro-Välimeri-ilmailusopimuksen muuttamisesta Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi tehdyn pöytäkirjan allekirjoittamisesta unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta sekä sen väliaikaisesta soveltamisesta 79
- Pöytäkirja Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan välisen Euro-Välimeri-ilmailusopimuksen muuttamisesta Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi 81

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

ASETUKSET

- ★ Neuvoston asetus (EU, Euratom) 2016/804, annettu 17 päivänä toukokuuta 2016, perinteisten, ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen käyttöön asettamisesta sovellettavista menetelmistä ja menettelyistä sekä käteisvarojen saamiseksi toteutettavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 muuttamisesta 85
- ★ Komission asetus (EU) 2016/805, annettu 20 päivänä toukokuuta 2016, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 396/2005 liitteen IV muuttamisesta tehoaineiden *Streptomyces* K61 (aiemmin *S. griseoviridis*), *Candida oleophila* O-kanta, FEN 560 (jota kutsutaan myös sarviapilaksi tai sarviapilan siemenjauheeksi), metyyliidekanoaatti (CAS-nro 110-42-9), metyylioktanoaatti (CAS-nro 111-11-5) ja terpenoidiseos QRD 460 osalta ⁽¹⁾ 95
- Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/806, annettu 20 päivänä toukokuuta 2016, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 97

PÄÄTÖKSET

- ★ Neuvoston päätös (EU) 2016/807, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2016, Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä (IMO) meriliikenteen helpottamiskomitean 40. istunnossa, meriympäristön suojelukomitean 69. istunnossa ja meriturvallisuuskomitean 96. istunnossa Euroopan unionin puolesta esitettävästä kannasta meriliikenteen helpottamista koskevan Marpol-yleissopimuksen liitteeseen IV, SOLAS-yleissopimuksen II-2/13 ja II-2/18 sääntöön, paloturvallisuujärjestelyjen säännöstöön ja vuoden 2011 laajennettua katsastusohjelmaa koskevaan säännöstöön tehtyjen muutosten hyväksymiseen 99
- ★ Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean päätös (YUTP) 2016/808, annettu 18 päivänä toukokuuta 2016, EU:n operaation komentajan nimittämisestä Euroopan unionin sotilasoperaatioon, jolla osallistutaan merirosvouksen ja aseellisten ryöstöjen ehkäisemiseen ja torjuntaan Somalian rannikkovesillä (Atalanta) (ATALANTA/2/2016) 103
- ★ Komission päätös (EU) 2016/809, annettu 20 päivänä toukokuuta 2016, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan ilmoituksesta, jonka mukaan se haluaa osallistua tiettyihin poliisiyhteistyön alalla ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa annettuihin, Schengenin säännöstöön kuulumattomiin unionin säädöksiin 105
- ★ Euroopan keskuspankin päätös (EU) 2016/810, annettu 28 päivänä huhtikuuta 2016, toisesta kohdennettujen pitempiäikaisten rahoitusoperaatioiden sarjasta (EKP/2016/10) 107
- ★ Euroopan keskuspankin päätös (EU) 2016/811, annettu 28 päivänä huhtikuuta 2016, kohdennettuihin pitempiäikäisiin rahoitusoperaatioihin liittyvistä toimenpiteistä annetun päätöksen EKP/2014/34 muuttamisesta (EKP/2016/11) 129

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2016/800,

annettu 11 päivänä toukokuuta 2016,

rikoksesta epäiltyjä tai syytettyjä lapsia koskevista menettelytakeista rikosoikeudellisissa menettelyissä

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 82 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Tämän direktiivin tarkoituksena on luoda menettelytakeet, joilla varmistetaan, että lapset, eli alle 18-vuotiaat henkilöt, jotka ovat epäiltyinä tai syytettyinä rikosoikeudellisissa menettelyissä, pystyvät ymmärtämään ja seuraamaan näitä menettelyjä ja käyttämään oikeuttaan oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, sekä ehkäistään lasten uusintarikollisuutta ja edistetään heidän sopeutumistaan yhteiskuntaan.
- (2) Koska tällä direktiivillä vahvistetaan epäiltyjen tai syytettyjen lasten prosessuaalisten oikeuksien suoja koskevia yhteisiä vähimmäissääntöjä, sen tavoitteena on lujittaa jäsenvaltioiden luottamusta toistensa rikosoikeudellisiin järjestelmiin ja siten helpottaa rikosasioissa annettujen päätösten vastavuoroista tunnustamista. Tällaisten yhteisten vähimmäissääntöjen olisi myös poistettava esteet kansalaisten vapaan liikkuvuuden tieltä jäsenvaltioiden alueella.
- (3) Vaikka kaikki jäsenvaltiot ovat ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamisesta tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen, jäljempänä 'Euroopan ihmisoikeussopimus', kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen ja lapsen oikeuksia koskevan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen osapuolia, kokemus on osoittanut, että tämä ei yksinään aina merkitse riittävää luottamusta muiden jäsenvaltioiden rikosoikeudellisiin järjestelmiin.
- (4) Neuvosto hyväksyi 30 päivänä marraskuuta 2009 päätöslauselman etenemissuunnitelmasta epäiltyjen tai syytettyjen henkilöiden prosessuaalisten oikeuksien vahvistamiseksi rikosoikeudellisissa menettelyissä ⁽³⁾, jäljempänä 'etenemissuunnitelma'. Etenemissuunnitelmassa esitetään vaihe vaiheelta seuraavia oikeuksia koskevien toimenpiteiden toteuttamista: oikeus käännöksiin ja tulkkaukseen (toimenpide A), oikeus tietojen saamiseen oikeuksista ja syytteistä (toimenpide B), oikeus oikeudelliseen neuvontaan ja oikeusapuun (toimenpide C), oikeus pitää yhteyttä sukulaisiin, työnantajiin ja konsuliviranomaisiin (toimenpide D) sekä haavoittuvassa asemassa olevien epäiltyjen tai syytettyjen oikeus erityisiin suojatoimiin (toimenpide E). Etenemissuunnitelmassa

⁽¹⁾ EUVL C 226, 16.7.2014, s. 63.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 9. maaliskuuta 2016 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 21. huhtikuuta 2016.

⁽³⁾ EUVL C 295, 4.12.2009, s. 1.

korostetaan, että oikeuksien järjestys on suuntaa-antava ja että sitä voidaan näin ollen muuttaa tarpeen mukaan. Etenemissuunnitelma on tarkoitettu toimimaan kokonaisuutena, ja siitä voidaan hyötyä täysimääräisesti vasta, kun kaikki sen osat on pantu täytäntöön.

- (5) Eurooppa-neuvosto ilmaisi 11 päivänä joulukuuta 2009 pitävänsä etenemissuunnitelmaa myönteisenä ja sisällytti sen osaksi Tukholman ohjelmaa – Avoin ja turvallinen Eurooppa kansalaisia ja heidän suojeluaan varten ⁽¹⁾ (2.4 kohta). Eurooppa-neuvosto korosti, että etenemissuunnitelma ei ole tyhjentävä, ja kehotti komissiota tarkastelemaan muita tekijöitä, jotka liittyvät epäiltyjä ja syytettyjä koskevien prosessuaalisten oikeuksien vähimmäisvaatimuksiin. Eurooppa-neuvosto kehotti komissiota myös arvioimaan, onko muita seikkoja, esimerkiksi syyttömyysolettamaa, käsiteltävä yhteistyön parantamiseksi kyseisellä alalla.
- (6) Etenemissuunnitelman nojalla on tähän mennessä hyväksytty neljä prosessuaalisia oikeuksia rikosoikeudellisissa menettelyissä käsittelevää säädöstä eli Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivit 2010/64/EU ⁽²⁾, 2012/13/EU ⁽³⁾, 2013/48/EU ⁽⁴⁾ ja (EU) 2016/343 ⁽⁵⁾.
- (7) Tällä direktiivillä edistetään lapsen oikeuksia ottaen huomioon Euroopan neuvoston lapsiystävällisen oikeudenkäytön suuntaviivat.
- (8) Kun lapsi on epäiltynä tai syytettynä rikosoikeudellisissa menettelyissä tai neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS ⁽⁶⁾ mukaisen eurooppalaista pidätysmääräystä koskevan menettelyn kohteena, jäljempänä 'etsitty', jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että lapsen etu otetaan aina ensisijaisesti huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan, jäljempänä 'perusoikeuskirja', 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- (9) Rikosoikeudellisissa menettelyissä epäiltyihin tai syytettyihin lapsiin olisi kiinnitettävä erityistä huomiota, jotta voitaisiin vaalia heidän mahdollisuuttaan kehittyä ja sopeutua takaisin yhteiskuntaan.
- (10) Tätä direktiiviä olisi sovellettava lapsiin, jotka ovat epäiltyjä tai syytettyjä rikosoikeudellisissa menettelyissä, ja etsittyihin lapsiin. Etsittyihin lapsiin olisi sovellettava tämän direktiivin asiaa koskevia säännöksiä siitä lähtien, kun heidät pidätetään täytäntöönpanojäsenvaltiossa.
- (11) Tätä direktiiviä tai sen tiettyjä säännöksiä olisi sovellettava myös epäiltyihin tai syytettyihin henkilöihin rikosoikeudellisissa menettelyissä sekä etsittyihin, jotka olivat lapsia menettelyn kohteeksi joutuessaan mutta jotka ovat sen jälkeen täyttäneet 18 vuotta, jos tämän direktiivin soveltaminen on asianmukaista ottaen huomioon tapauksen kaikki olosuhteet, muun muassa asianomaisen henkilön kehitystaso ja haavoittuvuus.
- (12) Tapauksissa, joissa henkilö on täyttänyt 18 vuotta, kun hänestä tulee rikosoikeudellisissa menettelyissä epäilty tai syytetty, mutta rikoksentekehetyllä hän oli lapsi, jäsenvaltioita kannustetaan soveltamaan tässä direktiivissä säädettyjä menettelytakeita, kunnes kyseinen henkilö täyttää 21 vuotta; tämä koskee ainakin rikoksia, jotka epäilty tai syytetty on tehnyt ja joita koskevat tutkinta- ja syytetoimet on yhdistetty, koska ne liittyvät erottamattomasti rikosoikeudelliseen menettelyyn, joka on alkanut kyseisen henkilön ollessa alle 18-vuotias.
- (13) Jäsenvaltioiden olisi määritettävä lapsen ikä hänen oman lausuntonsa, lapsen henkilötietojen tarkastuksen, asiakirjojen ja muiden todisteiden perusteella ja, jos tällaisia todisteita ei ole käytettävissä tai niiden perusteella ei saada täyttä varmuutta, lääkärintarkastuksen perusteella. Lääkärintarkastuksen olisi oltava viimeinen keino, ja sitä tehtäessä olisi kunnioitettava tarkasti lapsen oikeuksia, fyysistä koskemattomuutta ja ihmisarvoa. Jos henkilön iästä jää edelleen epäilyksiä, hänen olisi tätä direktiiviä sovellettaessa oletettava olevan lapsi.

⁽¹⁾ EUVL C 115, 4.5.2010, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/64/EU, annettu 20 päivänä lokakuuta 2010, oikeudesta tulkkaukseen ja käännöksiin rikosoikeudellisissa menettelyissä (EUVL L 280, 26.10.2010, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/13/EU, annettu 22 päivänä toukokuuta 2012, tiedonsaantioikeudesta rikosoikeudellisissa menettelyissä (EUVL L 142, 1.6.2012, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/48/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2013, oikeudesta käyttää avustajaa rikosoikeudellisissa menettelyissä ja eurooppalaista pidätysmääräystä koskevista menettelyistä sekä oikeudesta saada tieto vapaudenmenetyksestä ilmoitetuksi kolmannelle osapuolelle ja pitää vapaudenmenetyksen aikana yhteyttä kolmansiin henkilöihin ja konsuliviranomaisiin (EUVL L 294, 6.11.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2016/343, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, eräiden syyttömyysolettamaan liittyvien näkökohtien ja läsnäolo oikeudenkäynnissä koskevan oikeuden lujittamisesta rikosoikeudellisissa menettelyissä (EUVL L 65, 11.3.2016, s. 1).

⁽⁶⁾ Neuvoston puitepäätös 2002/584/YOS, tehty 13 päivänä kesäkuuta 2002, eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä (EYVL L 190, 18.7.2002, s. 1).

- (14) Tätä direktiiviä ei olisi sovellettava tiettyihin vähäisiin rikkomuksiin. Sitä olisi kuitenkin sovellettava, jos epäilty tai syytetty lapsi on menettänyt vapautensa.
- (15) Joissakin jäsenvaltioissa jokin muu viranomainen kuin tuomioistuin, jolla on toimivalta rikosasioissa, määrää suhteellisen vähäisistä rikkomuksista rangaistuksen, joka on muu kuin vapaudenmenetys. Asia voi olla näin esimerkiksi tieliikenneriikkomusten osalta, joita tapahtuu runsaasti ja jotka saatetaan havaita liikenteenvalvonnan johdosta. Tällaisissa tilanteissa olisi epätarkoituksenmukaista edellyttää, että toimivaltaiset viranomaiset takaavat kaikki tämän direktiivin mukaiset oikeudet. Jos jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään, että tällainen viranomainen määrää rangaistuksen vähäisistä rikkomuksista, ja rangaistuksen määräämisestä on joko mahdollista valittaa tuomioistuimeen, jolla on toimivalta rikosasioissa, tai asia on muuten mahdollista siirtää tällaisen tuomioistuimen käsiteltäväksi, tätä direktiiviä olisi näin ollen sovellettava ainoastaan kyseisessä tuomioistuimessa tällaisen valituksen tai siirron johdosta käytävään menettelyyn.
- (16) Joissakin jäsenvaltioissa tiettyjä vähäisiä rikkomuksia, erityisesti vähäisiä tieliikenneriikkomuksia, yleisten kunnallisten määräysten vähäisiä rikkomuksia ja vähäistä yleisen järjestyksen loukkaamista, pidetään rikoksina. Tällaisissa tilanteissa olisi epätarkoituksenmukaista edellyttää, että toimivaltainen viranomainen takaa kaikki tämän direktiivin mukaiset oikeudet. Jos jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään vähäisten rikkomusten osalta, että vapaudenmenetystä ei voida määrätä seuraamukseksi, tätä direktiiviä olisi näin ollen sovellettava ainoastaan menettelyihin tuomioistuimessa, jolla on toimivalta rikosasioissa.
- (17) Tätä direktiiviä olisi sovellettava ainoastaan rikosoikeudellisiin menettelyihin. Sitä ei olisi sovellettava muuntotyyppiin menettelyihin eikä etenkin menettelyihin, jotka on suunniteltu erityisesti lapsia varten ja jotka saattavat johtaa suojelu-, kurinpito- tai kasvatustoimenpiteisiin.
- (18) Tämän direktiivin täytäntöönpanossa olisi otettava huomioon direktiivien 2012/13/EU ja 2013/48/EU säännökset. Tässä direktiivissä säädetään lasten ja vanhempainvastuunkantajan tiedonsaantia koskevista täydentävistä lisätakeista, jotta lasten erityistarpeet ja haavoittuvuus voidaan ottaa huomioon.
- (19) Lasten olisi saatava tietoa oikeudellisen menettelyn kulkua koskevista yleisistä näkökohdista. Tätä varten heille olisi erityisesti annettava lyhyt selitys oikeudellisen menettelyn seuraavista vaiheista siinä määrin kuin tämä on mahdollista rikosoikeudellisen menettelyn kannalta sekä asianomaisten viranomaisten roolista. Annettavien tietojen tulisi riippua tapauksen olosuhteista.
- (20) Lasten olisi saatava tietoa oikeudesta lääkärintarkastukseen varhaisimmassa sopivassa menettelyn vaiheessa ja viimeistään vapaudenmenetyksen tapahtuessa, jos lapsen kohdistetaan tällainen toimenpide.
- (21) Jos lapsi menettää vapautensa, oikeuksia koskevaan ilmoitukseen, joka annetaan lapselle direktiivin 2012/13/EU mukaisesti, olisi sisällytettävä selkeät tiedot oikeuksista, jotka lapsella on tämän direktiivin nojalla.
- (22) Jäsenvaltioiden olisi annettava vanhempainvastuunkantajalle tiedot sovellettavista prosessuaalisista oikeuksista kirjallisesti, suullisesti tai molemmilla tavoilla. Tiedot olisi annettava mahdollisimman pian ja niin yksityiskohtaisina kuin on tarpeen menettelyn oikeudenmukaisuuden ja lapsen oikeuksien tehokkaan käytön takaamiseksi.
- (23) Joissakin olosuhteissa, jotka voivat liittyä myös ainoastaan yhteen vanhempainvastuunkantajaan, tiedot olisi annettava lapsen nimeämälle ja toimivaltaisen viranomaisen hyväksymälle muulle sopivalle aikuiselle. Esimerkki tällaisista olosuhteista on tilanne, jossa objektiiviset ja tosiasialliset perusteet viittaavat siihen tai antavat aihetta epäillä, että tietojen antaminen vanhempainvastuunkantajalle saattaisi vaarantaa merkittävästi rikosoikeudellisen menettelyn erityisesti silloin, kun todisteita saatetaan tuhota tai muuttaa, todistajiin saatetaan vaikuttaa tai vanhempainvastuunkantaja saattaa olla osallistunut väitettyyn rikolliseen toimintaan yhdessä lapsen kanssa.
- (24) Kun olosuhteet, jotka saivat toimivaltaiset viranomaiset antamaan tietoja muulle sopivalle aikuiselle kuin vanhempainvastuunkantajalle, lakkaavat olemasta, kaikki tiedot, jotka lapsi saa tämän direktiivin mukaisesti ja joilla on edelleen merkitystä oikeudellisessa menettelyssä, olisi annettava vanhempainvastuunkantajalle. Tämä vaatimus ei saisi pitkittää tarpeettomasti rikosoikeudellista menettelyä.

- (25) Epäillyillä tai syytetyillä lapsilla on oikeus käyttää avustajaa direktiivin 2013/48/EU mukaisesti. Koska lapset ovat haavoittuvia eivätkä aina pysty täysin ymmärtämään ja seuraamaan rikosoikeudellista menettelyä, heillä olisi oltava avustaja tässä direktiivissä säädettyissä tilanteissa. Tällaisissa tilanteissa jäsenvaltioiden olisi järjestettävä lapselle avustaja, jollei lapsi tai vanhempainvastuunkantaja ole järjestänyt avustajaa. Jäsenvaltioiden olisi myönnettävä oikeusapua, jos tämä on tarpeen sen varmistamiseksi, että lapsella tosiasiaa on avustaja.
- (26) Avustajan apu tämän direktiivin nojalla edellyttää, että lapsella on oikeus käyttää avustajaa direktiivin 2013/48/EU nojalla. Tästä syystä, jos direktiivin 2013/48/EU jonkin säännöksen soveltaminen tekisi mahdottomaksi sen, että lapsella on avustaja tämän direktiivin nojalla, kyseistä säännöstä ei olisi sovellettava lasten oikeuteen käyttää avustajaa direktiivin 2013/48/EU nojalla. Toisaalta poikkeaminen tässä direktiivissä säädetystä oikeudesta avustajan apuun ei saisi vaikuttaa oikeuteen käyttää avustajaa direktiivin 2013/48/EU mukaisesti eikä oikeuteen saada oikeusapua perusoikeuskirjan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen sekä kansallisen oikeuden ja muun unionin oikeuden mukaisesti.
- (27) Avustajan apua koskevia tämän direktiivin säännöksiä olisi sovellettava ilman aiheetonta viivästystä heti kun lapselle on annettu tieto siitä, että hän on epäilty tai syytetty. Tässä direktiivissä avustajan avulla tarkoitetaan sitä, että avustaja antaa oikeudellista tukea ja edustaa lasta rikosoikeudellisen menettelyn aikana. Jos tässä direktiivissä säädetään avustajan avusta kuulusteluissa, avustajan olisi oltava läsnä. Avustajan apu ei edellytä sitä, että avustaja on läsnä kunkin tutkintatoimen tai todisteiden keräämistöimen aikana, sanotun kuitenkin vaikuttamatta lapsen oikeuteen käyttää avustajaa direktiivin 2013/48/EU mukaisesti.
- (28) Edellyttäen, että kunnioitetaan oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, jäsenvaltioiden velvoite myöntää epäillylle tai syytetylle lapselle avustaja tämän direktiivin mukaisesti ei koske seuraavia: lapsen henkilöllisyyden toteaminen; sen määrittäminen, olisiko tutkinta aloitettava; aseiden hallussapidon todentaminen tai muu vastaava turvallisuuteen liittyvä seikka; muiden kuin tässä direktiivissä nimenomaisesti tarkoitettujen tutkintatoimien tai todisteiden keräämistöimien toteuttaminen, kuten ruumiintarkastus, fyysinen tarkastus, verikoe, alkoholitestit tai vastaava testi taikka valokuvien tai sormenjälkien ottaminen; tai lapsen saattaminen toimivaltaisen viranomaisen tutkittavaksi taikka luovuttaminen vanhempainvastuunkantajalle tai muulle sopivalle aikuiselle kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- (29) Jos lapsesta, joka ei alun perin ollut epäilty tai syytetty, kuten todistajasta, tulee epäilty tai syytetty, hänellä olisi oltava oikeus olla todistamatta itseään vastaan ja oikeus vaieta unionin oikeuden ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen mukaisesti, sellaisina kuin Euroopan unionin tuomioistuin, jäljempänä 'unionin tuomioistuin', ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuin ovat niitä tulkinneet. Tämän vuoksi tässä direktiivissä viitataan erikseen käytännön tilanteeseen, jossa tällaisesta lapsesta tulee poliisin tai muun lainvalvontaviranomaisen rikosoikeudellisen menettelyn yhteydessä suorittaman kuulustelun aikana epäilty tai syytetty. Kun muusta lapsesta kuin epäillystä tai syytetyistä tulee tällaisen kuulustelun kuluessa epäilty tai syytetty, kuulustelu olisi keskeytettävä, kunnes lapselle on annettu tieto siitä, että hän on epäilty tai syytetty, ja hänellä on avustaja tämän direktiivin mukaisesti.
- (30) Edellyttäen, että kunnioitetaan oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, jäsenvaltioiden olisi voitava poiketa velvoitteesta myöntää avustaja silloin, kun tämä ei ole oikeasuhteista tapauksen olosuhteet huomioon ottaen, edellyttäen, että lapsen etu otetaan aina ensisijaisesti huomioon. Lapsella olisi joka tapauksessa oltava avustaja, kun hänet saatetaan toimivaltaisen tuomioistuimen tai tuomarin tutkittavaksi tutkintavankeudesta päättämiseksi missä tahansa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvassa menettelyn vaiheessa sekä tutkintavankeuden aikana. Lisäksi rikosoikeudelliseksi rangaistukseksi ei olisi määrättävä vapaudenmenetystä, jollei lapsi ole voinut käyttää avustajaa sellaisella tavalla, että hän on voinut käyttää oikeuttaan puolustukseen tehokkaasti ja joka tapauksessa istunkäsittelyn aikana. Jäsenvaltioiden olisi voitava tehdä tätä koskevia käytännön järjestelyjä.
- (31) Jäsenvaltioiden olisi voitava väliaikaisesti poiketa velvoitteesta myöntää avustaja oikeudenkäyntiä edeltävässä vaiheessa pakottavasta syystä, eli jos on kiireellinen tarve ehkäistä henkilön henkeen, vapauteen tai fyysiseen koskemattomuuteen kohdistuvat vakavat haitalliset seuraukset tai jos tutkintaviranomaisten on välttämätöntä toteuttaa välittömiä toimia, jotta estetään vakavaa rikosta koskevan rikosoikeudellisen menettelyn merkittävä vaarantuminen, muun muassa tietojen saamiseksi väitetyistä vakavaan rikokseen osallisista tai vakavaa rikosta koskevien tärkeiden todisteiden katoamisen välttämiseksi. Jostakin näistä pakottavista syistä tehdyn väliaikaisen poikkeuksen aikana toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava kuulustella lasta ilman avustajan läsnäoloa edellyttäen, että hänelle on kerrottu, että hänellä on oikeus vaieta, ja hän voi käyttää kyseistä oikeutta ja että kuulustelu ei vaaranna oikeutta puolustukseen, mukaan luettuna oikeus olla todistamatta itseään vastaan.

Kuulustelu olisi siinä määrin kuin mahdollista voitava suorittaa ainoastaan sellaisten olennaisten tietojen saamiseksi, joiden avulla voidaan ehkäistä henkilön henkeen, vapauteen tai fyysiseen koskemattomuuteen kohdistuvat vakavat haitalliset seuraukset tai estää rikosoikeudellisten menettelyjen merkittävä vaarantuminen. Tämän väliaikaisen poikkeuksen väärinkäyttö vahingoittaisi lähtökohtaisesti peruuttamattomasti oikeutta puolustukseen.

- (32) Jäsenvaltioiden olisi selvästi asetettava kansallisessa lainsäädännössään perusteet ja kriteerit tällaiselle väliaikaiselle poikkeukselle, ja niiden olisi käytettävä sitä rajoitetusti. Kaikkien väliaikaisten poikkeusten olisi oltava oikeasuhteisia ja ajallisesti tiukasti rajoitettuja, niiden ei olisi perustuttava yksinomaan väitetyn rikoksen lajiin tai vakavuuteen, eivätkä ne saisi vaarantaa menettelyn yleistä oikeudenmukaisuutta. Jäsenvaltioiden olisi huolehdittava siitä, että kun muu toimivaltainen viranomainen kuin tuomari tai tuomioistuimien sallii väliaikaisen poikkeuksen tämän direktiivin nojalla, väliaikaisen poikkeuksen sallimista koskevaa päätöstä voidaan arvioida tuomioistuimissa ainakin oikeudenkäyntivaiheessa.
- (33) Lapsen ja hänen avustajansa välisen yhteydenpidon luottamuksellisuus on olennaisen tärkeää puolustautumis- ja oikeuksien tehokkaan käytön kannalta ja olennainen osa oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä. Jäsenvaltioiden olisi tämän vuoksi poikkeuksetta kunnioitettava lapsen ja hänen avustajansa välisten tapaamisten ja muun yhteydenpidon luottamuksellisuutta käytettäessä tässä direktiivissä säädettyä oikeutta avustajaan. Tämä direktiivi ei vaikuta menettelyihin, jotka koskevat tilannetta, jossa on olemassa objektiivisia ja tosiasiallisia olosuhteita, jotka antavat aiheita epäillä, että kyseinen avustaja on osallinen rikokseen yhdessä lapsen kanssa. Avustajan rikollista toimintaa ei saisi pitää legitimiinä apuna lapselle tämän direktiivin yhteydessä. Velvoite kunnioittaa luottamuksellisuutta tarkoittaa sitä, että jäsenvaltiot pidättäytyvät häiritsemästä yhteydenpitoa tai kuuntelemasta sitä, ja sitä, että jos lapsi on menettänyt vapautensa tai on muuten valtion määräysvallassa olevassa paikassa, jäsenvaltiot varmistavat, että yhteydenpitoa koskevilla järjestelyillä taataan ja suojataan tällainen luottamuksellisuus. Sanottu ei rajoita vapautensa menettäneiden säilytystiloissa käytettäviä järjestelyjä, joilla estetään luvattomien lähetysten toimittaminen vapautensa menettäneille, kuten kirjeenvaihdon tarkastamista, edellyttäen, että tällaiset järjestelyt eivät anna toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuutta lukea lapsen ja hänen avustajansa välisiä viestejä. Tällä direktiivillä ei liioin rajoiteta kansallisen lainsäädännön mukaisia menettelyjä, joiden mukaisesti kirjeenvaihdon eteenpäin toimittaminen voidaan kieltää, jos lähettäjä ei suostu siihen, että kirjeenvaihto toimitetaan ensin toimivaltaiselle tuomioistuimelle.
- (34) Tämä direktiivi ei rajoita luottamuksellisuuden rikkomista, kun se liittyy toimivaltaisten viranomaisten lailliseen valvontaoperaatioon. Tämä direktiivi ei myöskään rajoita Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti kansallisen turvallisuuden suojaamiseksi esimerkiksi kansallisten tiedusteluviranomaisten toimesta tehtävää työtä tai työtä, joka kuuluu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 72 artiklan soveltamisalaan; viimeksi mainitun artiklan mukaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen kolmannen osan V osasto, joka koskee vapauden, turvallisuuden ja oikeuden aluetta, ei vaikuta niihin velvollisuuksiin, joita jäsenvaltioilla on yleisen järjestyksen ylläpitämiseksi ja sisäisen turvallisuuden suojaamiseksi.
- (35) Rikosoikeudellisessa menettelyssä epäillyllä tai syytetyllä lapsella olisi oltava oikeus yksilölliseen arviointiin, jossa selvitetään hänen erityistarpeensa suojelun, opetuksen, koulutuksen ja yhteiskuntaan sopeutumisen osalta sen määrittämiseksi, tarvitseeko lapsi erityistoimenpiteitä rikosoikeudellisen menettelyn aikana ja missä määrin hän niitä tarvitsee, mikä on hänen rikosoikeudellinen vastuunsa ja onko tietty seuraamus tai kasvatustoimenpide sopiva.
- (36) Yksilöllisessä arvioinnissa olisi otettava erityisesti huomioon lapsen persoonallisuus ja kehitystaso, lapsen taloudellinen ja sosiaalinen tausta sekä perhetausta, elinympäristö mukaan luettuna, ja lapsen mahdollinen erityinen haavoittuvuus, esimerkiksi oppimis- ja kommunikointivaikeudet.
- (37) Yksilöllisen arvioinnin laajuutta ja yksityiskohtaisuutta olisi voitava mukauttaa tapauksen olosuhteiden perusteella ottaen huomioon väitetyn rikoksen vakavuus ja toimenpiteet, joita voidaan toteuttaa, jos lapsen todetaan syyllistyneen kyseiseen rikokseen. Lapsesta äskettäin tehtyä yksilöllistä arviointia voitaisiin käyttää, jos se saatetaan ajan tasalle.
- (38) Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava yksilöllisestä arvioinnista saadut tiedot huomioon määrittäessään, onko toteutettava lasta koskevia erityisiä toimenpiteitä, kuten käytännön avun antaminen; arvioidessaan mahdollisten lapsen kohdistuvien turvaamistoimenpiteiden, kuten tutkintavankeutta tai vaihtoehtoisia toimenpiteitä koskevien päätösten, asianmukaisuutta ja tehokkuutta; ja tehdessään päätöksiä tai toteuttaessaan toimia rikosoikeudellisen menettelyn yhteydessä, myös rangaistusta määrättäessä, lapsen yksilölliset ominaisuudet

ja olosuhteet huomioon ottaen. Se, että yksilöllinen arviointi ei vielä ole saatavilla, ei saisi estää toimivaltaisia viranomaisia toteuttamasta tällaisia toimenpiteitä tai tekemästä tällaisia päätöksiä edellyttäen, että noudatetaan tässä direktiivissä säädettyjä ehtoja, mukaan lukien yksilöllisen arvioinnin suorittaminen varhaisimmassa sopivassa menettelyn vaiheessa. Ennen yksilöllistä arviointia suoritettavien toimenpiteiden tai tehtävien päätösten asianmukaisuutta ja tehokkuutta voitaisiin tarkastella uudelleen, kun yksilöllinen arviointi tulee saataville.

- (39) Yksilöllinen arviointi olisi suoritettava varhaisimmassa sopivassa menettelyn vaiheessa ja sellaiseen aikaan, että syyttäjä, tuomari tai muu toimivaltainen viranomainen ehtii ottamaan siitä saadut tiedot huomioon ennen syytteen nostamista oikeudenkäyntiä varten. Syyte olisi kuitenkin mahdollista nostaa, vaikka yksilöllistä arviointia ei ole saatavilla, edellyttäen, että tämä on lapsen edun mukaista. Näin voidaan menetellä esimerkiksi tapauksessa, jossa lapsi on tutkintavankeudessa ja yksilöllisen arvioinnin odottaminen saattaisi pidentää tarpeettomasti tutkintavankeuden kestoa.
- (40) Jäsenvaltioiden olisi voitava poiketa velvoitteesta suorittaa yksilöllinen arviointi, jos tällainen poikkeaminen on perusteltua tapauksen olosuhteiden nojalla ottaen huomioon muun muassa väitetyn rikoksen vakavuus ja toimenpiteet, jotka voitaisiin toteuttaa, jos lapsen todetaan syyllistyneen kyseiseen rikokseen, edellyttäen, että poikkeaminen on sopusoinnussa lapsen edun kanssa. Tällöin olisi otettava huomioon kaikki merkitykselliset tekijät, kuten se, onko lapsesta tehty äskettäin yksilöllinen arviointi rikosoikeudellisen menettelyn yhteydessä tai voidaanko kyseinen asia käsitellä ilman syytteen asettamista.
- (41) Velvollisuus huolehtia epäiltynä tai syytettynä olevista lapsista on edellytys lainkäytön oikeudenmukaisuudelle, etenkin jos lapsi on menettänyt vapautensa ja on tämän vuoksi erityisen heikossa asemassa. Vapautensa menettäneen lapsen henkilökohtaisen koskemattomuuden varmistamiseksi lapsella olisi oltava oikeus lääkärintarkastukseen. Lääkärin tai muun pätevän ammattihenkilön olisi tehtävä lääkärintarkastus joko toimivaltaitten viranomaisten aloitteesta erityisesti silloin, kun lapsen erityinen terveydentila antaa aihetta siihen, taikka lapsen, vanhempainvastuunkantajan tai lapsen avustajan pyynnöstä. Jäsenvaltioiden olisi määrättävä käytännön järjestelyistä, jotka koskevat tämän direktiivin mukaisesti suoritettavia lääkärintarkastuksia ja lasten pääsyä tällaisiin tarkastuksiin. Tällaiset järjestelyt voisivat kattaa esimerkiksi tilanteet, joissa samasta lapsesta tehdään lyhyen ajan kuluessa kaksi tai useampia lääkärintarkastusta koskevia pyyntöjä.
- (42) Lapset, jotka ovat epäiltynä tai syytettynä rikosoikeudellisessa menettelyssä, eivät aina pysty ymmärtämään niiden kuulustelujen sisältöä, joihin he joutuvat. Jotta tällaisia lapsia voitaisiin suojella riittävästi, poliisin tai muun lainvalvontaviranomaisen suorittama kuulustelu olisi sen vuoksi tallennettava audiovisuaalisin keinoin, jos se on oikeasuhteista, kun otetaan huomioon muun muassa se, onko avustaja läsnä ja onko lapsi menettänyt vapautensa, edellyttäen että lapsen etu otetaan aina ensisijaisesti huomioon. Tässä direktiivissä ei edellytetä, että jäsenvaltiot tallentavat audiovisuaalisin keinoin tuomarin tai tuomioistuimen suorittaman lasten kuulustelun.
- (43) Kun audiovisuaalinen tallenne on tehtävä tämän direktiivin mukaisesti mutta tallentaminen on ylitsepäase-mättömän teknisen ongelman vuoksi mahdotonta, poliisin tai muu lainvalvontaviranomaisen olisi voitava kuulustella lasta ilman, että kuulustelu tallennetaan audiovisuaalisin keinoin, edellyttäen että teknisen ongelman ratkaisemiseksi on toteutettu kohtuulliseksi katsottavat toimet, kuulustelua ei ole asianmukaista lykätä ja tämä on sopusoinnussa lapsen edun kanssa.
- (44) Lapsen kuulustelu olisi joka tapauksessa suoritettava niin, että hänen ikänsä ja kehitystasonsa otetaan huomioon, riippumatta siitä, tallennetaanko kuulustelu audiovisuaalisin keinoin vai ei.
- (45) Vapautensa menettäneet lapset ovat erityisen haavoittuvassa asemassa. Jotta vältettäisiin vapaudenmenetys ja erityisesti lapsen tutkintavankeus missä tahansa menettelyn vaiheessa ennen kuin tuomioistuin on määrittänyt lopullisesti, onko lapsi tehnyt rikoksen, olisi siten toteutettava erityistoimia, koska vapaudenmenetykseen liittyy lapsen fyysiseen, henkiseen ja sosiaaliseen kehitykseen mahdollisesti vaikuttavia riskejä ja koska vapaudenmenetys saattaisi johtaa ongelmiin siltä osin kuin kyse on lapsen sopeutumisesta takaisin yhteiskuntaan. Jäsenvaltiot voisivat tehdä käytännön järjestelyjä, jotka koskevat tämän vaatimuksen soveltamista säilöönottotilanteissa, esimerkiksi laatia suuntaviivoja tai ohjeita poliisiviranomaisille. Tämä vaatimus ei joka tapauksessa rajoita poliisin tai muun lainvalvontaviranomaisen mahdollisuutta ottaa lapsi kiinni tapauksissa, joissa tämä vaikuttaa ensi arviolta olevan tarpeen, kuten esimerkiksi itse teossa tai välittömästi rikoksen tapahtuttua.

- (46) Toimivaltaisten viranomaisten olisi aina harkittava toimenpiteitä, jotka ovat vaihtoehtoisia tutkintavankeudelle (vaihtoehtoiset toimenpiteet), ja tällaisten toimenpiteiden olisi oltava mahdollisuuksien mukaan niiden käytettävissä. Vaihtoehtoisiin toimenpiteisiin voisi kuulua lapsen kieltäminen olemasta tietyissä paikoissa, velvollisuus oleskella tietyssä paikassa, yhteydenpidon rajoittaminen tiettyjen henkilöiden kanssa, velvollisuus ilmoittautua toimivaltaisille viranomaisille, osallistuminen koulutusohjelmiin tai, lapsen suostumuksella, osallistuminen terapia- tai vieroitusohjelmiin.
- (47) Tuomioistuimen, joka voisi toimia myös yhden tuomarin kokoonpanossa, olisi tarkasteltava säännöllisesti uudelleen lapsen määräämistä tutkintavankeuteen. Tuomioistuin voisi suorittaa tällaisen säännöllisen uudelleentarkastelun joko viran puolesta taikka lapsen, lapsen avustajan tai tuomioistuimen ulkopuolisen oikeusviranomaisen, erityisesti syyttäjän, pyynnöstä. Jäsenvaltioiden olisi säädettävä asiaa koskevista käytännön järjestelyistä muun muassa sellaisen tilanteen osalta, jossa tuomioistuin on jo suorittanut säännöllisen uudelleentarkastelun viran puolesta ja lapsi tai lapsen avustaja pyytää uuden uudelleentarkastelun suorittamista.
- (48) Jos lapsi on tutkintavankeudessa, hänen olisi saatava osakseen erityisiä suojelutoimenpiteitä. Hänet on lapsen oikeuksia koskevan Yhdistyneiden kansakuntien yleissopimuksen 37 artiklan c alakohdan mukaan erityisesti pidettävä erillään aikuisista, paitsi jos katsotaan olevan lapsen edun mukaista toimia toisin. Kun tutkintavankeudessa oleva lapsi täyttää 18 vuotta, hänet olisi oltava mahdollista pitää edelleen erillään aikuisista, jos se on perusteltua kyseisen henkilön olosuhteet huomioon ottaen. Lasten haavoittuvuuden vuoksi olisi kiinnitettävä erityistä huomiota tapaan, jolla tutkintavankeudessa olevia lapsia kohdellaan. Lapsilla olisi oltava pääsy koulutukseen tarpeidensa mukaisesti.
- (49) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että rikoksesta epäillyt tai syytetyt lapset, jotka poliisi on ottanut säilöön, pidetään erillään aikuisista, paitsi jos katsotaan olevan lapsen edun mukaista toimia toisin tai jos poikkeuksellisissa olosuhteissa ei ole käytännössä mahdollista toimia näin, edellyttäen, että lapset pidetään säilössä yhdessä aikuisten kanssa tavalla, joka on sopusoinnussa lapsen edun kanssa. Esimerkiksi harvaan asutuilla alueilla lapsia olisi voitava poikkeuksellisesti pitää poliisin säilössä aikuisten kanssa, paitsi jos tämä on lapsen edun vastaista. Tällaisissa tilanteissa toimivaltaisilta viranomaisilta olisi edellytettävä erityistä valppautta lapsen fyysisen koskemattomuuden ja hyvinvoinnin suojelemiseksi.
- (50) Lapsia olisi voitava pitää tutkintavankeudessa nuorten aikuisten kanssa, paitsi jos tämä on lapsen edun vastaista. Jäsenvaltioiden olisi määriteltävä, mitä henkilöitä pidetään nuorina aikuisina kansallisen lainsäädännön ja kansallisten menettelyjen mukaisesti. Jäsenvaltioita kannustetaan määrittelemään, että yli 24-vuotiaita ei pidetä nuorina aikuisina.
- (51) Jos lapsi on tutkintavankeudessa, jäsenvaltioiden olisi toteutettava tässä direktiivissä säädettyjä asianmukaisia toimenpiteitä. Tällaisilla toimenpiteillä olisi muun muassa varmistettava, että oikeus perhe-elämään toteutuu tosiasiallisesti ja säännöllisesti. Lapsella olisi oltava oikeus ylläpitää säännöllisesti yhteyksiä vanhempiinsa, perheeseensä ja ystäviinsä tapaamisten ja kirjeenvaihdon kautta, ellei lapsen etu tai oikeuden toteutuminen edellytä poikkeuksellisia rajoituksia.
- (52) Jäsenvaltioiden olisi myös toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä, joilla varmistetaan lapsen uskonnon- ja vakaumuksenvapauden kunnioittaminen. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti pidätyttävä puuttumasta lapsen uskontoon tai vakaumukseen. Jäsenvaltioilta ei kuitenkaan vaadita aktiivisia toimia lapsen uskonnonharjoituksen tukemiseksi.
- (53) Jäsenvaltioiden olisi myös tarvittaessa toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä muissa vapaudenmenetystilanteissa. Toteutettujen toimenpiteiden olisi oltava oikeasuhteisia ja asianmukaisia vapaudenmenetyksen luonteeseen, kuten poliisin säilöönottoon tai tutkintavankeuteen, sekä sen kestoon nähden.
- (54) Ammattihenkilöiden, jotka ovat suorassa yhteydessä lapsiin, olisi otettava huomioon eri-ikäisten lasten erityistarpeet ja varmistettava, että menettelyjä mukautetaan vastaavasti. Kyseisille ammattihenkilöille olisi tätä varten annettava erityistä koulutusta lasten kanssa toimimisesta.
- (55) Lapsia olisi kohdeltava tavalla, joka soveltuu heidän ikäänsä, kehitystasoonsa ja ymmärtämiskykyynsä, ottaen huomioon heidän mahdolliset erityistarpeensa, mukaan lukien kommunikaatiovaikeudet.

- (56) Ottaen huomioon oikeusperinteiden ja -järjestelmien erot eri jäsenvaltioissa lasten yksityisyys rikosoikeudellisten menettelyjen aikana olisi varmistettava mahdollisimman hyvin, jotta muun muassa helpotetaan lasten sopeutumista takaisin yhteiskuntaan. Jäsenvaltioiden olisi säädettävä, että lapsia koskevat tuomioistuinkäsittelyt järjestetään yleensä suljetuin ovin, tai sallittava, että tuomioistuin tai tuomari voi päättää järjestää tällaiset käsittelyt suljetuin ovin. Tämä ei rajoita päätösten antamista julkisesti Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan mukaisesti.
- (57) Lapsilla olisi oltava oikeus saada vanhempainvastuunkantaja mukaan tuomioistuinkäsittelyihin, joissa käsitellään heitä koskevia asioita. Jos lapsella on enemmän kuin yksi vanhempainvastuunkantaja, lapsella olisi oltava oikeus saada mukaan kaikki heistä, paitsi jos tämä ei ole käytännössä mahdollista toimivaltaisten viranomaisten kohtuullisiksi katsottavista toimista huolimatta. Jäsenvaltioiden olisi määrättävä käytännön järjestelyistä, jotka koskevat lasten oikeutta saada vanhempainvastuunkantaja mukaan tuomioistuinkäsittelyihin, joissa käsitellään heitä koskevia asioita, sekä ehdoista, joiden mukaisesti tuomioistuinkäsittelyssä mukana oleva henkilö voidaan tilapäisesti poistaa istunnosta. Tällaiset järjestelyt voivat koskea muun muassa tilannetta, jossa vanhempainvastuunkantaja ei voi tilapäisesti olla lapsen mukana tai jossa vanhempainvastuunkantaja ei halua käyttää mahdollisuutta olla lapsen mukana, edellyttäen, että lapsen etu otetaan huomioon.
- (58) Joissakin olosuhteissa, jotka voivat liittyä myös ainoastaan yhteen vanhempainvastuunkantajista, lapsella olisi oltava oikeus saada mukaan tuomioistuinkäsittelyihin muu sopiva aikuinen kuin vanhempainvastuunkantaja. Tällaisista olosuhteista on kyse esimerkiksi silloin, kun vanhempainvastuunkantajan mukanaolo saattaisi vaarantaa merkittävästi rikosoikeudellisen menettelyn, erityisesti jos objektiiviset ja tosiasialliset olosuhteet viittaavat siihen tai antavat aihetta epäillä, että todisteita saatetaan tuhota tai muuttaa, todistajiin saatetaan vaikuttaa tai vanhempainvastuunkantaja saattaa olla osallistunut väitettyyn rikolliseen toimintaan yhdessä lapsen kanssa.
- (59) Lapsella olisi tämän direktiivin mukaisesti oltava myös oikeus saada vanhempainvastuunkantaja mukaan muissa menettelyn vaiheissa, joissa lapsi on läsnä, kuten poliisi kuulustelujen aikana.
- (60) Syytetyn oikeus olla henkilökohtaisesti läsnä oikeudenkäynnissä perustuu perusoikeuskirjan 47 artiklassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklassa määrättyyn oikeudenmukaista oikeudenkäyntiä koskevaan oikeuteen, sellaisena kuin unionin tuomioistuin ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuin ovat sitä tulkinneet. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava asianmukaiset toimenpiteet lapsen kannustamiseksi olemaan läsnä häntä koskevassa oikeudenkäynnissä, mukaan lukien kutsumalla lapsi henkilökohtaisesti kuultavaksi ja lähettämällä kutsusta kopio vanhempainvastuunkantajalle tai, jos tämä olisi lapsen edun vastaista, muulle sopivalle aikuiselle. Jäsenvaltioiden olisi säädettävä käytännön järjestelyistä, jotka koskevat lapsen läsnäoloa oikeudenkäynnissä. Järjestelyihin voisi kuulua määräyksiä ehdoista, joiden mukaisesti lapsi voidaan tilapäisesti poistaa oikeudenkäynnistä.
- (61) Tiettyjä tässä direktiivissä säädettyjä oikeuksia olisi sovellettava etsittyyn lapseen siitä hetkestä, kun hänet pidätetään täytäntöönpanojäsenvaltiossa.
- (62) Eurooppalaista pidätysmääräystä koskeva menettely on keskeisen tärkeä rikosasioissa tehtävälle yhteistyölle jäsenvaltioiden välillä. Puitepäätökseen 2002/584/YOS sisältyvien määräaikojen noudattaminen on tällaisen yhteistyön kannalta olennaista. Kyseisiä määräaikoja olisi näin ollen noudatettava samalla kun etsittyjen lasten olisi voitava käyttää täysimääräisesti tämän direktiivin mukaisia oikeuksiaan eurooppalaista pidätysmääräystä koskevissa menettelyissä.
- (63) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että tuomareilla ja syyttäjillä, jotka osallistuvat lapsia koskeviin rikosoikeudellisiin menettelyihin, on alan erityispuoleisuus tai tosiasiallinen mahdollisuus erityiseen koulutukseen, joka koskee etenkin lapsen oikeuksia, asianmukaista kuulustelutekniikkaa, lapsipsykologiaa ja lapsen tarpeisiin mukautettua viestinnän kieltä. Jäsenvaltioiden olisi myös toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä, joilla edistetään tällaisen erityisen koulutuksen antamista avustajille, jotka osallistuvat lapsia koskeviin rikosoikeudellisiin menettelyihin.
- (64) Jotta tämän direktiivin vaikuttavuutta voidaan seurata ja arvioida, on tarpeen kerätä saatavilla olevista tiedoista merkityksellistä tietoa tässä direktiivissä säädettyjen oikeuksien toteutumisesta. Näitä tietoja ovat oikeus- ja lainvalvontaviranomaisten tallentamat tiedot sekä mahdollisuuksien mukaan terveys- ja sosiaalipalvelujen keräämät hallinnolliset tiedot tässä direktiivissä säädettyjen oikeuksien osalta, erityisesti avustajan käyttöönsä saaneiden lasten määrä, toteutettujen yksilöllisten arviointien määrä, kuulusteluista tehtyjen audiovisuaalisten tallenteiden määrä ja vapautensa menettäneiden lasten määrä.

- (65) Jäsenvaltioiden olisi kunnioitettava tässä direktiivissä säädettyjä oikeuksia ja taattava, että ne toteutuvat ilman minkäänlaista syrjintää, joka perustuu rotuun, ihonväriin, sukupuoleen, seksuaaliseen suuntautumiseen, kieleen, uskontoon, poliittisiin tai muihin mielipiteisiin, kansallisuuteen, etniseen tai yhteiskunnalliseen alkuperään, varallisuuteen, vammaisuuteen, syntyperään tai muuhun sellaiseen seikkaan.
- (66) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuskirjassa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksessa tunnustettuja perusoikeuksia ja periaatteita, mukaan lukien kidutuksen ja epäinhimillisen tai halventavan kohtelun kielto, oikeus vapauteen ja turvallisuuteen, yksityis- ja perhe-elämän kunnioittaminen, oikeus henkilökohtaiseen koskemattomuuteen, lapsen oikeudet, vammaisten integroituminen yhteiskuntaan, oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, syyttömyysolettama ja oikeus puolustukseen. Tämä direktiivi olisi pantava täytäntöön näiden oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.
- (67) Tässä direktiivissä säädetään vähimmäissäännöistä. Jäsenvaltioiden olisi voitava laajentaa tässä direktiivissä säädettyjä oikeuksia paremman suojan tason tarjoamiseksi. Parempi suojan taso ei saisi olla este oikeusviranomaisten päätösten vastavuoroiselle tunnustamiselle, jota näiden vähimmäissääntöjen on tarkoitus helpottaa. Jäsenvaltioiden myöntämän suojan taso ei saisi milloinkaan alittaa perusoikeuskirjassa tai Euroopan ihmisoikeussopimuksessa määrättyjä vaatimuksia, sellaisina kuin unionin tuomioistuin ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuin niitä tulkitsevat.
- (68) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat yhteisten vähimmäisvaatimusten asettaminen rikosoikeudellisissa menettelyissä epäiltyjä ja syytettyjä lapsia koskeville menettelytakeille, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (69) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti nämä jäsenvaltiot eivät osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido näitä jäsenvaltioita eikä sitä sovelleta näihin jäsenvaltioihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.
- (70) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.
- (71) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽¹⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoituksen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä säädetään yhteisistä vähimmäissäännöistä tietyille oikeuksille sellaisten lasten osalta, jotka ovat

- a) epäiltynä tai syytettynä rikosoikeudellisissa menettelyissä; tai
- b) puitepäätöksen 2002/584/YOS mukaisen eurooppalaista pidätysmääräystä koskevan menettelyn kohteena, jäljempänä 'etsitty'.

⁽¹⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan lapsiin, jotka ovat epäiltynä tai syytettynä rikosoikeudellisissa menettelyissä. Sitä sovelletaan sen kysymyksen lopulliseen ratkaisemiseen saakka, onko epäilty tai syytetty tehnyt rikoksen, sekä tarvittaessa rangaistuksen määräämiseen ja muutoksenhaun ratkaisemiseen saakka.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan etsittyyn lapseen 17 artiklan mukaisesti siitä lähtien, kun hänet pidätetään täytäntöönpanojäsenvaltiossa.

3. Tätä direktiiviä tai sen tiettyjä säännöksiä, lukuun ottamatta 5 artiklaa, 8 artiklan 3 kohdan b alakohtaa ja 15 artiklaa siltä osin kuin kyseisissä säännöksissä viitataan vanhempainvastuunkantajaan, sovelletaan tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin henkilöihin, jotka olivat lapsia menettelyn kohteeksi joutuessaan mutta jotka ovat sen jälkeen täyttäneet 18 vuotta, jos tämän direktiivin tai sen tiettyjen säännösten soveltaminen on asianmukaista ottaen huomioon tapauksen kaikki olosuhteet, muun muassa asianomaisen henkilön kehitystaso ja haavoittuvuus. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tätä direktiiviä ei sovelleta sen jälkeen, kun asianomainen henkilö on täyttänyt 21 vuotta.

4. Tätä direktiiviä sovelletaan lapsiin, jotka eivät aluksi olleet epäiltyjä tai syytettyjä mutta joista poliisin tai muun lainvalvontaviranomaisen suorittaman kuulustelun aikana tulee epäiltyjä tai syytettyjä.

5. Tämä direktiivi ei vaikuta rikosoikeudellisen vastuun ikärajaa koskeviin kansallisiin sääntöihin.

6. Kun kyse on vähäisistä rikkomuksista ja

a) jos jäsenvaltion lainsäädännössä säädetään, että jokin muu viranomainen kuin tuomioistuin, jolla on toimivalta rikosasioissa, määrää rangaistuksen, ja tällaisen rangaistuksen määräämisestä on mahdollista valittaa tällaiseen tuomioistuimeen tai saattaa se tällaisen tuomioistuimen käsiteltäväksi; tai

b) jos rangaistukseksi ei voida määrätä vapaudenmenetystä,

tätä direktiiviä sovelletaan ainoastaan menettelyihin tuomioistuimessa, jolla on toimivalta rikosasioissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin.

Tätä direktiiviä on joka tapauksessa sovellettava kaikilta osin, jos lapsi menettää vapautensa, riippumatta siitä, missä vaiheessa rikosoikeudellinen menettely on.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

1) 'lapsella' alle 18-vuotiaasta henkilöä;

2) 'vanhempainvastuunkantajalla' ketä tahansa henkilöä, jolla on vanhempainvastuu lapseen nähden;

3) 'vanhempainvastuulla' oikeuksia ja velvollisuuksia, jotka liittyvät lapsen henkilöön tai omaisuuteen ja jotka jollakin luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä on tuomioistuimen tuomion tai lain taikka voimassa olevan sopimuksen perusteella, mukaan lukien oikeus lapsen huoltoon ja tapaamisoikeus.

Mikäli ei ole varmuutta siitä, onko henkilö täyttänyt 18 vuotta, hänen oletetaan ensimmäisen kohdan 1 alakohtaa sovellettaessa olevan lapsi.

4 artikla

Tiedonsaantioikeus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun lapselle annetaan tieto siitä, että hän on epäiltynä tai syytettynä rikosoikeudellisessa menettelyssä, hänelle ilmoitetaan viipymättä hänen oikeuksistaan direktiivin 2012/13/EU mukaisesti sekä oikeudellisen menettelyn kulkua koskevista yleisistä näkökohdista.

Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että lapselle ilmoitetaan tässä direktiivissä säädetyistä oikeuksista. Lapselle on ilmoitettava

- a) viipymättä, kun hänelle on annettu tieto siitä, että hän on epäilty tai syytetty,
 - i) oikeudesta vanhempainvastuunkantajan tiedonsaantiin, kuten 5 artiklassa säädetään;
 - ii) oikeudesta avustajan apuun, kuten 6 artiklassa säädetään;
 - iii) oikeudesta yksityisyyden suojaan, kuten 14 artiklassa säädetään;
 - iv) oikeudesta saada vanhempainvastuunkantaja mukaan muissa menettelyn vaiheissa kuin tuomioistuinkäsittelyissä, kuten 15 artiklan 4 kohdassa säädetään;
 - v) oikeudesta oikeusapuun, kuten 18 artiklassa säädetään;
- b) varhaisimmassa sopivassa menettelyn vaiheessa
 - i) oikeudesta yksilölliseen arviointiin, kuten 7 artiklassa säädetään;
 - ii) oikeudesta lääkärintarkastukseen, oikeus lääkintäapuun mukaan luettuna, kuten 8 artiklassa säädetään;
 - iii) oikeudesta vapaudenmenetyksen keston rajoittamiseen ja vaihtoehtojen toimenpiteiden käyttöön, oikeus tutkintavankeuden säännölliseen uudelleentarkasteluun mukaan luettuna, kuten 10 ja 11 artiklassa säädetään;
 - iv) oikeudesta saada vanhempainvastuunkantaja mukaan tuomioistuinkäsittelyihin, kuten 15 artiklan 1 kohdassa säädetään;
 - v) oikeudesta olla henkilökohtaisesti läsnä oikeudenkäynnissä, kuten 16 artiklassa säädetään;
 - vi) oikeudesta tehokkaihin oikeussuojakeinoihin, kuten 19 artiklassa säädetään;
- c) vapaudenmenetyksen tapahtuessa oikeudesta tietynlaiseen kohteluun vapaudenmenetyksen aikana, kuten 12 artiklassa säädetään.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetut tiedot annetaan kirjallisesti, suullisesti tai molemmilla tavoilla sekä selkeällä ja helposti ymmärrettävällä kielellä ja että annetut tiedot kirjataan kansallisen lainsäädännön mukaista kirjaamisen menettelyä käyttäen.

3. Jos lapselle annetaan oikeuksia koskeva ilmoitus direktiivin 2012/13/EU mukaisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseiseen ilmoitukseen liitetään viittaus oikeuksiin, jotka lapsella on tämän direktiivin nojalla.

5 artikla

Oikeus vanhempainvastuunkantajan tiedonsaantiin

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vanhempainvastuunkantajalle annetaan mahdollisimman pian tiedot, jotka lapsella on oikeus saada 4 artiklan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettava lapsen nimeämälle ja toimivaltaisen viranomaisen hyväksymälle muulle sopivalle aikuiselle, jos kyseisten tietojen antaminen vanhempainvastuunkantajalle

- a) olisi lapsen edun vastaista;
- b) ei ole mahdollista, koska kohtuulliseksi katsottavien toimien jälkeen vanhempainvastuunkantajaan ei saada yhteyttä tai hänen henkilöllisyytensä ei ole tiedossa;
- c) saattaisi objektiivisten ja tosiasiallisten olosuhteiden perusteella vaarantaa merkittävästi rikosoikeudellisen menettelyn.

Jos lapsi ei ole nimennyt muuta sopivaa aikuista tai jos toimivaltainen viranomainen ei hyväksy lapsen nimeämää aikuista, toimivaltaisen viranomaisen on lapsen etu huomioon ottaen nimettävä joku toinen henkilö ja annettava tiedot tälle. Tämä henkilö voi olla myös lasten suojelusta tai hyvinvoinnista vastaavan viranomaisen tai muun laitoksen edustaja.

3. Kun olosuhteet, jotka johtivat 2 kohdan a, b tai c alakohdan soveltamiseen, lakkaavat olemasta, kaikki tiedot, jotka lapsi saa 4 artiklan mukaisesti ja joilla on edelleen merkitystä oikeudellisessa menettelyssä, on annettava vanhempainvastuunkantajalle.

6 artikla

Avustajan apu

1. Lapsella, joka on epäiltynä tai syytettynä rikosoikeudellisessa menettelyssä, on oikeus käyttää avustajaa direktiivin 2013/48/EU mukaisesti. Tämä direktiivi ja varsinkaan tämä artikla ei millään tavalla vaikuta tähän oikeuteen.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lapsella on avustaja tämän artiklan mukaisesti, jotta hän voi tehokkaasti käyttää oikeutta puolustukseen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lapsi saa avustajan ilman aiheetonta viivästystä heti, kun hänelle on annettu tieto siitä, että hän on epäilty tai syytetty. Lapsella on joka tapauksessa oltava avustaja mistä hyvänsä seuraavasta ajankohdasta alkaen, sen mukaan mikä niistä on aikaisin:

- a) ennen kuin poliisi tai muu lainvalvonta- tai oikeusviranomainen kuulustelee häntä;
- b) tutkinta- tai muiden toimivaltaisten viranomaisten suorittaessa tutkintatoimia tai muita todisteiden keräämistöimiä 4 kohdan c alakohdan mukaisesti;
- c) ilman aiheetonta viivästystä vapaudenmenetyksen jälkeen;
- d) hyvissä ajoin ennen rikosasioissa toimivaltaiseen tuomioistuimeen kutsutun lapsen kuulemista kyseisessä tuomioistuimessa.

4. Avustajan apu tarkoittaa seuraavaa:

- a) jäsenvaltioiden on varmistettava, että lapsella on oikeus tavata yksityisesti avustajaa, joka edustaa häntä, ja pitää yhteyttä tämän kanssa, myös ennen poliisin tai muun lainvalvonta- tai oikeusviranomaisen suorittamaa kuulustelua;
- b) jäsenvaltioiden on varmistettava, että lapsella on avustaja kuulustelun aikana ja että avustaja voi tosiasiallisesti osallistua hänen kuulusteluunsa. Tällaisen osallistumisen on tapahduttava kansallisen lainsäädännön mukaisten menettelyjen mukaisesti, edellyttäen, että kyseiset menettelyt eivät rajoita kyseessä olevan oikeuden tosiasiallista käyttöä tai olennaista tarkoitusta. Kun avustaja osallistuu kuulusteluun, osallistuminen on kirjattava kansallisen lainsäädännön mukaista kirjaamismenettelyä käyttäen;

c) jäsenvaltioiden on varmistettava, että lapsella on avustaja ainakin seuraavien tutkintatoimien tai todisteiden keräämistöimien aikana, jos kyseisistä toimista on säädetty kansallisessa lainsäädännössä ja jos epäillyn tai syytetyn on oltava tai hän saa olla läsnä kyseisen toimen aikana:

- i) ryhmätunnistukset;
- ii) vastakkainkuulustelut;
- iii) rikospaikan rekonstruoinnit.

5. Jäsenvaltioiden on kunnioitettava lapsen ja hänen avustajansa välisen yhteydenpidon luottamuksellisuutta käytettäessä tämän direktiivin mukaista oikeutta avustajaan. Tällaiseen yhteydenpitoon kuuluvat tapaamiset, kirjeenvaihto, puhelinkeskustelut ja muunlainen kansallisen lainsäädännön nojalla sallittu yhteydenpito.

6. Edellyttäen, että kunnioitetaan oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja että lapsen etu otetaan aina ensisijaisesti huomioon, jäsenvaltiot voivat poiketa 3 kohdasta silloin, kun avustajan apu ei ole oikeasuhteista tapauksen olosuhteissa, ottaen huomioon väitetyn rikoksen vakavuus, tapauksen monimutkaisuus ja toimenpiteet, joita voidaan toteuttaa tällaisen rikoksen johdosta.

Jäsenvaltioiden on joka tapauksessa varmistettava, että lapsella on avustaja

- a) silloin, kun hänet saatetaan toimivaltaisen tuomioistuimen tai tuomarin tutkittavaksi tutkintavankeudesta päättämiseksi missä tahansa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvassa menettelyn vaiheessa; ja
- b) tutkintavankeuden aikana.

Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että rikosoikeudelliseksi rangaistukseksi määrätään vapaudenmenetyks ainoastaan, jos lapsi on voinut käyttää avustajaa sellaisella tavalla, että hän on voinut käyttää oikeutta puolustukseen tehokkaasti, ja joka tapauksessa istuntokäsittelyn aikana.

7. Jos lapsella on oltava avustaja tämän artiklan mukaisesti mutta avustaja ei ole läsnä, toimivaltaisten viranomaisten on lykättävä lapsen kuulustelua tai muita 4 artiklan c alakohdassa säädettyjä tutkintatoimia tai todisteiden keräämistöimiä kohtuullisen ajan, jotta avustaja voi saapua paikalle tai, jos lapsi ei ole nimennyt avustajaa, jotta lapselle voidaan järjestää avustaja.

8. Jäsenvaltiot voivat poikkeuksellisissa olosuhteissa ja vain oikeudenkäyntiä edeltävässä vaiheessa väliaikaisesti poiketa 3 kohdassa säädettyjen oikeuksien soveltamisesta siltä osin kuin tämä on tapauksen erityisolosuhteet huomioon ottaen perusteltua jommastakummasta seuraavasta pakottavasta syystä:

- a) jos on kiireellinen tarve ehkäistä henkilön henkeen, vapauteen tai fyysiseen koskemattomuuteen kohdistuvat vakavat haitalliset seuraukset;
- b) jos tutkintaviranomaisten on välttämätöntä toteuttaa välittömiä toimia, jotta estetään vakavaa rikosta koskevan rikosoikeudellisen menettelyn merkittävä vaarantuminen.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ottavat tätä kohtaa soveltaessaan huomioon lapsen edun.

Päätöksen kuulustelun suorittamisesta ilman avustajaa tämän kohdan nojalla voi tehdä ainoastaan tapauskohtaisesti joko oikeusviranomainen tai, edellyttäen että tällainen päätös voidaan saattaa oikeudelliseen uudelleentarkasteluun, muu toimivaltainen viranomainen.

7 artikla

Oikeus yksilölliseen arviointiin

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lapsen suojelua, koulutusta ja yhteiskuntaan sopeutumista koskevat erityiset tarpeet otetaan huomioon.

2. Tätä varten lapsesta, joka on epäiltynä tai syytettynä rikosoikeudellisessa menettelyssä, on tehtävä yksilöllinen arviointi. Yksilöllisessä arvioinnissa on otettava erityisesti huomioon lapsen persoonallisuus ja kehitystaso, lapsen taloudellinen ja sosiaalinen tausta sekä perhetausta ja lapsen mahdollinen erityinen haavoittuvuus.
3. Yksilöllisen arvioinnin laajuus ja yksityiskohtaisuus voi vaihdella tapauksen olosuhteiden perusteella, niiden toimenpiteiden perusteella, joita voidaan toteuttaa, jos lapsen todetaan syyllistyneen väitettyyn rikokseen, ja sen perusteella, onko lapsesta tehty äskettäin yksilöllinen arviointi.
4. Yksilöllisessä arvioinnissa on selvitettävä ja kirjattava asianomaisen jäsenvaltion kirjaamismenettelyn mukaisesti lapsen yksilöllisiä ominaisuuksia ja olosuhteita koskevat tiedot, joista voi olla hyötyä toimivaltaisille viranomaisille, kun ne
 - a) määrittävät, onko toteutettava lapsen edun mukaisia erityisiä toimenpiteitä;
 - b) arvioivat mahdollisten lapsen kohdistuvien turvaamistoimenpiteiden asianmukaisuutta ja tehokkuutta;
 - c) tekevät päätöksiä tai toteuttavat toimia rikosoikeudellisen menettelyn yhteydessä, myös rangaistusta määrätessään.
5. Yksilöllinen arviointi on tehtävä varhaisimmassa sopivassa menettelyn vaiheessa ja ennen syytteen asettamista, jollei 6 kohdasta muuta johdu.
6. Vaikka yksilöllistä arviointia ei ole saatavilla syyte voidaan kuitenkin nostaa, jos tämä on lapsen edun mukaista ja yksilöllinen arviointi on joka tapauksessa saatavilla istuntokäsittelyn alkaessa.
7. Yksilöllinen arviointi on tehtävä niin, että lapsi osallistuu siihen tiiviisti. Sen suorittaa pätevä henkilöstö noudattaen mahdollisuuksien mukaan monialaista lähestymistapaa, ja mukana on tarvittaessa vanhempainvastuunkantaja tai 5 ja 15 artiklassa tarkoitettu muu sopiva aikuinen ja/tai erikoistunut ammattihenkilö.
8. Jos seikat, joihin yksilöllinen arviointi perustuu, muuttuvat merkittävästi, jäsenvaltioiden on varmistettava, että arviointi saatetaan ajan tasalle rikosoikeudellisen menettelyn aikana.
9. Jäsenvaltiot voivat poiketa velvoitteesta tehdä yksilöllinen arviointi, jos tällainen poikkeaminen on perusteltua tapauksen olosuhteissa ja edellyttäen, että se on sopusoinnussa lapsen edun kanssa.

8 artikla

Oikeus lääkärintarkastukseen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vapautensa menettäneellä lapsella on oikeus päästä ilman aiheutonta viivästystä lääkärintarkastukseen, jossa on erityisesti tarkoitus arvioida hänen yleistä henkistä ja fyysistä tilaansa. Lääkärintarkastuksen on oltava mahdollisimman noninvasiivinen, ja lääkärin tai muun pätevän ammattihenkilön on tehtävä se.
2. Lääkärintarkastuksen tulokset on otettava huomioon määritettäessä lapsen kykyä olla kuulustelun, muiden tutkintatoimien tai todisteiden keräämistöimien taikka minkä tahansa muiden häneen suunnattujen tai suunnattavien toimenpiteiden kohteena.
3. Lääkärintarkastus on tehtävä joko toimivaltaisten viranomaisten aloitteesta erityisesti silloin, kun lapsen erityinen terveydentila antaa aiheutta siihen, tai jonkun seuraavista henkilöistä esittämästä pyynnöstä:
 - a) lapsi;
 - b) vanhempainvastuunkantaja tai 5 ja 15 artiklassa tarkoitettu muu sopiva aikuinen;
 - c) lapsen avustaja.

4. Lääkärintarkastuksen johtopäätös on esitettävä kirjallisesti. Tarvittaessa on annettava lääkintäapua.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että olosuhteiden niin vaatiessa tehdään toinen lääkärintarkastus.

9 artikla

Kuulustelun tallentaminen audiovisuaalisin keinoin

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että poliisin tai muiden lainvalvontaviranomaisten rikosoikeudellisen menettelyn aikana suorittamat lapsen kuulustelut tallennetaan audiovisuaalisin keinoin, jos se on tapauksen olosuhteisiin nähden oikeasuhteista, ottaen huomioon muun muassa se, onko avustaja läsnä ja onko lapsi menettänyt vapautensa, edellyttäen, että lapsen etu otetaan aina ensisijaisesti huomioon.
2. Jos kuulustelua ei tallenneta audiovisuaalisin keinoin, se on tallennettava muulla asianmukaisella tavalla, esimerkiksi laatimalla kirjallinen pöytäkirja, joka tarkastetaan asianmukaisesti.
3. Tällä artiklalla ei rajoiteta mahdollisuutta esittää ainoastaan lapsen henkilöllisyyden määrittämiseksi kysymyksiä ilman audiovisuaalista tallentamista.

10 artikla

Vapaudenmenetyksen keston rajoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lapsen vapaudenmenetys missä tahansa menettelyn vaiheessa on mahdollisimman lyhytaikainen. Lapsen ikä ja hänen yksilöllinen tilanteensa sekä tapauksen erityiset olosuhteet on otettava asianmukaisesti huomioon.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lapsi määrätään menettämään vapautensa, erityisesti tutkintavankeuteen, vasta viimeisenä keinona. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tutkintavankeus perustuu perusteltuun päätökseen, joka voidaan saattaa oikeudelliseen uudelleentarkasteluun tuomioistuimessa. Tuomioistuimen on myös tarkasteltava tällaista päätöstä säännöllisesti uudelleen kohtuullisin väliajoin joko viran puolesta taikka lapsen, lapsen avustajan tai tuomioistuimen ulkopuolisen oikeusviranomaisen pyynnöstä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän kohdan nojalla tehtävät päätökset tehdään ilman aiheetonta viivästystä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta oikeuslaitoksen riippumattomuutta.

11 artikla

Vaihtoehtoiset toimenpiteet

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on, sikäli kuin se on mahdollista, käytettävissään toimenpiteitä, jotka ovat vaihtoehtoisia tutkintavankeudelle (vaihtoehtoiset toimenpiteet).

12 artikla

Tietynlainen kohtelu vapaudenmenetyksen yhteydessä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tutkintavankeudessa oleva lapsi pidetään erillään aikuisista, paitsi jos katsotaan olevan lapsen edun mukaista toimia toisin.

2. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että poliisin säilöön otetut lapset pidetään erillään aikuisista, paitsi jos
 - a) katsotaan olevan lapsen edun mukaista toimia toisin; tai
 - b) poikkeuksellisissa olosuhteissa ei ole käytännössä mahdollista toimia näin, edellyttäen, että lapset pidetään säilössä yhdessä aikuisten kanssa tavalla, joka on sopuosoinnussa lapsen edun kanssa.
3. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että kun tutkintavankeudessa oleva täyttää 18 vuotta, kyseinen henkilö on mahdollista pitää edelleen erillään muista tutkintavankeudessa olevista aikuisista, jos se on perusteltua henkilön olosuhteet huomioon ottaen, edellyttäen, että tämä on sopuosoinnussa kyseisen henkilön kanssa tutkintavankeudessa olevien lasten edun kanssa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.
4. Rajoittamatta 1 kohdan soveltamista ja ottaen huomioon 3 kohta lasta voidaan pitää tutkintavankeudessa nuorten aikuisten kanssa, paitsi jos tämä on lapsen edun vastaista.
5. Jos lapsi on tutkintavankeudessa, jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, joilla
 - a) varmistetaan lapsen terveys ja fyysinen ja henkinen kehitys sekä vaalitaan niitä;
 - b) varmistetaan lapsen, myös fyysisesti vammaisen ja aistivammaisen lapsen tai lapsen, jolla on oppimisvaikeuksia, oikeus koulutukseen;
 - c) varmistetaan, että lapsen oikeus perhe-elämään toteutuu tosiasiallisesti ja säännöllisesti;
 - d) varmistetaan lapsen mahdollisuus osallistua ohjelmiin, joilla edistetään hänen kehitystään ja sopeutumistaan takaisin yhteiskuntaan; ja
 - e) varmistetaan lapsen uskonnon- ja vakaumuksenvapauden kunnioittaminen.

Tämän kohdan mukaisten toimenpiteiden on oltava oikeasuhteisia ja asianmukaisia tutkintavankeuden kestoon nähden.

Ensimmäisen alakohdan a ja e alakohtaa sovelletaan myös muuhun vapaudenmenetykseen kuin tutkintavankeuteen. Toteutettujen toimenpiteiden on oltava oikeasuhteisia ja asianmukaisia vapaudenmenetykseen nähden.

Ensimmäisen alakohdan b, c ja d alakohtaa sovelletaan muuhun vapaudenmenetykseen kuin tutkintavankeuteen ainoastaan siinä määrin kuin tämä on asianmukaista ja oikeasuhteista tällaisten tilanteiden luonteeseen ja kestoon nähden.

6. Jäsenvaltioiden on pyrittävä varmistamaan, että vapautensa menettäneet lapset voivat tavata vanhempainvastuunkantajan mahdollisimman pian, kun tapaaminen on tutkinnallisten ja toiminnallisten vaatimusten mukaista. Tämä kohta ei rajoita muun sopivan aikuisen nimeämistä 5 tai 15 artiklan nojalla.

13 artikla

Tapausten nopea ja huolellinen käsittely

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että lapsia koskevat rikosoikeudelliset menettelyt käsitellään kiireellisesti ja asianmukaista huolellisuutta noudattaen.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että lapsia kohdellaan aina tavalla, joka suojelee heidän ihmisarvoaan ja soveltuu heidän ikäänsä, kehitystasoonsa ja ymmärtämiskykyynsä ja jolla otetaan huomioon heidän mahdolliset erityistarpeensa, mukaan lukien kommunikaatiovaikeudet.

14 artikla

Oikeus yksityisyyden suojaan

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lasten yksityisyyttä suojataan rikosoikeudellisten menettelyjen aikana.
2. Tätä varten jäsenvaltioiden on joko säädettävä, että lapsia koskevat tuomioistuinkäsittelyt järjestetään yleensä suljetuin ovin, tai sallittava, että tuomioistuin tai tuomari voi päättää järjestää tällaiset käsittelyt suljetuin ovin.
3. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että 9 artiklassa tarkoitettuja tallenteita ei levitetä julkisesti.
4. Jäsenvaltioiden on sananvapautta ja tiedonvälityksen vapautta sekä tiedotusvälineiden vapautta ja moniarvoisuutta kunnioittaen kannustettava tiedotusvälineitä toteuttamaan itsesääntelytoimenpiteitä tässä artiklassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi.

15 artikla

Lapsen oikeus saada vanhempainvastuunkantaja mukaan menettelyihin

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lapsella on oikeus saada vanhempainvastuunkantaja mukaan tuomioistuinkäsittelyihin, joissa käsitellään häntä koskevia asioita.
2. Lapsella on oikeus saada mukaan muu sopiva aikuinen, jonka lapsi on nimennyt ja jonka toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt, jos lapsen mukana olevan vanhempainvastuunkantajan läsnäolo tuomioistuinkäsittelyissä
 - a) olisi lapsen edun vastaista;
 - b) ei ole mahdollista, koska kohtuulliseksi katsottavien toimien jälkeen vanhempainvastuunkantajaan ei saada yhteyttä tai hänen henkilöllisyytensä ei ole tiedossa; tai
 - c) vaarantaisi objektiivisten ja tosiasiallisten olosuhteiden perusteella merkittävästi rikosoikeudellisen menettelyn.

Jos lapsi ei ole nimennyt muuta sopivaa aikuista tai jos toimivaltainen viranomainen ei hyväksy lapsen nimeämää aikuista, toimivaltaisen viranomaisen on lapsen etu huomioon ottaen nimettävä joku toinen henkilö, joka voi olla lapsen mukana menettelyissä. Tämä henkilö voi olla myös lasten suojelusta tai hyvinvoinnista vastaavan viranomaisen tai muun laitoksen edustaja.

3. Kun olosuhteet, jotka johtivat 2 kohdan a, b tai c alakohdan soveltamiseen, lakkaavat olemasta, lapsella on oikeus saada vanhempainvastuunkantaja mukaan jäljellä oleviin tuomioistuinkäsittelyihin.
4. Edellä 1 kohdassa säädetyn oikeuden lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että lapsella on oikeus saada vanhempainvastuunkantaja tai 2 kohdassa tarkoitettu muu sopiva aikuinen mukaan muissa menettelyn vaiheissa kuin tuomioistuinkäsittelyissä, joissa lapsi on läsnä, jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että
 - a) kyseisen henkilön mukanaolo on lapsen edun mukaista; ja
 - b) kyseisen henkilön läsnäolo ei haittaa rikosoikeudellista menettelyä.

*16 artikla***Lapsen oikeus olla henkilökohtaisesti läsnä oikeudenkäynnissä ja osallistua siihen**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lapsella on oikeus olla läsnä häntä koskevassa oikeudenkäynnissä, ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta hän voi osallistua tehokkaasti oikeudenkäyntiin, muun muassa antamalla hänelle mahdollisuus tulla kuulluksi ja ilmaista näkemyksensä.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lapsella, joka ei ole ollut läsnä häntä koskevassa oikeudenkäynnissä, on oikeus uuteen oikeudenkäyntiin tai muuhun oikeussuojakeinoon direktiivin (EU) 2016/343 ja siinä säädettyjen edellytysten mukaisesti.

*17 artikla***Eurooppalaista pidätysmääräystä koskevat menettelyt**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 4, 5, 6, 8, 10–15 ja 18 artiklassa tarkoitettuja oikeuksia sovelletaan soveltuvin osin, kun kyse on etsitystä lapsesta, joka pidätetään eurooppalaista pidätysmääräystä koskevien menettelyjen mukaisesti täytäntöönpanojäsenvaltiossa.

*18 artikla***Oikeus oikeusapuun**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeusapua koskevassa kansallisessa lainsäädännössä taataan 6 artiklassa tarkoitetun, avustajan apua koskevan oikeuden tosiasiallinen toteutuminen.

*19 artikla***Oikeussuojakeinot**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lapsella, joka on epäiltynä tai syytettynä rikosoikeudellisissa menettelyissä, sekä etsityllä lapsella on käytössään kansallisen lainsäädännön mukaiset tehokkaat oikeussuojakeinot, jos hänen tämän direktiivin mukaisia oikeuksiaan loukataan.

*20 artikla***Koulutus**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lainvalvontaviranomaisten sekä vapautensa menettäneiden säilytystilojen työntekijät, jotka käsittelevät lapsia koskevia tapauksia, saavat lapsen oikeuksia, asianmukaista kuulustelutekniikkaa, lapsipsykologiaa ja lapsen tarpeisiin mukautettua viestinnän kieltä koskevaa erityistä koulutusta sellaiselle tasolle asti, jota heidän yhteytensä lapsiin edellyttävät.
2. Jäsenvaltioiden on tuomareiden ja syyttäjien koulutuksesta vastaavien tahojen roolia asianmukaisesti kunnioittaen toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että tuomareilla ja syyttäjillä, jotka osallistuvat lapsia koskeviin rikosoikeudellisiin menettelyihin, on alan erityispätevyys, tosiasiallinen mahdollisuus erityiseen koulutukseen tai nämä molemmat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tuomioistuinten riippumattomuutta ja eri tapoja, joilla oikeuslaitokset ovat järjestäytyneet jäsenvaltioissa.

3. Jäsenvaltioiden on oikeudellisten ammattien harjoittajien riippumattomuutta ja avustajien koulutuksesta vastaavien tahojen roolia asianmukaisesti kunnioittaen toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä, joilla edistetään 2 kohdassa tarkoitetun erityisen koulutuksen antamista avustajille, jotka osallistuvat lapsia koskeviin rikosoikeudellisiin menettelyihin.

4. Jäsenvaltioiden on julkisten palvelujensa kautta tai rahoittamalla lasten tukijärjestöjä edistettävä aloitteita, jotka mahdollistavat sen, että lasten tukipalveluja ja korjaavan oikeuden palveluja tarjoavat tahot saavat asianmukaista koulutusta sellaiselle tasolle asti, jota heidän yhteytensä lapsiin edellyttävät, ja sen, että ne noudattavat ammatillisia vaatimuksia sen varmistamiseksi, että näitä palveluja tarjotaan puolueettomasti, kunnioittavasti ja ammattitaitoisesti.

21 artikla

Tiedonkeruu

Jäsenvaltioiden on viimeistään 11 päivänä kesäkuuta 2021 ja sen jälkeen joka kolmas vuosi toimitettava komissiolle saatavilla olevat tiedot, joista ilmenee, miten tässä direktiivissä vahvistetut oikeudet on pantu täytäntöön.

22 artikla

Kustannukset

Jäsenvaltioiden on riippumatta siitä, miten menettely päättyy, vastattava 7, 8 ja 9 artiklan soveltamisesta aiheutuvista kustannuksista, paitsi jos 8 artiklan soveltamisesta aiheutuvat kustannukset katetaan sairausvakuutuksesta.

23 artikla

Suojan tason säilyttäminen

Tämän direktiivin säännösten ei ole katsottava rajoittavan perusoikeuskirjassa, Euroopan ihmisoikeussopimuksessa ja muissa asiaa koskevista kansainvälisen oikeuden määräyksissä, erityisesti lapsen oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen määräyksissä, tai minkään jäsenvaltion oikeudessa turvattuja oikeuksia tai menettelyllisiä takeita eikä poikkeavan niistä, jos nämä tarjoavat tätä direktiiviä korkeatasoisemman suojan.

24 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 11 päivänä kesäkuuta 2019. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

*25 artikla***Kertomus**

Komissio toimittaa viimeistään 11 päivänä kesäkuuta 2022 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan, missä määrin jäsenvaltiot ovat toteuttaneet tämän direktiivin noudattamiseksi tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien arvio 6 artiklan soveltamisesta, sekä liittää siihen tarvittaessa säädösehdotuksia.

*26 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*27 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä toukokuuta 2016.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. A. HENNIS-PLASSCHAERT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2016/801,**annettu 11 päivänä toukokuuta 2016,****tutkimusta, opiskelua, harjoittelua, vapaaehtoistyötä, oppilasvaihto-ohjelmaa tai koulutushanketta ja au pairina työskentelyä varten tapahtuvan kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä****(uudelleenlaadittu)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 79 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston direktiiveihin 2004/114/EY ⁽⁴⁾ ja 2005/71/EY ⁽⁵⁾ olisi tehtävä muutoksia. Mainitut direktiivit olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Tällä direktiivillä on tarkoitus vastata direktiivien 2004/114/EY ja 2005/71/EY täytäntöönpanokertomuksissa esitettyyn tarpeeseen korjata havaitut puutteet, varmistaa, että avoimuutta ja oikeusvarmuutta lisätään, ja tarjota erilaisille unioniin tuleville kolmansien maiden kansalaisten ryhmille yhtenäinen oikeudellinen kehys. Direktiivillä olisi sen vuoksi yksinkertaistettava ja virtaviivaistettava voimassa olevia säännöksiä näiden ryhmien osalta yhdessä ja samassa välineessä. Huolimatta siitä, että näiden ryhmien välillä on eroja, niillä on myös yhteisiä piirteitä, minkä vuoksi niitä on mahdollista käsitellä yhteisessä säädöskehityksessä unionin tasolla.
- (3) Tällä direktiivillä on tarkoitus edistää Tukholman ohjelman tavoitetta lähentää kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksiä koskevaa jäsenvaltioiden lainsäädäntöä. Unionin ulkopuolelta saadaan maahanmuuton kautta erittäin osaavia ihmisiä, ja erityisesti opiskelijoiden ja tutkijoiden kysyntä on kasvussa. Heillä on tärkeä osa muodostettaessa unionin keskeistä voimavaraa, osaamispääomaa, ja varmistettaessa älykäs, kestävä ja osallistava kasvu, ja he edistävät tällä tavoin Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista.
- (4) Direktiivien 2004/114/EY ja 2005/71/EY täytäntöönpanokertomuksissa huomautettiin tietyistä puutteista, jotka liittyivät lähinnä maahanpääsyn edellytyksiin, oikeuksiin, menettelyllisiin takeisiin, opiskelijoiden pääsyyn työmarkkinoille heidän opiskelunsa aikana ja EU:n sisäistä liikkuvuutta koskeviin säännöksiin. Lisäksi katsottiin, että oli tehtävä tiettyjä sellaisia kolmannen maan kansalaisryhmiä koskevia parannuksia, joiden osalta direktiivin soveltaminen on vapaaehtoista. Sittemmin toteutetuissa laajemmissa kuulemisissa on tuotu esiin myös tarve parantaa tutkijoiden ja opiskelijoiden työnhakumahdollisuuksia ja suojella paremmin au pairreja, joita direktiivit 2004/114/EY ja 2005/71/EY eivät koske.

⁽¹⁾ EUVL C 341, 21.11.2013, s. 50.⁽²⁾ EUVL C 114, 15.4.2014, s. 42.⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 25. helmikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston ensimmäisen käsittelyn kanta, vahvistettu 10. maaliskuuta 2016 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 2004/114/EY, annettu 13 päivänä joulukuuta 2004, kolmansien maiden kansalaisten opiskelua, opiskelijavaihtoa, palkatonta harjoittelua tai vapaaehtoistyötä varten tapahtuvan maahanpääsyn edellytyksistä (EUVL L 375, 23.12.2004, s. 12).⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 2005/71/EY, annettu 12 päivänä lokakuuta 2005, kolmansien maiden kansalaisten erityisestä maahanpääsymenettelystä tieteellistä tutkimusta varten (EUVL L 289, 3.11.2005, s. 15).

- (5) Vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvan alueen asteittaista perustamista varten Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksesta määrätään turvapaikkaa, maahanmuuttoa ja kolmansien maiden kansalaisten oikeuksien suojelua koskevien toimenpiteiden toteuttamisesta.
- (6) Tällä direktiivillä olisi edistettävä myös ihmisten välisiä yhteyksiä ja liikkuvuutta, jotka ovat unionin ulkoisen politiikan tärkeitä osatekijöitä, erityisesti kun on kyse Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvista maista ja unionin strategisista kumppaneista. Direktiivillä on tarkoitus paremmin myötävaikuttaa maahanmuuttoa ja liikkuvuutta koskevaan kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan ja liikkuvuuskumppanuuksiin, jotka tarjoavat konkreettiset puitteet jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden väliselle vuoropuhelulle ja yhteistyölle, myös laillisen muuttoliikkeen helpottamisessa ja järjestämisessä.
- (7) Tässä direktiivissä säädettyjen tarkoitusten mukaisen muuttoliikkeen olisi edistettävä tietojen ja taitojen kartuttamista ja hankintaa. Se on hyödyksi niin muuttajalle itselleen kuin tämän alkuperämaalle ja asianomaiselle jäsenvaltiolle ja vahvistaa samalla kulttuurisia yhteyksiä ja lisää kulttuurien monimuotoisuutta.
- (8) Tällä direktiivillä olisi lisättävä unionin houkuttelevuutta paikkana, jossa harjoitetaan tutkimusta ja innovointia, ja parannettava unionin asemaa maailmanlaajuisessa kilpailussa lahjakkuuksista ja siten lisättävä unionin yleistä kilpailukykyä ja kasvua sekä luotava työpaikkoja, joilla edistetään BKT:n kasvua. Unionin avaaminen kolmansien maiden kansalaisille, jotka voidaan päästää maahan tutkimusta varten, on myös osa Innovaatiunioni-lippulaiva-hanketta. Avoimien työmarkkinoiden luominen unionin tutkijoille ja kolmansista maista tuleville tutkijoille on asetettu keskeiseksi tavoitteeksi myös eurooppalaisella tutkimusalueella, jolla tutkijat, tieteellinen tieto ja teknologia liikkuvat vapaasti.
- (9) On aiheellista helpottaa tutkimustoiminnan suorittamista varten maahanpääsyä hakevien kolmansien maiden kansalaisten maahanpääsyä sellaisen maahanpääsymenettelyn avulla, joka ei ole riippuvainen heidän oikeudellisesta asemastaan suhteessa vastaanottavaan tutkimusorganisaatioon eikä enää edellytä luvan lisäksi työluvan myöntämistä. Tämän menettelyn olisi perustuttava tutkimusorganisaatioiden ja jäsenvaltioiden maahanmuuttoviranomaisten väliseen yhteistyöhön. Tässä menettelyssä tutkimusorganisaatioille olisi annettava keskeinen asema maahanpääsymenettelyssä tutkimustoiminnan suorittamista varten maahanpääsyä hakevien kolmansien maiden kansalaisten unionin alueelle tulon helpottamiseksi ja menettelyn nopeuttamiseksi, ja samalla olisi säilytettävä ennallaan maahanmuuttopolitiikkaa koskevat jäsenvaltioiden toimivaltuudet. Tutkimusorganisaatioiden, jotka jäsenvaltioiden olisi voitava hyväksyä etukäteen, olisi voitava allekirjoittaa kolmannen maan kansalaisen kanssa tutkimustoiminnan toteuttamista koskeva vastaanottosopimus tai muu sopimus. Jäsenvaltioiden olisi myönnettävä vastaanottosopimuksen tai sopimuksen perusteella lupa, jos maahantulolle ja maassa oleskelulle asetetut edellytykset täyttyvät.
- (10) Toimet, joilla voidaan saavuttaa tavoite sijoittaa tutkimukseen 3 prosenttia suhteessa BKT:hen, koskevat suurelta osin yksityistä sektoria, minkä vuoksi tätä sektoria olisi tarvittaessa kannustettava palkkaamaan lisää tutkijoita lähivuosina.
- (11) Jotta Euroopan unioni olisi houkuttelevampi kolmansien maiden kansalaisille, jotka haluavat harjoittaa tutkimustoimintaa unionissa, heidän neuvoston direktiivissä 2003/86/EY⁽¹⁾ määritellyn mukaisten perheenjäsentensä olisi sallittava siirtyä heidän mukanaan ja kyseisiin perheenjäseniin olisi sovellettava EU:n sisäistä liikkuvuutta koskevia säännöksiä. Kyseisillä perheenjäsenillä olisi oltava myös pääsy työmarkkinoille ensimmäisessä jäsenvaltiossa ja pitkäaikaisen liikkuvuuden yhteydessä toisissa jäsenvaltioissa lukuun ottamatta poikkeuksellisia olosuhteita, kuten erittäin korkea työttömyysaste, jolloin jäsenvaltioilla olisi oltava enintään 12 kuukauden ajan mahdollisuus soveltaa tarveharkintaa, jolla osoitetaan, että paikkaa ei voida täyttää kotimaisilta työmarkkinoilta. Tässä direktiivissä säädettyjä poikkeuksia lukuun ottamatta kaikkia direktiivin 2003/86/EY säännöksiä olisi sovellettava, mukaan lukien hylkäämistä tai peruuttamista tai hyväksynnän uusimatta jättämistä koskevat syyt. Näin ollen perheenjäsenille myönnetty oleskeluluvat olisi voitava peruuttaa tai niiden uusiminen evätä, jos lupa, joka on myönnetty tutkijalle, jonka mukana he ovat tulleet, päättyy, eikä perheenjäsenillä ole oikeutta erilliseen oleskelulupa.
- (12) Tämän direktiivin soveltamiseksi jäsenvaltioita olisi kannustettava kohtelevaan tohtorintutkintoa tekeviä henkilöitä tutkijoina, kun se on tarkoituksenmukaista.
- (13) Tämän direktiivin täytäntöönpano ei saisi kuitenkaan edistää aivovuotoa nousevan talouden maista tai kehitysmaista. Yhteistyössä alkuperämaiden kanssa olisi toteutettava toimenpiteitä, joilla pyritään tukemaan tutkijoiden palaamista alkuperämaihiinsa tavoitteena kokonaisvaltaisen muuttoliikkepolitiikan luominen.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2003/86/EY, annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, oikeudesta perheen yhdistämiseen (EUVL L 251, 3.10.2003, s. 12).

- (14) Jotta koko Euroopan asemaa opintojen ja harjoittelun maailmanluokan osaamiskeskuksena voitaisiin edistää, olisi parannettava ja yksinkertaistettava niiden henkilöiden maahantulon ja oleskelun edellytyksiä, jotka haluavat tulla unioniin näitä tarkoituksia varten. Tämä vastaa Euroopan korkeakoulujärjestelmien nykyaikaistamissuunnitelman tavoitteita, erityisesti eurooppalaisen korkea-asteen koulutuksen kansainvälistymisen yhteydessä. Jäsenvaltioiden asiaa koskevan kansallisen lainsäädännön lähentäminen on osa tätä pyrkimystä. Tässä yhteydessä ja korkeakoulujen nykyaikaistamisesta annettujen neuvoston päätelmien ⁽¹⁾ mukaisesti käsite ”korkeakoulutus” kattaa kaikki korkea-asteen oppilaitokset, joita voivat olla muun muassa yliopistot, korkeakoulut, ammattikorkeakoulut, teknologiainstituutit, ”grandes écoles”, kauppaoppilaitokset, tekniset oppilaitokset, Instituts Universitaires de Technologie (IUT), opistot, ammattikoulut, polytekniset oppilaitokset ja akatemit.
- (15) Opetusministerien 19 päivänä kesäkuuta 1999 antamalla yhteisellä Bolognan julistuksella käynnistetyn Bolognan prosessin laajentaminen ja syventäminen on johtanut siihen, että korkeakoulujärjestelmät ovat keskenään vertailukelpoisempia, yhteensopivampia ja johdonmukaisempia osallistuvissa maissa ja muuallakin. Näin siksi, että jäsenvaltiot ovat tukeneet opiskelijoiden liikkuvuutta ja korkeakoulut ovat integroineet liikkuvuuden opetussuunnitelmiinsa. Tämä on tarpeen saada näkymään parempina opiskelijoihin sovellettavina EU:n sisäistä liikkuvuutta koskevinä säännöksinä. Eurooppalaisen korkea-asteen koulutuksen tekeminen houkuttelevaksi ja kilpailukyiseksi on yksi Bolognan julistuksen tavoitteista. Bolognan prosessi on johtanut eurooppalaisen korkeakoulutusalueen perustamiseen. Sen kolmiportainen tutkintorakenne, helposti ymmärrettävät ohjelmat ja tutkinnot samoin kuin tutkintojen viitekehyksen käyttöönotto ovat tehneet unionissa opiskelusta houkuttelevampaa kolmansien maiden kansalaisille.
- (16) Jäsenvaltioiden olisi määriteltävä tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvilta opiskelijoilta vaadittavien valmentavien opintojen kesto ja muut edellytykset kansallisen oikeutensa mukaisesti.
- (17) Todiste kolmannen maan kansalaisen hyväksymisestä johonkin korkeakouluun voi olla muun muassa kirjoittautumisen vahvistava kirje tai todistus.
- (18) Harjoittelijoiksi hakevien kolmansien maiden kansalaisten olisi esitettävä todiste korkeakoulututkinnosta, joka on saatu hakemuksen päiväystä edeltäneiden kahden vuoden aikana, tai osallistumisesta kolmannessa maassa opinto-ohjelmaan, joka johtaa korkeakoulututkintoon. Heidän olisi myös esitettävä harjoittelusopimus, jossa kuvaillaan harjoitteluohjelma, koulutustavoite tai oppimissisältö, jossa ilmoitetaan sen kesto ja harjoittelijoiden valvontaolosuhteet ja joka osoittaa, että he saavat todellista koulutusta eikä heitä käytetä tavallisina työntekijöinä. Lisäksi vastaanottavilta yksiköiltä voidaan edellyttää todisteita siitä, että harjoittelijalla ei korvata työntekijää. Jos kansallisessa lainsäädännössä, työehtosopimuksissa tai käytännöissä on jo määritetty harjoittelijoita koskevia erityisiä edellytyksiä, jäsenvaltioiden olisi voitava vaatia, että harjoittelijoiksi hakevien kolmansien maiden kansalaisten on täytettävä kyseiset erityisedellytykset.
- (19) Tämä direktiivi ei koske työsuhteisia harjoittelijoita, jotka tulevat unioniin töihin yrityksen sisäisen siirron yhteydessä, sillä he kuuluvat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/66/EU ⁽²⁾ soveltamisalaan.
- (20) Tällä direktiivillä olisi tuettava eurooppalaisen vapaaehtoispalvelun tavoitteita kehittää yhteisvastaavuutta, keskinäistä ymmärrystä ja suvaitsevaisuutta nuorten ja niiden yhteiskuntien keskuudessa, joissa he elävät, sekä vahvistaa osaltaan sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja edistää nuorten aktiivista osallistumista yhteiskunnallisiin asioihin. Jotta voidaan varmistaa mahdollisuus osallistua eurooppalaiseen vapaaehtoispalveluun yhtenäisesti kaikkialla unionissa, jäsenvaltioiden olisi sovellettava tämän direktiivin säännöksiä eurooppalaiseen vapaaehtoispalveluun hakeviin kolmannen maan kansalaisiin.
- (21) Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus soveltaa tämän direktiivin säännöksiä vaihto-oppilaisiin, muihin kuin eurooppalaisen vapaaehtoispalvelun piirissä työskenteleviin vapaaehtoistyöntekijöihin ja au pareihin, jotta heidän maahantuloaan ja oleskeluaan voitaisiin helpottaa ja varmistaa heidän oikeutensa.
- (22) Jos jäsenvaltiot päättävät soveltaa tätä direktiiviä vaihto-oppilaisiin, niitä kannustetaan varmistamaan, että oppilasvaihto-ohjelman tai opetushankkeen puitteissa yksinomaan vaihto-oppilaiden mukana saapuviin opettajiin sovellettava kansallinen maahanpääsymenettely vastaa tämän direktiivin mukaista vaihto-oppilaisiin sovellettavaa menettelyä.

⁽¹⁾ EUVL C 372, 20.12.2011, s. 36.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/66/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä yrityksen sisäisen siirron yhteydessä (EUVL L 157, 27.5.2014, s. 1).

- (23) Au pairina työskentely edistää osaltaan ihmisten välisiä yhteyksiä, sillä se antaa kolmannen maan kansalaisille tilaisuuden parantaa kielitaitoaan, lisätä tietämystään jäsenvaltioista ja luoda kulttuurisiteitä niihin. Samalla au pairin asemassa olevat kolmansien maiden kansalaiset voivat kuitenkin altistua hyväksikäytön riskeille. Jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa tämän direktiivin säännöksiä au parien maahantuloon ja oleskeluun, jotta voidaan varmistaa au parien oikeudenmukainen kohtelu ja vastata heidän erityistarpeisiinsa.
- (24) Jos kolmannen maan kansalaiset voivat osoittaa saavansa kyseessä olevassa jäsenvaltiossa oleskelunsa ajan varoja avustuksen tai apurahan, voimassa olevan työsopimuksen tai sitovan työtarjouksen perusteella taikka oppilasvaihtojärjestön, harjoittelijoita vastaanottavan yksikön, vapaaehtoisjärjestön, isäntäperheen tai au pareja välittävän järjestön antaman rahallisen sitoumuksen perusteella, jäsenvaltioiden olisi otettava tällaiset varat huomioon arvioidessaan käytettävissä olevien varojen riittävyyttä. Jäsenvaltioiden olisi voitava vahvistaa ohjeellinen määrä, jonka ne katsovat "riittäviksi varoiksi" ja joka saattaa vaihdella kolmansien maiden kansalaisten ryhmien välillä.
- (25) Jäsenvaltioita kehoitetaan sallimaan se, että hakija esittää asiakirjoja ja tietoja jollakin asianomaisen jäsenvaltion määrittämällä unionin virallisella kielellä, joka on muu kuin sen oma virallinen kieli tai viralliset kielet.
- (26) Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus säätää hyväksymismenettelystä, jota sovelletaan julkisiin tai yksityisiin tutkimusorganisaatioihin taikka sekä julkisiin että yksityisiin tutkimusorganisaatioihin, jotka haluavat toimia tutkijan asemassa olevien kolmannen maan kansalaisten vastaanottajana, tai korkeakouluihin, jotka haluavat toimia opiskelijan asemassa olevien kolmannen maan kansalaisten vastaanottajana. Hyväksymisen olisi tapahduttava jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä tai hallinnollisessa käytännössä vahvistettujen menettelyjen mukaisesti. Hakemusten tekemistä hyväksytyille tutkimusorganisaatioille tai korkeakouluille olisi helpotettava, ja niiden olisi nopeutettava tutkimusta tai opiskelua varten unioniin tulevien kolmannen maan kansalaisten maahantuloa.
- (27) Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus säätää hyväksymismenettelystä, jota sovelletaan asianomaisiin vastaanottaviin yksiköihin, jotka haluavat toimia oppilaiden, harjoittelijoiden tai vapaaehtoistyöntekijöiden asemassa olevien kolmannen maan kansalaisten vastaanottajina. Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus soveltaa tätä menettelyä joihinkin tai kaikkiin vastaanottavien yksiköiden ryhmiin. Hyväksymisen olisi tapahduttava jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä tai hallinnollisessa käytännössä vahvistettujen menettelyjen mukaisesti. Hyväksytyille vastaanottaville yksiköille osoitettujen hakemusten olisi nopeutettava harjoittelua, vapaaehtoistyötä, oppilasvaihto-ohjelmia tai opetushankkeita varten unioniin tulevien kolmansien maiden kansalaisten maahantuloa.
- (28) Jos jäsenvaltiot ottavat käyttöön vastaanottaviin yksiköihin sovellettavia hyväksymismenettelyjä, niiden olisi voitava päättää joko sallia maahantulon ainoastaan hyväksytyjen vastaanottavien yksiköiden kautta tai ottaa käyttöön hyväksymismenettelyn ja sallia samalla maahantulon myös muiden kuin hyväksytyjen vastaanottavien yksiköiden kautta.
- (29) Tämä direktiivi ei saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden oikeuteen myöntää lupia muuta kuin tässä direktiivissä säänneltyä opiskelua, tutkimusta tai harjoittelua varten kolmansien maiden kansalaisille, jotka eivät kuulu sen soveltamisalaan.
- (30) Kun kaikki maahanpääsyn yleiset ja erityiset edellytykset täyttyvät, jäsenvaltioiden olisi myönnettävä lupa määritetyissä aikarajoissa. Jos jäsenvaltio myöntää oleskelulupia vain alueellaan ja kaikki maahanpääsyyn liittyvät tämän direktiivin edellytykset täyttyvät, jäsenvaltion olisi myönnettävä asianomaiselle kolmannen maan kansalaiselle vaadittu viisumi ja varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset tekevät tässä tuloksellista yhteistyötä. Jos jäsenvaltio ei myönnä viisumeita, sen olisi myönnettävä asianomaiselle kolmannen maan kansalaiselle vastaava lupa, jolla sallitaan maahantulo.
- (31) Luvissa olisi mainittava kyseisen kolmannen maan kansalaisen asema. Jäsenvaltioiden olisi voitava ilmoittaa lisätietoja paperilla tai tallentaa ne sähköisesti edellyttäen, että tämä ei aiheuta lisävaatimuksia.
- (32) Tämän direktiivin nojalla myönnettävien lupien eripituisissa voimassaoloajoissa olisi otettava huomioon kunkin tämän direktiivin kattaman kolmansien maiden kansalaisten ryhmän oleskelun erityisluonne.

- (33) Jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus määritellä, että opiskelijoiden oleskelun kesto ei ole pidempi kuin kansallisessa lainsäädännössä säädetty opintojen enimmäiskesto. Tältä osin opintojen enimmäiskesto voitaisiin, mikäli kyseisen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä näin säädetään, sisällyttää mahdollisuus pitkittää opintoja yhden tai kahden opintovuoden kertaamiseksi.
- (34) Jäsenvaltioiden olisi voitava periä hakijoilta maksu lupahakemusten käsittelystä ja ilmoituksista. Maksut eivät saa olla suuruudeltaan kohtuuttomia tai liiallisia, jotta niistä ei muodostuisi estettä tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiselle.
- (35) Tämän direktiivin soveltamisalan mukaiset kolmansien maiden kansalaisille myönnettävät oikeudet eivät saisi riippua kunkin jäsenvaltion myöntämän luvan muodosta.
- (36) Maahanpääsy tämän direktiivin tarkoituksia varten olisi voitava evätä asianmukaisesti perustelluista syistä. Maahanpääsy olisi voitava yksittäistapauksessa evätä erityisesti, jos jäsenvaltio katsoo tosiseikkoihin perustuvan arvion mukaisesti ja suhteellisuusperiaatteen huomioon ottaen, että asianomainen kolmannen maan kansalainen on mahdollinen uhka yleiselle järjestykselle, yleiselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle.
- (37) Tämän direktiivin tavoitteena ei ole säännellä kolmansien maiden kansalaisten maahanpääsyä ja oleskelua työntekeä varten, eikä sillä pyritä yhdenmukaistamaan työntekijöiden asemaa koskevia jäsenvaltioiden lainsäädäntöjä tai käytänteitä. On kuitenkin mahdollista, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien kolmansien maiden kansalaisryhmien katsotaan joissakin jäsenvaltioissa olevan työsuhteessa kansallisen lainsäädännön, työehtosopimusten tai käytänteiden nojalla. Jos jäsenvaltio katsoo tutkijan, vapaaehtoistyöntekijän, harjoittelijan tai au pairin asemassa olevan kolmannen maan kansalaisen olevan työsuhteessa, kyseisellä jäsenvaltiolla olisi edelleen oltava oikeus päättää Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 79 artiklan 5 kohdan mukaisesti siitä, kuinka paljon asianomaiseen ryhmään tai asianomaisiin ryhmiin kuuluvia henkilöitä päästetään niiden alueelle.
- (38) Jos tutkijan, vapaaehtoistyöntekijän, harjoittelijan tai au pairin asemassa oleva kolmannen maan kansalainen hakee maahanpääsyä solmiakseen työsuhteen jäsenvaltiossa, kyseisellä jäsenvaltiolla olisi oltava mahdollisuus tehdä testi, jolla osoitetaan, että paikkaa ei voida täyttää kotimaisilta työmarkkinoilta.
- (39) Opiskelijoiden yhteydessä maahantulomäärien sääntelyä ei pitäisi soveltaa, vaikka opiskelijoille annettaisiin lupa työnteekoon opintojen aikana tässä direktiivissä säädettyjen ehtojen mukaisesti, sillä opiskelijat hakevat lupaa päästä jäsenvaltion alueelle osallistua keskeisiin päätöksiin kokopäiväiseen opinto-ohjelmaan, johon voi kuulua pakollinen harjoittelujakso.
- (40) Jos tutkija, vapaaehtoistyöntekijä, harjoittelija tai au pair, jolle on myönnetty oikeus päästä jäsenvaltion alueelle, hakee luvan uusimista voidakseen solmia työsuhteen tai jatkaa sitä asianomaisessa jäsenvaltiossa, tällä jäsenvaltiolla olisi oltava mahdollisuus tehdä testi, jolla osoitetaan, että paikkaa ei voida täyttää kotimaisilta työmarkkinoilta. Tämä ei kuitenkaan koske tutkijoita, jotka jatkavat työsuhtettaan samassa vastaanottavassa yksikössä.
- (41) Jos maahanpääsyä koskevan hakemuksen perusteista on epäilyksiä, jäsenvaltioiden olisi voitava tehdä asiankuuluvia tarkastuksia tai vaatia todisteita, jotta voidaan arvioida tapauskohtaisesti hakemuksen kohteena olevaa tutkimusta, opintoja, harjoittelua, vapaaehtoistyötä, oppilasvaihto-ohjelmaa tai opetushanketta taikka au pairina työskentelyä ja torjua tässä direktiivissä säädetyn menettelyn väärinkäyttöä.
- (42) Jos esitetyt tiedot ovat puutteelliset, jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava hakijalle kohtuullisen ajan kuluessa, mitä lisätietoja vaaditaan, ja asetettava niiden toimittamista varten kohtuullinen määräaika. Jos lisätietoja ei ole toimitettu määräajan puiteissa, hakemus voitaisiin hylätä.
- (43) Kansallisten viranomaisten olisi ilmoitettava hakemusta koskevasta päätöksestä hakijalle. Niiden olisi tehtävä se kirjallisesti mahdollisimman pian ja viimeistään tässä direktiivissä määritetyn määräajan kuluessa.
- (44) Tämän direktiivin tavoitteena on helpottaa tutkijoiden ja opiskelijoiden EU:n sisäistä liikkuvuutta muun muassa keventämällä liikkuvuuteen liittyvää hallinnollista taakkaa monissa jäsenvaltioissa. Tämän vuoksi tällä direktiivillä perustetaan erityinen EU:n sisäinen liikkuvuusjärjestelmä, jonka nojalla kolmannen maan kansalainen, jolle

ensimmäinen jäsenvaltio on myöntänyt luvan tutkimusta tai opiskelua varten, voi saapua yhteen tai useampaan jäsenvaltioon, oleskella siellä ja suorittaa siellä osan tutkimuksestaan tai opinnoistaan tämän direktiivin mukaisten liikkuvuutta koskevien säännösten mukaisesti.

- (45) Jotta tutkijat voisivat liikkua helposti tutkimusorganisaatiosta toiseen tutkimustoimintaan liittyvässä tarkoituksessa, heitä koskevan lyhytaikaisen liikkuvuuden olisi katettava oleskelut toisessa jäsenvaltiossa enintään 180 päivän ajan minkä tahansa 360 päivän jakson aikana jäsenvaltiota kohden. Tutkijoita koskevan pitkäaikaisen liikkuvuuden olisi katettava oleskelut yhdessä tai useammassa toisessa jäsenvaltiossa yli 180 päivän ajan jäsenvaltiota kohden. Tutkijan perheenjäsenen olisi voitava siirtyä hänen mukanaan liikkuvuuden aikana. Menettely, jota sovelletaan tutkijan mukana siirtyviin perheenjäseniin, olisi yhdenmukaistettava tutkijaan sovellettavan menettelyn kanssa.
- (46) Unionin tai monenvälisten ohjelmien piirissä olevien opiskelijoiden taikka kahden tai useamman korkeakoulun välillä tehdyn sopimuksen nojalla opiskelevien opiskelijoiden osalta tässä direktiivissä olisi säädettävä yhteen tai useampaan toiseen jäsenvaltioon suuntautuvasta liikkuvuudesta enintään 360 päivän jakson aikana jäsenvaltiota kohden, jotta voidaan varmistaa näiden opiskelijoiden opintojen jatkuvuus.
- (47) Jos tutkija tai opiskelija siirtyy toiseen jäsenvaltioon ilmoitusmenettelyn perusteella ja tarvitsee asiakirjaa, joka helpottaa hänen mahdollisuuksiaan käyttää palveluja ja oikeuksia, toisen jäsenvaltion olisi voitava myöntää asiakirja, jolla osoitetaan, että tutkijalla tai opiskelijalla on oikeus oleskella kyseisen jäsenvaltion alueella. Tämä asiakirja ei voi olla lisäedellytys tässä direktiivissä säädettyjen oikeuksien käyttämiselle, ja sen olisi oltava luonteeltaan ainoastaan toteava.
- (48) Vaikka tällä direktiivillä perustetulla liikkuvuusjärjestelmällä olisi luotava itsenäisiä sääntöjä, jotka koskevat maahantuloa ja oleskelua tarkoituksena tehdä tutkimusta tai opiskella muissa kuin alkuperäisen luvan antaneissa jäsenvaltioissa, kaikkia muita Schengenin säännösten asiaankuuluvien määräysten mukaisia sääntöjä henkilöiden liikkumisesta rajojen yli olisi edelleen sovellettava.
- (49) Jos luvan on myöntänyt jäsenvaltio, joka ei sovelta Schengenin säännöstöä täysimääräisesti, ja tutkija, hänen perheenjäsenensä tai opiskelija ylittää EU:n sisäisen liikkuvuuden yhteydessä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/399 ⁽¹⁾ tarkoitetun ulkorajan, jäsenvaltiolla olisi oltava oikeus vaatia todisteita siitä, että tutkija tai opiskelija on siirtymässä sen alueelle tutkimustyön tai opintojen vuoksi tai että perheenjäsenet ovat siirtymässä sen alueelle tutkijan mukana liikkuvuuden puitteissa. Lisäksi jos kyseessä on asetuksessa (EU) 2016/399 tarkoitettu ulkorajan ylitys, Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltavien jäsenvaltioiden olisi haettava tietoa Schengenin tietojärjestelmästä ja evättävä maahantulo tai vastustettava liikkuvuutta niiden henkilöiden osalta, joista on mainitussa järjestelmässä annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1987/2006 ⁽²⁾ tarkoitettu kuulutus maahantulon tai maassa oleskelun epäämiseksi.
- (50) Tällä direktiivillä toisille jäsenvaltioille olisi annettava lupa vaatia, että tutkija tai opiskelija, joka siirtyy ensimmäisen jäsenvaltion myöntämän luvan nojalla eikä enää täytä liikkuvuutta koskevia ehtoja, poistuu jäsenvaltion alueelta. Jos tutkijalla tai opiskelijalla on ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva lupa, toisen jäsenvaltion olisi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/115/EY ⁽³⁾ mukaisesti voitava vaatia, että hän palaa ensimmäiseen jäsenvaltioon. Jos toinen jäsenvaltio sallii liikkuvuuden ensimmäisen jäsenvaltion myöntämän luvan perusteella ja kyseinen lupa on peruutettu tai sen voimassaolo on päättynyt liikkuvuuden aikana, toisen jäsenvaltion olisi voitava joko tehdä direktiivin 2008/115/EY mukaisesti päätös tutkijan tai opiskelijan palauttamisesta kolmanteen maahan tai vaatia viipymättä ensimmäiseltä jäsenvaltiolta, että se sallii paluun alueelleen. Jälkimmäisessä tapauksessa ensimmäisen jäsenvaltion olisi annettava tutkijalle tai opiskelijalle asiakirja, jolla sallitaan paluu sen alueelle.
- (51) Unionin maahanmuuttopolitiikan ja -sääntöjen sekä tutkijoiden ja opiskelijoiden liikkuvuutta unionissa edistävien unionin politiikkatoimien ja ohjelmien olisi täydennettävä toisiaan paremmin. Jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon toisiin jäsenvaltioihin suuntautuva suunniteltu liikkuvuus niiden määrittäessä tutkijoille ja opiskelijoille

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/399, annettu 9 päivänä maaliskuuta 2016, henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta unionin säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) (EUVL L 77, 23.3.2016, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1987/2006, annettu 20 päivänä joulukuuta 2006, toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) perustamisesta, toiminnasta ja käytöstä (EUVL L 381, 28.12.2006, s. 4).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/115/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, jäsenvaltioissa sovellettavista yhteisistä vaatimuksista ja menettelyistä laittomasti oleskelevien kolmansien maiden kansalaisten palauttamiseksi (EUVL L 348, 24.12.2008, s. 98).

myönnettävän luvan kestoa liikkuvuutta koskevien säännösten mukaisesti. Liikkuvuustoimenpiteitä sisältävien unionin tai monenvälisten ohjelmien taikka kahden tai useamman korkeakoulun välisten sopimusten piiriin kuuluvilla tutkijoilla ja opiskelijoilla olisi oltava oikeus saada lupa vähintään kahdeksi vuodeksi edellyttäen, että he täyttävät asiaankuuluvat maahantulon edellytykset tänä aikana.

- (52) Voidakseen rahoittaa osan opiskelukustannuksistaan ja mahdollisuuksien mukaan kartuttaa käytännön kokemustaan on opiskelijoilla oltava mahdollisuus päästä opintojensa aikana sen jäsenvaltion työmarkkinoille, jossa opintoja suoritetaan, tässä direktiivissä säädetyin edellytyksin. Tätä tarkoitusta varten opiskelijoiden olisi sallittava työskennellä tietty tässä direktiivissä määritetty vähimmäistuntimäärä. Periaatetta, jonka mukaan opiskelijoilla on oikeus päästä työmarkkinoille, olisi noudatettava pääsääntönä. Poikkeuksellisissa olosuhteissa jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava ottaa kansallinen työmarkkinatilanteensa huomioon.
- (53) Unionissa valmistuville opiskelijoille, jotka aikovat kartoittaa työmahdollisuuksia tai perustaa yrityksen, olisi annettava mahdollisuus jäädä kyseisen jäsenvaltion alueelle tässä direktiivissä määritellyksi ajanjaksoksi. Tällä tavoin pyritään osaltaan varmistamaan, että hyvin koulutettua työvoimaa on käytössä tulevaisuutta varten. Tutkijoille olisi myös annettava tämä mahdollisuus, kun he ovat saaneet vastaanottosopimuksessa määritellyn tutkimushankkeen päätökseen. Tätä koskevan oleskeluluvan myöntämiseksi opiskelijoita ja tutkijoita voidaan pyytää esittämään tämän direktiivin vaatimusten mukaisia todisteita. Jäsenvaltion myönnettyä heille tällaisen oleskeluluvan heidän ei olisi enää katsottava olevan tutkijoita tai opiskelijoita tässä direktiivissä tarkoitetussa merkityksessä. Jäsenvaltioiden olisi voitava tarkistaa tässä direktiivissä vahvistetun vähimmäisajan päätyttyä, onko heillä todellisia mahdollisuuksia työllistyä tai käynnistää yritystoiminta. Tämä mahdollisuus ei vaikuta muihin kansallisessa lainsäädännössä säädettyihin muita tarkoituksia koskeviin ilmoittamisvelvollisuuksiin. Työmahdollisuuksien kartoittamiseen tai yrityksen perustamiseen myönnettyyn lupaan ei pitäisi sisältyä automaattista oikeutta päästä työmarkkinoille tai perustaa yritys. Jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus ottaa huomioon työmarkkinatilanteensa, kun kolmannen maan kansalainen, jolle on myönnetty lupa jäädä jäsenvaltion alueelle työpaikan etsimistä tai yrityksen perustamista varten, hakee työlupaa jonkin toimen hoitamiseksi.
- (54) Tämän direktiivin kattama kolmansien maiden kansalaisten oikeudenmukainen kohtelu olisi taattava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 79 artiklan mukaisesti. Tutkijoita olisi kohdeltava yhdenvertaisesti asianomaisten jäsenvaltioiden kansalaisten kanssa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/98/EU ⁽¹⁾ 12 artiklan 1 ja 4 kohdan osalta, jollei kyseinen jäsenvaltio sovelle mahdollisuutta rajoittaa yhdenvertaista kohtelua tässä direktiivissä säädetyissä erityistapauksissa. Direktiiviä 2011/98/EU sekä mainitussa direktiivissä säädettyjä rajoituksia olisi edelleen sovellettava opiskelijoihin. Direktiiviä 2011/98/EU olisi sovellettava harjoittelijoihin, vapaaehtoistyöntekijöihin ja au pareihin, kun heidän katsotaan olevan työsuhteessa kyseisessä jäsenvaltiossa. Harjoittelijoita, vapaaehtoistyöntekijöitä ja au pareja, joiden ei katsota olevan työsuhteessa kyseisessä jäsenvaltiossa, samoin kuin vaihto-oppilaita olisi kohdeltava yhdenvertaisesti kyseisen jäsenvaltion kansalaisten kanssa tässä direktiivissä säädettyjen vähimmäisoikeuksien osalta. Näitä ovat oikeus saada tavaroita ja palveluja, joihin eivät kuulu opintotuki tai -laina.
- (55) Yhdenvertainen kohtelu, joka koskee tutkijoita ja opiskelijoita samoin kuin harjoittelijoita, vapaaehtoistyöntekijöitä ja au pareja, joiden katsotaan olevan työsuhteessa kyseisessä jäsenvaltiossa, kattaa yhdenvertaisen kohtelun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 883/2004 ⁽²⁾ 3 artiklassa luetteluilla sosiaaliturvan aloilla. Tällä direktiivillä ei yhdenmukaisteta jäsenvaltioiden sosiaaliturvalainsäädäntöä. Sillä ainoastaan sovelletaan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta sosiaaliturvan alalla sen soveltamisalaan kuuluvien kolmannen maan kansalaisiin. Tällä direktiivillä ei myöskään anneta oikeuksia tapauksissa, jotka eivät kuulu unionin lainsäädännön soveltamisalaan, kuten suhteessa kolmannessa maassa asuviin perheenjäseniin. Tämän ei pitäisi kuitenkaan vaikuttaa niiden edunsaajien oikeuteen, joilla on tilanteen mukaan tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien kolmannen maan kansalaisiin perustuvia oikeuksia perhe-eläkkeeseen kolmannessa maassa asuessaan.
- (56) Monissa jäsenvaltioissa oikeus perhe-etuuksiin edellyttää tiettyä yhteyttä kyseiseen jäsenvaltioon, sillä etuuksilla on tarkoitus tukea väestörakenteen myönteistä kehitystä työvoiman turvaamiseksi tulevaisuudessa kyseisessä jäsenvaltiossa. Jos tutkija ja hänen mukanaan tulevat perheenjäsenet oleskelevat kyseisessä jäsenvaltiossa tilapäisesti, tämän direktiivin ei pitäisi vaikuttaa jäsenvaltioiden oikeuteen rajoittaa tietyin edellytyksin yhdenvertaista kohtelua perhe-etuuksien osalta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/98/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, kolmansien maiden kansalaisille jäsenvaltion alueella oleskelua ja työskentelyä varten myönnettävää yhdistelmä lupaa koskevasta yhden hakemuksen menettelystä sekä jäsenvaltiossa laillisesti oleskelevien kolmansista maista tulleiden työntekijöiden yhtäläisistä oikeuksista (EUVL L 343, 23.12.2011, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta (EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1).

- (57) Jäsenvaltioiden välisen liikkuvuuden ollessa kyseessä sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1231/2010 ⁽¹⁾. Sosiaaliturvan osalta tässä direktiivissä ei tulisi antaa niille kolmansien maiden kansalaisille, joilla on jäsenvaltioiden rajat ylittäviä intressejä, enempää oikeuksia, kuin mitä jo unionin oikeus edellyttää.
- (58) Tämän direktiivin soveltaminen ei saisi estää soveltamasta unionin oikeuteen tai sovellettaviin kansainvälisiin välineisiin sisältyviä suotuisampia säännöksiä.
- (59) Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi myönnettävä tässä direktiivissä säädetyt oleskeluluvat käyttäen neuvoston asetuksen (EY) N:o 1030/2002 ⁽²⁾ mukaista yhtenäistä kaavaa.
- (60) Kunkin jäsenvaltion olisi varmistettava, että yleisön saatavissa on, muun muassa internetin kautta, riittävää ja säännöllisesti päivitettyä tietoa tämän direktiivin tarkoituksia varten hyväksytyistä vastaanottavista yksiköistä sekä edellytyksistä ja menettelyistä, jotka koskevat kolmansien maiden kansalaisten pääsyä jäsenvaltioiden alueelle tämän direktiivin tarkoituksia varten.
- (61) Tässä direktiivissä kunnioitetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja perusoikeuksia ja noudatetaan siinä tunnustettuja periaatteita Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan mukaisesti.
- (62) Jäsenvaltioiden olisi pantava tämän direktiivin säännökset täytäntöön sukupuoleen, rotuun, ihonväriin, etniseen taikka yhteiskunnalliseen alkuperään, geneettisiin ominaisuuksiin, kieleen, uskontoon tai vakaumukseen, poliittisiin tai muihin mielipiteisiin, kansalliseen vähemmistöön kuulumiseen, varallisuuteen, syntyperään, vammaisuuteen, ikään tai sukupuoliseen suuntautumiseen katsomatta.
- (63) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ⁽³⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoituksen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (64) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on tutkimusta, opiskelua, harjoittelua ja eurooppalaista vapaaehtoispalvelua, joita koskevat pakottavat säännökset, sekä oppilasvaihtoa tai muun kuin eurooppalaisen vapaaehtoispalvelun piirissä tehtävää vapaaehtoistyötä tai au pairina työskentelyä varten, joita koskevat vapaaehtoiset säännökset, tapahtuvalle kolmansien maiden kansalaisten maahantulolle ja oleskelulle asetettavien edellytysten määrittely, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (65) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevien 1 ja 2 artiklan sekä 4 a artiklan 1 kohdan mukaisesti nämä jäsenvaltiot eivät osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido näitä jäsenvaltioita eikä sitä sovelleta niihin jäsenvaltioihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista.
- (66) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan.
- (67) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan direktiivien 2004/114/EY ja 2005/71/EY sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu mainittuihin direktiiveihin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1231/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja asetuksen (EY) N:o 987/2009 ulottamisesta koskemaan niitä kolmansien maiden kansalaisia, joita nämä asetukset eivät yksinomaan heidän kansalaisuutensa vuoksi vielä koske (EUVL L 344, 29.12.2010, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1030/2002, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, kolmansien maiden kansalaisten oleskeluluvan yhtenäisestä kaavasta (EYVL L 157, 15.6.2002, s. 1).

⁽³⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (68) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä I olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä luetellut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja tuossa osassa mainittuja soveltamispäiviä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä säädetään

- a) edellytyksistä, jotka koskevat kolmansien maiden kansalaisten sekä tarvittaessa heidän perheenjäsentensä maahantuloa ja oleskelua yli 90 päivän ajan jäsenvaltioiden alueella tutkimusta, opiskelua, harjoittelua tai eurooppalaisen vapaaehtoispalvelun puitteissa tehtävää vapaaehtoistyötä varten ja jäsenvaltioiden niin päättäessä oppilasvaihto-ohjelmia tai opetushankkeita ja muuta kuin eurooppalaisen vapaaehtoispalvelun puitteissa tehtävää vapaaehtoistyötä tai au pairina työskentelyä varten, ja heitä koskevat oikeudet;
- b) edellytyksistä, jotka koskevat a alakohdassa tarkoitettujen tutkijoiden ja tapauksen mukaan heidän perheenjäsentensä sekä opiskelijoiden maahantuloa ja oleskelua muissa jäsenvaltioissa kuin siinä jäsenvaltiossa, joka myöntää kolmannen maan kansalaiselle ensimmäisenä oleskeluluvan tämän direktiivin perusteella, ja heitä koskevat oikeudet.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan kolmansien maiden kansalaisiin, jotka hakevat pääsyä tai jotka on päästetty jonkin jäsenvaltion alueelle tutkimusta, opiskelua, harjoittelua tai eurooppalaisen vapaaehtoispalvelun puitteissa tapahtuvaa vapaaehtoistyötä varten. Jäsenvaltiot voivat myös päättää soveltaa tämän direktiivin säännöksiä kolmansien maiden kansalaisiin, jotka hakevat maahanpääsyä oppilasvaihto-ohjelmaa tai koulutushanketta, muun kuin eurooppalaisen vapaaehtoispalvelun puitteissa tehtävää vapaaehtoistyötä tai au pairina työskentelyä varten.
2. Tätä direktiiviä ei sovelleta kolmansien maiden kansalaisiin,
- a) jotka hakevat kansainvälistä suojelua tai jotka saavat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/95/EU ⁽¹⁾ mukaista kansainvälistä suojelua tai jotka saavat neuvoston direktiivin 2001/55/EY ⁽²⁾ mukaista tilapäistä suojelua jossain jäsenvaltiossa;
- b) joiden karkottamista on lykätty tosiseikkoihin perustuvista tai oikeudellisista syistä;
- c) jotka ovat oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen unionissa käyttäneiden unionin kansalaisten perheenjäseniä;
- d) jotka ovat saaneet neuvoston direktiivin 2003/109/EY ⁽³⁾ mukaisen pitkään oleskelleen henkilön aseman jossain jäsenvaltiossa;
- e) joilla itsellään ja joiden perheenjäsenillä on kansalaisuudestaan riippumatta joko unionin, sen jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä tehtyjen sopimusten tai unionin ja kolmansien maiden välillä tehtyjen sopimusten nojalla samanlainen oikeus vapaaseen liikkuvuuteen kuin unionin kansalaisilla;
- f) jotka tulevat unioniin direktiivin 2014/66/EU nojalla työsuhteisiksi harjoittelijoiksi yrityksen sisäisen siirron yhteydessä;
- g) joille on myönnetty oikeus maahantuloon erittäin pätevän työntekijän asemassa neuvoston direktiivin 2009/50/EY ⁽⁴⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/95/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle (EUVL L 337, 20.12.2011, s. 9).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 2001/55/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 2001, vähimmäisvaatimuksista tilapäisen suojelun antamiseksi siirtymään joutuneiden henkilöiden joukkoittaisen maahantulon tilanteissa, ja toimenpiteistä näiden henkilöiden vastaanottamisen ja vastaanottamisesta jäsenvaltioille aiheutuvien rasitusten tasapuolisen jakautumisen edistämiseksi (EYVL L 212, 7.8.2001, s. 12).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/109/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2003, pitkään oleskelleiden kolmansien maiden kansalaisten asemasta (EUVL L 16, 23.1.2004, s. 44).

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 2009/50/EY, annettu 25 päivänä toukokuuta 2009, kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä korkeaa pätevyyttä vaativaa työtä varten (EUVL L 155, 18.6.2009, s. 17).

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'kolmannen maan kansalaisella' henkilöä, joka ei ole Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu unionin kansalainen;
- 2) 'tutkijalla' kolmannen maan kansalaista, jolla on tohtorintutkinto tai tohtoriohjelmaan pääsyn mahdollistava ylempi korkeakoulututkinto, ja jonka tutkimusorganisaatio valitsee ja jolle on myönnetty oikeus päästä jäsenvaltion alueelle suorittamaan sellaista tutkimustoimintaa, johon tavallisesti edellytetään tällaista tutkintoa;
- 3) 'opiskelijalla' kolmannen maan kansalaista, joka on hyväksytty korkeakouluun ja jolle on myönnetty oikeus päästä jäsenvaltion alueelle osallistumaan päätoimisesti kokopäiväiseen opinto-ohjelmaan, joka johtaa kyseisen jäsenvaltion tunnustamaan korkeakoulututkintoon, mukaan lukien korkeakoulu- tai tohtorintutkinto; kyseeseen voivat tulla myös tällaiseen koulutukseen valmentavat opinnot kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti tai pakollinen harjoittelujakso;
- 4) 'vaihto-oppilaalla' kolmannen maan kansalaista, jolle on myönnetty oikeus päästä jäsenvaltion alueelle osallistumaan hyväksyttyyn valtiolliseen tai alueelliseen opetusohjelmaan toisen asteen koulutuksessa, joka vastaa kansainvälisen koulutusluokituksen tasoa 2 tai 3, osana oppilasvaihto-ohjelmaa tai koulutushanketta, jonka oppilaitos järjestää kansallisen lainsäädännön tai hallinnollisen käytännön mukaisesti;
- 5) 'harjoittelijalla' kolmannen maan kansalaista, jolla on korkeakoulututkinto tai joka osallistuu kolmannessa maassa korkeakoulututkintoon johtavaan opinto-ohjelmaan ja jolle on myönnetty oikeus päästä jäsenvaltion alueelle osallistumaan harjoitteluohjelmaan, jonka tavoitteena on saada tietoa ja kokemusta ammatillisessa toimintaympäristössä;
- 6) 'vapaaehtoistyöntekijällä' kolmannen maan kansalaista, jolle on myönnetty oikeus päästä jäsenvaltion alueelle osallistumaan vapaaehtoistyöohjelmaan;
- 7) 'vapaaehtoistyöohjelmalla' kyseisen jäsenvaltion tai unionin sellaiseksi tunnustamaa käytännön yhteisvastuutoimintaan keskittyvää ohjelmaa, jolla pyritään yhteisen edun mukaisiin tavoitteisiin voittoa tavoittelematta ja jonka yhteydessä tehtävästä toiminnasta ei makseta palkkaa, lukuun ottamatta kulujen korvausta ja/tai taskurahaa;
- 8) 'au pairilla' kolmannen maan kansalaista, joka vastaanotetaan tilapäisesti jäsenvaltion alueelle perheeseen parantamaan kielitaitoaan ja kyseisen jäsenvaltion tuntemustaan kevyttä kotitaloustyötä ja lastenhoitoa vastaan;
- 9) 'tutkimuksella' järjestelmällisesti harjoitettavaa luovaa toimintaa, jonka tavoitteena on esimerkiksi ihmistä, kulttuuria ja yhteiskuntaa koskevan tiedon lisääminen ja tämän tiedon käyttäminen uusien sovellusten kehittämiseen;
- 10) 'tutkimusorganisaatiolla' julkista tai yksityistä organisaatiota, joka tekee tutkimusta;
- 11) 'oppilaitoksella' julkista tai yksityistä toisen asteen oppilaitosta, jonka kyseinen jäsenvaltio on hyväksynyt tai jonka opinto-ohjelma on hyväksytty läpinäkyvien kriteerien perusteella vastaanottavan jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai hallinnollisen käytännön mukaisesti ja joka osallistuu vaihto-ohjelmaan tai koulutushankkeeseen tässä direktiivissä säädettyjä tarkoituksia varten;
- 12) 'koulutushankkeella' jäsenvaltion oppilaitoksen yhteistyössä muiden samankaltaisten kolmansien maiden oppilaitosten kanssa kehittämää koulutustoimintaa, jolla pyritään levittämään kulttuuritietoutta ja muuta tietoa;
- 13) 'korkeakoululla' korkea-asteen koulutusta tarjoavia oppilaitoksia, jotka on tunnustettu tai jotka katsotaan sellaisiksi asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja joissa kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti voi suorittaa tunnustetun korkeakoulututkinnon tai muun tunnustetun korkea-asteen ammattipätevyyden, riippumatta siitä, mitä nimitystä tällaisesta oppilaitoksesta käytetään, tai muuta kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti korkea-asteen ammatillista koulutusta tarjoavaa oppilaitosta;
- 14) 'vastaanottavalla yksiköllä' tutkimusorganisaatiota, korkeakoulua, oppilaitosta, vapaaehtoistyöohjelmasta vastaavaa organisaatiota tai harjoittelijoita vastaanottavaa yksikköä, jonka toimintaan kolmannen maan kansalainen osallistuu tämän direktiivin tarkoituksia varten ja joka sijaitsee asianomaisen jäsenvaltion alueella, riippumatta asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesta yksikön oikeusmuodosta;
- 15) 'isäntäperheellä' perhettä, joka vastaanottaa au pairin väliaikaisesti ja ottaa tämän mukaan perheen päivittäiseen elämään jäsenvaltion alueella kyseisen perheen ja au pairin välillä tehdyn sopimuksen perusteella;

- 16) 'työnteolla' työnantajan lukuun tai tämän johdolla taikka valvonnan alaisena harjoitettua toimintaa, jossa on kyse kansallisen lainsäädännön tai sovellettavien työehtosopimusten sääntelemästä tai vakiintuneen käytännön mukaisesta työstä;
- 17) 'työnantajalla' sellaista luonnollista henkilöä tai oikeussubjektia, jonka lukuun tai jonka johdolla tai valvonnan alaisena työntekoa ryhdytään harjoittamaan;
- 18) 'ensimmäisellä jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, joka tämän direktiivin perusteella ensimmäisenä myöntää kolmannen maan kansalaiselle luvan;
- 19) 'toisella jäsenvaltiolla' mitä tahansa muuta jäsenvaltiota kuin ensimmäistä jäsenvaltiota;
- 20) 'liikkuvuustoimenpiteitä sisältävillä unionin tai monenvälisillä ohjelmilla' unionin tai jäsenvaltioiden rahoittamia ohjelmia, joilla edistetään kolmansien maiden kansalaisten liikkuvuutta unionissa tai ohjelmiin osallistuvissa jäsenvaltioissa;
- 21) 'luvalla' oleskelulupaa tai, jos asianomaisen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, tämän direktiivin tarkoituksia varten myönnettyä pitkäaikaista viisumia;
- 22) 'oleskeluluvalla' lupaa, joka on myönnetty asetuksen (EY) N:o 1030/2002 mukaista yhtenäistä kaavaa käyttäen ja jonka nojalla luvanhaltija voi oleskella laillisesti jäsenvaltion alueella;
- 23) 'pitkäaikaista oleskelua varten myönnetyllä viisumilla' lupaa, jonka jäsenvaltio on myöntänyt Schengenin yleissopimuksen ⁽¹⁾ 18 artiklan määräysten mukaisesti tai Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltamattomien jäsenvaltioiden tapauksessa kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
- 24) 'perheenjäsenillä' direktiivin 2003/86/EY 4 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä kolmansien maiden kansalaisia.

4 artikla

Suotuisimmat säännökset

1. Tämä direktiivi ei estä soveltamasta suotuisampia säännöksiä, jotka sisältyvät:
 - a) kahden- tai monenvälisiin sopimuksiin, joita unioni tai unioni ja sen jäsenvaltiot ovat tehneet yhden tai useamman kolmannen maan kanssa; tai
 - b) kahden- tai monenvälisiin sopimuksiin, joita yksi tai useampi jäsenvaltio on tehnyt yhden tai useamman kolmannen maan kanssa.
2. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen hyväksyä tai pitää voimassa 10 artiklan 2 kohdan a alakohdan sekä 18, 22, 23, 24, 25, 26, 34 ja 35 artiklan osalta säännöksiä, jotka ovat tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien kolmansien maiden kansalaisten kannalta suotuisampia.

II LUKU

MAAHANPÄÄSY

5 artikla

Periaatteet

1. Kolmannen maan kansalaisen maahanpääsyn salliminen tämän direktiivin mukaisesti edellyttää sellaisten asiakirjatodisteiden tarkistamista, joilla osoitetaan, että kolmannen maan kansalainen täyttää:
 - a) 7 artiklassa säädetyt yleiset edellytykset; sekä
 - b) 8, 11, 12, 13, 14 tai 16 artiklassa säädetyt asiaan kuuluvat erityisedellytykset.
2. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että hakija esittää 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjatodisteet kyseisen jäsenvaltion virallisella kielellä tai millä tahansa kyseisen jäsenvaltion määrittämällä unionin virallisella kielellä.

⁽¹⁾ Tarkastusten asteittaisesta lakkauttamisesta yhteisillä rajoilla 14 päivänä kesäkuuta 1985 Benelux-talousliiton valtioiden, Saksan liittotasavallan ja Ranskan tasavallan hallitusten välillä tehdyn Schengenin sopimuksen soveltamisesta tehty yleissopimus (EYVL L 239, 22.9.2000, s. 19).

3. Kun kaikki yleiset ja asiaan kuuluvat erityiset maahanpääsyn edellytykset täyttyvät, kolmannen maan kansalaiset ovat oikeutettuja lupaan.

Jos jäsenvaltio myöntää oleskelulupia ainoastaan alueellaan ja kaikki tässä direktiivissä säädetty maahanpääsyn edellytykset täyttyvät, kyseisen jäsenvaltion on myönnettävä kolmannen maan kansalaiselle vaadittu viisumi.

6 artikla

Maahan päästettävien henkilöiden lukumäärä

Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen päättää Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 79 artiklan 5 kohdan mukaisesti siitä, kuinka paljon maahan päästetään tämän direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kolmansien maiden kansalaisia, opiskelijoita lukuun ottamatta, jos kyseinen jäsenvaltio katsoo, että he ovat tai tulevat olemaan työsuhteessa. Tämän mukaisesti lupahakemus voidaan joko jättää tutkimatta tai hylätä.

7 artikla

Yleiset edellytykset

1. Kolmannen maan kansalaisen tämän direktiivin mukaisen maahanpääsyn osalta hakijan on:

- a) esitettävä kansallisen lainsäädännön mukainen voimassa oleva matkustusasiakirja ja vaadittaessa viisumihakemus tai voimassa oleva viisumi tai tarvittaessa voimassa oleva oleskelulupa tai voimassa oleva pitkäaikaista oleskelua varten myönnetty viisumi; jäsenvaltiot voivat edellyttää, että matkustusasiakirjan voimassaoloaika kattaa vähintään aiotun oleskelun keston;
- b) esitettävä aiottua oleskelua varten huoltajan antama lupa tai vastaava, jos kolmannen maan kansalainen on asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan alaikäinen;
- c) esitettävä todisteet siitä, että kolmannen maan kansalaisella on sairassvakuutus tai, jos siitä säädetään kansallisessa lainsäädännössä, että hän on hakenut sairausvakuutusta, joka kattaa kaikki riskit, jotka vakuutus yleensä kattaa kyseisen jäsenvaltion kansalaisten osalta; vakuutuksen on oltava voimassa aiotun oleskelun keston ajan;
- d) esitettävä jäsenvaltion vaatimuksesta tosite hakemuksen käsittelystä 36 artiklassa säädetyn maksun suorittamisesta;
- e) osoitettava asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä, että kolmannen maan kansalaisella on suunnitellun oleskelun aikana riittävät varat toimeentuloa ja paluumatkaa varten ilman että hänen tarvitsee turvautua kyseisen jäsenvaltion sosiaali-huoltojärjestelmään. Riittävien varojen arvioinnin on perustuttava tapauksen yksilölliseen tutkimiseen ja siinä on otettava huomioon varat, jotka ovat peräisin muun muassa avustuksista tai apurahoista, voimassa olevasta työsopimuksesta tai sitovasta työtarjouksesta taikka rahallisesta sitoumuksesta, joka on saatu oppilaskvaihtojärjestöltä, harjoittelijoita vastaanottavalta yksiköltä, vapaaehtoisjärjestöltä, isäntäperheeltä tai au pair-eja välittävältä järjestöltä.

2. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että hakija toimittaa asianomaisen kolmannen maan kansalaisen jäsenvaltion alueella sijaitsevan osoitteen.

Jos jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä vaaditaan osoitteen ilmoittamista hakemisajankohtana ja asianomainen kolmannen maan kansalainen ei vielä tiedä tulevaa osoitettaan, jäsenvaltioiden on hyväksyttävä väliaikaisen osoitteen ilmoittaminen. Tällaisessa tapauksessa kolmannen maan kansalaisen on toimitettava pysyvä osoitteensa viimeistään silloin, kun myönnetään lupa 17 artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltiot voivat ilmoittaa ohjeellisen määrän, jonka ne katsovat 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetuiksi "riittäviksi varoiksi". Riittävien varojen arvioinnin on perustuttava tapauksen yksilölliseen tutkimiseen.

4. Hakemus tehdään ja käsitellään joko silloin, kun asianomainen kolmannen maan kansalainen oleskelee sen jäsenvaltion ulkopuolella, johon hän on pyrkimässä, tai silloin, kun hän jo oleskelee asianomaisessa jäsenvaltiossa ja hänellä on voimassa oleva oleskelulupa tai pitkäaikaista oleskelua varten myönnetty viisumi.

Edellä esitetystä poiketen jäsenvaltio voi hyväksyä kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti hakemuksen, kun sitä tehtäessä asianomaisella kolmannen maan kansalaisella ei ole voimassa olevaa oleskelulupaa tai pitkäaikaista oleskelua varten myönnettyä viisumia mutta hän on laillisesti jäsenvaltion alueella.

5. Jäsenvaltioiden on määritettävä, onko kolmannen maan kansalaisen, vastaanottavan yksikön vai kumman tahansa tehtävä hakemus.
6. Kolmansien maiden kansalaisia, joita pidetään uhkana yleiselle järjestykselle, yleiselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle, ei saa päästää maahan.

8 artikla

Tutkijoita koskevat erityisedellytykset

1. Kun kolmannen maan kansalainen hakee maahanpääsyä jäsenvaltion alueelle tutkimustoiminnan suorittamista varten, sovelletaan 7 artiklassa säädettyjä yleisiä edellytyksiä, minkä lisäksi hakijan on esitettävä vastaanottosopimus tai muu sopimus, jos kansallinen lainsäädäntö sitä edellyttää, 10 artiklan mukaisesti.
2. Jäsenvaltiot voivat kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti edellyttää tutkimusorganisaatiolta kirjallista sitoumusta siitä, että jos tutkija jää laittomasti jäsenvaltion alueelle, kyseinen tutkimusorganisaatio on vastuussa tutkijan oleskelun ja paluun aiheuttamien julkisiin varoihin kohdistuvien kustannusten korvaamisesta. Tutkimusorganisaation taloudellinen vastuu päättyy viimeistään kuuden kuukauden kuluttua vastaanottosopimuksen voimassaolon päättymisestä.

Jos tutkijan oikeutta oleskeluun jatketaan 25 artiklan mukaisesti, tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun tutkimusorganisaation vastuu rajoittuu työpaikan etsimistä tai yrityksen perustamista varten myönnetyn oleskeluluvan alkamispäivään.

3. Jäsenvaltion, joka on ottanut käyttöön tutkimusorganisaatioita koskevan hyväksymismenettelyn 9 artiklan mukaisesti, on vapautettava hakijat, jotka hyväksytty tutkimusorganisaatio ottaa vastaan, joidenkin tämän artiklan 2 kohdassa tai 7 artiklan 1 kohdan c, d tai e alakohdassa ja 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen todisteiden esittämisestä.

9 artikla

Tutkimusorganisaatioiden hyväksyminen

1. Jäsenvaltiot voivat päättää vahvistaa hyväksymismenettelyn, jota sovelletaan julkisiin ja/tai yksityisiin tutkimusorganisaatioihin, jotka haluavat vastaanottaa tutkijan tässä direktiivissä säädetyn hyväksymismenettelyn nojalla.

2. Tutkimusorganisaatioiden hyväksymisen on tapahduttava asianomaisen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä tai hallinnollisessa käytännössä vahvistettujen menettelyjen mukaisesti. Tutkimusorganisaatioiden on tehtävä hyväksymistä koskevat hakemukset kyseisten menettelyjen mukaisesti, ja hakemusten perustana on tapauksen mukaan oltava kyseisten organisaatioiden virallinen tehtävä tai toiminnan tavoite sekä todisteet siitä, että ne harjoittavat tutkimusta.

Tutkimusorganisaatiolle myönnetyn hyväksynnän on oltava voimassa vähintään viisi vuotta. Jäsenvaltiot voivat poikkeustapauksissa myöntää hyväksynnän lyhyemmäksi ajaksi.

3. Jäsenvaltio voi muiden toimenpiteiden ohella kieltäytyä uusimasta tutkimusorganisaation hyväksyntää tai päättää peruuttaa sen, jos:

- a) organisaatio ei ole enää tämän artiklan 2 kohdassa, 8 artiklan 2 kohdassa tai 10 artiklan 7 kohdassa säädettyjen edellytysten mukainen;
- b) hyväksyntä on hankittu vilpillisin keinoin; tai
- c) organisaatio on allekirjoittanut vastaanottosopimuksen kolmannen maan kansalaisen kanssa vilpillisesti tai huolimattomasti.

Kun uusimista koskeva hakemus on evätty tai hyväksyntä peruutettu, kyseistä organisaatiota voidaan kieltää hakemasta uutta hyväksyntää enintään viiden vuoden ajan hyväksynnän uusimatta jättämisestä tai peruuttamista koskevan päätöksen julkaisupäivästä.

10 artikla

Vastaanottosopimus

1. Tutkimusorganisaation, joka haluaa vastaanottaa kolmannen maan kansalaisen tutkimusta varten, on allekirjoitettava tämän kanssa vastaanottosopimus. Jäsenvaltiot voivat säätää, että sopimukset, jotka sisältävät 2 kohdassa ja tarpeen mukaan 3 kohdassa tarkoitetut seikat, vastaavat vastaanottosopimuksia tätä direktiiviä sovellettaessa.
2. Vastaanottosopimuksen on sisällettävä:
 - a) tutkimustoiminnan tai tutkimusalan nimi tai tarkoitus;
 - b) kolmannen maan kansalaisen sitoumus pyrkiä saattamaan tutkimustoiminta päätökseen;
 - c) tutkimusorganisaation sitoumus ottaa vastaan kolmannen maan kansalainen tutkimustoiminnan päätökseen saattamista varten;
 - d) tutkimustoiminnan alkamis- ja päättymispäivä tai arvioitu kesto;
 - e) tiedot yhteen tai useampaan toiseen jäsenvaltioon suuntautuvaa liikkuvuutta koskevista aikeista, jos liikkuvuudesta on tietoa haettaessa ensimmäiseen jäsenvaltioon.
3. Jäsenvaltiot voivat myös vaatia, että vastaanottosopimus sisältää:
 - a) tiedon tutkimusorganisaation ja tutkijan välisestä oikeussuhteesta;
 - b) tiedon tutkijan työehdoista.
4. Tutkimusorganisaatio voi allekirjoittaa vastaanottosopimuksen vain, jos organisaation asianomaiset elimet ovat hyväksyneet tutkimustoiminnan tarkistettuaan ensin seuraavat seikat:
 - a) tutkimustoiminnan tavoite, arvioitu kesto ja toteutukseen tarvittavien varojen saatavuus;
 - b) kolmannen maan kansalaisen pätevyys tutkimustavoitteiden kannalta; pätevydestä on oltava osoituksena oikeaksi todistettu jäljennös tutkijan tutkintotodistuksista.
5. Vastaanottosopimus päättyy automaattisesti, jos kolmannen maan kansalaista ei päästetä maahan tai jos tutkimusorganisaation ja tutkijan välinen oikeussuhde päättyy.
6. Tutkimusorganisaation on ilmoitettava mahdollisimman nopeasti asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista seikoista, jotka estävät vastaanottosopimuksen täytäntöönpanon.
7. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tutkimusorganisaation on kahden kuukauden kuluessa asianomaisen vastaanottosopimuksen voimassaolon päättymisestä toimitettava tätä tarkoitusta varten nimetyille toimivaltaisille viranomaisille vahvistus, että tutkimustoiminta on suoritettu.
8. Jäsenvaltiot voivat määritellä kansallisessa lainsäädännössään, mitä seurauksia hyväksynnän peruuttamisesta tai hyväksynnän uusimatta jättämisestä on voimassa oleville tämän artiklan mukaisesti tehdyille vastaanottosopimuksille ja asianomaisten tutkijoiden luville.

11 artikla

Opiskelijoita koskevat erityisedellytykset

1. Kun kolmannen maan kansalainen hakee maahanpääsyä opiskelua varten, sovelletaan 7 artiklassa säädettyjä yleisiä edellytyksiä, minkä lisäksi hakijan on osoitettava, että
 - a) asianomainen kolmannen maan kansalainen on hyväksytty korkeakouluopintoihin;
 - b) korkeakoulun vaatimat maksut on suoritettu, jos jäsenvaltio sitä vaatii;
 - c) asianomaisella kolmannen maan kansalaisella on opinnoissa vaadittava riittävä kielitaito, jos jäsenvaltio sitä vaatii;
 - d) asianomaisella kolmannen maan kansalaisella on riittävät varat opinnoista aiheutuvien kustannusten kattamiseksi, jos jäsenvaltio sitä vaatii.
2. Kolmannen maan kansalaisten, joilla on korkeakouluun ilmoittautumisen johdosta ilman eri toimenpiteitä sairausvakuutus kaikkien asianomaisen jäsenvaltion kansalaisten osalta yleensä vakuutettujen riskien varalta, katsotaan täyttävän 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetyn edellytyksen.

3. Jäsenvaltion, joka on ottanut käyttöön korkeakouluja koskevan hyväksymismenettelyn 15 artiklan mukaisesti, on vapautettava hakijat, jotka hyväksytty korkeakoulu ottaa vastaan, joidenkin tämän artiklan 1 kohdan b, c tai d alakohdassa tai 7 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tai 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen tai todisteiden esittämisestä.

12 artikla

Vaihto-oppilaita koskevat erityisedellytykset

1. Kun kolmannen maan kansalainen hakee maahanpääsyä oppilasvaihtoon tai koulutushankkeeseen, sovelletaan 7 artiklassa säädettyjä yleisiä edellytyksiä, minkä lisäksi hakijan on toimitettava todiste:

- a) siitä, että asianomainen kolmannen maan kansalainen täyttää asianomaisen jäsenvaltion asettamat vähimmäis- ja enimmäisikä- tai vähimmäis- ja enimmäisluokkatasoa koskevat vaatimukset;
- b) hyväksymisestä oppilaitokseen;
- c) osallistumisesta hyväksyttyyn valtiolliseen tai alueelliseen koulutusohjelmaan koulutuslaitoksen järjestämän oppilasvaihto-ohjelman tai koulutushankkeen puitteissa kansallisen lainsäädännön tai hallinnollisen käytännön mukaisesti;
- d) siitä, että oppilaitos tai – mikäli kansallisessa lainsäädännössä näin säädetään – kolmas osapuoli vastaa asianomaisesta kolmannen maan kansalaisesta koko hänen oleskelunsa ajan kyseisen jäsenvaltion alueella ja erityisesti hänen opiskelukustannustensa osalta;
- e) siitä, että kolmannen maan kansalainen majoitetaan koko oleskeluajan perheeseen, oppilaitoksessa olevaan erityismajoitukseen tai, mikäli kansallisessa lainsäädännössä näin säädetään, muuhun majoitukseen, joka vastaa asianomaisen jäsenvaltion vahvistamia vaatimuksia ja joka on valittu sen oppilasvaihto-ohjelman tai koulutusohjelman sääntöjen mukaisesti, johon asianomainen kolmannen maan kansalainen osallistuu.

2. Jäsenvaltio voi rajoittaa oppilasvaihto-ohjelmaan tai koulutusohjelmaan osallistuvien vaihto-oppilaiden maahanpääsyn vain sellaisten kolmansien maiden kansalaisiin, jotka tarjoavat vastaavan mahdollisuuden myös kyseisen jäsenvaltion kansalaisille.

13 artikla

Harjoittelijoita koskevat erityisedellytykset

1. Kun kolmannen maan kansalainen hakee maahanpääsyä harjoittelijaksi, sovelletaan 7 artiklassa säädettyjä yleisiä edellytyksiä, minkä lisäksi hakijan on:

- a) esitettävä harjoittelusopimus, jossa on sovittu teoriaan ja käytäntöön perustuvasta harjoittelusta vastaanottavan yksikön kanssa. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt tällaisen harjoittelusopimuksen ja että ehdot, joiden perusteella sopimus on tehty, täyttävät asianomaisen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä, työehtosopimuksissa tai käytännöissä vahvistetut vaatimukset. Harjoittelusopimuksessa on esitettävä:
 - i) kuvaus harjoitteluohjelmasta, mukaan lukien harjoittelun koulutustavoite tai oppimissisältö;
 - ii) harjoittelun kesto;
 - iii) harjoittelun sijoittamis- ja valvontaolosuhteet;
 - iv) harjoitteluun käytettävä aika; sekä
 - v) harjoittelijan ja vastaanottavan yksikön oikeussuhde;
- b) esitettävä todisteet korkeakoulututkinnosta, joka on saatu hakemuksen päiväystä edeltäneiden kahden vuoden aikana, tai osallistumisesta opinto-ohjelmaan, joka johtaa korkeakoulututkintoon;
- c) osoitettava, jos jäsenvaltio sitä vaatii, että asianomaisella kolmannen maan kansalaisella on riittävät varat oleskeluajalleen harjoittelun kustannusten kattamiseksi;
- d) osoitettava, jos jäsenvaltio sitä vaatii, että hän on seurannut tai aikoo seurata kielenopetusta, jotta hänellä olisi riittävä kielitaito harjoittelun suorittamiseen;
- e) osoitettava, jos jäsenvaltio sitä vaatii, että vastaanottava yksikkö vastaa asianomaisesta kolmannen maan kansalaisesta koko hänen kyseisen jäsenvaltion alueella oleskelunsa ajan erityisesti hänen toimeentulonsa ja majoituskustannustensa osalta;
- f) osoitettava, jos jäsenvaltio sitä vaatii, että jos asianomainen kolmannen maan kansalainen majoitetaan koko oleskeluajakseen vastaanottavaan yksikköön, majoitus vastaa kyseisen jäsenvaltion vahvistamia vaatimuksia.

2. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että harjoittelu vastaa alaltaan ja vaadittavalta osaamistasoltaan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua korkeakoulututkintoa tai opinto-ohjelmaa.
3. Jäsenvaltiot voivat vaatia vastaanottavaa yksikköä todistamaan, että harjoittelulla ei korvata työpaikkaa.
4. Jäsenvaltiot voivat kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti edellyttää vastaanottavalta yksiköltä kirjallista sitoumusta siitä, että jos harjoittelija jää laittomasti jäsenvaltion alueelle, vastaanottava yksikkö on vastuussa harjoittelijan oleskelun ja paluun aiheuttamien julkisiin varoihin kohdistuvien kustannusten korvaamisesta. Vastaanottavan yksikön taloudellinen vastuu päättyy viimeistään kuuden kuukauden kuluttua harjoittelusopimuksen voimassaolon päättymisestä.

14 artikla

Vapaaehtoistyöntekijöitä koskevat erityisedellytykset

1. Kun kolmannen maan kansalainen hakee maahanpääsyä vapaaehtoistyöntekijäksi, sovelletaan 7 artiklassa säädettyjä yleisiä edellytyksiä, minkä lisäksi hakijan on:
 - a) esitettävä sopimus, joka on tehty sen vastaanottavan yksikön tai kansallisen lainsäädännön sitä edellyttäessä muun elimen kanssa, joka vastaa asianomaisessa jäsenvaltiossa vapaaehtoistyöohjelmasta, johon asianomainen kolmannen maan kansalainen osallistuu. Sopimuksessa on esitettävä:
 - i) kuvaus vapaaehtoistyöohjelmasta,
 - ii) vapaaehtoistyön kesto,
 - iii) vapaaehtoistyön sijainti ja valvontaolosuhteet,
 - iv) vapaaehtoistyöhön käytettävä aika,
 - v) varat, joilla katetaan asianomaisena kolmannen maan kansalaisen toimeentulo- ja majoituskulut sekä koko oleskelun ajan taskurahana annettava vähimmäismäärä, sekä
 - vi) tarvittaessa koulutus, jota asianomaiselle kolmannen maan kansalaiselle annetaan hänen vapaaehtoistyönsä suorittamista varten;
 - b) osoitettava, jos jäsenvaltio sitä vaatii, että jos asianomainen kolmannen maan kansalainen majoitetaan koko hänen oleskeluajakseen vastaanottavaan yksikköön, majoitus vastaa kyseisen jäsenvaltion vahvistamia vaatimuksia;
 - c) osoitettava, että vastaanottava yksikkö tai jos kansallinen lainsäädäntö sitä edellyttää, muu vastaava elin, joka vastaa vapaaehtoistyöohjelmasta, on ottanut vastuuvakuutuksen;
 - d) osoitettava, jos jäsenvaltio sitä vaatii, että kolmannen maan kansalainen on seurannut tai seuraa tämän jäsenvaltion kieltä, historiaa sekä poliittisia ja yhteiskunnallisia rakenteita koskevaa perustason opetusta.
2. Jäsenvaltiot voivat määrittää vähimmäis- ja enimmäisikärajan kolmannen maan kansalaisille, jotka hakevat maahanpääsyä vapaaehtoistyöntekijäksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta eurooppalaisen vapaaehtoispalvelun mukaisia sääntöjä.
3. Eurooppalaiseen vapaaehtoispalveluun osallistuvilta vapaaehtoistyöntekijöiltä ei vaadita 1 kohdan c alakohdan tai tapauksen mukaan 1 kohdan d alakohdan mukaisten todisteiden esittämistä.

15 artikla

Korkeakoulujen, oppilaitosten, vapaaehtoistyöohjelmasta vastaavien organisaatioiden tai harjoittelijoita vastaanottavien yksiköiden hyväksyminen

1. Tämän direktiivin tarkoitusta varten jäsenvaltiot voivat päättää säätää korkeakouluihin, oppilaitoksiin, vapaaehtoistyöohjelmasta vastaaviin organisaatioihin tai harjoittelijoita vastaanottaviin yksiköihin sovellettavasta hyväksymismenettelystä.
2. Hyväksymisen olisi tapahduttava jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä tai hallinnollisessa käytännössä vahvistettujen menettelyjen mukaisesti.

3. Jos jäsenvaltio päättää ottaa käyttöön 1 ja 2 kohdan mukaisen hyväksymismenettelyn, se on annettava vastaanottaville yksiköille selkeää ja avointa tietoa muun muassa hyväksymisehdoista ja -kriteereistä, voimassaoloajasta, noudattamatta jättämisen seurauksista, myös hyväksynnän mahdollisen peruuttamisen tai uusimatta jättämisen seurauksista, samoin kuin mahdollisista sovellettavista seuraamuksista.

16 artikla

Au pareja koskevat erityisedellytykset

1. Kun kolmannen maan kansalainen hakee maahanpääsyä au pairina työskentelyä varten, sovelletaan 7 artiklassa säädettyjä yleisiä edellytyksiä, minkä lisäksi asianomaisen kolmannen maan kansalaisen on:

- a) esitettävä kolmannen maan kansalaisen ja isäntäperheen välillä tehty sopimus, jossa määritellään asianomaisen kolmannen maan kansalaisen oikeudet ja velvollisuudet au pairina, mukaan lukien maksettava taskuraha ja asianmukaiset järjestelyt, jotka mahdollistavat au pairin kursseilla käymisen, sekä perheelle tehtävien töiden enimmäistuntimäärä;
- b) oltava 18–30-vuotias. Poikkeustapauksissa jäsenvaltiot voivat hyväksyä enimmäisiään ylittäneen kolmannen maan kansalaisen maahanpääsyn au pairina työskentelyä varten;
- c) osoitettava, jos siitä säädetään kansallisessa lainsäädännössä, että isäntäperhe tai au pareja välittävä organisaatio vastaa asianomaisesta kolmannen maan kansalaisesta koko hänen oleskelunsa ajan kyseisen jäsenvaltion alueella ja erityisesti toimeentulon, majoituksen ja tapaturmariskin osalta.

2. Jäsenvaltiot voivat vaatia kolmannen maan kansalaiselta, joka hakee maahanpääsyä au pairina työskentelyä varten, todisteet siitä, että:

- a) hänellä on perustiedot asianomaisen jäsenvaltion kielestä; tai
- b) hänellä on keskiasteen koulutus, ammatin pätevyys tai että hän täyttää tarvittaessa säännellyn ammatin harjoittamisen ehdot kansallisessa lainsäädännössä vaaditun mukaisesti.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että au pareja voi sijoittaa ainoastaan au pareja välittävä organisaatio kansallisessa lainsäädännössä määritellyin edellytyksin.

4. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että isäntäperheen jäsenet eivät saa olla saman kansalaisuuden edustajia kuin kolmannen maan kansalainen, joka hakee maahanpääsyä au pairina työskentelyä varten, ja että heillä ei saa olla perhesiteitä asianomaiseen kolmannen maan kansalaiseen.

5. Au pairin tehtävien hoitamiseen käytettävien tuntien määrä voi olla enintään 25 tuntia viikossa. Au pairilla on oltava vähintään yksi vapaapäivä viikossa.

6. Jäsenvaltiot voivat määrätä au pairille taskurahana maksettavasta vähimmäismäärästä.

III LUKU

LUVAT JA OLESKELUN KESTO

17 artikla

Luvat

1. Jos lupa on oleskeluluvan muodossa, jäsenvaltioiden on käytettävä asetuksen (EY) N:o 1030/2002 mukaista lomaketta ja merkittävä oleskelulupaun "tutkija", "opiskelija", "vaihto-oppilas", "harjoittelija", "vapaaehtoistyöntekijä" tai "au pair".

2. Jos lupa on pitkäaikaista oleskelua varten myönnetyn viisumin muodossa, jäsenvaltioiden on tehtävä viisumitarran kohtaan "huomautuksia" merkintä siitä, että viisumi on myönnetty "tutkijaa", "opiskelijaa", "vaihto-oppilasta", "harjoittelijaa", "vapaaehtoistyöntekijää" tai "au pairia" varten.

3. Jos tutkija tai opiskelija tulee unioniin liikkuvuustoimenpiteitä sisältävän tietyn unionin ohjelman tai monenvälisen ohjelman puitteissa taikka kahden tai useamman hyväksytyt korkeakoulun välisen sopimuksen puitteissa, lupaan on tehtävä merkintä tästä ohjelmasta tai sopimuksesta.

4. Jos pitkäaikaista liikkuvuutta koskeva lupa myönnetään tutkijalle oleskeluluvan muodossa, jäsenvaltioiden on käytettävä asetuksen (EY) N:o 1030/2002 mukaista lomaketta ja merkittävä oleskelulupa "tutkijoiden liikkuvuus". Jos pitkäaikaista liikkuvuutta koskeva lupa myönnetään tutkijalle pitkäaikaista oleskelua varten myönnetyn viisumin muodossa, jäsenvaltioiden on tehtävä viisumitarran kohtaan "huomautuksia" merkintä "tutkijoiden liikkuvuus".

18 artikla

Luvan voimassaoloaika

1. Tutkijoille on myönnettävä lupa, joka on voimassa vähintään vuoden tai vastaanottosopimuksen keston ajan, mikäli se on lyhyempi. Lupa on uusittava, jos 21 artiklaa ei sovelleta.

Liikkuvuustoimenpiteitä sisältävien unionin tai monenvälisen ohjelmien piiriin kuuluville tutkijoille on myönnettävä lupa, jonka kesto on vähintään kaksi vuotta tai yhtä pitkä kuin vastaanottosopimuksen kesto, jos se on lyhyempi. Jos 7 artiklassa säädettyt yleiset edellytykset eivät täyty kyseisten kahden vuoden aikana tai vastaanottosopimuksen keston aikana, sovelletaan tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa. Jäsenvaltioilla on oltava oikeus varmistaa, että 21 artiklassa säädetty luvan peruuttamisen perusteet eivät päde.

2. Opiskelijoille on myönnettävä lupa, joka on voimassa vähintään vuoden tai opintojen keston ajan, mikäli se on lyhyempi. Lupa on uusittava, jos 21 artiklaa ei sovelleta.

Liikkuvuustoimenpiteitä sisältävien unionin tai monenvälisen ohjelmien tai kahden tai useamman korkeakoulun välisten sopimusten piiriin kuuluville opiskelijoille on myönnettävä lupa, jonka kesto on vähintään kaksi vuotta tai yhtä pitkä kuin opintojen kesto, jos se on lyhyempi. Jos 7 artiklassa säädettyt yleiset edellytykset eivät täyty kyseisten kahden vuoden aikana tai opintojen keston aikana, sovelletaan tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa. Jäsenvaltioilla on oltava oikeus varmistaa, että 21 artiklassa säädetty luvan peruuttamisen perusteet eivät päde.

3. Jäsenvaltiot voivat määrittää, että oleskeluaika opintoja varten ei saa kokonaiskestoltaan olla pidempi kuin niiden kansallisessa lainsäädännössä määritelty opintojen enimmäiskesto.

4. Vaihto-oppilaille on myönnettävä lupa, joka on kestoltaan yhtä pitkä kuin oppilasvaihto-ohjelma tai koulutushanke, jos se on lyhyempi kuin yksi vuosi, tai enintään yksi vuosi. Jäsenvaltiot voivat päättää sallia luvan uusimisen kerran oppilasvaihto-ohjelman tai koulutushankkeen loppuun saattamiseksi tarvittavaksi ajaksi, jos 21 artiklaa ei sovelleta.

5. Au-paireille on myönnettävä lupa, joka on kestoltaan yhtä pitkä kuin au-pairin ja isäntäperheen välillä tehdyn sopimuksen kesto, jos se on lyhyempi kuin yksi vuosi, tai enintään yksi vuosi. Jäsenvaltiot voivat päättää sallia luvan uusimisen kerran enintään kuudeksi kuukaudeksi isäntäperheen esittämän perustellun pyynnön johdosta, jos 21 artiklaa ei sovelleta.

6. Harjoittelijoille on myönnettävä lupa, joka on kestoltaan yhtä pitkä kuin harjoittelusopimus, jos se on lyhyempi kuin kuusi kuukautta, tai enintään kuusi kuukautta. Jos sopimus on kestoltaan pidempi kuin kuusi kuukautta, luvan voimassaolo voi olla kestoltaan yhtä pitkä kuin kyseinen asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukainen ajanjakso.

Jäsenvaltiot voivat päättää sallia luvan uusimisen kerran harjoittelun loppuun saattamiseksi tarvittavaksi ajaksi, jos 21 artiklaa ei sovelleta.

7. Vapaaehtoistyöntekijöille on myönnettävä lupa, joka on kestoltaan yhtä pitkä kuin 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun sopimuksen kesto, jos se on lyhyempi kuin yhden vuoden, tai enintään yksi vuosi. Jos sopimus on kestoltaan pidempi kuin yksi vuosi, luvan voimassaolo voi olla kestoltaan yhtä pitkä kuin kyseinen asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukainen ajanjakso.

8. Jos asianomaisen kolmannen maan kansalaisen matkustusasiakirjan voimassaoloaika on lyhyempi kuin yksi vuosi tai 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa lyhyempi kuin kaksi vuotta, jäsenvaltiot voivat päättää, että luvan voimassaoloaika voi olla enintään yhtä pitkä kuin matkustusasiakirjan voimassaoloaika.

9. Jos jäsenvaltiot sallivat maahantulon ja oleskelun ensimmäisenä vuonna pitkäaikaista oleskelua varten myönnetyn viisumin perusteella, oleskelulupahakemus on tehtävä ennen pitkäaikaista oleskelua varten myönnetyn viisumin voimassaolon päättymistä. Oleskelulupa on myönnettävä, jos 21 artiklaa ei sovelleta.

19 artikla

Lisätiedot

1. Jäsenvaltiot voivat antaa lisätietoja paperimuodossa tai tallentaa tällaisia tietoja sähköisessä muodossa asetuksen (EY) N:o 1030/2002 4 artiklassa ja sen liitteessä olevassa a kohdan 16 alakohdassa tarkoitetulla tavalla. Nämä tiedot voivat liittyä opiskelijan oleskeluun ja tämän direktiivin 24 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa opiskelijan taloudelliseen toimintaan ja niihin voi sisältyä erityisesti täydellinen luettelo jäsenvaltioista, joihin tutkija tai opiskelija aikoo mennä liikkuvuuden puitteissa, tai asiaankuuluvia tietoja liikkuvuustoimenpiteitä sisältävästä tietystä unionin tai monenvälisestä ohjelmasta taikka kahden tai useamman korkeakoulun välisestä sopimuksesta.

2. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on ilmoitettava pitkäaikaista oleskelua varten myönnettyssä viisumissa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1683/95 ⁽¹⁾ olevan liitteen 12 kohdan mukaisesti.

IV LUKU

LUPIEN HYLKÄÄMISEN, PERUUTTAMISEN TAI UUSIMATTA JÄTTÄMISEN PERUSTEET

20 artikla

Hylkäysperusteet

1. Jäsenvaltioiden on hylättävä hakemus, jos:

- a) edellä 7 artiklassa säädettyt yleiset edellytykset tai tapaukseen sovellettavat, 8, 11, 12, 13, 14 ja 16 artiklassa säädettyt erityisedellytykset eivät täyty;
- b) esitetyt asiakirjat on hankittu vilpillisin keinoin, ne on väärennetty tai niitä on muutettu;
- c) asianomaiset jäsenvaltiot sallivat maahanpääsyn ainoastaan hyväksytyn vastaanottavan yksikön kautta, eikä kyseinen vastaanottava yksikkö ole saanut hyväksyntää.

2. Jäsenvaltiot voivat hylätä hakemuksen, jos:

- a) vastaanottava yksikkö, muu 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu elin tai 12 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu kolmas osapuoli, isäntäperhe tai au paireja välittävä organisaatio ei ole täyttänyt sosiaaliturvaan, verotukseen, työoikeuksiin tai työehtoihin liittyviä oikeudellisia velvoitteitaan;
- b) tapauksen mukaan vastaanottava yksikkö tai isäntäperhe, joka aikoo työllistää kolmannen maan kansalaisen, ei täytä asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön, työehtosopimusten tai käytäntöjen mukaisia työehtoja;
- c) vastaanottavalle yksikölle, muulle 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettulle elimelle tai 12 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettulle kolmannelle osapuolelle, isäntäperheelle tai au paireja välittäväälle organisaatiolle on kansallisen lainsäädännön mukaisesti määrätty seuraamuksia pimeän työn tai laittoman työnteon vuoksi;
- d) vastaanottava yksikkö on perustettu tai toimii pääasiassa tämän direktiivin soveltamisalan piiriin kuuluvien kolmansien maiden kansalaisten maahantulon helpottamista varten;
- e) vastaanottavan yksikön yritystä ollaan tapauksen mukaan likvidoimassa tai se on likvidoitu kansallisten maksukyvyyttömyyslakien mukaisesti tai jos mitään taloudellista toimintaa ei ole;
- f) jäsenvaltiolla on todisteita tai vakavia ja objektiivisia perusteita, joilla se voi osoittaa, että kolmannen maan kansalainen tulee maahan muista kuin niistä syistä, joiden vuoksi hän hakee maahanpääsyä.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1683/95, annettu 29 päivänä toukokuuta 1995, yhtenäisestä viisumin kaavasta (EYVL L 164, 14.7.1995, s. 1).

3. Jos kolmannen maan kansalainen hakee maahanpääsyä solmiakseen työsuhteen jäsenvaltiossa, tämä jäsenvaltio voi varmistaa, voitaisiinko kyseiseen toimeen palkata asianomaisen jäsenvaltion tai unionin kansalainen taikka tässä jäsenvaltiossa laillisesti asuva kolmannen maan kansalainen, jolloin se voi hylätä hakemuksen. Tätä kohtaa sovelletaan rajoittamatta unionin kansalaisten etuuskohtelun periaatetta sellaisena kuin se on ilmaistuna asianomaisten liittymisasiakirjojen asiaa koskevissa määräyksissä.

4. Kaikissa hakemuksen hylkäämisestä tehtävissä päätöksissä on otettava huomioon tapauksen erityiset olosuhteet ja noudatettava suhteellisuusperiaatetta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

21 artikla

Luvan peruuttamisen tai uusimatta jättämisen perusteet

1. Jäsenvaltioiden on peruutettava lupa tai tarvittaessa jätettävä se uusimatta, jos:
 - a) kolmannen maan kansalainen ei enää täytä 7 artiklassa säädettyjä yleisiä edellytyksiä, 7 artiklan 6 kohtaa lukuun ottamatta, taikka 8, 11, 12, 13, 14 tai 16 artiklassa säädettyjä asiaankuuluvia erityisedellytyksiä tai 18 artiklassa säädettyjä edellytyksiä;
 - b) esitetyt luvat tai asiakirjat on hankittu vilpillisin keinoin tai ne on väärennetty tai niitä on muutettu;
 - c) asianomainen jäsenvaltio sallii maahanpääsyn ainoastaan hyväksytyn vastaanottavan yksikön kautta, eikä kyseinen vastaanottava yksikkö ole saanut hyväksyntää;
 - d) kolmannen maan kansalainen on maassa muuta kuin sitä tarkoitusta varten, jonka perusteella hänelle on myönnetty lupa oleskeluun.
2. Jäsenvaltiot voivat peruuttaa tai jättää luvan uusimatta, jos:
 - a) vastaanottava yksikkö tai muu 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu elin taikka 12 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu kolmas osapuoli, isäntäperhe tai au pareja välittävä organisaatio ei ole täyttänyt sosiaaliturvaan, verotukseen, työoikeuksiin tai työehtoihin liittyviä oikeudellisia velvoitteitaan;
 - b) tapauksen mukaan vastaanottava yksikkö tai isäntäperhe, joka aikoo työllistää kolmannen maan kansalaisen, ei täytä asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön, työehtosopimusten tai käytäntöjen mukaisia työehtoja;
 - c) vastaanottavalle yksikölle, muulle 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettulle elimelle tai 12 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettulle kolmannelle osapuolelle, isäntäperheelle tai au pareja välittävä organisaatiolle on asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti määrätty seuraamuksia pimeän työn tai laittoman työnteon vuoksi;
 - d) vastaanottava yksikkö on perustettu tai toimii pääasiassa tämän direktiivin soveltamisalan piiriin kuuluvien kolmansien maiden kansalaisten maahantulon helpottamista varten;
 - e) vastaanottavan yksikön yritystä ollaan tapauksen mukaan likvidoimassa tai se on likvidoitu kansallisten maksukyvyyttömyyslakien mukaisesti tai jos mitään taloudellista toimintaa ei ole;
 - f) opiskelija ei noudata 24 artiklassa säädettyjä taloudellisen toiminnan harjoittamista koskevia aikarajoja tai hänen opiskelunsa ei edisty asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai hallinnollisen käytännön mukaisesti riittävällä tavalla.
3. Jos lupa perutaan arvioitaessa 2 kohdan f alakohdassa tarkoitettulla tavalla, ettei asianomaisissa opinnoissa ole tapahtunut edistystä, jäsenvaltio voi neuvotella asiasta vastaanottavan yksikön kanssa.
4. Jäsenvaltiot voivat peruuttaa luvan tai jättää sen uusimatta yleiseen järjestykseen, yleiseen turvallisuuteen tai kansanterveyteen perustuvista syistä.

5. Jos kolmannen maan kansalainen hakee luvan uusimista voidakseen solmia työsuhteen tai jatkaa sitä jäsenvaltiossa, tämä jäsenvaltio voi varmistaa, voitaisiinko kyseiseen toimeen palkata asianomaisen jäsenvaltion tai unionin kansalainen taikka tässä jäsenvaltiossa pitkään oleskellut kolmannen maan kansalainen, jolloin jäsenvaltiot voivat jättää luvan uusimatta; tämä ei kuitenkaan koske tutkijoita, jotka jatkavat työsuhdettaan samassa vastaanottavassa yksikössä. Tätä kohtaa sovelletaan rajoittamatta unionin kansalaisten etuuskohtelun periaatetta, sellaisena kuin se on ilmaistuna asianomaisten liittymisasiakirjojen asiaa koskeissa määräyksissä.

6. Jos jäsenvaltio aikoo perua tai jättää uusimatta opiskelijalle myönnetyn luvan 2 kohdan a, c, d tai e alakohdan mukaisesti, opiskelijalle on annettava mahdollisuus tehdä hakemus siinä tarkoituksessa, että toinen korkeakoulu ottaa hänet vastaan vastaavan opinto-ohjelman suorittamiseksi, jotta hän voi saattaa opintonsa päätökseen. Opiskelijan on sallittava oleskella asianomaisen jäsenvaltion alueella, kunnes toimivaltaiset viranomaiset ovat tehneet hänen hakemustaan koskevan päätöksen.

7. Kaikissa luvan hylkäämisestä tai sen uusimatta jättämisestä tehtävissä päätöksissä on otettava huomioon tapauksen erityiset olosuhteet ja noudatettava suhteellisuusperiaatetta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

V LUKU

OIKEUDET

22 artikla

Yhdenvertainen kohtelu

1. Tutkijoilla on oikeus yhdenvertaiseen kohteluun asianomaisen jäsenvaltion kansalaisten kanssa direktiivin 2011/98/EU 12 artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti.
2. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tutkijoiden yhdenvertaista kohtelua:
 - a) direktiivin 2011/98/EU 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla jättämällä sen soveltamisalan ulkopuolelle opintotuet ja -lainat sekä toimeentulotuet ja -lainat tai muut tuet ja lainat,
 - b) direktiivin 2011/98/EU 12 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla olemalla myöntämättä perhe-etuuksia tutkijoille, joille on myönnetty lupa oleskella kyseisen jäsenvaltion alueella enintään kuuden kuukauden ajan,
 - c) direktiivin 2011/98/EU 12 artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla rajoittamalla yhdenvertaisen kohtelun soveltamisen tapauksiin, joissa niiden perheenjäsenten rekisteröity tai tavanomainen asuinpaikka, joista tutkija vaatii etuuksia, on asianomaisen jäsenvaltion alueella,
 - d) direktiivin 2011/98/EU 12 artiklan 1 kohdan g alakohdan nojalla rajoittamalla asunnon saantia.
3. Harjoittelijoilla, vapaaehtoistyöntekijöillä ja au paireilla, joiden katsotaan olevan työsuhteessa asianomaisessa jäsenvaltiossa, samoin kuin opiskelijoilla on oikeus yhdenvertaiseen kohteluun asianomaisen jäsenvaltion kansalaisten kanssa direktiivin 2011/98/EU 12 artiklan 1 ja 4 kohdan mukaisesti mainitun artiklan 2 kohdassa säädetyin rajoituksin.
4. Harjoittelijoilla, vapaaehtoistyöntekijöillä ja au paireilla, joiden ei katsota olevan työsuhteessa asianomaisessa jäsenvaltiossa, samoin kuin vaihto-oppilailla on kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukainen oikeus yhdenvertaiseen kohteluun yleisesti tarjolla olevien tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja tarjonnan osalta ja tarvittaessa oikeus tutkintojen, todistusten ja muun ammattipätevyyden tunnustamiseen jäsenvaltioiden asiaankuuluvien kansallisten menettelyjen mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat päättää olla myöntämättä heille yhdenvertaista kohtelua asunnon saantia koskevilla menettelyillä ja/tai julkisten työvoimatoimistojen tarjoamissa palveluissa kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

23 artikla

Tutkijoiden opetustyö

Tutkija voi tutkimustoiminnan ohella opettaa asianomaisen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä säädetyin mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat määrätä, että opetusta saa antaa enintään tietyn tuntimäärän tai tietyn määrän päiviä.

24 artikla

Opiskelijoiden taloudellinen toiminta

1. Opiskelijoille on annettava opiskeluun käyttämänsä ajan ulkopuolella oikeus toimia palkattuina työntekijöinä ja heille voidaan antaa oikeus harjoittaa taloudellista toimintaa itsenäisinä ammatinharjoittajina noudattaen asianomaiseen toimintaan asianomaisessa jäsenvaltiossa sovellettavia sääntöjä ja edellytyksiä, ottaen huomioon 3 kohdassa säädetty rajoitukset.
2. Jäsenvaltiot myöntävät tarvittaessa opiskelijoille ja/tai työnantajille edeltäkin luvan kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti.
3. Kukin jäsenvaltio vahvistaa tällaisen toiminnan harjoittamiseen sallitun enimmäisajan joko tunteina viikossa taikka päivinä tai kuukausina vuodessa. Enimmäisajan on oltava vähintään 15 tuntia viikossa tai vastaava määrä päiviä tai kuukausia vuodessa. Asianomaisen jäsenvaltion työmarkkinoilla vallitseva tilanne voidaan ottaa huomioon.

25 artikla

Tutkijoiden ja opiskelijoiden oleskelu työnhakua tai yrittäjyyttä varten

1. Saatuaan tutkimustyönsä tai opiskelunsa päätökseen tutkijoilla ja opiskelijoilla on mahdollisuus jäädä sen jäsenvaltion alueelle, joka on myöntänyt luvan 17 artiklan nojalla, tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun oleskeluluvan perusteella, vähintään yhdeksäksi kuukaudeksi etsiäkseen työtä tai perustaakseen yrityksen.
2. Jäsenvaltiot voivat päättää vähimmäistason tutkinnosta, joka opiskelijalla on oltava suoritettuna, jotta hän voi hyötyä tämän artiklan soveltamisesta. Taso ei saa olla korkeampi kuin eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen ⁽¹⁾ taso 7.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua maahan jäämistä varten jäsenvaltioiden on tutkijan tai opiskelijan hakemuksesta myönnettävä oleskelulupa kyseiselle kolmannen maan kansalaiselle asetuksen (EY) N:o 1030/2002 mukaisesti, jos tämän direktiivin 7 artiklan 1 kohdan a, c, d ja e alakohdassa, 7 artiklan 6 kohdassa ja tarvittaessa 7 artiklan 2 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät edelleen. Jäsenvaltioiden on tutkijoiden osalta vaadittava tutkimusorganisaatiolta vahvistus tutkimustoiminnan päätökseen saattamisesta ja opiskelijoiden osalta todisteet korkeakoulututkintotodistuksen tai todistuksen tai muun muodollista pätevyyttä osoittavan asiakirjan saamisesta. Tapauksen mukaan ja edellyttäen, että 26 artiklan säännökset edelleen täyttyvät, kyseisessä artiklassa tarkoitettu oleskelulupa uusitaan vastaavasti.
4. Jäsenvaltiot voivat hylätä hakemuksen tämän artiklan nojalla, jos:
 - a) edellä 3 kohdassa ja tapauksen mukaan 2 ja 5 kohdassa säädetty edellytykset eivät täyty,
 - b) esitetyt asiakirjat on hankittu vilpillisin keinoin, väärennetty tai niitä on muutettu.
5. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että tutkijan tai opiskelijan ja tarvittaessa tutkijan perheenjäseniä koskeva tämän artiklan mukainen hakemus on tehtävä vähintään 30 päivää ennen 17 tai 26 artiklan mukaisesti myönnetyn luvan voimassaolon päättymistä.
6. Jos korkeakoulututkintotodistusta, todistusta tai muuta muodollista pätevyyttä osoittavaa asiakirjaa tai tutkimusorganisaation vahvistusta tutkimustoiminnan loppuun saamisesta ei ole saatavilla ennen 17 artiklan mukaisesti myönnetyn luvan voimassaolon päättymistä ja kaikki muut edellytykset täyttyvät, jäsenvaltioiden on sallittava kolmannen maan kansalaisen oleskella alueelleen, jotta tämä voi toimittaa tällaiset todisteet kansallisen lainsäädännön mukaisen kohtuullisen ajan kuluessa.
7. Vähintään kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun asianomainen jäsenvaltio on myöntänyt tämän artiklan mukaisen oleskeluluvan, jäsenvaltio voi vaatia kolmannen maan kansalaista osoittamaan, että tällä on todellinen mahdollisuus työllistyä tai käynnistää yritystoiminta.

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että työpaikka, jota kolmannen maan kansalainen hakee tai yritys, jota hän on perustamassa, vastaa tasoltaan tehtyä tutkimusta tai suoritettuja opintoja.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston suositus, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen perustamisesta elinikäisen oppimisen edistämiseksi (EUVL C 111, 6.5.2008, s. 1).

8. Jos 3 ja 7 kohdassa säädetyt edellytykset eivät enää täyty, jäsenvaltiot voivat peruuttaa kolmannen maan kansalaisen oleskeluluvan ja tapauksen mukaan tämän perheenjäsenen oleskeluluvat kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

9. Toiset jäsenvaltiot voivat soveltaa tätä artiklaa tutkijoihin ja tapauksen mukaan tutkijan perheenjäseniin tai opiskelijoihin, jotka oleskelevat tai ovat oleskelleet asianomaisessa toisessa jäsenvaltiossa 28, 29, 30 tai 31 artiklan mukaisesti.

26 artikla

Tutkijoiden perheenjäsenet

1. Jotta tutkijoiden perheenjäsenet voisivat tulla tutkijan mukana ensimmäiseen jäsenvaltioon tai pitkäaikaista liikkuvuutta koskevilla tapauksissa toiseen jäsenvaltioon, jäsenvaltioiden on sovellettava direktiivin 2003/86/EY säännöksiä tässä artiklassa säädetyn poikkeuksin.

2. Direktiivin 2003/86/EY 3 artiklan 1 kohdasta ja 8 artiklasta poiketen perheenjäsenille myönnettävää oleskelulupaa ei saa tehdä riippuvaiseksi siitä, että tutkijalla on oltava kohtuulliset mahdollisuudet saada pysyvä oleskeluoikeus, eikä siitä, että tietty oleskelun vähimmäisaika pitäisi olla ylittynyt.

3. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2003/86/EY 4 artiklan 1 kohdan viimeisessä alakohdassa ja 7 artiklan 2 kohdassa säädetään, niissä tarkoitettuja kotoutumisedellytyksiä ja kotouttamistoimenpiteitä voidaan soveltaa vasta sen jälkeen, kun asianomaisille henkilöille on myönnetty oleskelulupa.

4. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2003/86/EY 5 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltion on myönnettävä, jos perheenyhdistämisen edellytykset täyttyvät, perheenjäsenen oleskeluluvat 90 päivän kuluessa siitä päivästä, jolloin täydellinen hakemus tehtiin. Asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen käsittelee perheenjäsenen hakemuksen samaan aikaan kuin tutkijan maahantuloa tai pitkäaikaista liikkuvuutta koskevan hakemuksen tapauksissa, joissa perheenjäsenen lupahakemus tehdään samaan aikaan. Perheenjäseniä koskeva oleskelulupa myönnetään ainoastaan, jos tutkijalle myönnetään 17 artiklan mukainen lupa.

5. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2003/86/EY 13 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään, perheenjäsenen oleskelulupien voimassaoloaika päättyy pääsääntöisesti tutkijan luvan voimassaolon päättyessä. Tämä koskee tapauksen mukaan myös 25 artiklan mukaisia lupia, jotka on myönnetty tutkijalle työnhakua tai yrittäjyyttä varten. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että perheenjäsenen matkustusasiakirjojen voimassaoloaika kattaa vähintään aiotun oleskelun keston.

6. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2003/86/EY 14 artiklan 2 kohdan toisessa virkkeessä säädetään, ensimmäinen jäsenvaltio tai pitkäaikaista liikkuvuutta koskevilla tapauksissa toinen jäsenvaltio ei saa soveltaa perheenjäsenen työmarkkinoille pääsyyn aikarajaa, lukuun ottamatta poikkeuksellisia olosuhteita, kuten erityisen korkea työttömyysaste.

VI LUKU

LIKKUVUUS JÄSENVALTIOIDEN VÄLILLÄ

27 artikla

EU:n sisäinen liikkuvuus

1. Kolmannen maan kansalainen, jolla on ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva lupa liikkuvuustoi-menpiteitä sisältävän unionin tai monenvälisen ohjelman tai kahden tai useamman korkeakoulun välisen sopimuksen puitteissa suoritettavaa opiskelua tai tutkimuksen tekemistä varten, voi saapua yhteen tai useampaan toiseen jäsenvaltioon ja oleskella siellä suorittaakseen siellä osan opinnoista tai tutkimuksesta tämän luvan sekä voimassa olevan matkustusasiakirjan perusteella 28, 29 ja 31 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti ja jollei 32 artiklasta muuta johdu.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun liikkuvuuden aikana tutkijat voivat tutkimustoiminnan ohella opettaa ja opiskelijat voivat opintojensa ohella työskennellä yhdessä tai useammassa toisessa jäsenvaltiossa 23 ja 24 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

3. Jos tutkija siirtyy toiseen jäsenvaltioon 28 tai 29 artiklan nojalla, perheenjäsenille, joille on myönnetty 26 artiklan mukainen oleskelulupa, on annettava oikeus siirtyä tutkijan mukana tutkijan liikkuvuuden puitteissa 30 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

28 artikla

Tutkijoiden lyhytaikainen liikkuvuus

1. Tutkijoilla, joilla on ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva lupa, on oikeus oleskella yhdessä tai useammassa toisessa jäsenvaltiossa suorittaakseen siellä osan tutkimuksestaan jossakin tutkimusorganisaatiossa enintään 180 päivän ajan minkä tahansa 360 päivän jakson aikana jäsenvaltiota kohden edellyttäen, että tässä artiklassa säädetty edellytykset täyttyvät.

2. Toinen jäsenvaltio voi vaatia, että tutkija, ensimmäisessä jäsenvaltiossa sijaitseva tutkimusorganisaatio tai toisessa jäsenvaltiossa sijaitseva tutkimusorganisaatio ilmoittaa ensimmäisen ja toisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille tutkijan aikomuksesta suorittaa osan tutkimuksesta toisen jäsenvaltion tutkimusorganisaatiossa.

Tällaisissa tapauksissa toisen jäsenvaltion on sallittava, että ilmoittaminen tapahtuu:

- a) joko hakemisajankohtana ensimmäisessä jäsenvaltiossa, kun liikkuvuus toiseen jäsenvaltioon on siinä vaiheessa jo suunnitteilla; tai
- b) sen jälkeen kun ensimmäinen jäsenvaltio on sallinut tutkijan maahanpääsyn, heti kun aiottu liikkuvuus toiseen jäsenvaltioon on tiedossa.

3. Jos ilmoitus on tehty 2 kohdan a alakohdan mukaisesti ja jos toinen jäsenvaltio ei ole ilmoittanut ensimmäiselle jäsenvaltiolle vastustavansa liikkuvuutta 7 kohdan mukaisesti, tutkijan liikkuvuus toiseen jäsenvaltioon voi toteutua milloin tahansa luvan voimassaoloaikana.

4. Jos ilmoitus on tehty 2 kohdan b alakohdan mukaisesti, liikkuvuus voidaan aloittaa toiselle jäsenvaltiolle ilmoittamisen jälkeen välittömästi tai milloin tahansa sen jälkeen luvan voimassaoloaikana.

5. Ilmoituksen mukana on toimitettava voimassaoleva matkustusasiakirja 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti sekä ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä voimassaoleva lupa, joka kattaa liikkuvuuden ajanjakson.

6. Toinen jäsenvaltio voi edellyttää, että ilmoituksen mukana toimitetaan seuraavat asiakirjat ja tiedot:

- a) edellä 10 artiklassa tarkoitettu ensimmäisessä jäsenvaltiossa tehty vastaanottosopimus tai, jos toinen jäsenvaltio sitä vaatii, toisen jäsenvaltion tutkimusorganisaation kanssa tehty vastaanottosopimus;
- b) liikkuvuuden suunniteltu kesto ja ajankohta, jos niitä ei ole mainittu vastaanottosopimuksessa;
- c) todisteet siitä, että tutkijalla on 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetty sairausvakuutus kaikkien niiden riskien varalta, joiden osalta kyseisen jäsenvaltion kansalaiset yleensä on vakuutettu;
- d) todisteet siitä, että tutkijalla on 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti riittävät varat oleskeluajalleen toimeentuloaan varten ilman että hänen tarvitsee turvautua kyseisen jäsenvaltion sosiaalihuoltojärjestelmään sekä riittävät varat ensimmäiseen jäsenvaltioon suuntautuvaa paluumatkaansa varten 32 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

Toinen jäsenvaltio voi vaatia, että ilmoittava taho toimittaa kyseisen tutkijan osoitetiedot toisen jäsenvaltion alueella ennen liikkuvuuden alkamista.

Toinen jäsenvaltio voi vaatia, että ilmoittava taho esittää asiakirjat asianomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä tai millä tahansa kyseisen jäsenvaltion määrittämällä unionin virallisella kielellä.

7. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen perusteella toinen jäsenvaltio voi vastustaa tutkijan liikkuvuutta alueelleen 30 päivän kuluessa täydellisen ilmoituksen vastaanottamisesta, jos:

- a) edellä 5 kohdassa ja tapauksen mukaan 6 kohdassa säädetty edellytykset eivät täyty;
- b) jokin 20 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdan tai mainitun artiklan 2 kohdan mukaisista hylkäysperusteista pätee;
- c) edellä 1 kohdassa tarkoitettu oleskelun enimmäiskesto on täyttynyt.

8. Tutkijoilta, joita pidetään uhkana yleiselle järjestykselle, yleiselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle, on evättävä pääsy toisen jäsenvaltion alueelle ja lupa oleskella siellä.
9. Toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava viipymättä kirjallisesti ensimmäisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja ilmoitettavalle taholle siitä, että ne vastustavat kyseessä olevaa liikkuvuutta. Jos toinen jäsenvaltio vastustaa liikkuvuutta 7 kohdan nojalla, eikä liikkuvuus ole vielä toteutunut, tutkijalle ei myönnetä oikeutta suorittaa osaa tutkimuksesta toisen jäsenvaltion tutkimusorganisaatiossa. Jos liikkuvuus on jo toteutunut, sovelletaan 32 artiklan 4 kohtaa.
10. Vastustamista varten asetetun määräajan päätyttyä toinen jäsenvaltio voi myöntää tutkijalle asiakirjan, jolla osoitetaan, että tällä on oikeus oleskella kyseisen jäsenvaltion alueella ja käyttää tässä direktiivissä säädettyjä oikeuksiaan.

29 artikla

Tutkijoiden pitkäaikainen liikkuvuus

1. Niiden tutkijoiden osalta, joilla on ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva lupa ja jotka aikovat oleskella yhdessä tai useammassa toisessa jäsenvaltiossa yli 180 päivää jäsenvaltiota kohti suorittaakseen osan tutkimuksestaan siellä missä hyvänsä tutkimusorganisaatiossa, toisen jäsenvaltion on joko:
- a) sovellettava 28 artiklaa ja sallittava tutkijan oleskella alueella ensimmäisen jäsenvaltion myöntämän luvan perusteella ja sen voimassaolon ajan; tai
 - b) sovellettava 2–7 kohdassa säädettyä menettelyä.

Toinen jäsenvaltio voi määrittää tutkijan pitkäaikaiselle liikkuvuudelle enimmäisajan, jonka on oltava vähintään 360 päivää.

2. Kun tehdään pitkäaikaista liikkuvuutta koskeva hakemus:

- a) toinen jäsenvaltio voi vaatia tutkijaa, ensimmäisessä jäsenvaltiossa sijaitsevaa tutkimusorganisaatiota tai toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevaa tutkimusorganisaatiota toimittamaan seuraavat asiakirjat:
 - i) voimassa oleva matkustusasiakirja 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti sekä ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva lupa;
 - ii) todisteet siitä, että tutkijalla on 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetty sairausvakuutus kaikkien niiden riskien varalta, joiden osalta kyseisen jäsenvaltion kansalaiset yleensä on vakuutettu;
 - iii) todisteet siitä, että tutkijalla on 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti riittävät varat koko oleskeluajalleen toimeentuloaan varten ilman että hänen tarvitsee turvautua kyseisen jäsenvaltion sosiaalihuoltojärjestelmään sekä riittävät varat ensimmäiseen jäsenvaltioon suuntautuvaa paluumatkaansa varten 32 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa;
 - iv) edellä 10 artiklassa tarkoitettu ensimmäisessä jäsenvaltiossa tehty vastaanottosopimus tai, jos toinen jäsenvaltio sitä vaatii, toisen jäsenvaltion tutkimusorganisaation kanssa tehty vastaanottosopimus;
 - v) liikkuvuuden suunniteltu kesto ja ajankohta, jos niitä ei ole mainittu hakijan esittämissä asiakirjoissa.

Toinen jäsenvaltio voi vaatia hakijaa ilmoittamaan alueellaan sijaitsevan asianomaisen tutkijan osoitteen. Jos toisen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä vaaditaan osoitteen ilmoittamista hakemisajankohtana ja asianomainen tutkija ei vielä tiedä tulevaa osoitettaan, asianomaisen jäsenvaltion on hyväksyttävä väliaikaisen osoitteen ilmoittaminen. Tällaisessa tapauksessa tutkijan on toimitettava pysyvä osoitteensa viimeistään pitkäaikaista liikkuvuutta koskevan luvan myöntämisaikajokohtana.

Toinen jäsenvaltio voi vaatia, että hakija esittää asiakirjat asianomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä tai millä tahansa kyseisen jäsenvaltion määrittämällä unionin virallisella kielellä.

- b) toisen jäsenvaltion on tehtävä päätös pitkäaikaista liikkuvuutta koskevasta hakemuksesta ja annettava päätös kirjallisena tiedoksi hakijalle mahdollisimman pian ja viimeistään 90 vuorokauden kuluttua siitä päivästä, jolloin täydellinen hakemus tehtiin toisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille;
- c) tutkijalta ei edellytetä, että hän poistuu jäsenvaltioiden alueelta tehdäkseen hakemuksen eikä häneen sovelleta viisumivaatimusta;

- d) tutkijan on saatava tehdä osan tutkimusta toisen jäsenvaltion tutkimusorganisaatiossa, kunnes toimivaltaiset viranomaiset ovat tehneet päätöksen pitkäaikaista liikkuvuutta koskevasta hakemuksesta edellyttäen, että:
- i) edellä olevan 28 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ajanjakso ei ole päättynyt eikä ensimmäisen jäsenvaltion myöntämän luvan voimassaolo ole päättynyt; ja
 - ii) täydellinen hakemus on tehty toiselle jäsenvaltiolle viimeistään 30 vuorokautta ennen kuin tutkijan pitkäaikainen liikkuvuus alkaa, jos toinen jäsenvaltio tätä vaatii;
- e) pitkäaikaista liikkuvuutta koskevaa hakemusta ja lyhytaikaista liikkuvuutta koskevaa ilmoitusta ei saa tehdä samaan aikaan. Kun tarve pitkäaikaiseen liikkuvuuteen syntyy tutkijan lyhytaikaisen liikkuvuuden jo alettua, toinen jäsenvaltio voi pyytää, että pitkäaikaista liikkuvuutta koskeva hakemus tehdään vähintään 30 vuorokautta ennen lyhytaikaisen liikkuvuusjakson päättymistä.
3. Toinen jäsenvaltio voi hylätä pitkäaikaista liikkuvuutta koskevan hakemuksen, jos
- a) edellä olevan 2 kohdan a alakohdassa säädetty edellytykset eivät täyty;
 - b) jokin 20 artiklan mukaisista hylkäysperusteista pätee, kyseisen artiklan 1 kohdan a alakohtaa lukuun ottamatta;
 - c) ensimmäisen jäsenvaltion tutkijalle myöntämän luvan voimassaolo päättyy menettelyn aikana; tai
 - d) tapauksen mukaan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu oleskelun enimmäiskesto on täyttynyt.
4. Tutkijoilta, joita pidetään uhkana yleiselle järjestykselle, yleiselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle, on evättävä pääsy toisen jäsenvaltion alueelle ja lupa oleskella siellä.
5. Jos toinen jäsenvaltio tekee myönteisen päätöksen tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta pitkäaikaista liikkuvuutta koskevasta hakemuksesta, tutkijalle on myönnettävä lupa 17 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Kun pitkäaikaista liikkuvuutta koskeva lupa myönnetään, toinen jäsenvaltio ilmoittaa siitä ensimmäisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille.
6. Toinen jäsenvaltio voi peruuttaa pitkäaikaista liikkuvuutta koskevan luvan, jos:
- a) tämän artiklan 2 kohdan a alakohdassa tai 4 kohdassa säädetty edellytykset eivät tai eivät enää täyty; tai
 - b) jokin 21 artiklan mukaisista luvan peruuttamista koskevista syistä pätee lukuun ottamatta kyseisen artiklan 1 kohdan a alakohtaa, 2 kohdan f alakohtaa sekä 3, 5 ja 6 kohtaa.
7. Kun jäsenvaltio tekee päätöksen pitkäaikaisesta liikkuvuudesta, 34 artiklan 2–5 kohtaa sovelletaan vastaavasti.

30 artikla

Tutkijoiden perheenjäsenen liikkuvuus

1. Tutkijan perheenjäsenillä, joilla on ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva oleskelulupa, on oikeus maahantuloon ja oleskeluun tutkijan mukana yhdessä tai useammassa toisessa jäsenvaltiossa.
2. Kun toinen jäsenvaltio soveltaa 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua ilmoitusmenettelyä, sen on vaadittava seuraavien asiakirjojen ja tietojen toimittamista:
- a) edellä olevan 28 artiklan 5 kohdan ja 6 kohdan b, c ja d alakohdan nojalla vaaditut asiakirjat ja tiedot, jotka koskevat tutkijan mukana olevia perheenjäseniä;
 - b) todisteet siitä, että perheenjäsenet ovat oleskelleet ensimmäisessä jäsenvaltiossa tutkijan perheenjäseninä 26 artiklan mukaisesti.

Toinen jäsenvaltio voi vaatia, että ilmoittaja esittää asiakirjat asianomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä tai millä tahansa kyseisen jäsenvaltion määrittämällä unionin virallisella kielellä.

Toinen jäsenvaltio voi vastustaa perheenjäsenen liikkuvuutta alueellaan, jos ensimmäisessä alakohdassa säädetty edellytykset eivät täyty. Edellä olevan 28 artiklan 7 kohdan b ja c alakohtaa ja 9 kohtaa sovelletaan perheenjäseniin vastaavasti.

3. Jos toinen jäsenvaltio soveltaa 29 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua menettelyä, tutkijan tai tutkijan perheenjäsenen on tehtävä hakemus toisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille. Toisen jäsenvaltion on vaadittava, että hakija toimittaa seuraavat perheenjäseniä koskevat asiakirjat ja tiedot:

- a) edellä 29 artiklan 2 kohdan a alakohdan i, ii, iii ja v alakohdan mukaisesti vaaditut asiakirjat ja tiedot, jotka koskevat tutkijan mukana olevia perheenjäseniä;
- b) todisteet siitä, että perheenjäsen on oleskellut ensimmäisessä jäsenvaltiossa tutkijan perheenjäsenenä 26 artiklan mukaisesti.

Toinen jäsenvaltio voi vaatia, että hakija esittää edellä luetellut asiakirjat asianomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä tai millä tahansa kyseisen jäsenvaltion määrittämällä unionin virallisella kielellä.

Toinen jäsenvaltio voi hylätä perheenjäsenen pitkäaikaista liikkuvuutta alueellaan koskevan hakemuksen, jos ensimmäisessä alakohdassa säädetty edellytykset eivät täyty. Edellä olevan 29 artiklan 2 kohdan b ja c alakohtaa, 3 kohdan b, c ja d alakohtaa, 5 kohtaa, 6 kohdan b alakohtaa ja 7 kohtaa sovelletaan näihin perheenjäseniin vastaavasti.

Perheenjäsenen pitkäaikaista liikkuvuutta koskevien lupien voimassaolo päättyy pääsääntöisesti, kun toisen jäsenvaltion tutkijalle myöntämän luvan voimassaolo päättyy.

Perheenjäsenille myönnetty pitkäaikaista liikkuvuutta koskevat luvat voidaan peruuttaa tai niiden uusiminen evätä, jos pitkäaikaista liikkuvuutta koskeva lupa, joka on myönnetty tutkijalle, jonka mukana he ovat tulleet, peruutetaan tai sen uusiminen evätään, eikä perheenjäsenillä ole itsenäistä oikeutta oleskeluun.

4. Perheenjäseniltä, joita pidetään uhkana yleiselle järjestykselle, yleiselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle, on evättävä pääsy toisen jäsenvaltion alueelle ja lupa oleskella siellä.

31 artikla

Opiskelijoiden liikkuvuus

1. Opiskelijoilla, joilla on ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva lupa ja jotka kuuluvat liikkuvuustoimenpiteitä sisältävän unionin tai monenvälisen ohjelman tai kahden tai useamman korkeakoulun välisen sopimuksen piiriin, on oltava oikeus maahantuloon ja oleskeluun yhdessä tai useammassa toisessa jäsenvaltiossa suorittaakseen siellä osan korkeakouluopinnoistaan enintään 360 päivän pituisen jakson aikana jäsenvaltiota kohden edellyttäen, että 2–10 kohdassa säädetty edellytykset täyttyvät.

Opiskelijan, joka ei kuulu liikkuvuustoimenpiteitä sisältävän unionin tai monenvälisen ohjelman tai kahden tai useamman korkeakoulun välisen sopimuksen piiriin, on tehtävä lupahakemus, joka koskee toiseen jäsenvaltioon pääsyä ja siellä oleskelua, jotta he voivat suorittaa osan opinnoista siellä sijaitsevassa korkeakoulussa 7 ja 11 artiklan mukaisesti.

2. Toinen jäsenvaltio voi vaatia, että ensimmäisessä jäsenvaltiossa sijaitseva korkeakoulu, toisessa jäsenvaltiossa sijaitseva korkeakoulu tai opiskelija ilmoittaa ensimmäisen ja toisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille opiskelijan aikomuksesta suorittaa osa opinnoista toisen jäsenvaltion korkeakoulussa.

Tällaisissa tapauksissa toisen jäsenvaltion on sallittava, että ilmoittaminen tapahtuu:

- a) joko hakemisajankohtana ensimmäisessä jäsenvaltiossa, kun liikkuvuus toiseen jäsenvaltioon on siinä vaiheessa jo suunnitteilla; tai
 - b) sen jälkeen kun ensimmäinen jäsenvaltio on sallinut opiskelijan maahanpääsyn, heti kun aiottu liikkuvuus toiseen jäsenvaltioon on tiedossa.
3. Jos ilmoitus on tehty 2 kohdan a alakohdan mukaisesti ja jos toinen jäsenvaltio ei ole ilmoittanut ensimmäiselle jäsenvaltiolle vastustavansa liikkuvuutta 7 kohdan mukaisesti, opiskelijan liikkuvuus toiseen jäsenvaltioon voi toteutua milloin tahansa luvan voimassaoloaikana.

4. Jos ilmoitus on tehty 2 kohdan b alakohdan mukaisesti ja jos toinen jäsenvaltio ei ole ilmoittanut kirjallisesti vastustavansa opiskelijan liikkuvuutta 7 ja 9 kohdan mukaisesti, liikkuvuus toiseen jäsenvaltioon katsotaan hyväksytyksi ja voi toteutua.

5. Ilmoituksen mukana on toimitettava voimassa oleva matkustusasiakirja 7 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti sekä ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva lupa, joka kattaa liikkuvuuden ajanjakson kokonaisuudessaan.

6. Toinen jäsenvaltio voi edellyttää, että ilmoituksen mukana toimitetaan seuraavat asiakirjat ja tiedot:

- a) todisteet siitä, että opiskelija suorittaa osan opinnoista toisessa jäsenvaltiossa liikkuvuustoimenpiteitä sisältävän unionin tai monenvälisen ohjelman tai kahden tai useamman korkeakoulun välisen sopimuksen puitteissa, sekä todisteet siitä, että opiskelija on hyväksytty toisen jäsenvaltion korkeakouluun;
- b) liikkuvuuden suunniteltu kesto ja ajankohta, jos niitä ei ole mainittu a kohdassa;
- c) todisteet siitä, että opiskelijalla on 7 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädetty sairausvakuutus kaikkien niiden riskien varalta, joiden osalta kyseisen jäsenvaltion kansalaiset yleensä on vakuutettu;
- d) todisteet siitä, että opiskelijalla on 7 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti riittävät varat oleskeluajalle toimeentuloa varten ilman että hänen tarvitsee turvautua kyseisen jäsenvaltion sosiaalihuoltojärjestelmään sekä riittävät varat opiskelukustannuksia ja ensimmäiseen jäsenvaltioon suuntautuvaa paluumatkaa varten 32 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa;
- e) tarvittaessa todisteet siitä, että hän on maksanut korkeakoulun vaatimat maksut.

Toinen jäsenvaltio voi vaatia, että ilmoittava taho toimittaa kyseisen opiskelijan osoitetiedot toisen jäsenvaltion alueella ennen liikkuvuuden alkamista.

Toinen jäsenvaltio voi vaatia, että ilmoittava taho esittää asiakirjat asianomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä tai millä tahansa kyseisen jäsenvaltion määrittämällä unionin virallisella kielellä.

7. Edellä 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen perusteella toinen jäsenvaltio voi vastustaa opiskelijan liikkuvuutta alueelleen 30 päivän kuluessa täydellisen ilmoituksen vastaanottamisesta, jos:

- a) 5 tai 6 kohdassa säädetty edellytykset eivät täyty;
- b) jokin 20 artiklan 1 kohdan b tai c alakohdan tai kyseisen artiklan 2 kohdan mukaisista hylkäysperusteista pätee;
- c) edellä 1 kohdassa tarkoitettu oleskelun enimmäiskesto on täyttynyt.

8. Opiskelijoilta, joita pidetään uhkana yleiselle järjestykselle, yleiselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle, on evättävä pääsy toisen jäsenvaltion alueelle ja lupa oleskella siellä.

9. Toisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava viipymättä kirjallisesti ensimmäisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ja ilmoittavalle taholle siitä, että ne vastustavat kyseessä olevaa liikkuvuutta. Jos toinen jäsenvaltio vastustaa liikkuvuutta 7 kohdan nojalla, opiskelijalle ei myönnetä oikeutta suorittaa osaa opinnoista toisen jäsenvaltion korkeakoulussa.

10. Vastustamista varten asetetun määräajan päätyttyä toinen jäsenvaltio voi myöntää opiskelijalle asiakirjan, jossa osoitetaan, että tällä on oikeus oleskella kyseisen jäsenvaltion alueella ja käyttää tässä direktiivissä säädettyjä oikeuksiaan.

32 artikla

Liikkuvuutta koskevat takeet ja seuraamukset

1. Jos tutkimusta tai opiskelua koskevan luvan myöntävät sellaisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, joka ei sovelleta Schengenin säännöstöä täysimääräisesti, ja tutkija tai opiskelija ylittää ulkorajan päästäkseen liikkuvuuden puitteissa toiseen jäsenvaltioon, toisen jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava oikeus vaatia todisteena liikkuvuudesta ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva lupa ja

- a) jäljennös edellä olevan 28 artiklan 2 kohdan tai 31 artiklan 2 kohdan mukaisesta ilmoituksesta, tai
- b) toisen jäsenvaltion salliessa liikkuvuuden ilman ilmoitusta todisteet siitä, että opiskelija suorittaa osan opinnoista toisessa jäsenvaltiossa liikkuvuustoimenpiteitä sisältävän unionin tai monenvälisen ohjelman tai kahden tai useamman yliopiston välisen sopimuksen puitteissa, tai tutkijoiden osalta joko jäljennös vastaanottosopimuksesta, jossa täsmennetään tutkijan liikkuvuutta koskevat tiedot, tai jos liikkuvuutta koskevia tietoja ei ole täsmennetty vastaanotto-sopimuksessa, toisen jäsenvaltion tutkimusorganisaation lähettämä kirje, jossa täsmennetään vähintään EU:n sisäisen liikkuvuuden kesto sekä tutkimusorganisaation sijainti toisessa jäsenvaltiossa.

Tutkijan perheenjäsenen ollessa kyseessä toisen jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava oikeus vaatia todisteeksi liikkuvuudesta ensimmäisen jäsenvaltion myöntämä voimassa oleva lupa sekä jäljennös 30 artiklan 2 kohdan mukaisesta ilmoituksesta tai todisteet siitä, että he siirtyvät tutkijan mukana.

2. Jos ensimmäisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset peruuttavat luvan, niiden on tapauksen mukaan ilmoitettava siitä viipymättä toisen jäsenvaltion viranomaisille.

3. Toinen jäsenvaltio voi vaatia, että toisen jäsenvaltion vastaanottava yksikkö, tutkija tai opiskelija ilmoittaa sille mahdollisista muutoksista, jotka vaikuttavat edellytyksiin, joiden perusteella liikkuvuuden sallittiin toteutua.

4. Jos tutkija tai tapauksen mukaan hänen perheenjäsenensä taikka opiskelija eivät tai eivät enää täytä liikkuvuuden edellytyksiä,

a) toinen jäsenvaltio voi vaatia, että tutkija tai tapauksen mukaan hänen perheenjäsenensä taikka opiskelija lopettavat viipymättä kaiken toimintansa ja poistuvat sen alueelta;

b) ensimmäinen jäsenvaltio sallii toisen jäsenvaltion pyynnöstä tutkijan ja tapauksen mukaan hänen perheenjäsentensä taikka opiskelijan uuden maahantulon ilman muodollisuuksia ja viipymättä. Tätä sovelletaan myös, jos ensimmäisen jäsenvaltion myöntämän luvan voimassaolo on päättynyt tai lupa on peruutettu toisessa jäsenvaltiossa tapahtuneen liikkuvuuden aikana.

5. Schengenin säännöstöä täysimääräisesti soveltavan jäsenvaltion on haettava tietoa Schengenin tietojärjestelmästä silloin, kun tutkija tai hänen perheenjäsenensä taikka opiskelija ylittää/ylittävät sen ulkorajan. Kyseisen jäsenvaltion on evättävä maahantulo tai vastustettava sellaisten henkilöiden liikkuvuutta, joista on annettu Schengenin tietojärjestelmässä kuulutus maahantulon ja oleskelun epäämiseksi.

VII LUKU

MENETTELY JA AVOIMUUS

33 artikla

Vastaanottaviin yksiköihin kohdennettavat seuraamukset

Jäsenvaltiot voivat säätää vastaanottaviin yksiköihin kohdennettavista seuraamuksista tai 24 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa sellaisiin työnantajiin kohdennettavista seuraamuksista, jotka eivät ole täyttäneet tämän direktiivin mukaisia velvollisuuksia. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

34 artikla

Menettelylliset takeet ja avoimuus

1. Asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä päätös lupaa koskevasta hakemuksesta tai sen uusimisesta ja annettava päätös kirjallisena tiedoksi hakijalle kansallisen lainsäädännön mukaisten tiedoksiantomenettelyjen mukaisesti mahdollisimman pian ja viimeistään 90 päivän kuluttua päivästä, jona täydellinen hakemus tehtiin.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, jos maahanpääsymenettely liittyy 9 artiklassa ja 15 artiklassa tarkoitettuun hyväksyttyyn vastaanottavaan yksikköön, päätös täydellisestä hakemuksesta on tehtävä mahdollisimman nopeasti ja viimeistään 60 päivän kuluessa.

3. Jos hakemuksen tueksi toimitetut tiedot tai asiakirjat ovat puutteelliset, toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava hakijalle kohtuullisen ajan kuluessa, mitä lisätietoja vaaditaan, ja asetettava niiden toimittamista varten kohtuullinen määräaika. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluminen keskeytyy, kunnes viranomaiset ovat saaneet vaaditut lisätiedot. Jos lisätietoja tai asiakirjoja ei ole toimitettu määräajassa, hakemus voidaan hylätä.

4. Hakemuksen tutkimatta jättämistä tai hylkäämistä tai luvan uusimatta jättämistä koskevan päätöksen perustelut on annettava kirjallisesti hakijalle. Luvan peruuttamista koskevan päätöksen perustelut on annettava kirjallisesti kolmannen maan kansalaiselle. Luvan peruuttamista koskevan päätöksen perustelut voidaan antaa kirjallisesti myös vastaanottavalle yksikölle.

5. Päätöksiin jättää tutkimatta tai hylätä lupaa koskeva hakemus, olla uusimatta lupaa tai peruuttaa lupa on voitava hakea muutosta oikeusteitse asianomaisessa jäsenvaltiossa kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Tiedoksiannon yhteydessä on ilmoitettava tuomioistuin tai hallintoviranomainen, jolta päätökseen voi hakea muutosta, ja ilmoitettava muutoksenhakua koskeva määräaika.

35 artikla

Avoimuus ja tiedonsaanti

Jäsenvaltioiden on asetettava hakijoiden helposti saataville tiedot kaikista hakemusta varten tarvittavista asiakirjateksteistä sekä maahantulon ja oleskelun edellytyksistä, mukaan lukien tiedot tämä direktiivin soveltamisalaan kuuluvien kolmansien maiden kansalaisten ja tapauksen mukaan heidän perheenjäsentensä oikeuksista, velvollisuuksista ja menettelyllisistä takeista. Tähän on sisällytettävä tarpeen mukaan tiedot riittävästä kuukausittaisista varoista, mukaan lukien opiskelu- tai harjoittelukustannusten kattamiseen tarvittavat riittävät varat, sanotun kuitenkin rajoittamatta kunkin tapauksen yksilöllistä tutkimista, sekä tiedot sovellettavista maksuista.

Kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on julkaistava luetteloita tämän direktiivin tarkoituksia varten hyväksytyistä vastaanottavista yksiköistä. Päivitetyt toisinnot näistä luetteloista on julkaistava mahdollisimman pian niihin tehtyjen mahdollisten muutosten jälkeen.

36 artikla

Maksut

Jäsenvaltiot voivat vaatia kolmansien maiden kansalaisia ja tapauksen mukaan myös näiden perheenjäseniä, tai vastaanottavia yksiköitä suorittamaan maksuja tämän direktiivin mukaisesti tapahtuvasta ilmoitusten ja hakemusten käsittelystä. Maksut eivät saa olla suhteettomia tai kohtuuttomia.

VIII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

37 artikla

Yhteyspisteiden välinen yhteistyö

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä yhteyspisteitä, jotka tekevät tehokasta yhteistyötä ja vastaavat 28–32 artiklan täytäntöön panemiseksi tarvittavien tietojen vastaanottamisesta ja toimittamisesta. Jäsenvaltioiden on suositettava sähköistä tietojenvaihtoa.

2. Kunkin jäsenvaltion on käytettävä 1 kohdassa tarkoitettuja kansallisia yhteyspisteitä tiedottaakseen toisille jäsenvaltioille:

- a) edellä 28–31 artiklassa tarkoitetuista liikkuvuuteen sovellettavista menettelyistä;
- b) siitä, että asianomainen jäsenvaltio sallii opiskelijoiden ja tutkijoiden maahantulon ainoastaan hyväksytyjen tutkimusorganisaatioiden tai korkeakoulujen kautta;
- c) opiskelijoille ja tutkijoille suunnatuista liikkuvuustoimenpiteistä sisältävistä monenvälisistä ohjelmista ja kahden tai useamman korkeakoulun välillä tehdyistä sopimuksista.

38 artikla

Tilastot

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tilastotiedot tämän direktiivin tarkoituksia varten myönnettyjen lupien sekä 28 artiklan 2 kohdan tai 31 artiklan 2 kohdan nojalla saatujen ilmoitusten lukumääristä ja mahdollisuuksien mukaan tilastotiedot niiden kolmansien maiden kansalaisten lukumääristä, joiden lupa on uusittu tai peruutettu. Tilastotiedot tutkijoiden perheenjäsenistä, joille on myönnetty maahanpääsy, on toimitettava samalla tavoin. Nämä tilastot jaotellaan kansalaisuuden, ja mahdollisuuksien mukaan lupien voimassaoloajan mukaan.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tilastot on laadittava yhden kalenterivuoden viitejaksoittain ja toimitettava komissiolle kuuden kuukauden kuluessa viitevuoden päättymisestä. Ensimmäinen viitevuosi on 2019.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut tilastotiedot on toimitettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 862/2007 ⁽¹⁾ mukaisesti.

39 artikla

Kertomukset

Komissio toimittaa säännöllisesti ja ensimmäisen kerran viimeistään 23 päivänä toukokuuta 2023 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltioissa ja tekee tarvittaessa ehdotuksia sen muuttamisesta.

40 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 23 päivänä toukokuuta 2018. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä kumottuihin direktiiveihin on katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

41 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivit 2004/114/EY ja 2005/71/EY 24 päivästä toukokuuta 2018, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa tämän direktiivin liitteessä I olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä direktiivi sitoo, viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä II olevien vastaavuustaulukoiden mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 862/2007, annettu 11 päivänä heinäkuuta 2007, muuttoliikettä ja kansainvälistä suojelua koskevista yhteisön tilastoista sekä ulkomaisia työntekijöitä koskevien tilastojen laatimisesta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 311/76 kumoamisesta (EUVL L 199, 31.7.2007, s. 23).

42 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

43 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä toukokuuta 2016.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. A. HENNIS-PLASSCHAERT

LIITE I

A osa

Kumotut direktiivit

(41 artiklassa tarkoitettut)

Neuvoston direktiivi 2004/114/EY

(EUVL L 375, 23.12.2004, s. 12)

Neuvoston direktiivi 2005/71/EY

(EUVL L 289, 3.11.2005, s. 15)

B osa

Määräajat saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä ja soveltamispäivät

(41 artiklassa tarkoitettut)

Direktiivi	Määräpäivä saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä	Soveltamispäivä
2004/114/EY	12.1.2007	
2005/71/EY	12.10.2007	

LIITE II

Vastaavuustaulukot

Direktiivi 2004/114/EY	Tämä direktiivi
1 artiklan a alakohta	1 artiklan a kohta
1 artiklan b alakohta	—
—	1 artiklan b kohta
2 artiklan johdantokappale	3 artiklan johdantokappale
2 artiklan a alakohta	3 artiklan 1 kohta
2 artiklan b alakohta	3 artiklan 3 kohta
2 artiklan c alakohta	3 artiklan 4 kohta
2 artiklan d alakohta	3 artiklan 5 kohta
—	3 artiklan 6 kohta
2 artiklan e alakohta	3 artiklan 11 ja 13 kohta
2 artiklan f alakohta	3 artiklan 7 kohta
2 artiklan g alakohta	3 artiklan 22 kohta
—	3 artiklan 8 kohta
—	3 artiklan 12 kohta
—	3 artiklan 14–21 kohta
—	3 artiklan 23–24 kohta
3 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohdan a–d alakohta	2 artiklan 2 kohdan a–d alakohta
3 artiklan 2 kohdan e alakohta	—
—	2 artiklan 2 kohdan e–g alakohta
4 artikla	4 artikla
5 artikla	5 artiklan 1 kohta
—	5 artiklan 2 ja 3 kohta
—	6 artikla
6 artiklan 1 kohdan a–c ja e alakohta	7 artiklan 1 kohdan a–d kohta
6 artiklan 1 kohdan d alakohta	7 artiklan 6 kohta
6 artiklan 2 kohta	—
—	7 artiklan 2 ja 3 kohta
7 artiklan 1 kohdan johdantokappale	11 artiklan 1 kohdan johdantokappale
7 artiklan 1 kohdan a alakohta	11 artiklan 1 kohdan a alakohta
7 artiklan 1 kohdan b alakohta	7 artiklan 1 kohdan e alakohta ja 11 artiklan 1 kohdan d alakohta
7 artiklan 1 kohdan c alakohta	11 artiklan 1 kohdan c alakohta
7 artiklan 1 kohdan d alakohta	11 artiklan 1 kohdan b alakohta

Direktiivi 2004/114/EY	Tämä direktiivi
7 artiklan 2 kohta	11 artiklan 2 kohta
—	11 artiklan 3 kohta
8 artikla	31 artikla
9 artiklan 1 ja 2 kohta	12 artiklan 1 ja 2 kohta
10 artiklan johdantokappale	13 artiklan 1 kohdan johdantokappale
10 artiklan a kohta	13 artiklan 1 kohdan a alakohta
—	13 artiklan 1 kohdan b alakohta
10 artiklan b kohta	7 artiklan 1 kohdan e alakohta ja 13 artiklan 1 kohdan c alakohta
10 artiklan c alakohta	13 artiklan 1 kohdan d alakohta
—	13 artiklan 1 kohdan e ja f alakohta
—	13 artiklan 2–4 kohta
11 artiklan johdantokappale	14 artiklan 1 kohdan johdantokappale
11 artiklan a alakohta	14 artiklan 2 kohta
11 artiklan b alakohta	14 artiklan 1 kohdan a alakohta
—	14 artiklan 1 kohdan b alakohta
11 artiklan c alakohta	14 artiklan 1 kohdan c alakohta
11 artiklan d alakohta	14 artiklan 1 kohdan d alakohta
12 artiklan 1 kohta	18 artiklan 2 kohta
12 artiklan 2 kohta	21 artiklan 2 kohdan f alakohta
13 artikla	18 artiklan 4 kohta
14 artikla	18 artiklan 6 kohta
15 artikla	18 artiklan 7 kohta
—	18 artiklan 3, 5, 8 ja 9 kohta
—	16, 17 ja 19 artikla
16 artiklan 1 kohta	21 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta
—	21 artiklan 1 kohdan a ja c alakohta
16 artiklan 2 kohta	21 artiklan 4 kohta
—	21 artiklan 2 kohdan a–e alakohta
—	21 artiklan 3 kohta
—	21 artiklan 5–7 kohta
—	22 artiklan 3 ja 4 kohta
17 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke	24 artiklan 1 kohta
17 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke	24 artiklan 3 kohta
17 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	24 artiklan 2 kohta
17 artiklan 2 kohta	24 artiklan 3 kohta
17 artiklan 3–4 kohta	—
—	24 artikla
—	27 artikla

Direktiivi 2004/114/EY	Tämä direktiivi
—	30 artikla
—	32 ja 33 artikla
18 artiklan 1 kohta	34 artiklan 1 kohta
—	34 artiklan 2 kohta
18 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	34 artiklan 3, 4 ja 5 kohta
19 artikla	—
—	35 artiklan ensimmäinen kohta
20 artikla	36 artikla
—	37 ja 38 artikla
21 artikla	39 artikla
22–25 artikla	—
—	40–42 artikla
26 artikla	43 artikla
—	Liitteet I ja II

Direktiivi 2005/71/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artiklan a alakohta
2 artiklan johdantokappale	3 artiklan johdantokappale
2 artiklan a kohta	3 artiklan 1 kohta
2 artiklan b kohta	3 artiklan 9 kohta
2 artiklan c kohta	3 artiklan 10 kohta
2 artiklan d kohta	3 artiklan 2 kohta
2 artiklan e kohta	3 artiklan 22 kohta
3 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 kohdan a alakohta	2 artiklan 2 kohdan a alakohta
3 artiklan 2 kohdan b alakohta	—
3 artiklan 2 kohdan c alakohta	2 artiklan 2 kohdan b alakohta
3 artiklan 2 kohdan d alakohta	—
4 artikla	4 artikla
5 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 kohta
5 artiklan 2 kohta	9 artiklan 2 kohta
5 artiklan 3 kohta	8 artiklan 2 kohta
5 artiklan 4 kohta	10 artiklan 7 kohta
5 artiklan 5 kohta	35 artiklan toinen kohta
5 artiklan 6 kohta	9 artiklan 3 kohta
5 artiklan 7 kohta	10 artiklan 8 kohta

Direktiivi 2005/71/EY	Tämä direktiivi
6 artiklan 1 kohta	10 artiklan 1 kohta
—	10 artiklan 2 kohta
6 artiklan 2 kohdan a alakohta	10 artiklan 4 kohta
6 artiklan 2 kohdan b alakohta	7 artiklan 1 kohdan e alakohta
6 artiklan 2 kohdan c alakohta	7 artiklan 1 kohdan c alakohta
6 artiklan 2 kohdan d alakohta	10 artiklan 3 kohta
6 artiklan 3 kohta	—
6 artiklan 4 ja 5 kohta	10 artiklan 5 ja 6 kohta
7 artiklan 1 kohdan a alakohta	7 artiklan 1 kohdan a alakohta
7 artiklan 1 kohdan b alakohta	8 artiklan 1 kohta
7 artiklan 1 kohdan c alakohta	8 artiklan 2 kohta
7 artiklan 1 kohdan d alakohta	7 artiklan 6 kohta
7 artiklan 1 kohdan viimeinen alakohta	—
7 artiklan 2 kohta	—
7 artiklan 3 kohta	5 artiklan 3 kohta
8 artikla	18 artiklan 1 kohta
9 artikla	26 artikla
10 artiklan 1 kohta	21 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohta
10 artiklan 2 kohta	21 artiklan 4 kohta
11 artiklan 1 ja 2 kohta	23 artikla
12 artikla	22 artiklan 1 ja 2 kohta
13 artikla	28 ja 29 artikla
14 artiklan 1 kohta	7 artiklan 5 kohta
14 artiklan 2 ja 3 kohta	7 artiklan 4 kohta
14 artiklan 4 kohta	5 artiklan 3 kohta
15 artiklan 1 kohta	34 artiklan 1 kohta
—	34 artiklan 2 kohta
15 artiklan 2 kohta	34 artiklan 3 kohta
15 artiklan 3 kohta	34 artiklan 4 kohta
15 artiklan 4 kohta	34 artiklan 5 kohta
16 artikla	39 artikla
17–20 artikla	—
21 artikla	43 artikla

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2016/802,
annettu 11 päivänä toukokuuta 2016,
tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuuden vähentämisestä
(kodifikaatio)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston direktiiviä 1999/32/EY ⁽³⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osilta ⁽⁴⁾. Sen vuoksi mainittu direktiivi olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava.
- (2) Ympäristöä koskeissa unionin toimintaohjelmissa ja erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1600/2002/EY ⁽⁵⁾ hyväksytyssä kuudennessa ympäristöä koskevassa toimintaohjelmassa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 1386/2013/EU ⁽⁶⁾ hyväksytyssä seitsemännessä ympäristöä koskevassa toimintaohjelmassa vahvistetun unionin ympäristöpolitiikan yhtenä tavoitteena on saavuttaa sellainen ilmanlaatu, josta ei aiheudu merkittäviä kielteisiä vaikutuksia ja riskejä ihmisten terveydelle ja ympäristölle.
- (3) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 191 artiklan 2 kohdassa määrätään, että unionin ympäristöpolitiikalla pyritään suojelun korkeaan tasoon unionin eri alueiden tilanteiden erilaisuus huomioon ottaen.
- (4) Tässä direktiivissä säädetään unionissa käytettävän raskaan polttoöljyn, kaasuöljyn, meriliikenteessä käytettävän kaasuöljyn ja meriliikenteessä käytettävän dieselöljyn sallitusta enimmäisrikkipitoisuudesta.
- (5) Meriliikenteessä käytettävien erittäin rikkipitoisten polttoaineiden palamisesta aiheutuvat laivaliikenteen päästöt lisäävät rikkidioksidin ja hiukkasten aiheuttamaa ilman pilaantumista ja vahingoittavat siten ihmisten terveyttä ja ympäristöä sekä lisäävät happamien laskeumien muodostumista. Ilman tässä direktiivissä säädettyjä toimenpiteitä meriliikenteestä aiheutuvat päästöt olisivat pian ylittäneet kaikki mantereella sijaitsevista päästölähteistä peräisin olevat päästöt.

⁽¹⁾ EUVL C 12, 15.1.2015, s. 117.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 9. maaliskuuta 2016 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 11. huhtikuuta 2016.

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 1999/32/EY, annettu 26 päivänä huhtikuuta 1999, tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuuden vähentämisestä ja direktiivin 93/12/ETY muuttamisesta (EYVL L 121, 11.5.1999, s. 13).

⁽⁴⁾ Katso liite III, A osa.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1600/2002/EY, tehty 22 päivänä heinäkuuta 2002, kuudennessa ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta (EUVL L 242, 10.9.2002, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 1386/2013/EU, annettu 20 päivänä marraskuuta 2013, vuoteen 2020 ulottuvasta yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta "Hyvä elämä maapallon resurssien rajoissa" (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 171).

- (6) Happamoituminen ja ilmakehän rikkidioksidi vahingoittavat herkkiä ekosysteemejä, vähentävät biologista monimuotoisuutta ja ympäristön virkistysarvoa sekä heikentävät viljantuotantoa ja metsien kasvua. Kaupungeissa happosade voi aiheuttaa huomattavaa vahinkoa rakennuksille ja rakennuskulttuuriperinnölle. Rikkidioksidin aiheuttama ilman pilaantuminen voi myös vaikuttaa merkittävästi ihmisten terveyteen erityisesti hengitystiesairauksista kärsivissä väestöryhmissä.
- (7) Happamoituminen on valtioiden rajat ylittävä ilmiö, joka vaatii niin unionin kuin myös kansallisia tai paikallisia ratkaisuja.
- (8) Rikkidioksidipäästöt myötävaikuttavat hiukkasten muodostumiseen ilmakehässä.
- (9) Laiturissa olevien alusten aiheuttama ilman pilaantuminen on suuri ongelma monille satamakaupungeille, jotka pyrkivät saavuttamaan ilman laatua koskevat unionin raja-arvot.
- (10) Jäsenvaltioiden olisi edistettävä maalla olevista sähköverkoista toimitettavan sähkön käyttöä, koska nykyisiin aluksiin tuotetaan yleensä sähköä apumoottorein.
- (11) Unioni ja yksittäiset jäsenvaltiot ovat valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevan 13 päivänä marraskuuta 1979 tehdyn YK:n Euroopan talouskomission yleissopimuksen osapuolia. Rikkidioksidin aiheuttamien ilman epäpuhtauksien valtiosta toiseen kulkeutumista koskevassa YK:n Euroopan talouskomission toisessa pöytäkirjassa määrätään, että sopimuspuolten olisi vähennettävä rikkidioksidipäästöjä ensimmäisessä pöytäkirjassa sovitut 30 prosenttia tai enemmän, ja YK:n Euroopan talouskomission toisen pöytäkirjan lähtökohtana on, että kuormitus- ja pitoisuusrajat ylittyvät jatkuvasti tietyillä herkillä alueilla. Tarvitaan lisätoimia rikkidioksidipäästöjen vähentämiseksi. Sopimuspuolten olisi siksi edelleen vähennettävä huomattavasti rikkidioksidipäästöjä.
- (12) Luonnostaan pieninä määrinä öljyssä ja kivihiilessä esiintyvän rikin on vuosikymmeniä tiedetty olevan huomattava rikkidioksidipäästöjen lähde, joka aiheuttaa happosateita ja on yksi merkittävimmistä useiden kaupunki- ja teollisuusalueiden ilman pilaantumisen syistä.
- (13) Tutkimukset ovat osoittaneet, että hyöty tämän direktiivin mukaisella polttoaineiden rikkipitoisuuden alentamisella aikaan saatavasta rikkipäästöjen vähentämisestä on usein huomattavasti suurempi kuin teollisuudelle koituvaksi arvioidut kustannukset. Nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuuden alentamiseen tarvittavaa teknologiaa on jo saatavilla ja se on yleisessä käytössä.
- (14) SEUT 193 artiklan mukaisesti tämän direktiivin ei tulisi estää jäsenvaltioita pitämästä voimassa tai toteuttamasta tiukempia suoja-toimenpiteitä, joilla pyritään kannustamaan meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden enimmäis- rikkipitoisuutta koskevien säännösten täytäntöönpanoa varhaisessa vaiheessa esimerkiksi käyttämällä päästönvähentämismenetelmiä rikin oksidipäästöjen valvonta-alueiden ulkopuolella. Tällaisten toimenpiteiden on oltava sopusoinnussa perustamissopimusten kanssa ja niistä on ilmoitettava komissiolle.
- (15) Ennen kuin jäsenvaltio ottaa käyttöön uusia, tiukempia suoja-toimenpiteitä, sen on ilmoitettava suunnitellut toimenpiteet komissiolle Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/1535 ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (16) SEUT-sopimuksessa edellytetään, että unionin syrjäisimpien alueiden, joita ovat Ranskan merentakaiset departementit, Azorit, Madeira ja Kanariansaaret, erityispiirteet otetaan huomioon.
- (17) Asetettaessa raskaan polttoöljyn rikkipitoisuuden rajaa on aiheellista säätää niitä jäsenvaltioita ja alueita koskevista poikkeuksista, joissa ympäristöolosuhteet sen sallivat.
- (18) Kun raskaan polttoöljyn rikkipitoisuudelle vahvistetaan raja-arvot on myös asianmukaista säätää poikkeusluvasta sen käyttöön polttolaitoksissa, jotka täyttävät Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/80/EY ⁽²⁾ tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU ⁽³⁾ liitteessä V vahvistetut päästöjen raja-arvot.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/1535, annettu 9 päivänä syyskuuta 2015, teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisesta noudatettavasta menettelystä (EUVL L 241, 17.9.2015, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/80/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2001, tiettyjen suurista polttolaitoksista ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen rajoittamisesta (EYVL L 309, 27.11.2001, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

- (19) Tämän direktiivin 3 artiklan 2 kohdan d alakohdan tai 3 artiklan 3 kohdan c alakohdan soveltamisalan ulkopuolelle jäävien jalostamojen polttolaitosten keskimääräiset rikkidioksidipäästöt eivät ylittäisi direktiivissä 2001/80/EY tai direktiivin 2010/75/EU liitteessä V tai jossakin niiden tulevassa tarkistuksessa asetettuja rajoja. Jäsenvaltioiden on tätä direktiiviä soveltaessaan pidettävä mielessä, että muilla kuin 2 artiklassa tarkoitetuilla polttoaineilla korvaamisesta ei saisi aiheutua happamoittavien pilaavien aineiden päästöjen lisääntymistä.
- (20) Vuonna 2008 Kansainvälinen merenkulkujärjestö (IMO) antoi päätöslauselman, jolla muutettiin alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna siihen liittyvällä pöytäkirjalla 1978, jäljempänä 'MARPOL-yleissopimus', muuttamisesta vuonna 1997 tehdyn pöytäkirjan liitettä VI, jonka määräyksillä pyritään ehkäisemään laivojen aiheuttamaa ilman pilaantumista. Marpol-yleissopimuksen tarkistettu liite VI tuli voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2010.
- (21) Marpol-yleissopimuksen tarkistetussa liitteessä VI muun muassa vahvistetaan entistä tiukemmat rikkipitoisuuden raja-arvot rikin oksidipäästöjen valvonta-alueilla meriliikenteessä käytettäville polttoaineille (1,00 prosenttia 1 päivästä heinäkuuta 2010 ja 0,10 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2015) sekä näiden alueiden ulkopuolella meriliikenteessä käytettäville polttoaineille (3,50 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2012 ja periaatteessa 0,50 prosenttia 1 päivästä tammikuuta 2020). Useimpien jäsenvaltioiden on kansainvälisten sitoumustensa mukaisesti edellytettävä, että alukset käyttävät 1 päivästä heinäkuuta 2010 alkaen rikin oksidipäästöjen valvonta-alueilla polttoainetta, jonka rikkipitoisuus on enintään 1,00 prosenttia. Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaisuus kansainvälisen oikeuden kanssa ja uusien maailmanlaajuisesti vahvistettujen rikkiä koskevien vaatimusten asianmukainen täytäntöönpanon valvonta unionissa, tämän direktiivin olisi oltava Marpol-yleissopimuksen tarkistetun liitteen VI mukainen. Jotta voidaan varmistaa aluksissa polttoaineeseen tai teknologiaan perustuvan vaatimusten noudattamisen edellyttämä alusten käyttämän polttoaineen vähimmäislaatu, unionissa ei tulisi sallia sellaisten meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden käyttöä, joiden rikkipitoisuus ylittää 3,50 painoprosentin yleisen raja-arvon, paitsi jos kyse on sellaisiin aluksiin toimitettavista polttoaineista, jotka käyttävät suljetuissa järjestelmissä toimivia päästönvähentämismenetelmiä.
- (22) Marpol-yleissopimuksen liitettä VI voidaan muuttaa rikin oksidipäästöjen valvonta-alueiden osalta IMO:n menettelyjen mukaisesti. Mikäli Marpol-yleissopimuksen liitteeseen VI tehdään muita rikin oksidipäästöjen valvonta-alueille asetettujen raja-arvojen soveltamista koskevia muutoksia, vapautusten soveltaminen mukaan luettuna, komission olisi tarkasteltava kyseisiä muutoksia ja annettava tarvittaessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti viipymättä aiheellinen ehdotus tämän direktiivin mukauttamiseksi kaikilta osin rikin oksidipäästöjen valvonta-alueita koskeviin IMO:n sääntöihin.
- (23) Otettaessa käyttöön uusia päästöjen valvonta-alueita olisi noudatettava Marpol-yleissopimuksen liitteen VI mukaista IMO-prosessia, ja sitä olisi tuettava hyvin perustelluilla tosiseikoilla, jotka perustuvat ympäristöä koskeviin ja taloudellisiin syihin, ja tieteellisellä näytöllä.
- (24) Jäsenvaltioiden olisi Marpol-yleissopimuksen tarkistetussa liitteessä VI olevan 18 säännön mukaisesti pyrittävä varmistamaan tämän direktiivin vaatimukset täyttävien meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden saatavuus.
- (25) Kun otetaan huomioon ympäristöpolitiikan ja laivaliikenteen päästöjen maailmanlaajuiset vaikutukset, kunnianhimoiset päästönormit olisi otettava käyttöön maailmanlaajuisesti.
- (26) Unioni puoltaa jatkossakin rikin oksidien päästöille alttiiden alueiden tehokkaampaa suojelua ja bunkkeripolttoöljyn yleisen raja-arvon alentamista IMO:ssa.
- (27) Matkustaja-alukset liikennöivät enimmäkseen satamissa tai rannikkoalueiden lähellä, ja ne vaikuttavat merkittävästi ihmisten terveyteen ja ympäristöön. Ilman laadun parantamiseksi satamien ja rannikkojen läheisyydessä näiden alusten edellytetään käyttävän meriliikenteen polttoainetta, jonka enimmäisrikkipitoisuus on 1,50 prosenttia, kunnes kaikkiin jäsenvaltioiden aluemerillä, talousvyöhykkeillä ja epäpuhtauksien valvontavyöhykkeillä liikennöiviin aluksiin sovelletaan tiukempia rikkiä koskevia vaatimuksia.
- (28) Komission olisi tutkittava muita keinoja, joilla mahdollistetaan kaasumoottoreiden käyttöönotto aluksissa ja rohkaistaan siihen, jotta siirtyminen uusiin moottoriteknologioihin, joiden avulla meriliikenteen päästöjä voidaan vähentää edelleen huomattavasti, olisi helpompaa.
- (29) Merellä käytettävien polttoaineiden rikkipitoisuuteen liittyvien velvoitteiden asianmukainen täytäntöönpano on tarpeen, jotta tämän direktiivin tavoitteet voidaan saavuttaa. Direktiivin 1999/32/EY täytäntöönpanosta saadut kokemukset osoittavat, että tarvitaan voimakkaampaa seuranta- ja täytäntöönpanon valvontajärjestelmää mainitun direktiivin asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi. Tämän vuoksi on tarpeen, että jäsenvaltiot varmistavat riittävän tiheän ja tarkan näytteidenoton markkinoille saatetusta tai laivoilla käytetystä meriliikenteen polttoaineesta sekä alusten lokikirjojen ja polttoaineen luovutustodistusten säännöllisen tarkastamisen. Lisäksi on tarpeen, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön tämän direktiivin säännösten rikkomisen varalta tehokkaiden, oikeasuhteisten ja varoittavien seuraamusten järjestelmän. Tietojen avoimuuden varmistamiseksi on myös asianmukaista säätää, että meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden paikallisten toimittajien rekisteri on saatettava julkisesti saataville.

- (30) Meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden rikkipitoisuuden alhaisten raja-arvojen noudattaminen erityisesti rikin oksidipäästöjen valvonta-alueilla voi johtaa tällaisten polttoaineiden huomattavaan hinnannousuun ainakin lyhyellä aikavälillä ja vaikuttaa kielteisesti lähimerenkulun kilpailukykyyn muihin liikennemuotoihin nähden ja rikin oksidipäästöjen valvonta-alueisiin rajoittuvien maiden toimialojen kilpailukykyyn. Jotta voidaan vähentää asianomaisille toimialoille säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia, tarvitaan sopivia ratkaisuja, kuten polttoaineita koskevien vaatimusten noudattamista kustannustehokkaampien vaihtoehtoisten menetelmien salliminen vaatimusten noudattamiseksi ja tarvittaessa tuen antaminen. Komission olisi seurattava tiiviisti muun muassa jäsenvaltioiden toimittamien kertomusten perusteella vaikutuksia, joita seuraa siitä, että merenkulkualalla noudatetaan uusia polttoaineiden laatuvaatimuksia, kiinnittää erityisesti huomiota mahdolliseen siirtymiseen merikuljetuksista maakuljetuksiin ja ehdotettava tarvittaessa asianmukaisia toimenpiteitä kyseisen kehityksen pysäyttämiseksi.
- (31) Merikuljetuksista maakuljetuksiin siirtymisen hillitseminen on tärkeää, sillä maanteitse kuljetetun rahdin osuuden kasvaminen olisi monissa tapauksissa vastoin unionin ilmastomuutostavoitteita ja lisäisi ruuhkia.
- (32) Rikkidioksidipäästöjen vähentämiseen tähtääviin uusiin vaatimuksiin liittyvät kustannukset voivat johtaa siirtymiseen merikuljetuksista maakuljetuksiin ja vaikuttaa kielteisesti toimialojen kilpailukykyyn. Komission olisi hyödynnettävä täysimääräisesti Marco Polo -ohjelman ja Euroopan laajuisten liikenneverkkojen kaltaisia olemassa olevia välineitä kohdennetun avun myöntämiseksi, jotta muihin liikennemuotoihin siirtymisen riski olisi mahdollisimman pieni. Jäsenvaltiot voivat pitää tarpeellisenä tukea tämän direktiivin vaikutuksista kärsiviä toiminnanharjoittajia sovellettavien valtiontukea koskevien sääntöjen mukaisesti.
- (33) Jäsenvaltiot voivat nykyisten ympäristönsuojelulle myönnettävää valtiontukea koskevien suuntaviivojen mukaisesti ja rajoittamatta niihin myöhemmin tehtäviä muutoksia myöntää tämän direktiivin vaikutuksista kärsiville toiminnanharjoittajille valtiontukea, nykyisille aluksille tehtäviä jälkiasennustoimia koskeva tuki mukaan luettuna, mikäli kyseisten tukitoimien katsotaan soveltuvan sisämarkkinoille Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti ottaen erityisesti huomioon sovellettavat ympäristönsuojelulle myönnettävää valtiontukea koskevat suuntaviivat. Komissio voi tältä osin ottaa huomioon sen, että käytettäessä tiettyjä päästönvähentämismenetelmiä mennään tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia pidemmälle, sillä rikkidioksidipäästöjen ohella vähennetään myös muita päästöjä.
- (34) Päästönvähentämismenetelmien käyttöä olisi helpotettava. Menetelmillä voidaan saavuttaa päästövähennykset, jotka vastaavat vähintään niitä arvoja, joihin päädyttäisiin käyttämällä vähärikkistä polttoainetta, tai jotka ovat jopa näitä suurempia, edellyttäen, että menetelmistä ei aiheudu merkittäviä kielteisiä vaikutuksia ympäristölle, kuten meriekosysteemeille, ja että menetelmät kehitetään asianmukaisten hyväksymis- ja valvontamenettelyjen mukaisesti. Unionissa olisi tunnustettava jo tunnetut vaihtoehtoiset menetelmät, kuten aluksilla käytettävät pakokaasujen puhdistusjärjestelmät, nesteytetyn maakaasun ja muun polttoaineen sekoituksen käyttö tai biopolttoaineiden käyttö. Uusien päästönvähentämismenetelmien testausta ja kehittämistä on tärkeää edistää, jotta muun muassa rajoitetaan siirtymistä merikuljetuksista maakuljetuksiin.
- (35) Päästönvähentämismenetelmien avulla päästöjä voidaan vähentää merkittävästi. Komission olisi siksi edistettävä tällaisten teknologioiden testausta ja kehittämistä muun muassa harkitsemalla yhdessä toimialan kanssa rahoitetun ja toteutetun ohjelman perustamista muissa samankaltaisissa ohjelmissa, kuten Clean Sky -ohjelmassa, noudatettujen periaatteiden pohjalta.
- (36) Komission olisi yhteistyössä jäsenvaltioiden ja sidosryhmien kanssa jatkettava niiden toimenpiteiden kehittämistä, jotka on mainittu 16 päivänä syyskuuta 2011 esitetystä komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa "Meriliikenteen saastuttavien päästöjen vähentäminen ja kestävä vesiliikenteen välineet".
- (37) Komissio voi myöntää luvan soveltaa korkeampia raja-arvoja jäsenvaltion alueella, silloin kun raakaöljyn, raakaöljytuotteiden tai muiden hiilivetyjen toimitukset keskeytyvät.
- (38) Jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön asianmukaiset menetelmät direktiivin säännösten noudattamisen valvomiseksi. Komissiolle olisi toimitettava kertomukset nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuudesta.
- (39) Tähän direktiiviin olisi sisällytettävä kertomuksen sisältöä ja muotoa koskevat yksityiskohtaiset ohjeet, jotta voidaan varmistaa tietojen yhdenmukainen raportointi.

- (40) Komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti päästönvähentämismenetelmien vastaavien päästöarvojen ja päästönvähentämismenetelmien käytön kriteereiden muuttamiseksi tämän direktiivin liitteissä I ja II niiden mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen siten, että varmistetaan niiden yhdenmukaisuus kaikilta osin IMOn asiaan liittyvien välineiden kanssa, sekä tämän direktiivin 2 artiklan a–e ja p alakohdan, 13 artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohdan ja 13 artiklan 3 kohdan muuttamiseksi kyseisten säännösten mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (41) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (42) On asianmukaista, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2099/2002 ⁽²⁾ perustettu meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevä komitea (COSS-komitea) avustaa komissiota neuvoston direktiivin 96/98/EY ⁽³⁾ soveltamisalaan kuulumattomien päästönvähentämismenetelmien hyväksymisessä.
- (43) Tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat seuraamukset ovat tärkeä osa tämän direktiivin täytäntöönpanoa. Jäsenvaltioiden olisi sisällytettävä näihin seuraamuksiin sakkoja, joiden taso on laskettu siten, että varmistetaan, että sakoilla ainakin estetään rikkomiseen syyllistyneitä saamasta rikkomisen tuottamaa taloudellista hyötyä ja että toistuvissa rikkomisissa sakkojen suuruus asteittain kasvaa. Jäsenvaltioiden olisi annettava seuraamuksia koskevat säännökset tiedoksi komissiolle.
- (44) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä III olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä luetellut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tarkoitus ja soveltamisala

1. Tämän direktiivin tarkoituksena on tiettyntyyppisten nestemäisten polttoaineiden palamisesta aiheutuvien rikkidioksidipäästöjen vähentäminen ja siten tällaisten ihmisille ja ympäristölle vahingollisten päästöjen vaikutusten vähentäminen.

2. Tiettyjen raakaöljystä saatavien nestemäisten polttoaineiden palamisesta aiheutuvien rikkidioksidipäästöjen vähentäminen on toteutettava vahvistamalla tällaisten polttoaineiden rikkipitoisuudelle raja-arvot edellytykseksi niiden käytölle jäsenvaltioiden alueella, aluemerillä, talousvyöhykkeillä ja epäpuhtauksien valvontavyöhykkeillä.

Tässä direktiivissä vahvistettuja raakaöljystä saatavien tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuuden raja-arvoja ei kuitenkaan sovelleta:

- a) tutkimus- ja testaustarkoituksiin tarkoitettuihin polttoaineisiin;
- b) ennen lopullista polttamista käsiteltäviksi tarkoitettuihin polttoaineisiin;
- c) öljynjalostusteollisuudessa jalostettaviin polttoaineisiin;
- d) unionin syrjäisimmillä alueilla käytettäviin ja markkinoille saatettaviin polttoaineisiin edellyttäen, että asianomaiset jäsenvaltiot voivat varmistaa, että näillä alueilla
 - i) noudatetaan ilman laatustandardeja;
 - ii) ei käytetä raskaita polttoöljyjä, jos niiden rikkipitoisuus ylittää 3 painoprosenttia;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 2099/2002, annettu 5 päivänä marraskuuta 2002, meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä käsittelevän komitean (COSS-komitea) perustamisesta sekä meriturvallisuutta ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisemistä koskevien asetusten muuttamisesta (EYVL L 324, 29.11.2002, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 96/98/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1996, laivavarusteista (EYVL L 46, 17.2.1997, s. 25).

- e) sota-aluksilla ja muilla sotilaskäytössä olevilla aluksilla käytettäviin polttoaineisiin. Kunkin jäsenvaltion on kuitenkin pyrittävä varmistamaan, että alusten toiminta on direktiivin mukaista siinä määrin kuin on kohtuullista ja käytännössä mahdollista toteuttamalla asianmukaiset toimenpiteet, joista ei aiheudu haittaa tällaisten alusten toiminnalle tai operatiiviselle toimintakyvylle;
- f) sellaiseen aluksella tapahtuvaan polttoaineiden käyttöön, joka on tarpeen nimenomaisesti aluksen turvallisuuden varmistamiseksi tai ihmishengen pelastamiseksi merellä;
- g) sellaiseen polttoaineiden käyttöön, joka on tarpeen alukselle tai sen laitteille aiheutuneen vahingon takia edellyttäen, että vahingon tapahtumisen jälkeen on toteutettu kaikki kohtuudella edellytettävät varotoimet liiallisten päästöjen estämiseksi tai minimoimiseksi ja että toimenpiteet vahingon korjaamiseksi toteutetaan mahdollisimman pian. Tätä ei sovelleta, jos omistaja tai päällikkö on tuottanut vahingon tahallisesti tai piittaamattomuuttaan;
- h) sellaisilla aluksilla käytettäviin polttoaineisiin, joilla käytetään 8 ja 10 artiklassa säädettyjä päästönvähentämismenetelmiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan soveltamista.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- a) 'raskaalla polttoöljyllä'
 - i) CN-koodiin 2710 19 51–2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 tai 2710 20 39 kuuluvaa raakaöljystä saatua nestemäistä polttoainetta, lukuun ottamatta meriliikenteessä käytettävää polttoainetta, tai
 - ii) raakaöljystä saatua nestemäistä polttoainetta, lukuun ottamatta jäljempänä b kohdassa määriteltyä kaasuoilyä ja lukuun ottamatta c, d, ja e kohdassa määriteltyä meriliikenteessä käytettäviä polttoaineita, joka tislautuvuutensa perusteella luetaan polttoaineena käytettäväksi tarkoitettuihin raskaisiin öljyihin ja josta vähemmän kuin 65 tilavuusprosenttia, mukaan lukien hävikki, tislautuu 250 °C:ssa ASTM D86 -menetelmällä. Jos tislautuvuutta ei ole mahdollista määrittää ASTM D86 -menetelmällä, öljytuote luokitellaan niin ikään raskaisiin polttoöljyihin;
 - b) 'kaasuoilyllä'
 - i) CN-koodiin 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 tai 2710 20 19 kuuluvaa raakaöljystä saatua nestemäistä polttoainetta, lukuun ottamatta meriliikenteessä käytettävää polttoainetta, tai
 - ii) raakaöljystä saatua nestemäistä polttoainetta, lukuun ottamatta meriliikenteessä käytettävää polttoainetta, josta vähemmän kuin 65 tilavuusprosenttia, mukaan lukien hävikki, tislautuu 250 °C:ssa ja vähintään 85 tilavuusprosenttia, mukaan lukien hävikki, tislautuu 350 °C:ssa ASTM D86 -menetelmällä.
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/70/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdassa määriteltyt dieselpolttoaineet eivät kuulu tämän määritelmän piiriin. Liikkuvissa työkoneissa ja maataloustraktoreissa käytettävät polttoaineet eivät liioin kuulu tämän määritelmän piiriin;
- c) 'meriliikenteessä käytettävällä polttoaineella' raakaöljystä saatavaa nestemäistä polttoainetta, joka on tarkoitettu käytettäväksi tai jota käytetään aluksella, mukaan lukien ISO 8217:ssä määritelty polttoaineet. Se kattaa raakaöljystä saatavan nestemäisen polttoaineen, jota käytetään sisävesialuksissa tai huviveneissä, sellaisina kuin ne on vastaavasti määritelty Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/68/EY ⁽²⁾ 2 artiklassa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/25/EY ⁽³⁾ 1 artiklan 3 kohdassa, kun alukset ovat merellä;
 - d) 'meriliikenteessä käytettävällä dieselöljyllä' meriliikenteessä käytettävää polttoainetta, joka on ISO 8217:n taulukossa I määritellyn DMB-laadun mukaista, rikkipitoisuutta koskevaa viittausta lukuun ottamatta;
 - e) 'meriliikenteessä käytettävällä kaasuoilyllä' meriliikenteessä käytettävää polttoainetta, joka on ISO 8217:n taulukossa I määriteltyjen DMX-, DMA- ja DMZ-laatuun mukaista, rikkipitoisuutta koskevaa viittausta lukuun ottamatta;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/70/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 1998, bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta ja neuvoston direktiivin 93/12/ETY muuttamisesta (EYVL L 350, 28.12.1998, s. 58).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/68/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 1997, liikkuviin työkoneisiin asennettavien polttomoottoreiden kaasu- ja hiukkaspäästöjen torjuntatoimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä (EYVL L 59, 27.2.1998, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/25/EY, annettu 16 päivänä kesäkuuta 1994, huviveneitä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (EYVL L 164, 30.6.1994, s. 15).

- f) 'Marpol-yleissopimuksella' alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehtyä kansainvälistä yleissopimusta, sellaisena kuin se on muutettuna siihen liittyvällä vuonna 1978 tehdyllä pöytäkirjalla;
- g) 'Marpol-yleissopimuksen liitteellä VI' vuonna 1997 tehdyllä pöytäkirjalla Marpol-yleissopimukseen lisättyä liitettä "Säännöt alusten aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemiseksi";
- h) 'rikin oksidipäästöjen valvonta-alueilla' merialueita, jotka Kansainvälinen merenkulkujärjestö (IMO) on määritellyt kyseisiksi valvonta-alueiksi Marpol-yleissopimuksen liitteen VI mukaisesti;
- i) 'matkustaja-aluksilla' aluksia, joissa on yli 12 matkustajaa, jolloin matkustajalla tarkoitetaan jokaista muuta henkilöä kuin
 - i) aluksen päällikköä ja laivaväkeen kuuluvia tai muita missä ominaisuudessa tahansa alukseen toimeen otettuja tai siinä aluksen lukuun työskenteleviä henkilöitä, ja
 - ii) alle vuoden ikäisiä lapsia,
- j) 'säännöllisellä liikennöinnillä' kahden tai useamman saman sataman välistä liikennettä palvelevaa matkustaja-alusmatkojen sarjaa tai tietyistä satamasta alkavien ja sinne muissa satamissa poikkeamatta päättyvien matkojen sarjaa, jotka liikennöidään joko:
 - i) julkaistun aikataulun mukaisesti, tai
 - ii) niin säännöllisesti tai usein, että matkat muodostavat ilmeisen järjestelmällisen sarjan;
- k) 'sota-aluksella' valtion asevoimille kuuluvaa alusta, jossa on selvät ulkoiset kansallisuustunnukset ja joka on asiaankuuluvasta palveluluettelosta tai vastaavasta ilmenevän, valtion hallituksen asianmukaisesti tehtävään määräämään upseerin komennossa ja jonka miehistö on tavanomaisen sotilaskurin alainen;
- l) 'laiturissa olevilla aluksilla' aluksia, jotka ovat turvallisesti kiinnitettyinä tai ankkuroituina unionin satamassa, kun niitä lastataan, puretaan tai ne odottavat satamassa, mukaan luettuna aika, jolloin ne eivät osallistu lastinkäsittelyoperaatioihin;
- m) 'markkinoille saattamisella' meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden toimittamista kolmansille tai asettamista näiden käyttöön vastiketta vastaan tai vastikkeetta aluksilla käytettäväksi jäsenvaltioiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla alueilla. Tähän ei sisälly meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden toimittaminen tai asettaminen käyttöön vietäväksi ulkomaille alusten säiliöissä;
- n) 'syrjäisimmillä alueilla' SEUT 349 artiklassa määritettyjä Ranskan merentakaisia departementteja, Azoreita, Madeiraa ja Kanariansaaria;
- o) 'päästönvähentämismenetelmällä' alukseen asennettavaa varustetta, materiaalia, laitetta tai laitteistoa tai muuta menettelyä, vaihtoehtoista polttoainetta taikka vaatimusten noudattamista koskevaa menetelmää, jota käytetään vaihtoehtona tässä direktiivissä vahvistettujen vaatimusten mukaiselle vähärikkiselle meriliikenteessä käytettävälle polttoaineelle ja joka voidaan todentaa ja määrällisesti arvioida ja jonka noudattamista voidaan valvoa;
- p) 'ASTM-menetelmällä' menetelmiä, jotka American Society for Testing and Materials on antanut raakaöljyn ja voiteluöljyjen standardimäärittelmistä ja eritelmistä vuoden 1976 painoksessa;
- q) 'polttolaitoksella' teknistä laitteistoa, jossa polttoaineita hapetetaan näin syntyvän lämmön käyttämiseksi.

3 artikla

Raskaan polttoöljyn enimmäisrikkipitoisuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella ei käytetä raskaita polttoöljyjä, joiden rikkipitoisuus on suurempi kuin 1,00 painoprosenttia.
2. Jollei toimivaltaisen viranomaisen harjoittamasta päästöjen asianmukaisesta seurannasta muuta johdu, 1 kohtaa ei sovelleta 31 päivään joulukuuta 2015 asti raskaisiin polttoöljyihin, joita käytetään:
 - a) direktiivin 2001/80/EY soveltamisalaan kuuluvissa polttolaitoksissa, joihin sovelletaan kyseisen direktiivin 4 artiklan 1 tai 2 kohtaa taikka 3 kohdan a alakohtaa ja joissa noudatetaan kyseisessä direktiivissä näille laitoksille vahvistettuja rikkidioksidipäästörajoja;
 - b) direktiivin 2001/80/EY soveltamisalaan kuuluvissa polttolaitoksissa, joihin sovelletaan kyseisen direktiivin 4 artiklan 3 kohdan b alakohtaa ja 6 kohtaa ja joiden rikkidioksidipäästöjen kuukauden keskiarvo on enintään 1 700 mg/Nm³, kun savukaasujen happipitoisuus on 3 tilavuusprosenttia kuivassa kaasussa;

- c) a ja b alakohdan soveltamisalaan kuulumattomissa polttolaitoksissa, joiden rikkidioksidipäästöjen kuukauden keskiarvo on enintään 1 700 mg/Nm³, kun savukaasujen happipitoisuus on 3 tilavuusprosenttia kuivassa kaasussa;
- d) polttamiseen jalostamoissa, jos rikkidioksidipäästöjen kuukauden keskiarvo jalostamon kaikkien polttolaitosten osalta riippumatta polttoainetyypistä ja polttoaineyhdistelmästä, mutta a ja b alakohdan soveltamisalaan kuuluvia laitoksia sekä kaasuturbiineja ja -moottoreita lukuun ottamatta, on enintään 1 700 mg/Nm³, kun savukaasujen happipitoisuus on 3 tilavuusprosenttia kuivassa kaasussa.
3. Jollei toimivaltaisen viranomaisen harjoittamasta päästöjen asianmukaisesta seurannasta muuta johdu, 1 kohtaa ei sovelleta 1 päivästä tammikuuta 2016 alkaen raskaisiin polttoöljyihin, joita käytetään:
- a) direktiivin 2010/75/EU III luvun soveltamisalaan kuuluvissa polttolaitoksissa, joissa noudatetaan kyseisen direktiivin liitteessä V näille laitoksille vahvistettuja rikkidioksidipäästörajoja tai, jos näitä päästörajoja ei kyseisen direktiivin mukaisesti sovelleta, joiden rikkidioksidipäästöjen kuukauden keskiarvo on enintään 1 700 mg/Nm³, kun savukaasujen happipitoisuus on 3 tilavuusprosenttia kuivassa kaasussa;
- b) a alakohdan soveltamisalaan kuulumattomissa polttolaitoksissa, joiden rikkidioksidipäästöjen kuukauden keskiarvo on enintään 1 700 mg/Nm³, kun savukaasujen happipitoisuus on 3 tilavuusprosenttia kuivassa kaasussa;
- c) polttamiseen jalostamoissa, jos rikkidioksidipäästöjen kuukauden keskiarvo jalostamon kaikkien polttolaitosten osalta riippumatta polttoainetyypistä ja polttoaineyhdistelmästä, mutta a alakohdan soveltamisalaan kuuluvia laitoksia sekä kaasuturbiineja ja -moottoreita lukuun ottamatta, on enintään 1 700 mg/Nm³, kun savukaasujen happipitoisuus on 3 tilavuusprosenttia kuivassa kaasussa.

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei 1 kohdassa tarkoitettua rikkipitoisempaa raskasta polttoöljyä käyttävää polttolaitosta käytetä ilman toimivaltaisen viranomaisen myöntämää lupaa, jossa päästörajat yksilöidään.

4 artikla

Kaasuöljyn enimmäisrikkipitoisuus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella ei käytetä kaasuöljyjä, joiden rikkipitoisuus on suurempi kuin 0,10 painoprosenttia.

5 artikla

Meriliikenteessä käytettävän polttoaineen enimmäisrikkipitoisuus

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella ei käytetä meriliikenteessä polttoaineita, joiden rikkipitoisuus on suurempi kuin 3,50 painoprosenttia, paitsi jos kyse on sellaisiin aluksiin toimitettavista polttoaineista, jotka käyttävät 8 artiklassa tarkoitettuja suljetuissa järjestelmissä toimivia päästönvähentämismenetelmiä.

6 artikla

Meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden enimmäisrikkipitoisuus jäsenvaltioiden aluemerillä, talousvyöhykkeillä ja epäpuhtauksien valvontavyöhykkeillä, myös rikin oksidipäästöjen valvonta-alueilla, sekä unionin satamiin tai satamista säännöllisesti liikennöivissä matkustaja-aluksissa

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että meriliikenteessä käytettäviä polttoaineita ei käytetä kyseisten jäsenvaltioiden aluemerien, talousvyöhykkeiden ja epäpuhtauksien valvontavyöhykkeiden alueilla, jos polttoaineiden rikkipitoisuus on suurempi kuin:

- a) 3,50 painoprosenttia 18 päivästä kesäkuuta 2014 alkaen;
- b) 0,50 painoprosenttia 1 päivästä tammikuuta 2020 alkaen.

Tätä kohtaa sovelletaan kaikkien valtioiden lippujen alla purjehtiviin aluksiin, mukaan luettuina alukset, jotka ovat lähteneet matkaan unionin ulkopuolelta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 2 ja 5 kohdan sekä 7 artiklan soveltamista.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että meriliikenteessä käytettäviä polttoaineita ei käytetä rikin oksidipäästöjen valvonta-alueeseen kuuluvilla kyseisten jäsenvaltioiden aluemerien, talousvyöhykkeiden ja epäpuhtauksien valvontavyöhykkeiden alueilla, jos polttoaineiden rikkipitoisuus on suurempi kuin:

- a) 1,00 painoprosenttia 31 päivään joulukuuta 2014 asti;
- b) 0,10 painoprosenttia 1 päivästä tammikuuta 2015 alkaen.

Tätä kohtaa sovelletaan kaikkien valtioiden lippujen alla purjehtiviin aluksiin, mukaan luettuina alukset, jotka ovat lähteneet matkaan unionin ulkopuolelta.

Komissio ottaa Marpol-yleissopimuksen liitteen VI mukaisiin vaatimuksiin tehdyt rikin oksidipäästöjen valvonta-alueilla sovellettavat muutokset asianmukaisesti huomioon ja antaa tarvittaessa ilman aiheutonta viivytystä asiaan liittyviä ehdotuksia tämän direktiivin muuttamiseksi vastaavasti.

3. Mitä 2 kohdassa säädetään, sovelletaan kaikkiin uusiin merialueisiin, myös satamiin, jotka IMO nimeää rikin oksidipäästöjen valvonta-alueiksi Marpol-yleissopimuksen liitteessä VI olevan 14.3.b säännön mukaisesti, 12 kuukauden kuluttua tämän nimeämisen voimaantulopäivästä.

4. Jäsenvaltioiden on vastattava 2 kohdan noudattamisen valvonnasta ainakin:

- niiden lipun alla purjehtivien alusten osalta; ja
- jos kyseessä on rikin oksidipäästöjen valvonta-alueisiin rajautuva jäsenvaltio, kaikkien lippujen alla purjehtivien alusten osalta sinä aikana, jonka ne ovat kyseisen jäsenvaltion satamassa.

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa myös muita kansainvälisen merioikeuden mukaisia noudattamisen valvontatoimia muiden alusten osalta.

5. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että meriliikenteessä käytettäviä polttoaineita ei käytetä unionin satamiin tai satamista säännöllisesti liikennöivissä matkustaja-aluksissa kyseisten jäsenvaltioiden aluemerien, talousvyöhykkeiden ja epäpuhtauksien valvontavyöhykkeiden alueilla, jotka eivät kuulu rikin oksidipäästöjen valvonta-alueisiin, jos polttoaineiden rikkipitoisuus on suurempi kuin 1,50 painoprosenttia 1 päivään tammikuuta 2020 asti.

Jäsenvaltiot ovat vastuussa tämän vaatimuksen noudattamisen valvonnasta ainakin niiden lipun alla purjehtivien alusten osalta ja kaikkien valtioiden lippujen alla purjehtivien alusten osalta sinä aikana, jolloin ne ovat jäsenvaltioiden satamissa.

6. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että alusten lokikirjat on täytetty asianmukaisesti, mukaan luettuina polttoaineen vaihtotoimet.

7. Jäsenvaltioiden on pyrittävä varmistamaan tämän direktiivin vaatimukset täyttävien meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden saatavuus sekä ilmoitettava komissiolle tällaisten polttoaineiden saatavuus satamissaan ja terminaaleissaan.

8. Mikäli jäsenvaltio toteaa, että alus ei noudata tämän direktiivin vaatimukset täyttäviä meriliikenteessä käytettäviä polttoaineita koskevia normeja, jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi vaatia, että alus

- a) esittää asiakirjat, jotka osoittavat, mihin toimiin se on ryhtynyt pyrkiäkseen varmistamaan vaatimusten noudattamisen; ja
- b) esittää todisteet siitä, että se on yrittänyt ostaa tämän direktiivin vaatimukset täyttävää meriliikenteessä käytettävää polttoainetta matkasuunnitelmansa mukaisesti ja, mikäli sitä ei ollut saatavilla suunnitelman mukaisessa paikassa, että se on pyrkinyt löytämään vaihtoehtoisia hankintalähteitä kyseiselle polttoaineelle ja että huolimatta kaikista yrityksistä hankkia tämän direktiivin vaatimukset täyttävää meriliikenteessä käytettävää polttoainetta sitä ei ollut saatavilla.

Alusta ei saa vaatia poikkeamaan suunnitelmien mukaiselta reitiltä tai sen kulkua ei saa viivästyttää tarpeettomasti vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi.

Mikäli alus toimittaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot, asianomaisen jäsenvaltion on otettava kaikki asiaan liittyvät olosuhteet ja esitetyt todisteet huomioon päättäessään, mihin asianmukaisiin toimiin se aikoo ryhtyä, valvontatoimien toteuttamatta jättäminen mukaan lukien.

Mikäli alus ei voi hankkia tämän direktiivin vaatimukset täyttävää meriliikenteessä käytettävää polttoainetta, sen on ilmoitettava asiasta lippuvaltiolleen ja määränpääsatamansa toimivaltaiselle viranomaiselle.

Satamavaltion on ilmoitettava komissiolle tapauksista, joissa alus on esittänyt todisteet siitä, että tämän direktiivin vaatimukset täyttävää meriliikenteessä käytettävää polttoainetta ei ole ollut saatavilla.

9. Jäsenvaltioiden on Marpol-yleissopimuksen liitteessä VI olevan 18 säännön mukaisesti

- a) pidettävä yllä yleisesti saatavilla olevaa rekisteriä meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden paikallisista toimittajista;
- b) varmistettava, että polttoaineen toimittajat kirjaavat jäsenvaltioiden alueella myytävien kaikkien meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden rikkipitoisuuden polttoaineen luovutustodistukseen, johon on liitetty sinetöity näyte, jonka vastaanottavan aluksen edustaja on allekirjoittanut;
- c) ryhdyttävä toimiin sellaisia meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden toimittajia vastaan, joiden on todettu toimittaneen polttoainetta, joka ei vastaa polttoaineen luovutustodistuksessa ilmoitettua eritelmiä;
- d) varmistettava, että ryhdytään korjaaviin toimiin sääntöjenvastaiseksi todetun meriliikenteessä käytettävän polttoaineen saattamiseksi sääntöjen mukaiseksi.

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella ei saateta markkinoille meriliikenteessä käytettäviä dieselpolttoaineita, joiden rikkipitoisuus on suurempi kuin 1,50 painoprosenttia.

7 artikla

Unionin satamissa laiturissa olevissa aluksissa käytettävien meriliikenteen polttoaineiden enimmäisrikkipitoisuus

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että unionin satamissa laiturissa olevat alukset eivät käytä meriliikenteessä käytettäviä polttoaineita, joiden rikkipitoisuus on suurempi kuin 0,10 painoprosenttia, antaen kuitenkin laivahenkilökunnalle riittävästi aikaa toteuttaa tarvittava polttoaineen vaihto mahdollisimman pian laituriin saapumisen jälkeen ja mahdollisimman myöhään ennen lähtöä.

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että polttoaineen vaihtoajankohta merkitään alusten lokikirjoihin.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta

- a) jos alusten on julkaistun aikataulun mukaisesti määrä olla laiturissa alle kaksi tuntia;
- b) aluksiin, jotka sammuttavat kaikki moottorinsa ja käyttävät maalla olevista sähköverkoista toimitettua sähköä ollessaan satamassa laiturissa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella ei saateta markkinoille meriliikenteessä käytettäviä kaasuöljyjä, joiden rikkipitoisuus on suurempi kuin 0,10 painoprosenttia.

8 artikla

Päästönvähentämismenetelmät

1. Jäsenvaltioiden on sallittava kaikkien valtioiden lippujen alla purjehtivien alusten käyttää päästönvähentämismenetelmiä satamissaan, aluemerilläään, talousvyöhykkeillään ja epäpuhtauksien valvontavyöhykkeillään vaihtoehtona 6 ja 7 artiklan vaatimusten mukaisten meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden käytölle, jollei tämän artiklan 2 ja 4 kohdasta muuta johdu.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja päästönvähentämismenetelmiä käyttävien alusten on saavutettava jatkuvasti rikkidioksidipäästöjen vähenemiset, jotka vastaavat vähintään niitä arvoja, joihin päädyttäisiin käyttämällä 6 ja 7 artiklan vaatimusten mukaisia meriliikenteessä käytettäviä polttoaineita. Vastaavat päästöarvot vahvistetaan liitteen I mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on edistettävä vaihtoehtoisena ratkaisuna päästöjen vähentämiselle sitä, että laiturissa olevat alukset käyttävät maissa olevia sähköntuotantojärjestelmiä.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen päästönvähentämismenetelmien on oltava liitteessä II tarkoitetuissa oikeudellisissa välineissä määriteltyjen kriteerien mukaisia.

5. Tapauksissa, joissa se on perusteltua vaihtoehtoisia päästönvähentämismenetelmiä koskevan tieteen ja tekniikan kehitykseen perustuvista syistä, ja jotta varmistetaan, että asiaan liittyviä IMOn hyväksymiä välineitä ja normeja noudatetaan kaikilta osin,

- a) siirretään komissiolle valta antaa 16 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitteitä I ja II;
- b) komissio hyväksyy tarvittaessa täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan päästöjen seurantaa koskevat yksityiskohtaiset vaatimukset. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

9 artikla

Jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla käytettävien päästönvähentämismenetelmien hyväksyminen

1. Direktiivin 96/98/EY soveltamisalaan kuuluvat päästönvähentämismenetelmät hyväksytään kyseisen direktiivin mukaisesti.

2. Päästönvähentämismenetelmät, jotka eivät kuulu tämän artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, hyväksytään asetuksen (EY) N:o 2099/2002 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ottaen huomioon:

- a) IMOn laatimat suuntaviivat;
- b) 10 artiklan mukaisesti suoritettujen koekäyttöjen tulokset;
- c) vaikutukset ympäristöön, mukaan lukien saavutettavissa olevat päästövähennykset, sekä vaikutukset suljettujen satama-alueiden, satamien ja suistojen ekosysteemeihin; ja
- d) seurannan ja todennusten toteutettavuus.

10 artikla

Uusien päästönvähentämismenetelmien koekäyttö

Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa yhteistyössä muiden jäsenvaltioiden kanssa hyväksyä alusten päästönvähentämismenetelmien koekäytön niiden lipun alla purjehtivissa aluksissa tai niiden lainkäyttövaltaan kuuluvilla merialueilla. Koekäytön aikana ei tarvitse käyttää 6 ja 7 artiklan vaatimusten mukaisia meriliikenteessä käytettäviä polttoaineita, mikäli kaikki seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) komissiolle ja kaikille asianomaisille satamavaltioille ilmoitetaan asiasta kirjallisesti vähintään kuusi kuukautta ennen koekäytön alkamista;
- b) koekäyttöä koskevien lupien kesto ei ylitä 18:aa kuukautta;
- c) kaikkiin koekäyttöön osallistuviin aluksiin asennetaan laitteet, joiden tuloksia ei voida väärentää ja joilla mitataan savutorvien kautta johdettavia pakokaasuja jatkuvasti, ja laitteita käytetään koko koekäytön ajan;
- d) kaikissa koekäyttöön osallistuvissa aluksissa saavutetaan päästöjen vähenemiset, jotka vastaavat vähintään niitä arvoja, joihin päädyttäisiin noudattamalla tässä direktiivissä määriteltyjä polttoaineen rikkipitoisuuden raja-arvoja;
- e) päästönvähentämismenetelmien tuottaman jätteen käsittelemiseksi on käytössä asianmukaiset jätehuoltojärjestelmät koko koekäytön ajan;
- f) koko koekäytön ajan arvioidaan vaikutuksia meriympäristöön, erityisesti suljettujen satama-alueiden, satamien ja suistojen ekosysteemeihin; ja
- g) koekäytön tulokset kokonaisuudessaan toimitetaan komissiolle ja saatetaan yleisesti saataville kuuden kuukauden kuluessa koekäytön päättymisestä.

11 artikla

Taloudelliset toimenpiteet

Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön taloudellisia toimenpiteitä niiden toiminnanharjoittajien hyväksi, joita tämä direktiivi koskee, mikäli kyseiset toimenpiteet ovat tällä alalla sovellettavien ja myöhemmin hyväksyttävien valtioneuvoston sääntöjen mukaisia.

12 artikla

Muutokset polttoaineiden toimituksissa

Jos jäsenvaltiolle raakaöljyn, öljytuotteiden tai muiden hiilivetyjen toimituksissa tapahtuneen äkillisen muutoksen vuoksi tulee vaikeaksi soveltaa 3 ja 4 artiklassa tarkoitettuja enimmäisrikkipitoisuuden raja-arvoja, jäsenvaltion on ilmoitettava tästä komissiolle. Komissio voi antaa luvan korkeamman raja-arvon soveltamiseen kyseisen jäsenvaltion alueella enintään kuudeksi kuukaudeksi. Sen on annettava päätöksensä tiedoksi neuvostolle ja jäsenvaltioille. Mikä tahansa jäsenvaltio saa kuukauden kuluessa saattaa asian neuvoston käsiteltäväksi. Neuvosto voi määräenemmistöllä kahden kuukauden kuluessa päättää toisin.

13 artikla

Näytteidenotto ja analyysi

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet tarkastaakseen näytteiden perusteella, että käytettyjen polttoaineiden rikkipitoisuus on 3–7 artiklan mukainen. Näytteidenotto on aloitettava sinä päivänä, jona vastaava polttoaineen enimmäisrikkipitoisuutta koskeva raja-arvo tulee voimaan. Näytteitä on otettava säännöllisesti riittävän tiheään ja riittävässä määrin ja siten, että ne ovat edustavia tutkittavan polttoaineen osalta ja, jos kyseessä on meriliikenteessä käytettävä polttoaine, myös asianomaisilla merialueilla ja satamissa olevissa aluksissa käytettävän polttoaineen osalta. Näytteet on tutkittava ilman aiheutonta viivytystä.

2. Meriliikenteessä käytettävälle polttoaineille on tällöin käytettävä seuraavia näytteenotto-, analyysi- ja tarkastusmenetelmiä:

a) alusten lokikirjojen ja polttoaineen luovutustodistusten tarkastaminen; sekä

b) tarvittaessa seuraavia näytteenotto- ja analyysimenetelmiä:

i) näytteiden ottamiselle polttoöljystä Marpol-yleissopimuksen tarkistetun liitteen VI noudattamisen varmistamiseksi IMO:n meriympäristön suojelukomitean (MEPC) päätöslauselmalla 182(59) 17 päivänä heinäkuuta 2009 annettujen suuntaviivojen mukainen näytteidenotto aluksilla poltettavasta meriliikenteessä käytettävästä polttoaineesta, kun polttoainetta ollaan toimittamassa aluksille, ja analyysi polttoaineen rikkipitoisuudesta; tai

ii) näytteidenotto ja analyysi aluksilla säiliöihin, edellyttäen että se on teknisesti ja taloudellisesti mahdollista, ja sinetöityihin polttoainenäytteisiin sisältyvän aluksilla poltettavan meriliikenteessä käytettävän polttoaineen rikkipitoisuudesta.

3. Rikkipitoisuuden määrittämisessä käytettäväksi vertailumenetelmäksi vahvistetaan ISO 8754:ssä (2003) tai EN ISO 14596:2007:ssä määritelty menetelmä.

Sen määrittämiseksi, onko aluksille toimitetun ja aluksilla käytetyn meriliikenteessä käytettävän polttoaineen rikkipitoisuus 4–7 artiklan vaatimusten mukainen, käytetään Marpol-yleissopimuksen liitteessä VI olevan VI lisäyksen mukaista polttoöljynäytteiden todennusmenettelyä.

4. Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat:

a) näytteenottotiheyttä;

b) näytteenottomenetelmiä;

c) tutkittavan polttoaineen osalta edustavan näytteen määrittelyä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

14 artikla

Kertomukset ja uudelleentarkastelu

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään kunkin vuoden kesäkuun 30 päivänä 13 artiklan mukaisesti suoritettujen näyttöiden, analyysien ja tarkastusten perusteella edellistä vuotta koskeva kertomus tässä direktiivissä asetettujen rikkiä pitoisuuden raja-arvojen noudattamisesta.

Komissio laatii ja julkistaa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti vastaanotettujen kertomusten sekä jäsenvaltioiden 6 artiklan 8 kohdan viidennen alakohdan mukaisesti toimittamien tässä direktiivissä säädetty vaatimukset täyttävän meriliikenteessä käytettävän polttoaineen saatavuusongelmia koskevien ilmoitusten perusteella 12 kuukauden kuluessa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta päivästä tämän direktiivin täytäntöönpanoa koskevan kertomuksen. Komissio arvioi tarvetta lujittaa edelleen tämän direktiivin asiaan liittyviä säännöksiä ja antaa tarvittaessa asiaa koskevia lainsäädäntöehdotuksia.

2. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, johon on tarvittaessa liitettävä lainsäädäntöehdotuksia. Komissio tarkastelee kertomuksessaan mahdollisuuksia vähentää ilman pilaantumista ottaen huomioon muun muassa 1 ja 3 kohdan mukaisesti toimitetut vuosittaiset kertomukset, ilman laatua ja happamoitumista koskevat havainnot, polttoainekustannukset, mahdolliset taloudelliset vaikutukset, merikuljetuksista maakuljetuksiin siirtymistä koskevat havainnot sekä edistymisen alusten päästöjen vähentämisessä.

3. Komissio voi hyväksyä kertomukseen sisällytettäviä tietoja ja 1 kohdassa tarkoitetun kertomuksen muotoa koskevia täytäntöönpanosäädöksiä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

15 artikla

Mukauttaminen tieteen ja tekniikan kehitykseen

Siirretään komissiolle valta antaa 16 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä 2 artiklan a–e ja p alakohtaan, 13 artiklan 2 kohdan b alakohdan i alakohtaan ja 13 artiklan 3 kohtaan tehtävistä tieteen ja tekniikan kehitykseen perustuvista mukautuksista. Nämä mukautukset eivät saa aiheuttaa suoraan muutoksia tämän direktiivin soveltamisalaan tai tässä direktiivissä säädettyihin polttoaineiden rikkiä pitoisuuden raja-arvoihin.

16 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.

2. Siirretään komissiolle 17 päivästä joulukuuta 2012 viiden vuoden ajaksi 8 artiklan 5 kohdassa ja 15 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 8 artiklan 5 kohdassa ja 15 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 8 artiklan 5 kohdan ja 15 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kolmella kuukaudella.

17 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

18 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava seuraamukset, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen.

Vahvistettujen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, ja niihin voi sisältyä sakkoja, joiden taso on laskettu siten, että varmistetaan, että sakoilla ainakin estetään ensimmäisessä kohdassa tarkoitettujen kansallisten säännösten rikkomiseen syyllistyneitä saamasta rikkomisen tuottamaa taloudellista hyötyä ja että toistuvissa rikkomisissa sakkojen suuruus asteittain kasvaa.

19 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 1999/32/EY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä III olevassa A osassa mainituilla direktiiveillä, sanotun kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä III olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

20 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*21 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 11 päivänä toukokuuta 2016.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

J. A. HENNIS-PLASSCHAERT

LIITE I

TÄMÄN DIREKTIIVIN 8 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUT PÄÄSTÖNVÄHENTÄMISMENETELMIEN VASTAAVAT PÄÄSTÖARVOT

Tämän direktiivin 6 ja 7 artiklassa sekä Marpol-yleissopimuksen liitteessä VI olevassa 14.1 ja 14.4 säännössä tarkoitettut meriliikenteessä käytettävän polttoaineen rikkipitoisuuden raja-arvot ja niitä vastaavat 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut päästöarvot

Meriliikenteessä käytettävän polttoaineen rikkipitoisuus (% massa/massa)	Päästöjen suhde: SO ₂ (ppm)/CO ₂ (% tilavuus/tilavuus)
3,50	151,7
1,50	65,0
1,00	43,3
0,50	21,7
0,10	4,3

Huomautus:

- Päästöjen suhteeseen perustuvia raja-arvoja voidaan soveltaa vain, kun käytetään maaöljypohjaisia kevyitä polttoöljyjä tai raskaita polttoöljyjä.
- Perustelluissa tapauksissa, joissa hiilidioksidipitoisuutta on alennettu pakokaasun puhdistuslaitteen avulla, hiilidioksidipitoisuus voidaan mitata pakokaasun puhdistuslaitteen ilman tuloaukosta edellyttäen, että kyseisen menetelmän paikkansapitävyys on selkeästi osoitettavissa.

LIITE II

TÄMÄN DIREKTIIVIN 8 ARTIKLAN 4 KOHDASSA TARKOITETUT PÄÄSTÖNVÄHENTÄMISMENETELMIEN KÄYTÖN KRITEERIT

Tämän direktiivin 8 artiklassa tarkoitettujen päästönvähentämismenetelmien on oltava tapauksen mukaan vähintään seuraavissa oikeudellisissa välineissä määriteltyjen kriteerien mukaisia:

Päästönvähentämismenetelmä	Käytön kriteerit
Meriliikenteessä käytettävän polttoaineen ja höyrystyneen kaasun sekoitus	Komission päätös 2010/769/EU ⁽¹⁾ .
Pakokaasujen puhdistusjärjestelmät	Päätöslauselma MEPC.184(59), annettu 17 päivänä heinäkuuta 2009 Päätöslauselman MEPC.184(59) 10.1.6.1 kohdassa tarkoitettuja pesuveisiä, jotka ovat kemikaaleja, lisäaineita, valmisteita ja paikalla tuotettuja asiaan liittyviä kemikaaleja käyttävien pakokaasujen puhdistusjärjestelmien tuottamia, ei saa laskea mereen, mukaan lukien suljettuihin satama-alueisiin, satamiin ja suistoihin, jollei aluksen liikenteenharjoittaja ole osoittanut, että tällaisen pesuveden laskemisesta ei aiheudu merkittäviä kielteisiä vaikutuksia tai riskejä ihmisten terveydelle ja ympäristölle. Mikäli käytetty kemikaali on kaustinen sooda, riittää, että pesuvesi täyttää päätöslauselmassa MEPC.184(59) vahvistetut kriteerit ja että sen pH-arvo ei ylitä 8,0:aa.
Biopolttoaineet	Asiaan liittyvät CEN- ja ISO-standardit täyttävien, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/28/EY ⁽²⁾ määriteltyjen biopolttoaineiden käyttö. Biopolttoaineiden ja meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden seosten on täytettävä tämän direktiivin 5 artiklassa, 6 artiklan 1, 2 ja 5 kohdassa sekä 7 artiklassa asetetut rikkiä koskevat vaatimukset.

⁽¹⁾ Komission päätös 2010/769/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2010, kriteereistä, joiden mukaisesti kaasusäiliölukset voivat käyttää teknologisia menetelmiä vaihtoehtona vähärikkisille meriliikenteessä käytettäville polttoaineille, jotka täyttävät tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuuden vähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 1999/32/EY, sellaisena kuin se on muutettuna meriliikenteessä käytettävien polttoaineiden rikkipitoisuudesta annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2005/33/EY, 4 b artiklassa asetetut vaatimukset (EUVL L 328, 14.12.2010, s. 15).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16).

LIITE III

A OSA

Kumottu direktiivi ja luettelo sen muutoksista
(19 artiklassa tarkoitetut)

Neuvoston direktiivi 1999/32/EY

(EYVL L 121, 11.5.1999, s. 13)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1882/2003

(EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1)

Ainoastaan liitteessä I oleva
19 kohta

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/33/EY

(EUVL L 191, 22.7.2005, s. 59)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 219/2009

(EUVL L 87, 31.3.2009, s. 109)

Ainoastaan liitteessä oleva
3.4 kohta

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/30/EY

(EUVL L 140, 5.6.2009, s. 88)

Ainoastaan 2 artikla

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/33/EU

(EUVL L 327, 27.11.2012, s. 1)

B OSA

Määräajat saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä
(19 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi	Määräpäivä saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä
1999/32/EY	1 päivä heinäkuuta 2000
2005/33/EY	11 päivä elokuuta 2006
2009/30/EY	31 päivä joulukuuta 2010
2012/33/EU	18 päivä kesäkuuta 2014

LIITE IV

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 1999/32/EY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohdan 2 alakohdan johdantokappale	1 artiklan 2 kohdan 2 alakohdan johdantokappale
1 artiklan 2 kohdan 2 alakohdan a, b ja c alakohta	1 artiklan 2 kohdan 2 alakohdan a, b ja c alakohta
1 artiklan 2 kohdan 2 alakohdan d alakohdan johdantokappale	1 artiklan 2 kohdan 2 alakohdan d alakohdan johdantokappale
1 artiklan 2 kohdan 2 alakohdan d alakohdan ensimmäinen luetelmakohta	1 artiklan 2 kohdan 2 alakohdan d alakohdan i alakohta
1 artiklan 2 kohdan 2 alakohdan d alakohdan toinen luetelmakohta	1 artiklan 2 kohdan 2 alakohdan d alakohdan ii alakohta
1 artiklan 2 kohdan 2 alakohdan e–h alakohta	1 artiklan 2 kohdan 2 alakohdan e–h alakohta
2 artiklan johdantokappale	2 artiklan johdantokappale
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan a alakohta
2 artiklan 1 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	2 artiklan a alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan toinen luetelmakohta	2 artiklan a alakohdan ii alakohta
2 artiklan 2 kohta	2 artiklan b alakohta
2 artiklan 2 kohdan ensimmäinen luetelmakohta	2 artiklan b alakohdan i alakohta
2 artiklan 2 kohdan toinen luetelmakohta	2 artiklan b alakohdan ii alakohta
2 artiklan 2 kohdan loppulause	2 artiklan b alakohdan loppulause
2 artiklan 3 kohta	2 artiklan c alakohta
2 artiklan 3 a kohta	2 artiklan d alakohta
2 artiklan 3 b kohta	2 artiklan e alakohta
2 artiklan 3 c kohta	2 artiklan f alakohta
2 artiklan 3 d kohta	2 artiklan g alakohta
2 artiklan 3 e kohta	2 artiklan h alakohta
2 artiklan 3 f kohta	2 artiklan i alakohta
2 artiklan 3 g kohta	2 artiklan j alakohta
2 artiklan 3 h kohta	2 artiklan k alakohta
2 artiklan 3 i kohta	2 artiklan l alakohta
2 artiklan 3 k kohta	2 artiklan m alakohta
2 artiklan 3 l kohta	2 artiklan n alakohta
2 artiklan 3 m kohta	2 artiklan o alakohta
2 artiklan 4 kohta	2 artiklan p alakohta
2 artiklan 5 kohta	2 artiklan q alakohta
3 artikla	3 artikla
3 a artikla	5 artikla

Direktiivi 1999/32/EY	Tämä direktiivi
4 artikla	4 artikla
4 a artiklan 1 kohta	6 artiklan 2 kohta
4 a artiklan 1 a kohta	6 artiklan 1 kohta
4 a artiklan 2 kohta	6 artiklan 3 kohta
4 a artiklan 3 kohta	6 artiklan 4 kohta
4 a artiklan 4 kohta	6 artiklan 5 kohta
4 a artiklan 5 kohta	6 artiklan 6 kohta
4 a artiklan 5 a kohta	6 artiklan 7 kohta
4 a artiklan 5 b kohta	6 artiklan 8 kohta
4 a artiklan 6 kohta	6 artiklan 9 kohta
4 a artiklan 7 kohta	6 artiklan 10 kohta
4 b artikla	7 artikla
4 c artiklan 1 ja 2 kohta	8 artiklan 1 ja 2 kohta
4 c artiklan 2 a kohta	8 artiklan 3 kohta
4 c artiklan 3 kohta	8 artiklan 4 kohta
4 c artiklan 4 kohta	8 artiklan 5 kohta
4 d artikla	9 artikla
4 e artikla	10 artikla
4 f artikla	11 artikla
5 artikla	12 artikla
6 artiklan 1 kohta	13 artiklan 1 kohta
6 artiklan 1 a kohta	13 artiklan 2 kohta
6 artiklan 2 kohta	13 artiklan 3 kohta
6 artiklan 1 b kohta	13 artiklan 4 kohta
7 artiklan 1 ja 2 kohta	14 artiklan 1 ja 2 kohta
7 artiklan 1 a kohta	14 artiklan 3 kohta
7 artiklan 3 kohta	—
7 artiklan 4 kohta	15 artikla
9 artikla	17 artikla
9 a artikla	16 artikla
10 artikla	—
11 artiklan 1 kohta	18 artiklan ensimmäinen kohta
11 artiklan 2 kohta	18 artiklan toinen kohta
—	19 artikla
12 artikla	20 artikla

Direktiivi 1999/32/EY	Tämä direktiivi
13 artikla	21 artikla
Liite I ja II	Liite I ja II
—	Liite III
—	Liite IV

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

KANSAINVÄLISET SOPIMUKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS (EU) 2016/803,

annettu 7 päivänä toukokuuta 2015,

Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan välisen Euro–Välimeri-ilmailusopimuksen muuttamisesta Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi tehdyn pöytäkirjan allekirjoittamisesta unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta sekä sen väliaikaisesta soveltamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan 2 kohdan yhdessä sen 218 artiklan 5 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Kroatian liittymisasiakirjan ja erityisesti sen 6 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvosto valtuutti 14 päivänä syyskuuta 2012 komission aloittamaan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Kroatian tasavallan puolesta neuvottelut Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan välisestä Euro–Välimeri-ilmailusopimusta ⁽¹⁾ muuttavan pöytäkirjan tekemisestä Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi, jäljempänä 'pöytäkirja'.
- (2) Neuvottelut saatiin onnistuneesti päätökseen 24 päivänä huhtikuuta 2014.
- (3) Pöytäkirja olisi allekirjoitettava unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta sillä varauksella, että sen tekeminen saatetaan myöhemmin päätökseen.
- (4) Pöytäkirjaa olisi sovellettava väliaikaisesti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Annetaan lupa allekirjoittaa unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta pöytäkirja Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan välisen Euro–Välimeri-ilmailusopimuksen muuttamisesta Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi sillä varauksella, että mainitun pöytäkirjan tekeminen saatetaan päätökseen.

Pöytäkirjan teksti on liitetty tähän päätökseen.

⁽¹⁾ Sopimuksen teksti on julkaistu virallisessa lehdessä (EUVL L 334, 6.12.2012, s. 3).

2 artikla

Neuvoston puheenjohtaja valtuutetaan nimeämään yksi tai useampi henkilö, jolla on oikeus allekirjoittaa pöytäkirja unionin ja sen jäsenvaltioiden puolesta.

3 artikla

Pöytäkirjaa sovelletaan väliaikaisesti sen 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti sen allekirjoittamisesta alkaen ⁽¹⁾, kunnes se tulee voimaan.

4 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä 7 päivänä toukokuuta 2015.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
E. RINKĒVIČS

⁽¹⁾ Neuvoston pääsihteeristö julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* päivämäärän, josta alkaen pöytäkirjaa sovelletaan väliaikaisesti.

PÖYTÄKIRJA**Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan välisen Euro-Välimeri-ilmailusopimuksen muuttamisesta Kroatian tasavallan Euroopan unioniin liittymisen huomioon ottamiseksi**

BELGIAN KUNINGASKUNTA,

BULGARIAN TASAVALTA,

TŠEKin TASAVALTA,

TANSKAN KUNINGASKUNTA,

SAKSAN LIITTOTASAVALTA,

VIRON TASAVALTA,

IRLANTI,

HELLEENIEN TASAVALTA,

ESPANJAN KUNINGASKUNTA,

RANSKAN TASAVALTA,

KROATIAN TASAVALTA,

ITALIAN TASAVALTA,

KYPROKSEN TASAVALTA,

LATVIAN TASAVALTA,

LIETTUAN TASAVALTA,

LUXEMBURGIN SUURHERTTUAKUNTA,

UNKARI,

MALTAN TASAVALTA,

ALANKOMAIDEN KUNINGASKUNTA,

ITÄVALLAN TASAVALTA,

PUOLAN TASAVALTA,

PORTUGALIN TASAVALTA,

ROMANIA,

SLOVENIAN TASAVALTA,

SLOVAKIAN TASAVALTA,

SUOMEN TASAVALTA,

RUOTSIN KUNINGASKUNTA,

ISON-BRITANNIAN JA POHJOIS-IRLANNIN YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA,

jotka ovat Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen osapuolia sekä Euroopan unionin jäsenvaltioita, jäljempänä 'jäsenvaltiot', ja

EUROOPAN UNIONI,

sekä

JORDANIAN HAŠEMIITTINEN KUNINGASKUNTA,

jotka

OTTAVAT HUOMIOON Kroatian tasavallan liittymisen Euroopan unioniin 1 päivänä heinäkuuta 2013,

OVAT SOPINEET SEURAAVAA:

1 artikla

Kroatian tasavalta on osapuolena Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden sekä Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan välisessä 15 päivänä joulukuuta 2010 allekirjoitetussa Euro–Välimeri-ilmailusopimuksessa ⁽¹⁾, jäljempänä 'sopimus'.

2 artikla

Sopimuksen kroaatinkielinen teksti ⁽²⁾ on todistusvoimainen samoin edellytyksin kuin muut kielitoisinnot.

3 artikla

1. Osapuolet hyväksyvät tämän pöytäkirjan omien menettelyjensä mukaisesti. Pöytäkirja tulee voimaan sopimuksen voimaantulopäivänä. Jos osapuolet kuitenkin hyväksyvät tämän pöytäkirjan vasta sopimuksen voimaantulon jälkeen, pöytäkirja tulee voimaan sopimuksen 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti kuukauden kuluttua viimeisen sellaisen nootin päiväyksestä, jolla osapuolet vahvistavat, että kaikki tämän pöytäkirjan voimaantulon edellyttämät tarvittavat menettelyt on saatettu päätökseen.

2. Tämä pöytäkirja on erottamaton osa sopimusta, ja osapuolet soveltavat sitä väliaikaisesti sen allekirjoittamisesta alkaen.

Tehty Brysselissä 3 päivänä toukokuuta 2016 kahtena kappaleena bulgarian, englannin, espanjan, hollannin, italian, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, maltan, portugalin, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, slovakin, sloveenin, suomen, tanskan, tšekin, unkarin, viron ja arabian kielellä, ja jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

⁽¹⁾ Sopimuksen teksti on julkaistu virallisessa lehdessä (EUVL L 334, 6.12.2012, s. 3).

⁽²⁾ Kroaatinkielinen erityispainos, alue 7, nide 24, s. 280.

За държавите-членки
Por los Estados miembros
Za členské státy
For medlemsstaterne
Für die Mitgliedstaaten
Liikmesriikide nimel
Για τα κράτη μέλη
For the Member States
Pour les États membres
Za države članice
Per gli Stati membri
Dalībvalstu vārdā –
Valstybių narių vardu
A tagállamok részéről
Ghall-Istati Membri
Voor de lidstaten
W imieniu Państw Członkowskich
Pelos Estados-Membros
Pentru statele membre
Za členské štáty
Za države članice
Jäsenvaltioiden puolesta
För medlemsstaterna
عن الدول الأعضاء

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europejską uniję
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Ghall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen
عن الاتحاد الأوروبي

За Хашемитското кралство Йордания
Por el Reino Hachemí de Jordania
Za Jordánské hášimovské království
For Det Hashemitiske Kongerige Jordan
Für das Haschemitische Königreich Jordanien
Jordaania Hašimiidi Kuningriigi nimel
Για το Χασεμιτικό Βασίλειο της Ιορδανίας
For the Hashemite Kingdom of Jordan
Pour le Royaume hachémite de Jordanie
Za Hašemitsku Kraljevinu Jordan
Per il Regno hascemita di Giordania
Jordānijas Hāšimītu Karalistes vārdā –
Jordānijos Hašimitų Karalystės vardu
A Jordán Hásimita Királyság részéről
Ghar-Renju Haxemita tal-Ġordan
Voor het Hasjemitisch Koninkrijk Jordanië
W imieniu Jordáńskiego Królestwa Haszymidzkiego
Pelo Reino Hachemita da Jordânia
Pentru Regatul Haşemit al Iordaniei
Za Jordánske hášimovské kráľovstvo
Za Hašemitsko kraljevino Jordanijo
Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan puolesta
För Hashemitiska konungariket Jordanien

عن المملكة الأردنية الهاشمية

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EU, Euratom) 2016/804,

annettu 17 päivänä toukokuuta 2016,

perinteisten, ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen käyttöön asettamisessa sovellettavista menetelmistä ja menettelystä sekä käteisvarojen saamiseksi toteutettavista toimenpiteistä annetun asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 muuttamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 322 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 106 a artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1150/2000 ⁽³⁾ on laadittu uudelleen neuvoston asetuksella (EU, Euratom) N:o 609/2014 ⁽⁴⁾. Asetus (EU, Euratom) N:o 609/2014 on määrä tulla voimaan neuvoston päätöksen 2014/335/EU, Euratom ⁽⁵⁾ voimaantulopäivänä. Kyseinen päätös ei ole vielä tullut voimaan.
- (2) Jotta komissiolle (Eurostatille) annetaan riittävästi aikaa arvioida keskeisiä tietoja bruttokansantulosta, jäljempänä 'BKTL', ja jotta BKTL:n yhdenmukaistamista käsittelevälle komitealle, jäljempänä 'BKTL-komitea', annetaan riittävästi aikaa lausunnon antamiseen kyseisistä tiedoista, tietyin varainhoitovuoden BKTL:oon olisi voitava tehdä muutoksia sitä seuraavan neljännen vuoden marraskuun 30 päivään saakka. Vastaavasti arvonlisäveroon, jäljempänä 'ALV', ja BKTL:oon perustuvien omien varojen perustana olevien asiakirjojen säilytysaikaa olisi pidennettävä asianomaista varainhoitovuotta seuraavan neljännen vuoden syyskuun 30 päivän sijasta saman vuoden marraskuun 30 päivään.
- (3) Tässä asetuksessa olisi otettava huomioon nykyinen käytäntö, jonka mukaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 9 artiklassa tarkoitettuja, omia varoja varten avattuja komission tilejä, jäljempänä 'komission omien varojen tilit', pidetään jäsenvaltion valtiovarainhallinnossa tai sen kansallisessa keskuspankissa. Valtiovarainhallinnon käsitteen on määrä kattaa myös muut samanlaista toimintaa harjoittavat julkisyhteisöt.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 15 päivänä joulukuuta 2015.

⁽²⁾ EUVL C 5, 8.1.2016, s. 1.

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 1150/2000, annettu 22 päivänä toukokuuta 2000, Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä tehdyn päätöksen 2007/436/EY, Euratom soveltamisesta (EYVL L 130, 31.5.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 609/2014, annettu 26 päivänä toukokuuta 2014, perinteisten, ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen käyttöön asettamisessa sovellettavista menetelmistä ja menettelystä sekä käteisvarojen saamiseksi toteutettavista toimenpiteistä (EUVL L 168, 7.6.2014, s. 39).

⁽⁵⁾ Neuvoston päätös 2014/335/EU, Euratom, annettu 26 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä (EUVL L 168, 7.6.2014, s. 105).

- (4) Komission omien varojen tileiltä ei olisi perittävä maksuja eikä korkoa. Maksujen tai negatiivisen koron soveltaminen pienentäisi unionin talousarviota ja johtaisi jäsenvaltioiden eriarvoiseen kohteluun. Näin ollen silloin, kun komission omien varojen tiliin sovelletaan negatiivista korkoa, asianomaisten jäsenvaltioiden olisi hyvitettävä negatiivista korkoa vastaava määrä. Ottaen huomioon, että eräiden jäsenvaltioiden ei ole mahdollista välttää taloudellisia vaikutuksia, jotka seuraavat veloitteesta hyvittää tällaiset negatiivisen koron määrät komission omien varojen tileille, on asianmukaista, että komissio pyrkii käteisvaratarpeiden kattamisen yhteydessä vähentämään tätä vaikutusta käyttämällä ensisijaisesti asianomaisille tileille hyvitettyjä varoja.
- (5) Komission omien varojen tilejä olisi veloitettava vain komission määräyksestä. Tämä ei saisi vaikuttaa negatiivisen koron soveltamiseen.
- (6) Selkeyden ja luettavuuden vuoksi asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 10 artikla olisi jaettava useaan artiklaan.
- (7) Komissiolla olisi aina oltava käytössään riittävät käteisvarat, jotta se voi noudattaa talousarvion täytäntöönpanosta johtuvia maksuvaatimuksia, jotka keskittyvät erityisesti varainhoitovuoden ensimmäisiin kuukausiin. Komissiolla on jo nyt mahdollisuus pyytää jäsenvaltioita tulouttamaan enintään kaksi ylimääräistä kahdestoistaosaa erityisesti Euroopan maatalouden tukirahaston menojen maksamiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 mukaisesti ⁽¹⁾. Jotta voitaisiin vähentää entisestään käteisvarojen vajeesta johtuvaa maksuväivästyksen riskiä, komission olisi voitava pyytää jäsenvaltioita tulouttamaan lisäksi enintään puolet yhdestä kahdestoistaosasta sellaisten Euroopan rakenne- ja investointirahastojen menojen maksamiseksi, jotka liittyvät Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 1303/2013 ⁽²⁾, jos tämä on perusteltua käteisvarojen saamiseksi. Jäsenvaltion valtiovarainhallintoon kohdistuvien liiallisten paineiden välttämiseksi saman kuukauden aikana tuloutetun kokonaismäärän ei kuitenkaan pitäisi ylittää kahta ylimääräistä kahdestoistaosaa. Lisäksi, kun otetaan huomioon Euroopan maatalouden tukirahastoon sovellettavat erityiset maksuvaatimukset, tätä ei ole sovellettava Euroopan maatalouden tukirahaston haitaksi.
- (8) Asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 mukaisesti komissio laskee ALV- ja BKTL-perusteisiin omiin varoihin tehtävät mukautukset ja ilmoittaa niistä ajoissa jäsenvaltioille, jotta ne voivat tilittää kyseiset mukautukset komission omien varojen tilille joulukuun ensimmäisenä työpäivänä. Mukautusten määrät, jotka oli asetettava käyttöön vuoden 2014 joulukuun ensimmäisenä työpäivänä, olivat ennätysmäisen suuret. Jotta tilanne ei olisi aiheuttanut jäsenvaltioiden talousarvioihin kohtuuttoman suurta rasitusta aivan loppuvuodesta, neuvoston asetuksella (EU, Euratom) N:o 1377/2014 ⁽³⁾ muutettiin asetusta (EY, Euratom) N:o 1150/2000 siten, että jäsenvaltioille annettiin tietyissä poikkeustilanteissa mahdollisuus lykätä näiden määrien tulouttamista komission omien varojen tilille.
- (9) Asetusta (EY, Euratom) N:o 1150/2000, sellaisena kuin se on muutettuna, ei enää sovelleta sen jälkeen kun asetus (EU, Euratom) N:o 609/2014 on tullut voimaan. Tämän ei kuitenkaan olisi vaikutettava niiden määrien tulouttamista koskevien lykkäysten voimassaoloon, joista oli jo esitetty virallinen pyyntö asetuksen (EU, Euratom) N:o 1377/2014 nojalla silloin, kun se oli vielä voimassa.
- (10) Selkeyden vuoksi sekä jäsenvaltioiden ja komission talousarvioihin kohdistuvan rasituksen rajoittamiseksi erityisesti vuoden loppua kohden olisi tehostettava ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen mukauttamismenettelyä. Jäsenvaltioille lähetettävien vaadittuja mukautuksia koskevien virallisten ilmoitusten ja määrien komission omien varojen tilille tulouttamisen väliin olisi jätävä enemmän aikaa. Tällainen ilmoitus ja määrien tulouttaminen olisi tehtävä samana vuonna, koska kyseinen vuosi on ratkaiseva paitsi kirjattaessa mukautusten vaikutusta valtion tilinpitoon myös vakaus- ja kasvusopimuksen kannalta. Mukautusten yhteenlaskettu määrä olisi jaettava jäsenvaltioiden kesken välittömästi sen mukaan, mikä on kunkin jäsenvaltion osuus BKTL-perusteisesta omasta varasta. Tämän jälkeen asetuksella (EU, Euratom) N:o 1377/2014 käyttöön otettua poikkeusta ei enää tarvittaisi.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1307/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 608).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1377/2014, annettu 18 päivänä joulukuuta 2014, Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä tehdyn päätöksen 2007/436/EY, Euratom soveltamisesta annetun asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 muuttamisesta (EUVL L 367, 23.12.2014, s. 14).

- (11) Unionin tavoitteiden saavuttamiseksi koron laskentamenetelmän avulla olisi erityisesti varmistettava, että omat varat ovat käytettävissä oikea-aikaisesti ja täysimääräisesti.
- (12) Oikeusvarmuuden ja selkeyden parantamiseksi ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen osalta olisi määritettävä tapaukset, joissa peritään viivästyskorkoa. Näiden omien varojen erityispiirteistä johtuen, joihin liittyy tarkastelujakso, joka mahdollistaa oikaisut ja mukautukset neljän vuoden aikana, tällaisen tarkastelujakson aikana tehdyistä oikaisuista tai mukautuksista johtuvat muutokset ALV- ja BKTL-perusteisiin omiin varoihin eivät saisi johtaa koron laskemiseen takautuvasti. Näiden varojen osalta korkoa olisi maksettava vain viivästyksistä kuukausittaisten kahdestoistaosien ja edellisiin varainhoitovuosiin liittyvistä vuosittain laskettavista mukautuksista johtuvien määrien tuloutuksessa. Jotta korjaavien toimenpiteiden toteuttamiseen säilyisi asianmukainen kannustin, korkoa olisi lisäksi maksettava myös silloin, kun tietyistä ALV oman varan veropohjan -selvitykseen tehdyistä mukautuksista johtuvien määrien tulouttaminen viivästyy ajankohdasta, joka vahvistetaan neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1553/89 ⁽¹⁾ 9 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen komission toteuttamien toimenpiteiden soveltamisen yhteydessä. Kun jäsenvaltio on jättänyt toimittamatta komission asettamassa nimenomaisessa määräajassa BKTL-tietoihin oikaisuja, joita tarvitaan komission tai jäsenvaltion tiedoksi antamien kohtien käsittelyyn, korkoa olisi myös perittävä omien varojen lisäyksestä, joka johtuu tiedoksi annetun kohdan käsittelemisen seurauksena tehdystä mukautuksesta. Tätä korkoa olisi sovellettava hetkestä, jolloin mukautuksen määrä olisi pitänyt tulouttaa eli sitä vuotta seuraavan vuoden kesäkuun ensimmäisestä työpäivästä, jona nimenomainen määräaika päättyi, ja siihen hetkeen saakka, kun mukautettu määrä on kirjattu tilille. Nykysääntöjen ja -käytännön mukaisesti kaikille viivästyksille perinteisten omien varojen tulouttamisessa olisi laskettava korkoa.
- (13) Asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 12 artiklassa vahvistettu korkojärjestelmä käsittää peruskorkoon tehtävän kiinteän 2 prosenttiyksikön korotuksen sekä progressiivisen 0,25 prosenttiyksikön korotuksen kutakin viivästyskuukautta kohden; korotettua korkoa sovelletaan koko viivästyksen ajalta. Korkojärjestelmä on vaikuttanut olennaisesti sen varmistamiseen, että omat varat ovat käytettävissä oikea-aikaisesti ja täysimääräisesti, ja näin ollen sen tärkeimmät tekijät olisi säilytettävä.
- (14) Nykysääntöihin perustuva jatkuvasti kasvava korko on kuitenkin johtanut siihen, että jäsenvaltiot ovat poikkeustapauksissa joutuneet maksamaan erittäin suuria viivästyskorkoja, kun varojen käyttöön asettaminen on viivästynyt useita vuosia. Järjestelmän suhteellisuuden varmistamiseksi ja toisaalta pelotevaikutuksen säilyttämiseksi peruskoron kumulatiivinen korotus olisi rajoitettava enintään 16 prosenttiyksikköön vuodessa.
- (15) Toisaalta nykyinen peruskoron kiinteä 2 prosenttiyksikön korotus ei välttämättä kannusta jäsenvaltioita asettamaan omia varoja käyttöön ajallaan, vaan erityisesti lyhyet viivästykset voivat olla mahdollisia, olosuhteissa joissa jälleenrahoituskustannukset rahoitusmarkkinoilla ovat suuremmat kuin viivästyskorko. Järjestelmän sujuvan toiminnan varmistamiseksi olisi peruskorkoa koskeva kiinteä korotus sen vuoksi nostettava 2,5 prosenttiyksikköön, ja siitä seuraava korkotaso ei saisi olla kyseistä prosenttia matalampi silloinkaan, kun sovellettava peruskorko on negatiivinen. Tämän tarkoituksena olisi erityisesti estää viiveet ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen kuukausittaisten kahdestoistaosien käyttöön asettamisessa. Kyseiset varat muodostavat tällä hetkellä yli 80 prosenttia kaikista EU:n talousarvion tuloista.
- (16) Unionin taloudellisten etujen tuloksellisen suojaamisen edistämiseksi sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 952/2013 ⁽²⁾ hiljattain käyttöön otettujen säännösten huomioon ottamiseksi jäsenvaltiot olisi voitava vapauttaa velvollisuudesta asettaa unionin talousarvion käyttöön sellaiset perinteisten omien varojen määrät, joita ei voida periä sen takia, että tullivelan tileihin kirjaamista tai tiedoksi antamista on lykätty, jotta ei aiheutettaisi vahinkoa unionin taloudelliseen etuun vaikuttavalle rikostutkinnalle. Komission olisi ilmoitettava jäsenvaltioille mahdollisimman nopeasti kriteerit, joiden perusteella tämän vaihtoehdon mahdollistavia tapauksia arvioidaan, ja päivitettävä niitä tarvittaessa.
- (17) Kynnysarvoa, jonka ylittyessä jäsenvaltioiden on toimitettava selvitys sellaisista perinteisten omien varojen määristä, jotka on vahvistettu tai katsottu sellaisiksi, ettei niitä voida periä, olisi korotettava jäsenvaltioiden ja komission hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi.
- (18) Olisi säädettävä selkeästi, että komissiolle asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 14 artiklan 3 kohdassa annettu mahdollisuus unionin velvoitteiden noudattamiseksi tehdä tileillä olevien varojen kokonaismäärän ylittäviä

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY, Euratom) N:o 1553/89, annettu 29 päivänä toukokuuta 1989, arvonlisäverosta kertyvien omien varojen lopullisesta yhdenmukaisesta kantomenettelystä (EYVL L 155, 7.6.1989, s. 9).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1).

nostoja vain siinä tapauksessa, että lainan, josta on tehty sopimus tai jolle on annettu takaus neuvoston asetusten ja päätösten mukaisesti, maksu häiriintyy, kattaa myös sellaiset asetukset ja päätökset, jotka Lissabonin sopimuksen jälkeen antaa neuvoston ohella Euroopan parlamentti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti.

- (19) Poikkeustapauksia lukuun ottamatta komission olisi ilmoitettava jäsenvaltioille tai niiden kansallisille keskuspankeille käteisvarojen siirtoa koskevista maksumääräyksistä, jotka vaikuttavat omia varoja varten avattuihin tileihin, viimeistään päivää ennen kuin nämä maksumääräykset on toteutettava.
- (20) Asetus (EU, Euratom) N:o 609/2014 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.
- (21) Johdonmukaisuuden vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan samana päivänä kuin asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014. Tässä asetuksessa säädettyä asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 18 artiklan muutosta olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2014, jotta turvataan asetuksella (EU, Euratom) N:o 1377/2014 käyttöön otetun poikkeuksen soveltaminen siihen saakka, kun tämä asetusta tulee voimaan. Tässä asetuksessa säädettyä asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 12 artiklan muutosta olisi sovellettava silloin, kun omien varojen käyttöön asettamisen määräpäivä on tämän asetuksen voimaantulon jälkeen. Suhteellisuuteen liittyvistä syistä jäsenvaltioiden olisi myös hyödyttävä korkokannan enimmäiskorotuksen rajoittamisesta sekä koronmaksun rajoittamisesta ALV-perusteisten omien varojen osalta ainoastaan suhteessa asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 12 artiklassa, sellaisena kuin se on muutettuna tällä asetuksella, tarkoitettuihin viivästyksiin, sellaisten omien varojen osalta, joiden erääntymispäivä oli ennen tämän asetuksen voimaantulopäivää, jos tieto näistä omista varoista saatiin kyseisen päivän jälkeen,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetusta (EU, Euratom) N:o 609/2014 seuraavasti:

1) Korvataan 3 artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Jäsenvaltioiden on säilytettävä asetuksen (EY, Euratom) N:o 1287/2003 3 artiklassa tarkoitettuihin tilastollisiin menetelmiin ja perusteisiin liittyviä asiakirjoja kyseessä olevaa varainhoitovuotta seuraavan neljännen vuoden marraskuun 30 päivään. Alv-perusteisen oman varan perustana olevia asiakirjoja on säilytettävä sama aika.”

2) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Omia varoja koskeva kirjanpito hoidetaan kunkin jäsenvaltion valtiovarainhallinnossa tai vastaavia tehtäviä hoitavassa julkisyhteisössä, jäljempänä ’valtiovarainhallinto’, taikka kansallisessa keskuspankissa. Se jaotellaan varojen luonteen mukaisesti.”

b) Muutetaan 3 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

i) Korvataan ensimmäisessä luettelamakohdassa viittaus 10 artiklan 3 kohtaan viittauksella 10 a artiklan 1 kohtaan.

ii) Korvataan toinen luettelamakohta seuraavasti:

”— vuosittain siltä osin kuin kyseessä on 10 b artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisen laskelman tulos, lukuun ottamatta 10 b artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisia erityismukautuksia, jotka otetaan kirjanpitoon komission ja sen jäsenvaltion, jota asia koskee, välisen sopimuksen tekemistä seuraavan kuukauden ensimmäisenä työpäivänä.”

3) Muutetaan 9 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) Korvataan ensimmäinen ja toinen alakohta seuraavasti:

”1. Kunkin jäsenvaltion on hyvitettävä omat varat 10, 10 a ja 10 b artiklassa määritellyn menettelyn mukaisesti tilille, joka on avattu tätä tarkoitusta varten komission nimissä kyseisen jäsenvaltion valtiovarainhallinnossa tai kansallisessa keskuspankissa. Jollei kolmannessa alakohdassa tarkoitusta negatiivisen koron soveltamisesta muuta johdu, tätä tiliä voidaan veloittaa vain komission määräyksestä.

Tämä tili on kansallisessa valuutassa, ja sen pitäminen on maksutonta ja korotonta.”;

ii) Lisätään alakohta seuraavasti:

”Jos kyseiseen tiliin sovelletaan negatiivista korkoa, asianomainen jäsenvaltio hyvittää tiliä määrällä, joka vastaa tällaisen sovelletun negatiivisen koron määrää, viimeistään tällaisen negatiivisen koron perimistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisenä työpäivänä.”;

b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden tai niiden kansallisten keskuspankkien on toimitettava komissiolle sähköisesti

a) työpäivänä, jona omat varat hyvitetään komission tilille, tiliote tai tilinhvitysilmoitus, josta käy ilmi omien varojen kirjaus;

b) viimeistään tilin hyvittämissäpäivän jälkeisenä toisena työpäivänä tiliote, josta käy ilmi omien varojen kirjaus, sanotun kuitenkin rajoittamatta a alakohdan soveltamista.”.

4) Korvataan 10 artikla seuraavasti:

”10 artikla

Perinteisten omien varojen käyttöön asettaminen

1. Sen jälkeen, kun päätöksen 2014/335/EU, Euratom 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista perinteisistä omista varoista on vähennetty kantokulut mainitun päätöksen 2 artiklan 3 kohdan ja 10 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kyseiset varat tuloutetaan viimeistään sitä kuukautta, jona saaminen on tämän asetuksen 2 artiklan mukaisesti vahvistettu, seuraavan toisen kuukauden yhdeksättätoista päivää seuraavana ensimmäisenä työpäivänä.

Ne saamiset, jotka on otettu erilliseen kirjanpitoon 6 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, on kuitenkin tuloutettava viimeistään sitä kuukautta, jona saamiset on peritty, seuraavan toisen kuukauden yhdeksättätoista päivää seuraavana ensimmäisenä työpäivänä.

2. Komissio voi tarvittaessa pyytää jäsenvaltioita tulouttamaan muut kuin ALV- ja BKTL-perusteiset omat varat kuukautta aiemmin niiden tietojen perusteella, jotka jäsenvaltioilla on käytettävissään saman kuukauden viidennätoista päivänä.

Kukin ennakoon suoritettu tuloutus selvitetään seuraavana kuukautena 1 kohdassa tarkoitettujen tuloutuksen yhteydessä. Selvitys muodostuu ennakkoon suoritettua tuloutusta vastaavan negatiivisen summan tuloutuksesta.

10 a artikla

ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen käyttöön asettaminen

1. ALV- ja BKTL-perusteiset omat varat, joiden osalta otetaan huomioon sekä Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävän budjettiepätasapainon korjauksen että Tanskalle, Alankomaille, Itävalle ja Ruotsille myönnettävän bruttovähennyksen vaikutus kyseisiin varoihin, tuloutetaan kunkin kuukauden ensimmäisenä työpäivänä kahdestoistaosina talousarvioon otetuista asianomaisista kokonaismääristä, muunnettuina kansallisiksi valuutoiksi varainhoitovuotta edeltävän kalenterivuoden viimeisen noteerauspäivän vaihtokursseilla, sellaisina kuin ne on julkaistu *Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa*.

2. Komissio voi erityisesti, kun kyseessä on sellaisten maataloustukirahaston menojen maksaminen, jotka liittyvät Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 1307/2013 (*), ja unionin kassatilanteesta riippuen pyytää jäsenvaltioita tulouttamaan varainhoitovuoden kolmen ensimmäisen kuukauden aikana, enintään kahta kuukautta tavanomaista aiemmin, kahdestoistaosan sellaisista summista, jotka on otettu talousarvioon ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen osalta, tai osan siitä, ottaen huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävän budjettiepätasapainon korjauksen sekä Tanskalle, Alankomaille, Itävalle ja Ruotsille myönnettävän bruttovähennyksen vaikutuksen kyseisiin varoihin.

Jollei kolmannesta alakohdasta muuta johdu, komissio voi erityisesti, kun kyseessä on sellaisten Euroopan rakenne- ja investointirahastojen menojen maksaminen, jotka liittyvät Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 1303/2013 (**), ja unionin kassatilanteesta riippuen pyytää jäsenvaltioita tulouttamaan varainhoitovuoden

kuuden ensimmäisen kuukauden aikana lisäksi enintään puolet yhdestä sellaisten summien kahdestoistaosasta, jotka on otettu talousarvioon ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen osalta, ottaen huomioon Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävän budjettiepätasapainon korjauksen sekä Tanskalle, Alankomaille, Itävalle ja Ruotsille myönnettävän bruttovähennyksen vaikutuksen kyseisiin varoihin.

Kokonaismäärä, jonka komissio voi pyytää jäsenvaltioita tulouttamaan saman kuukauden aikana ensimmäisen ja toisen alakohdan nojalla ei kuitenkaan voi missään tapauksessa ylittää määrää, joka vastaa kahta ylimääräistä kahdestoistaosaa.

Ensimmäisten kuuden kuukauden jälkeen pyydetty kuukausittainen tuloutus ei voi ylittää yhtä kahdestoistaosaa ALV- ja BKTL-perusteisista omista varoista, ja sen on pysyttävä talousarvioon tätä varten otettujen määrien rajoissa.

Komissio ilmoittaa asiasta jäsenvaltioille viimeistään kaksi viikkoa ennen ensimmäisen tai toisen alakohdan nojalla pyydettyä tuloutusta.

Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille hyvissä ajoin ja viimeistään kuusi viikkoa ennen toisen alakohdan nojalla pyydettyä tuloutusta aikomuksestaan pyytää tällaista tuloutusta.

Tavanomaista aikaisemmin suoritettaviin tuloutuksiin sovelletaan kunkin varainhoitovuoden tammikuun tuloutusta koskevia 4 kohdan säännöksiä sekä 5 kohdan säännöksiä, joita sovelletaan, mikäli talousarviota ei ole lopullisesti hyväksytty ennen varainhoitovuoden alkua.

3. Kaikki muutokset ALV-perusteisen oman varan yhdenmukaiseen verokantaan, BKTL-perusteisen oman varan kertoimeen, päätöksen 2014/335/EU, Euratom 4 ja 5 artiklassa tarkoitettuun Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävään budjettiepätasapainon korjaukseen ja sen rahoitukseen sekä Tanskalle, Alankomaille, Itävalle ja Ruotsille myönnettävän bruttovähennyksen rahoitukseen edellyttävät lisätalousarvion lopullista hyväksymistä, ja niiden seurauksena mukautetaan varainhoitovuoden alusta alkaen tuloutettuja kahdestoistaosia.

Mukautukset tehdään ensimmäiseen kahdestoistaosan tuloutukseen, joka seuraa lisätalousarvion lopullista hyväksymistä, jos se hyväksytään ennen kuukauden kuudettatoista päivää. Muussa tapauksessa mukautukset tehdään toisessa lisätalousarvion lopullista hyväksymistä seuraavassa tuloutuksessa. Mukautukset kirjataan sen varainhoitovuoden tileille, jota lisätalousarvio koskee, poiketen siitä, mitä varainhoitoasetuksen 11 artiklassa säädetään.

4. Kahdestoistaosat, jotka koskevat kunkin varainhoitovuoden tammikuun tuloutusta, lasketaan sellaisten summien perusteella, jotka on vahvistettu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 314 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa talousarvioesityksessä ja muunnettu kansalliseksi valuutoiksi ensimmäisenä varainhoitovuotta edeltävän kalenterivuoden joulukuun 15 päivää seuraavana noteerauspäivänä voimassa olleilla vaihtokursseilla; nämä määrät selvitetään seuraavaa kuukautta koskevassa tuloutuksessa.

5. Jos talousarviota ei ole lopullisesti hyväksytty viimeistään kaksi viikkoa ennen seuraavan varainhoitovuoden tammikuun tuloutusta, jäsenvaltioiden on tuloutettava kunkin kuukauden ensimmäisenä työpäivänä, tammikuun mukaan lukien, kahdestoistaosa viimeisen lopullisesti hyväksytyn talousarvion mukaisista ALV-perusteisesta omasta varasta ja BKTL-perusteisesta omasta varasta sekä Yhdistyneen kuningaskunnan hyväksi tehtävän budjettiepätasapainon korjauksen että Tanskalle, Alankomaille, Itävalle ja Ruotsille myönnettävän bruttovähennyksen vaikutus kyseisiin varoihin huomioon ottaen; selvitys tehdään ensimmäisenä talousarvion lopullista hyväksymistä seuraavana eräpäivänä, mikäli lopullinen hyväksyminen tapahtuu ennen kuukauden kuudettatoista päivää. Muussa tapauksessa selvitys tehdään toisena talousarvion lopullista hyväksymistä seuraavana eräpäivänä.

6. Tanskalle, Alankomaille, Itävalle ja Ruotsille myönnettyjen bruttovähennysten rahoitusta ei tarkisteta myöhemmin, vaikka asetuksen (EY, Euratom) N:o 1287/2003 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitettaviin BKTL-tietoihin tehtäisiin muutoksia.

10 b artikla

Aiempien varainhoitovuosien ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen mukautukset

1. Asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1553/89 7 artiklan 1 kohdan mukaisen ALV-perusteisen oman varan perusteesta tehdyn vuosittaisen selvityksen pohjalta kullekin jäsenvaltiolle merkitään katsauksen lähettämistä seuraavana vuonna velaksi määrä, joka lasketaan kyseiseen katsaukseen sisältyvistä tiedoista soveltaen sen varainhoitovuoden yhdenmukaista verokantaa, jota katsaus koskee, sekä hyvitetään kyseisen varainhoitovuoden aikana tehdyt 12 tuloutusta. Jäsenvaltion ALV-perusteisen oman varan peruste, johon edellä tarkoitettua verokantaa sovelletaan, ei

kuitenkaan saa ylittää päätöksen 2014/335/EU, Euratom 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa määriteltyä prosenttiosuutta kyseisen jäsenvaltion BKTL:sta, sellaisena kuin se on määritelty kyseisen päätöksen 2 artiklan 7 kohdan ensimmäisessä alakohdassa.

2. Asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1553/89 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ALV-perusteisen oman varan perusteeseen tehty mahdolliset oikaisut johtavat kunkin sellaisen jäsenvaltion osalta, jonka peruste ei kyseiset oikaisut huomioon ottaen ylitä päätöksen 2014/335/EU, Euratom 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 10 artiklan 2 kohdassa määriteltyjä prosenttiosuuksia, tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistetun saldon mukauttamiseen seuraavin edellytyksin:

- a) asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1553/89 9 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista oikaisuksista, jotka on tehty heinäkuun 31 päivään mennessä, aiheutuu yleiskattava mukautus seuraavana vuonna;
- b) erityinen mukautus voidaan tehdä milloin tahansa, jos kyseinen jäsenvaltio ja komissio ovat siitä yksimielisiä asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1553/89 9 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti;
- c) kun asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1553/89 9 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden, jotka komissio on toteuttanut perusteen oikaisemiseksi, johtavat tämän asetuksen 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle tilille tehtyjen tuloutusten erityiseen mukauttamiseen, mukautus tehdään komission kyseisten toimenpiteiden soveltamisen yhteydessä vahvistamana eräpäivänä.

Jäljempänä tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista mukautuksista BKTL:oon aiheutuu mukautus myös niiden jäsenvaltioiden saldoon, joiden ALV-perusteisen oman varan peruste on tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen oikaisut huomioon ottaen rajoitettu päätöksen 2014/335/EU, Euratom 2 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 10 artiklan 2 kohdassa määriteltyihin prosenttiosuuksiin.

3. Jäsenvaltioiden asetuksen (EY, Euratom) N:o 1287/2003 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimittamien edellisen varainhoitovuoden markkinahintaista BKTL-aggregaattia ja sen osia koskevien lukujen perusteella kullekin jäsenvaltiolle merkitään lukujen toimittamisvuotta seuraavana vuonna velaksi määrä, joka saadaan kun lukujen toimittamisvuotta edeltävän varainhoitovuoden kerrointa sovelletaan sen BKTL:oon, ja jäsenvaltioille hyvitetään kyseisen varainhoitovuoden aikana tehty tuloutukset.

4. Aiempien varainhoituvuosien BKTL:oon asetuksen (EY, Euratom) N:o 1287/2003 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jollei mainitun asetuksen 5 artiklasta muuta johdu, mahdollisesti tehdyistä muutoksista aiheutuu kunkin sellaisen jäsenvaltion osalta, jota asia koskee, mukautus tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettuun saldoon. BKTL:n mahdollisia muutoksia ei enää oteta huomioon tiettyä varainhoitovuotta seuraavan neljännen vuoden marraskuun 30 päivän jälkeen, lukuun ottamatta niitä kohtia, jotka joko komissio tai jäsenvaltio on antanut tiedoksi ennen kyseistä määräpäivää.

5. Komissio laskee kunkin jäsenvaltion osalta 1–4 kohdassa tarkoitettujen mukautusten määrät, lukuun ottamatta 2 kohdan b ja c alakohdan mukaisia erityisiä mukautuksia, sekä seuraavien tekijöiden välisen erotuksen: mukautusten kokonaismäärät kerrottuna prosenttiosuudella, joka vastaa kyseisen jäsenvaltion BKTL:n osuutta kaikkien jäsenvaltioiden BKTL:sta sellaisena kuin sitä sovelletaan 15 päivänä tammikuuta sitä vuotta seuraavana vuonna, jolloin mukautuksia varten tarvittavat tiedot toimitettiin, voimassa olevaan talousarvioon, jäljempänä ”nettomäärä”.

Laskennassa tarvittavissa kansallisen valuutan ja euron välisissä muuntotoimenpiteissä käytetään sitä varainhoitovuotta edeltävän kalenterivuoden viimeisen noteerauspäivän vaihtokurssia, jonka kuluessa määrät kirjattiin tilille, sellaisena kuin vaihtokurssi on julkaistu *Euroopan unionin virallisen lehden C-sarjassa*.

Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille laskennan tuloksena saadut määrät ennen helmikuun 1 päivää sinä vuonna, joka seuraa mukautuksia varten tarvittavien tietojen toimitusvuotta. Kukin jäsenvaltio kirjaa nettomäärän 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle tilille saman vuoden kesäkuun ensimmäisenä työpäivänä.

6. Edellä 1–5 kohdassa tarkoitettujen toimet ovat tuloja koskevia toimia siihen varainhoitovuoteen nähden, jonka kuluessa ne kirjataan 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle tilille.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1307/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 608).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).“.

5) Korvataan 11 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Komissio laskee mukautuksen asianomaista varainhoitovuotta seuraavan vuoden kuluessa.

Laskelma tehdään seuraavien asianomaista varainhoitovuotta koskevien tietojen perusteella:

- a) markkinahintainen BKTL-aggregaatti ja sen osat, jotka jäsenvaltiot ovat toimittaneet asetuksen (EY, Euratom) N:o 1287/2003 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- b) kyseistä toimintaa tai politiikkaa koskevien toimintamenojen toteutuma talousarviossa.

Mukautuksen määrä lasketaan siten, että kyseisten menojen kokonaismäärä, lukuun ottamatta politiikkaan tai toimintaan osallistuvien kolmansien maiden rahoittamaa osuutta, kerrotaan prosenttiosuudella, joka vastaa mukautukseen oikeutetun jäsenvaltion BKTL:n osuutta kaikkien jäsenvaltioiden BKTL:sta. Mukautuksen rahoittavat toimintaan tai politiikkaan osallistuvat jäsenvaltiot, ja jäsenvaltion rahoitusosuuden määrittämiseksi sen BKTL jaetaan kaikkien toimintaan tai politiikkaan osallistuvien jäsenvaltioiden BKTL:lla. Mukautuksen laskemiseksi tarvittavissa kansallisissa valuutan ja euron välisissä muuntotoimenpiteissä käytetään asianomaista varainhoitovuotta edeltävän kalenterivuoden viimeisen noteerauspäivän vaihtokurssia, sellaisena kuin se on julkaistu *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa.

Kutakin vuotta koskeva mukautus tehdään kerran, ja se on lopullinen, vaikka BKTL:oon tehtäisiinkin jälkikäteen muutoksia."

6) Korvataan 12 artikla seuraavasti:

"12 artikla

Myöhässä käyttöön asetetuista määristä perittävä korko

1. Asianomaisen jäsenvaltion on maksettava kaikista 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle tilille tehtävien tuloutusten viivästykistä viivästyskorkoa.
2. ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen osalta korkoa on maksettava ainoastaan sellaisten määrien tuloutuksen viivästyessä,
 - a) joita tarkoitetaan 10 a artiklassa;
 - b) jotka saadaan 10 b artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun laskennan tuloksena kyseisen kohdan kolmannessa alakohdassa vahvistettuna ajankohtana;
 - c) jotka saadaan tämän asetuksen 10 b artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaisesti ALV-perusteisen oman varan erityisistä mukautuksista ajankohtana, jonka komissio vahvistaa asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1553/89 9 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisen yhteydessä;
 - d) jotka saadaan, kun jäsenvaltio on jättänyt toimittamatta BKTL-tietoihin oikaisuja, joita tarvitaan komission tai jäsenvaltion tiedoksi antamien kohtien käsittelyyn 10 b artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla komission asettamassa nimenomaisessa määräajassa. Tällaisista oikaisuista johtuvien mukautusten korko lasketaan sitä vuotta seuraavan vuoden kesäkuun ensimmäisestä työpäivästä, jona komission asettama nimenomainen määräaika päättyi.
3. Alle 500 euron korkomääriä ei peritä.
4. Talous- ja rahaliittoon kuuluvien jäsenvaltioiden osalta käytetään *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa julkaistua erääntymiskuukauden ensimmäisen päivän korkokantaa, jota Euroopan keskuspankki soveltaa perusrahoitusoperaatioihinsa, tai 0 prosentin korkokantaa sen mukaan, kumpi näistä on korkeampi, 2,5 prosenttiyksiköllä korotettuna.

Korkokantaan lisätään 0,25 prosenttiyksikköä kutakin viivästyskuukautta kohden.

Ensimmäisen ja toisen alakohdan mukaisten korotusten yhteenlaskettu määrä voi olla enintään 16 prosenttiyksikköä. Korotettua korkokantaa sovelletaan koko viivästyksen ajalta.

5. Talous- ja rahaliittoon kuulumattomien jäsenvaltioiden osalta käytetään kyseisen kuukauden ensimmäisen päivän korkokantaa, jota kyseisten jäsenvaltioiden keskuspankit soveltavat perusrahoitusoperaatioihinsa, tai 0 prosentin korkokantaa sen mukaan, kumpi näistä on korkeampi, 2,5 prosenttiyksiköllä korotettuna. Niiden jäsenvaltioiden osalta, joiden keskuspankin korkokanta ei ole saatavissa, käytetään sitä parhaiten vastaavaa jäsenvaltion rahoitusmarkkinoilla kyseisen kuukauden ensimmäisenä päivänä sovellettavaa korkokantaa tai 0 prosentin korkokantaa sen mukaan, kumpi näistä on korkeampi, 2,5 prosenttiyksiköllä korotettuna.

Korkokantaan lisätään 0,25 prosenttiyksikköä kutakin viivästyskuukautta kohden.

Ensimmäisen ja toisen alakohdan mukaisten korotusten yhteenlaskettu määrä voi olla enintään 16 prosenttiyksikköä. Korotettua korkokantaa sovelletaan koko viivästyksen ajalta.

6. Tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuun korkojen maksuun sovelletaan 9 artiklan 2 ja 3 kohdan säännöksiä soveltuvin osin.”.

7) Muutetaan 13 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 2 kohtaan toinen alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voidaan vapauttaa velvollisuudesta asettaa komission käyttöön määrät, jotka vastaavat 2 artiklan mukaisesti vahvistettuja saamisia, jos vahvistettuja saamisia ei voida periä sen takia, että tullivelan tileihin kirjaamista tai tiedoksi antamista on lykätty, jottei aiheutuisi vahinkoa unionin taloudellisiin etuihin vaikuttavalle rikostutkinnalle.”;

b) Korvataan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”3. Jos tällaisten vahvistettujen saamisten määrä on yli 100 000 euroa, jäsenvaltioiden on kolmen kuukauden kuluessa 2 kohdassa mainitun hallinnollisen päätöksen antamisesta tai samassa kohdassa tarkoitettujen määräaikaisten mukaisesti toimitettava komissiolle selvitys tapauksista, joissa 2 kohtaa on sovellettu.”;

8) Korvataan 14 artiklan 3 ja 4 kohta seuraavasti:

”3. Unionin velkojen maksamisen takaamiseksi voidaan 2 ja 4 kohdan säännöksiä soveltaa väliaikaisesti 2 kohdassa säädetyistä edellytyksistä riippumatta vain siinä tapauksessa, että lainan, josta on tehty sopimus tai jolle on annettu takaus neuvoston, tai Euroopan parlamentin ja neuvoston, asetusten ja päätösten mukaisesti, maksu häiriintyy olosuhteissa, joissa komissio ei voi ajoissa turvautua muihin tällaisiin lainoihin sovellettavien rahoitus-säännösten ja -määräysten mukaisiin toimenpiteisiin taatakseen, että unionin oikeudelliset velvoitteet rahoittajia kohtaan täytetään.

4. Jollei toisen alakohdan soveltamisesta muuta johdu, kokonaisvarojen ja käteisvaratarpeiden välinen erotus jaetaan jäsenvaltioiden kesken mahdollisuuksien mukaan suhteessa kustakin jäsenvaltiosta saatavista talousarvion tuloista tehtyyn ennakkoarvioon.

Komissio pyrkii käteisvaratarpeiden kattamisen yhteydessä vähentämään sitä vaikutusta, joka johtuu 9 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesta jäsenvaltioiden velvollisuudesta hyvittää negatiivisen koron määrät, käyttämällä ensisijaisesti asianomaisille tileille hyvitettyjä varoja.”.

9) Korvataan 15 artikla seuraavasti:

”15 artikla

Maksumääräysten toteuttaminen

1. Jäsenvaltioiden tai niiden kansallisten keskuspankkien on toteutettava komission maksumääräykset komission antamien ohjeiden mukaisesti ja viimeistään kolmen työpäivän kuluessa kyseisten määräysten vastaanottamisesta. Kun kyseessä on käteisvarojen siirto, jäsenvaltioiden tai niiden kansallisten keskuspankkien on pantava maksumääräykset täytäntöön komission vaatiman ajan kuluessa. Poikkeustapauksia lukuun ottamatta komissio ilmoittaa asiasta niille viimeistään päivää ennen kuin maksumääräys on toteutettava.

2. Jäsenvaltioiden tai niiden kansallisten keskuspankkien on toimitettava komissioon sähköisesti viimeistään kunkin maksun toteuttamispäivää seuraavana toisena työpäivänä tiliote, josta käyvät ilmi asianomaiset tilitapahtumat.”.

10) Korvataan 18 artikla seuraavasti:

”18 artikla

Kumoaminen

1. Jollei 2 kohdasta muuta johdu, kumotaan asetus (EY, Euratom) N:o 1150/2000 1 päivästä tammikuuta 2014.
2. Kumotaan asetuksen (EY, Euratom) N:o 1150/2000 10 artiklan 7 a kohta tämän asetuksen voimaantulopäivästä.
3. Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.”.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 voimaantulopäivänä.

Jollei kolmannesta ja neljännestä alakohdasta muuta johdu, sitä sovelletaan samasta päivästä.

Edellä olevaa 1 artiklan 6 alakohtaa sovelletaan laskettaessa omille varoille viivästyskorkoa silloin, kun omien varojen erääntymispäivä on tämän asetuksen voimaantulopäivän jälkeen. Korkokannan enimmäiskorotuksen rajoittamista 16 prosenttiyksikköön sekä koronmaksun rajoittamista ALV-perusteisten omien varojen osalta ainoastaan sellaisten määrien tuloutuksen viivästyessä, jotka saadaan kyseisten varojen erityisistä mukautuksista ajankohtana, joka vahvistetaan komission soveltamien toimenpiteiden yhteydessä, sovelletaan kuitenkin myös laskettaessa viivästyskorkoa omille varoille, joiden erääntymispäivä oli ennen tämän asetuksen voimaantulopäivää, jos komissio tai kyseinen jäsenvaltio saivat tiedon kyseisistä omista varoista tämän asetuksen voimaantulopäivän jälkeen.

Edellä olevaa 1 artiklan 10 alakohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä toukokuuta 2016.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. H. P. VAN DAM

KOMISSIO ASETUS (EU) 2016/805,

annettu 20 päivänä toukokuuta 2016,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 396/2005 liitteen IV muuttamisesta tehoaineiden *Streptomyces* K61 (aiemmin *S. griseoviridis*), *Candida oleophila* O-kanta, FEN 560 (jota kutsutaan myös sarviapilaksi tai sarviapilan siemenjauheeksi), metyyliidekanoaatti (CAS-nro 110-42-9), metyylioktanoaatti (CAS-nro 111-11-5) ja terpenoidiseos QRD 460 osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon torjunta-ainejäämien enimmäismääristä kasvi- ja eläinperäisissä elintarvikkeissa ja rehuissa tai niiden pinnalla sekä neuvoston direktiivin 91/414/ETY muuttamisesta 23 päivänä helmikuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 396/2005 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tehoaineille *Streptomyces* K61 (aiemmin *S. griseoviridis*), *Candida oleophila* O-kanta, FEN 560 (jota kutsutaan myös sarviapilaksi tai sarviapilan siemenjauheeksi), metyyliidekanoaatti (CAS-nro 110-42-9), metyylioktanoaatti (CAS-nro 111-11-5) ja terpenoidiseos QRD 460 ei ole vahvistettu erityisiä jäämien enimmäismääriä. Koska kyseisiä aineita ei ole sisällytetty asetuksen (EY) N:o 396/2005 liitteeseen IV, sovelletaan kyseisen asetuksen 18 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistettua oletusarvoa 0,01 mg/kg. Metyyliidekanoaatti (CAS-nro 110-42-9) ja metyylioktanoaatti (CAS-nro 111-11-5) kuuluvat rasvahapot C7-C20 -ryhmään, joka sisältyy asetuksen (EY) N:o 396/2005 liitteeseen IV.
- (2) FEN 560:n (jota kutsutaan myös sarviapilaksi tai sarviapilan siemenjauheeksi) osalta Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen, jäljempänä 'elintarviketurvallisuusviranomainen', totesi ⁽²⁾, että kyseisen aineen sisällyttäminen asetuksen (EY) N:o 396/2005 liitteeseen IV on aiheellista.
- (3) Terpenoidiseos QRD 460:n osalta elintarviketurvallisuusviranomainen totesi ⁽³⁾, että kyseisen aineen sisällyttäminen asetuksen (EY) N:o 396/2005 liitteeseen IV on aiheellista.
- (4) *Streptomyces* K61:n (aiemmin *S. griseoviridis*) ⁽⁴⁾ osalta elintarviketurvallisuusviranomainen ei pystynyt tekemään päätelmää kuluttajien ravinnon välityksellä tapahtuvaa altistumista koskevasta riskiarvioinnista, koska kaikkia tietoja ei ollut saatavilla ja oli tarpeen, että riskinhallinnasta vastaavat tahot käsittelevät vielä asiaa. Lisäkäsittelyn tulokset esitetään tarkastelukertomuksessa ⁽⁵⁾, jossa todetaan, että kyseisen aineen metaboliiteista ihmisille aiheutuva riski on erittäin vähäinen. Tämän vuoksi on aiheellista sisällyttää kyseinen aine asetuksen (EY) N:o 396/2005 liitteeseen IV.
- (5) *Candida oleophila* O-kannan ⁽⁶⁾ osalta elintarviketurvallisuusviranomainen ei pystynyt tekemään päätelmää kuluttajien ravinnon välityksellä tapahtuvaa altistumista koskevasta riskiarvioinnista, koska kaikkia tietoja ei ollut saatavilla ja oli tarpeen, että riskinhallinnasta vastaavat tahot käsittelevät vielä asiaa. Lisäkäsittelyn tulokset esitetään tarkastelukertomuksessa ⁽⁷⁾, jossa todetaan, että kyseisen aineen metaboliiteista ihmisille aiheutuva riski on erittäin vähäinen. Tämän vuoksi on aiheellista sisällyttää kyseinen aine asetuksen (EY) N:o 396/2005 liitteeseen IV.

⁽¹⁾ EUVL L 70, 16.3.2005, s. 1.

⁽²⁾ Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen; Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance fenugreek seed powder (FEN 560). EFSA Journal (2010); 8(3):1448, s. 50.

⁽³⁾ EFSA (Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen), 2014. Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance terpenoid blend QRD-460. EFSA Journal 2014; 12(10):3816, s. 41.

⁽⁴⁾ Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen; Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Streptomyces* K61 (formerly *Streptomyces griseoviridis*). EFSA Journal 2013; 11(1):3061, s. 40.

⁽⁵⁾ Tehoaineen *Streptomyces* K61 (aiemmin *S. griseoviridis*) tarkastelukertomus, viimeistelty elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean kokouksessa 11. heinäkuuta 2008, tehoaineen *Streptomyces* K61 (aiemmin *S. griseoviridis*) sisällyttämiseksi direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I. SANCO/1865/08 – rev. 5, 11.7.2014.

⁽⁶⁾ Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen; Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Candida oleophila* strain O, EFSA Journal 2012;10(11):2944, s. 27.

⁽⁷⁾ Tehoaineen *Candida oleophila* O-kanta tarkastelukertomus, viimeistelty elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean kokouksessa 15. maaliskuuta 2013, *Candida oleophila* O-kanta hyväksymiseksi tehoaineeksi asetuksen (EY) N:o 1107/2009 mukaisesti. SANCO/10395/2013 – rev. 1, 15. maaliskuuta 2014.

- (6) Metyyliidekanaoaatti (CAS-nro 110-42-9) sisällytettiin neuvoston direktiivin 91/414/ETY ⁽¹⁾ liitteeseen I komission direktiivillä 2008/127/EY ⁽²⁾, ja sen katsotaan olevan hyväksytty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 ⁽³⁾ nojalla. Kyseisen aineen osalta ei todettu merkityksellisiä epäpuhtauksia. Lisäksi luonnollinen altistuminen metyyliidekanaoaatille on huomattavasti suurempi kuin kyseisen aineen käyttöön kasvinsuojeluaineena liittyvä altistuminen. Sen vuoksi on aiheellista sisällyttää edelleen kyseinen aine asetuksen (EY) N:o 396/2005 liitteeseen IV mutta erillään rasvahapot C7-C20 -ryhmästä avoimuuden varmistamiseksi.
- (7) Metyylioktanoaatti (CAS-nro 111-11-5) sisällytettiin direktiivin 91/414/ETY liitteeseen I direktiivillä 2008/127/EY, ja sen katsotaan olevan hyväksytty asetuksen (EY) N:o 1107/2009 nojalla. Kyseisen aineen osalta ei todettu merkityksellisiä epäpuhtauksia. Lisäksi luonnollinen altistuminen metyylioktanoaatille on huomattavasti suurempi kuin kyseisen aineen käyttöön kasvinsuojeluaineena liittyvä altistuminen. Sen vuoksi on aiheellista sisällyttää edelleen kyseinen aine asetuksen (EY) N:o 396/2005 liitteeseen IV mutta erillään rasvahapot C7-C20 -ryhmästä avoimuuden varmistamiseksi.
- (8) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 396/2005 olisi muutettava.
- (9) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Lisätään asetuksen (EY) N:o 396/2005 liitteeseen IV seuraavat kohdat aakkosjärjestyksessä: *Streptomyces* K61 (aiemmin *S. griseoviridis*), *Candida oleophila* O-kanta, FEN 560 (jota kutsutaan myös sarviapilaksi tai sarviapilan siemenjauheeksi), metyyliidekanaoaatti (CAS-nro 110-42-9), metyylioktanoaatti (CAS-nro 111-11-5) ja terpenoidiseos QRD 460.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä toukokuuta 2016.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNKER

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 91/414/ETY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 1991, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta (EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1).

⁽²⁾ Komission direktiivi 2008/127/EY, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, neuvoston direktiivin 91/414/ETY muuttamisesta useiden tehoaineiden sisällyttämiseksi siihen (EUVL L 344, 20.12.2008, s. 89).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1).

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2016/806,
annettu 20 päivänä toukokuuta 2016,
kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguay'n kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.
- (2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä toukokuuta 2016.

Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä

Jerzy PLEWA

Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)		
CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	MA	104,4
	TR	63,7
	ZZ	84,1
0707 00 05	TR	105,8
	ZZ	105,8
0709 93 10	TR	138,4
	ZZ	138,4
0805 10 20	EG	47,0
	IL	62,4
	MA	54,9
	TR	41,8
	ZA	75,5
	ZZ	56,3
0805 50 10	AR	166,2
	TR	143,1
	ZA	190,7
	ZZ	166,7
0808 10 80	AR	111,7
	BR	101,6
	CL	124,4
	CN	107,2
	NZ	157,8
	US	198,5
	ZA	103,2
	ZZ	129,2

⁽¹⁾ Kolmansien maiden kanssa käytävää ulkomaankauppaa koskevista yhteisön tilastoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 471/2009 täytäntöönpanosta maa- ja alueluokituksen ajan tasalle saattamisen osalta 27 päivänä marraskuuta 2012 annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 1106/2012 (EUVL L 328, 28.11.2012, s. 7) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

PÄÄTÖKSET

NEUVOSTON PÄÄTÖS (EU) 2016/807,

annettu 15 päivänä maaliskuuta 2016,

Kansainvälisessä merenkulkujärjestössä (IMO) meriliikenteen helpottamiskomitean 40. istunnossa, meriympäristön suojelukomitean 69. istunnossa ja meriturvallisuuskomitean 96. istunnossa Euroopan unionin puolesta esitettävästä kannasta meriliikenteen helpottamista koskevan Marpol-yleissopimuksen liitteeseen IV, SOLAS-yleissopimuksen II-2/13 ja II-2/18 sääntöön, paloturvallisuusjärjestelyjen säännöstöön ja vuoden 2011 laajennettua katsastusohjelmaa koskevaan säännöstöön tehtyjen muutosten hyväksymiseen

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 100 artiklan 2 kohdan yhdessä sen 218 artiklan 9 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Merenkulkualalla toteutettavalla unionin toiminnalla olisi pyrittävä parantamaan meriturvallisuutta, suojelemaan meriympäristöä ja helpottamaan kansainvälistä meriliikennettä.
- (2) IMO:n meriliikenteen helpottamiskomitea, jäljempänä 'FAL', hyväksyi 39. istunnossaan muutoksia kansainvälisen meriliikenteen helpottamista koskevaan vuoden 1965 yleissopimukseen, jäljempänä 'FAL-yleissopimus'. Nämä muutokset on määrä hyväksyä FAL:n 40. istunnossa, joka pidetään huhtikuussa 2016.
- (3) IMO:n meriympäristön suojelukomitea, jäljempänä 'MEPC', pääsi 68. istunnossaan, jäljempänä 'MEPC 68', yhteisymmärrykseen siitä, että aluksista aiheutuvan meren pilaantumisen ehkäisemisestä tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen liitteessä IV, jäljempänä 'MARPOL-yleissopimuksen liite IV', olevan 13 säännön nojalla oli saatu riittävästi ilmoituksia, jotta osa Itämerestä voitaisiin nimetä erityisalueeksi. Näin ollen Marpol-yleissopimuksen liitteessä IV olevassa 11.3 säännössä määrätty kyseisen nimeämisen voimaantulopäivät voidaan vahvistaa kyseisen erityisalueen osalta. MEPC 68 totesi, että Marpol-yleissopimuksen liitteessä IV olevaa 1 ja 11 sääntöä olisi muutettava, jotta kyseisen erityisalueen osan nimeäminen voi tulla voimaan, ja että tätä varten olisi ehdotettava muutoksia Marpol-yleissopimuksen liitteeseen IV. Nämä muutokset on määrä hyväksyä MEPC:n 69. istunnossa, joka pidetään huhtikuussa 2016.
- (4) IMO:n meriturvallisuuskomitea, jäljempänä 'MSC', hyväksyi 95. istunnossaan muutoksia ihmishengen turvallisuudesta merellä tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen, jäljempänä 'SOLAS-yleissopimus', II-2/13 ja II-2/18 sääntöön, kansainväliseen paloturvallisuusjärjestelmiä koskevaan säännöstöön, jäljempänä 'FSS-säännöstö', ja vuoden 2011 laajennettua katsastusohjelmaa koskevaan säännöstöön, jäljempänä 'vuoden 2011 ESP-säännöstö'. Nämä muutokset on määrä hyväksyä MSC:n 96. istunnossa, joka pidetään toukokuussa 2016.
- (5) FAL-yleissopimuksen yleisessä tarkistuksessa nykyaikaistetaan sen määräyksiä ottaen huomioon kehitys tietojen ja datan sähköisessä välittämisessä sekä keskitetyn palvelupisteen periaate. Siinä otetaan erityisesti käyttöön unionille merkityksellisiä toimenpiteitä, jotka koskevat viisumin numeroiden sisällyttämistä matkustajaluetteloihin muttei miehistöluetteloihin sekä viranomaisten oikeutta velvoittaa toimittamaan lomakkeet sähköisesti. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/65/EU⁽¹⁾ 5 ja 7 artiklassa säädetään, että jäsenvaltioiden satamiin saapuvien ja niistä lähtevien alusten ilmoitusmuodollisuuksien täyttäminen on 1 päivästä kesäkuuta 2015 alkaen hyväksyttävä yksinomaan sähköisesti keskitetyn palvelupisteen kautta ja että jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ilmoitusmuodollisuuksien täyttämiseksi paperimuodossa toimitettavat FAL-lomakkeet mainittuun päivämäärään asti. Direktiivissä 2010/65/EU säädetään myös, että unionin säädöksen mukaisesti vaadittavat tiedot on

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/65/EU, annettu 20 päivänä lokakuuta 2010, jäsenvaltioiden satamiin saapuvia ja/tai satamista lähteviä aluksia koskevista ilmoitusmuodollisuuksista ja direktiivin 2002/6/EY kumoamisesta (EUVL L 283, 29.10.2010, s. 1).

toimitettava sähköisesti 1 päivästä kesäkuuta 2015 alkaen. Vaatimus, jonka mukaan viisumin numero on tarvittaessa sisällytettävä miehistö- ja matkustajaluetteloihin, asetetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 562/2006 ⁽¹⁾ liitteessä VI olevassa 3.1.2 kohdassa.

- (6) FAL-yleissopimuksen 8 artiklassa edellytetään, että FAL-yleissopimuksen sopimuspuolet, jotka havaitsevat, että jonkin FAL-yleissopimuksen normin noudattaminen on mahdotonta, tai jotka pitävät erityisistä syistä välttämättömänä hyväksyä tuosta normista poikkeavia asiakirjatietoihin kohdistuvia vaatimuksia tai menettelytapoja, tulee ilmoittaa näistä eroista pääsihteerille. Joissakin direktiivissä 2010/65/EU ja asetuksessa (EY) N:o 562/2006 säädetyissä vaatimuksissa asetetaan tiukempia velvoitteita kuin FAL-yleissopimuksessa määrätyissä asioita koskevilla säännöissä ja niissä on näin ollen mainitun yleissopimuksen 8 artiklassa tarkoitettua eroavuutta, josta on ilmoitettava.
- (7) Marpol-yleissopimuksen liitteeseen IV tehtävillä muutoksilla on tarkoitus luoda oikeudellinen kehys, jolla pannaan täytäntöön MEPC 68:n yhteisymmärrys siitä, että sataman vastaanottolaitteiden saatavuudesta oli saatu riittävät ilmoitukset, jotta Itämeren erityisaluetta koskevat määräykset voisivat tulla voimaan, ja näin ollen voitaisiin vahvistaa päivämäärät, jolloin Itämeren kyseisen osan nimeäminen erityisalueeksi voi tulla voimaan mainittujen ilmoitusten mukaisesti. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/59/EY ⁽²⁾ 4 artiklassa säädetään sataman vastaanottolaitteiden saatavuudesta, ja asia sisältyy myös IMO:n päätöslauselman MEPC.200(62) 12 a sääntöön, kun tarkoituksena on vähentää aluksella syntyvien jätteiden ja lastijäämien, erityisesti laittomien päästöjen, päästämistä mereen unionin satamia käyttävistä aluksista.
- (8) SOLAS-yleissopimuksen II-2/13 sääntöön tehtävillä muutoksilla otetaan käyttöön uusiin ro-ro-matkustaja-aluksiin ja muihin matkustaja-aluksiin, joiden matkustajamäärä on yli 36, sovellettavia vaatimuksia poistumisteiden arvioinnista evakuointianalyysin avulla jo varhain suunnitteluprosessissa. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2009/45/EY ⁽³⁾ sovelletaan matkustaja-aluksiin ja suurnopeusmatkustaja-aluksiin, jotka liikennöivät kotimaanmatkoilla. Kyseisen direktiivin 6 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaan A-luokan uusien matkustaja-alusten on kaikilta osin oltava vuoden 1974 SOLAS-yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna, mukaisia. Direktiivi 2009/45/EY sisältää myös B-, C- ja D-luokan ro-ro-matkustaja-alusten poistumisteitä koskevat yksityiskohtaiset säännöt, joista säädetään liitteessä I olevan II luvun B osan 6–1 kohdassa.
- (9) SOLAS-yleissopimuksen II-2/18 sääntöön tehtävät muutokset, jotka koskevat helikoptereiden laskeutumisalueita uusissa ro-ro-matkustaja-aluksissa, tekevät 31 päivänä toukokuuta 2012 päivätyssä, helikopteritilojen vaahtopalonsammutuslaitteiden hyväksymisen suuntaviivoja koskeneessa IMO:n kiertokirjeessä MSC.1/Circ.1431 olevista määräyksistä velvoittavia. Direktiivin 2009/45/EY liitteessä I olevan II-2 luvun B osan 18 säännössä säädetään, että helikopterikanisilla varustettujen alusten on täytettävä SOLAS-yleissopimuksen vaatimukset, sellaisina kuin ne ovat tarkistettuina 1 päivänä tammikuuta 2003. Näitä määräyksiä on nyt tarkoitus muuttaa.
- (10) FSS-säännösten 8 luvun tarkistuksen mukaan on kiinnitettävä erityistä huomiota järjestelmän valmistajan toimittamiin veden laatuertelmiin sisäisen korroosion ja sprinklereiden sisäisen tukkeutumisen estämiseksi. Direktiivin 2009/45/EY 6 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaan A-luokan uusien matkustaja-alusten on kaikilta osin oltava vuoden 1974 SOLAS-yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna, joka kattaa IMO:n päätöslauselmalla MSC.99(73) SOLAS-yleissopimuksen nojalla pakolliseksi tehdyn paloturvallisuusjärjestelyjen säännösten, vaatimusten mukaisia. Direktiivi 2009/45/EY sisältää lisäksi B-, C- ja D-luokan alusten palonsammutusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt, joista säädetään liitteessä I olevan II-2 luvun A osan 4.5 ja 4.8 kohdassa.
- (11) FSS-säännösten uudessa 17 luvussa tarkennetaan edelleen SOLAS-yleissopimuksen II-2 luvussa vaaditun mukaisesti helikopteritilojen vaahtopalonsammutuslaitteita koskevia eritelmiä. Direktiivin 2009/45/EY 6 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaan A-luokan uusien matkustaja-alusten on kaikilta osin oltava vuoden 1974 SOLAS-yleissopimuksen, sellaisena kuin se on muutettuna, joka kattaa IMO:n päätöslauselmalla MSC.99(73) SOLAS-yleissopimuksen nojalla pakolliseksi tehdyn FSS-säännösten, vaatimusten mukaisia. Direktiivi 2009/45/EY sisältää lisäksi yksityiskohtaiset säännöt B-, C- ja D-luokan alusten helikopteritiloja koskevista erityisvaatimuksista, joista säädetään liitteessä I olevan II luvun B osan 18 kohdassa.
- (12) Siltä osin kuin SOLAS-yleissopimuksen II-2/13 sääntöön ja II-2/18 sääntöön tehtävät muutokset, FSS-säännösten 8 luvun tarkistus ja FSS-säännösten uusi 17 luku voivat vaikuttaa direktiivin 2009/45/EY kotimaanmatkoilla liikennöiviä matkustaja-aluksia ja suurnopeusmatkustaja-aluksia koskeviin säännöksiin, kyseiset muutokset kuuluvat unionin yksinomaiseen toimivaltaan.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 562/2006, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006, henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) (EUVL L 105, 13.4.2006, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/59/EY, annettu 27 päivänä marraskuuta 2000, aluksella syntyvän jätteen ja lastijäämien vastaanottolaitteista satamissa (EYVL L 332, 28.12.2000, s. 81).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/45/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, matkustaja-alusten turvallisuus-säännöistä ja -määräyksistä (EUVL L 163, 25.6.2009, s. 1).

- (13) Vuoden 2011 ESP-säännösten muutosten tarkoituksena on yhdenmukaistaa hyväksyttyihin laitoksiin liittyvän terminologian käyttöä. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 530/2012 ⁽¹⁾ 5 ja 6 artiklassa veloitetaan soveltamaan IMO:n kunnonarviointijärjestelmää, jäljempänä 'CAS-järjestelmä', yli 15 vuoden ikäisiin yksirunkoisiin öljysäiliöaluksiin. Irtolasti- ja öljysäiliöalusten katsastuksissa sovellettavassa laajennetussa katsastusohjelmassa, jäljempänä 'ESP-ohjelma', täsmennetään, miten tämä tehostettu tarkastus on tehtävä. Koska CAS-järjestelmässä käytetään ESP-ohjelmaa välineenä järjestelmän tavoitteen saavuttamiseen, ESP-tarkastusten muutoksia sovelletaan automaattisesti asetuksen (EU) N:o 530/2012 kautta.
- (14) Unioni ei ole IMO:n jäsen eikä asiaa koskevien yleissopimusten eikä säännösten sopimuspuoli. Neuvoston on sen vuoksi tarpeen valtuuttaa jäsenvaltiot esittämään unionin kanta ja ilmaisemaan suostumuksensa tulla mainittujen muutosten sitomiksi siltä osin kuin nämä kuuluvat unionin yksinomaiseen toimivaltaan,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Unionin puolesta esitettävänä kantana IMO:n meriliikenteen helpottamiskomitean 40. istunnossa on hyväksyä IMO:n asiakirjassa FAL 40/3 olevien meriliikenteen helpottamista koskevaan yleissopimukseen tehtävien muutosten lopullinen hyväksyminen.

2 artikla

Unionin puolesta esitettävänä kantana IMO:n meriympäristön suojelukomitean 69. istunnossa on hyväksyä IMO:n asiakirjan MEPC 69/3/3 liitteessä olevien Marpol-yleissopimuksen liitteessä IV olevaan 1 ja 11 sääntöön tehtävien muutosten lopullinen hyväksyminen.

3 artikla

Unionin puolesta esitettävänä kantana IMO:n meriturvallisuuskomitean 96. istunnossa on hyväksyä seuraavat muutokset:

- SOLAS-yleissopimuksen II-2/13 sääntö, sellaisena kuin muutokset vahvistetaan IMO:n asiakirjan MSC 95/22/add.2 liitteessä 14,
- SOLAS-yleissopimuksen II-2/18 sääntö, sellaisena kuin muutokset vahvistetaan IMO:n asiakirjan SSE 2/20 liitteessä 2,
- FSS-säännösten 8 luku, sellaisena kuin muutokset vahvistetaan IMO:n asiakirjan 95/22/add.2 liitteessä 18 olevassa 1 kohdassa,
- FSS-säännösten 17 luku, sellaisena kuin muutokset vahvistetaan IMO:n asiakirjan 95/22/add.2 liitteessä 18 olevassa 2 kohdassa,
- vuoden 2011 ESP-säännöstö, sellaisena kuin muutokset vahvistetaan IMO:n asiakirjan 95/22/add.2 liitteessä 15.

4 artikla

1. Jäsenvaltiot, jotka ovat IMO:n jäseniä, esittävät 1 artiklassa, 2 ja 3 artiklassa esitetyn, unionin puolesta esitettävän kannan yhdessä unionin etujen mukaisesti.
2. Edellä 1, 2 ja 3 artiklassa tarkoitettuihin kantoihin tehtävistä vähäisistä muutoksista voidaan sopia ilman erillistä neuvoston päätöstä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 530/2012, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2012, yksirunkoisiin öljysäiliöaluksiin sovellettavien kaksoisrunkoa tai vastaavaa rakennetta koskevien rakennevaatimusten nopeutetusta käyttöönotosta (EUVL L 172, 30.6.2012, s. 3).

5 artikla

Jäsenvaltiot valtuutetaan ilmaisemaan suostumuksensa tulla 1, 2 ja 3 artiklassa tarkoitettujen muutosten sitomiksi unionin etujen mukaisesti siltä osin kuin nuo muutokset kuuluvat unionin yksinomaiseen toimivaltaan.

6 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 15 päivänä maaliskuuta 2016.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. G. KOENDERS

POLIITTISTEN JA TURVALLISUUSASIOIDEN KOMITEAN PÄÄTÖS (YUTP) 2016/808,**annettu 18 päivänä toukokuuta 2016,****EU:n operaation komentajan nimittämisestä Euroopan unionin sotilasoperaatioon, jolla osallistutaan merirosvouksen ja aseellisten ryöstöjen ehkäisemiseen ja torjuntaan Somalian rannikkovesillä (Atalanta) (ATALANTA/2/2016)**

POLIITTISTEN JA TURVALLISUUSASIOIDEN KOMITEA, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 38 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan unionin sotilasoperaatiosta, jolla osallistutaan merirosvouksen ja aseellisten ryöstöjen ehkäisemiseen ja torjuntaan Somalian rannikkovesillä, 10 päivänä marraskuuta 2008 hyväksytyn neuvoston yhteisen toiminnan 2008/851/YUTP ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisen toiminnan 2008/851/YUTP 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti neuvosto on valtuuttanut poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean (PTK) tekemään päätökset EU:n operaation komentajan nimittämisestä Euroopan unionin sotilasoperaatioon, jolla osallistutaan merirosvouksen ja aseellisten ryöstöjen ehkäisemiseen ja torjuntaan Somalian rannikkovesillä, jäljempänä 'EU:n operaation komentaja'.
- (2) PTK hyväksyi 3 päivänä heinäkuuta 2014 päätöksen 2014/433/YUTP ⁽²⁾, jolla kenraalimajuri Martin SMITH nimitettiin EU:n operaation komentajaksi.
- (3) Yhdistynyt kuningaskunta on ehdottanut, että prikaatikenraali Robert A. MAGOWAN nimitetään EU:n operaation komentajaksi kenraalimajuri Martin SMITHin seuraajaksi.
- (4) Euroopan unionin sotilaskomitea tukee tätä ehdotusta.
- (5) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitettyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevan 5 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu niiden unionin päätösten ja toimien valmisteluun ja täytäntöönpanoon, joilla on merkitystä puolustuksen alalla,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Prikaatikenraali Robert A. MAGOWAN nimitetään 3 päivästä kesäkuuta 2016 alkaen EU:n operaation komentajaksi Euroopan unionin sotilasoperaatioon, jolla osallistutaan merirosvouksen ja aseellisten ryöstöjen ehkäisemiseen ja torjuntaan Somalian rannikkovesillä (Atalanta).

2 artikla

Kumotaan päätös 2014/433/YUTP.

⁽¹⁾ EUVL L 301, 12.11.2008, s. 33.

⁽²⁾ Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean päätös ATALANTA/3/2014, annettu 3 päivänä heinäkuuta 2014, EU:n operaation komentajan nimittämisestä Euroopan unionin sotilasoperaatioon, jolla osallistutaan merirosvouksen ja aseellisten ryöstöjen ehkäisemiseen ja torjuntaan Somalian rannikkovesillä (Atalanta) (2014/433/YUTP) (EUVL L 198, 5.7.2014, s. 5).

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Sitä sovelletaan 3 päivästä kesäkuuta 2016.

Tehty Brysselissä 18 päivänä toukokuuta 2016.

*Poliittisten ja turvallisuusasioiden komitean
puolesta*

Puheenjohtaja

W. STEVENS

KOMISSION PÄÄTÖS (EU) 2016/809,**annettu 20 päivänä toukokuuta 2016,****Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan ilmoituksesta, jonka mukaan se haluaa osallistua tiettyihin poliisiyhteistyön alalla ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa annettuihin, Schengenin säännöstöön kuulumattomiin unionin säädöksiin**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan N:o 36 ja erityisesti sen 10 artiklan 5 kohdan yhdessä Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevan 4 artiklan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 331 artiklan 1 kohdan kanssa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Pöytäkirjassa N:o 36 olevan 10 artiklan 4 kohdan mukaan Yhdistynyt kuningaskunta voi viimeistään kuusi kuukautta ennen pöytäkirjassa N:o 36 olevan 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun viiden vuoden siirtymäkauden päättymistä ilmoittaa neuvostolle, ettei se hyväksy pöytäkirjassa N:o 36 olevan 10 artiklan 1 kohdan mukaista komission ja Euroopan unionin tuomioistuimen toimivaltaa sellaisten poliisiyhteistyön ja rikosasioissa tehtävän oikeudellisen yhteistyön alalla annettujen unionin säädösten osalta, jotka on hyväksytty ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa.
- (2) Yhdistynyt kuningaskunta käytti edellä mainittua mahdollisuutta osoittamalla neuvoston puheenjohtajalle 24 päivänä heinäkuuta 2013 kirjeen, jossa se ilmoitti, ettei se hyväksy kyseistä komission ja Euroopan unionin tuomioistuimen toimivaltaa, sillä seurauksella, että kyseisten poliisiyhteistyön ja rikosasioissa tehtävän oikeudellisen yhteistyön alalla annettujen säädösten soveltaminen Yhdistyneeseen kuningaskuntaan on päättynyt 1 päivänä joulukuuta 2014.
- (3) Pöytäkirjassa N:o 36 olevan 10 artiklan 5 kohdan mukaan Yhdistynyt kuningaskunta voi ilmoittaa neuvostolle haluavansa osallistua säädöksiin, joita on lakattu soveltamasta siihen.
- (4) Komission päätöksessä 2014/858/EU ⁽¹⁾ vahvistettiin Yhdistyneen kuningaskunnan osallistuminen useisiin säädöksiin.
- (5) Neuvoston päätöksessä 2014/836/EU ⁽²⁾ vahvistettiin, että neuvoston päätöksen 2008/615/YOS ⁽³⁾, neuvoston päätöksen 2008/616/YOS ⁽⁴⁾ sekä neuvoston puitepäätöksen 2009/905/YOS ⁽⁵⁾ ("Prüm-päätökset") soveltaminen Yhdistyneeseen kuningaskuntaan päättyi 1 päivästä joulukuuta 2014 ja että Yhdistyneen kuningaskunnan pääsy Eurodac-tietokantaan lainvalvontatarkoituksessa estetään, kunnes se osallistuu Prüm-päätöksiin. Lisäksi päätöksessä 2014/836/EU veloitettiin Yhdistynyt kuningaskunta tekemään perinpohjainen vaikutuksia ja kustannus-hyötysuhdetta koskeva analyysi sen arvioimiseksi, mitä hyviä puolia ja käytännön hyötyjä aiheutuisi sen osallistumisesta Prüm-päätöksiin. Yhdistynyt kuningaskunta on tehnyt vaikutuksia ja kustannus-hyötysuhdetta koskevan analyysin, ja sen parlamentti on äänestänyt Prüm-päätöksiin osallistumisen puolesta.
- (6) Neuvoston päätöksessä 2014/857/EU ⁽⁶⁾ vahvistettiin, että Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta on ilmoittanut halustaan osallistua joihinkin poliisiyhteistyön ja rikosasioissa tehtävän oikeudellisen yhteistyön alalla annettuihin unionin säädöksiin sisältyviin Schengenin säännöstön määräyksiin.

⁽¹⁾ Komission päätös 2014/858/EU, annettu 1 päivänä joulukuuta 2014, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan ilmoituksesta, jonka mukaan se haluaa osallistua poliisiyhteistyön ja rikosasioissa tehtävän oikeudellisen yhteistyön alalla ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa annettuihin, Schengenin säännöstöön kuulumattomiin unionin säädöksiin (EUVL L 345, 1.12.2014, s. 6).

⁽²⁾ Neuvoston päätös 2014/836/EU, annettu 27 päivänä marraskuuta 2014, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan osallistumisen päättymisestä tiettyihin ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa hyväksyttyihin poliisiyhteistyön ja rikosasioissa tehtävän oikeudellisen yhteistyön alalla annettuihin unionin säädöksiin johtuvien tiettyjen järjestelyjen ja siirtymäjärjestelyjen määrittämisestä (EUVL L 343, 28.11.2014, s. 11).

⁽³⁾ Neuvoston päätös 2008/615/YOS, tehty 23 päivänä heinäkuuta 2008, rajatylittävän yhteistyön tehostamisesta erityisesti terrorismin ja rajatylittävän rikollisuuden torjumiseksi (EUVL L 210, 6.8.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös 2008/616/YOS, tehty 23 päivänä kesäkuuta 2008, rajatylittävän yhteistyön tehostamisesta erityisesti terrorismin ja rajatylittävän rikollisuuden torjumiseksi tehdyn päätöksen 2008/615/YOS täytäntöönpanosta (EUVL L 210, 6.8.2008, s. 12).

⁽⁵⁾ Neuvoston puitepäätös 2009/905/YOS, tehty 30 päivänä marraskuuta 2009, laboratoriotointia harjoittavien rikosteknisten palvelujen tarjoajien akkreditoinnista (EUVL L 322, 9.12.2009, s. 14).

⁽⁶⁾ Neuvoston päätös 2014/857/EU, annettu 1 päivänä joulukuuta 2014, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin Yhdistyneen kuningaskunnan ilmoituksesta halustaan osallistua joihinkin poliisiyhteistyön ja rikosasioissa tehtävän oikeudellisen yhteistyön alalla annettuihin unionin säädöksiin sisältyviin Schengenin säännöstön määräyksiin sekä päätösten 2000/365/EY ja 2004/926/EY muuttamisesta (EUVL L 345, 1.12.2014, s. 1).

- (7) Neuvoston puheenjohtajalle 22 päivänä tammikuuta 2016 osoittamassaan kirjeessä Yhdistynyt kuningaskunta ilmoitti edelleen pöytäkirjassa N:o 36 olevan 10 artiklan 5 kohdan mukaisesti halustaan osallistua päätökseen 2008/615/YOS, päätökseen 2008/616/YOS ja puitepäätökseen 2009/905/YOS.
- (8) Schengenin säännöstöön kuulumattomien säädösten osalta pöytäkirjassa N:o 36 olevan 10 artiklan 5 kohdassa viitataan Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehtyyn pöytäkirjaan N:o 21. Pöytäkirjan N:o 21 4 artiklassa viitataan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 331 artiklan 1 kohdassa määrättyyn menettelyyn. Viimeksi mainitun määräyksen mukaan komissio vahvistaa jäsenvaltion osallistumisen tällaisessa tapauksessa ja toteaa tarvittaessa, että osallistumisehdot täyttyvät.
- (9) Pöytäkirjassa N:o 36 olevan 10 artiklan 5 kohdan neljännen virkkeen mukaan unionin toimielimet ja Yhdistynyt kuningaskunta pyrkivät palauttamaan Yhdistyneen kuningaskunnan mahdollisimman laajan osallistumisen unionin säännöstöön vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen alalla vahingoittamatta vakavasti tämän säännöstön eri osien käytännön toimivuutta ja kunnioittaen niiden johdonmukaisuutta.
- (10) Pöytäkirjassa N:o 36 olevan 10 artiklan 5 kohdan neljännessä virkkeessä vahvistetut edellytykset täyttyvät niiden säädösten osalta, joihin Yhdistynyt kuningaskunta on ilmoittanut haluavansa osallistua.
- (11) Yhdistyneen kuningaskunnan osallistuminen johdanto-osan 7 kappaleessa lueteltuihin säädöksiin olisi sen vuoksi vahvistettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan Yhdistyneen kuningaskunnan osallistuminen seuraaviin säädöksiin:

päätös 2008/615/YOS;

päätös 2008/616/YOS;

puitepäätös 2009/905/YOS.

2 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Se tulee voimaan 21 päivänä toukokuuta 2016.

Tehty Brysselissä 20 päivänä toukokuuta 2016.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER

**EUROOPAN KESKUSPANKIN PÄÄTÖS (EU) 2016/810,
annettu 28 päivänä huhtikuuta 2016,
toisesta kohdennettujen pitempiaikaisten rahoitusoperaatioiden sarjasta (EKP/2016/10)**

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 127 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 3.1 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan, 12.1 artiklan, 18.1 artiklan toisen luetelmakohdan ja 34.1 artiklan toisen luetelmakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Päätöksessä EKP/2014/34 ⁽¹⁾ säädetään vuosina 2014–2016 toteutettavasta kahden vuoden pituisesta kohdennettujen pitkäaikaisten rahoitusoperaatioiden (jäljempänä 'TLTRO -operaatiot') sarjasta.
- (2) EKP:n neuvosto päätti 10 päivänä maaliskuuta 2016 hintavakauden ylläpitämistä koskevan tehtävänsä mukaisesti toteuttaa uuden kohdennettuja pitkäaikaisia rahoitusoperaatioita sisältävän neljän operaation sarjan ('TLTRO II -operaatiot'), jolla pyritään edelleen parantamaan yksityisen sektorin luottoehtoja ja edistämään luotonantoa. TLTRO II -operaatioilla pyritään lujittamaan rahapolitiikan välitysmekanismeja tarjoamalla lisäkannustimia yksityiseen ei-rahoitussektoriin eli kotitalouksiin ja yrityksiin suuntautuvalle pankkien lainanannolle jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro. Tämän toimenpiteen tarkoituksena ei ole tukea kotitalouksien asunnonhankintaan liittyvää lainanantoa. Kotitalouksille myönnettävät asuntolainat eivät siten kuulu tämän toimenpiteen yhteydessä yksityiselle ei-rahoitussektorille suuntautuvaan huomioon otettavaan lainanantoon. TLTRO II -operaatioiden tarkoituksena on yhdessä muiden käytössä olevien epätavanomaisten toimien kanssa edistää inflaatiiovaihdin palautumista lähelle kahta prosenttia mutta alle sen keskipitkällä aikavälillä.
- (3) Jotta voitaisiin helpottaa sellaisten laitosten osallistumista, jotka organisatorisista syistä lainaavat rahaa eurojärjestelmästä ryhmänä, osallistuminen kohdennettuihin pitempiaikaisiin operaatioihin ryhmänä on samoin kuin TLTRO-operaatioiden ensimmäisessä sarjassa mahdollista, jos ryhmäkohtelulle on institutionaalinen perusta. Ryhmä osallistuu operaatioihin ryhmän yhden tietyn jäsenen välityksellä ja edellyttäen, että säädetyt edellytykset täyttyvät. Jotta voitaisiin käsitellä ryhmänsisäiseen likviditeetin jakoon liittyviä kysymyksiä, kaikkien ryhmän jäsenten pitää lisäksi vahvistaa virallisesti osallistumisensa ryhmään kirjallisesti, jos kyse on ryhmistä, jotka on perustettu jäsenten välisten läheisten sidosten perusteella. Kaikki TLTRO-ryhmät, jotka hyväksyttiin TLTRO-operaatioita varten päätöksen EKP/2014/34 mukaisesti, voivat osallistua TLTRO II -operaatioihin TLTRO II -ryhmänä edellyttäen, että ne noudattavat tiettyjä ilmoituksiin ja hyväksymiseen liittyviä menettelyjä.
- (4) Kokonaismäärä, joka voidaan lainata TLTRO II -sarjan puitteissa, määräytyy osallistujan yksityiselle ei-rahoitussektorille myöntämien, 31 päivänä tammikuuta 2016 huomioon otettavien lainojen kokonaiskannan mukaan, kun tästä kokonaiskannasta on vähennetty sellaisten lainojen määrät, jotka osallistuja on lainannut päätöksen EKP/2014/34 mukaisesti syyskuussa ja joulukuussa 2014 toteutetuissa kahdessa ensimmäisessä TLTRO-operaatiossa ja jotka ovat vielä maksamatta TLTRO II -operaation maksupäivänä.
- (5) Kuhunkin TLTRO II -operaatioon sovellettava korko perustuu tässä päätöksessä vahvistettujen periaatteiden mukaisesti osallistujan lainanantoon ajanjaksolla 1.2.2016–31.1.2018.
- (6) Kun kunkin TLTRO II -operaation maksupäivästä on kulunut 24 kuukautta, osallistujilla on mahdollisuus suorittaa neljännesvuosittain takaisinmaksuja säädettyjen menettelyjen mukaisesti.
- (7) Laitoksiin, jotka haluavat osallistua TLTRO II -operaatioihin, sovelletaan tiettyjä raportointivaatimuksia. Raportoituja tietoja käytetään a) lainakiintiöiden määrittämiseen, b) soveltuvan vertailuarvon laskentaan, c) osallistujan suoriutumisen arviointiin vertailuarvoon nähden ja d) eurojärjestelmän tehtävien hoitoon

⁽¹⁾ Päätös EKP/2014/34, annettu 29 päivänä heinäkuuta 2014, kohdennettuihin pitempiaikaisiin rahoitusoperaatioihin liittyvistä toimenpiteistä (EUVL L 258, 29.8.2014, s. 11).

liittyviin muihin analyysitarkoituksiin. Tarkoituksena on myös, että raportoitujen tietojen vastaanottajina olevat sellaisten jäsenvaltioiden kansalliset keskuspankit, joiden rahayksikkö on euro, voivat vaihtaa tietoja eurojärjestelmän sisällä siinä laajuudessa ja sillä tasolla kuin on tarpeen TLTRO II -kehysten asianmukaista täytäntöönpanoa ja tehokkuuden analysointia varten, sekä eurojärjestelmän muihin analyysitarkoituksiin. Raportoituja tietoja voidaan jakaa eurojärjestelmän sisällä toimitettujen tietojen oikeellisuustarkastuksia varten.

- (8) Jotta luottolaitoksille varattaisiin riittävästi aikaa ensimmäistä TLTRO II -operaatioita koskevien operatiivisten valmistelujen toteuttamiseen, tämän päätöksen olisi tultava voimaan niin pian kuin mahdollista,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

- 1) 'nettolainanannon vertailuarvolla' huomioon otettavan nettolainanannon määrää, joka osallistujan on ylitettävä 1 päivän helmikuuta 2016 ja 31 päivän tammikuuta 2018 välisenä ajanjaksona, jotta sen TLTRO II -lainoihin voidaan soveltaa korkoa, joka on sovellettavaa alkuperäistä korkoa matalampi ja joka lasketaan 4 artiklassa ja liitteessä I vahvistettujen periaatteiden ja yksityiskohtaisten säännösten mukaisesti;
- 2) 'kantatietojen vertailuarvolla' osallistujan 31 päivänä tammikuuta 2016 huomioon otettavien lainojen kantojen ja osallistujan nettolainanannon vertailuarvon summaa laskettuna 4 artiklassa ja liitteessä I vahvistettujen periaatteiden ja yksityiskohtaisten säännösten mukaisesti;
- 3) 'tarjouksen ylärajalla' enimmäismäärää, jonka osallistuja voi lainata kunkin TLTRO II -operaation yhteydessä laskettuna 4 artiklassa ja liitteessä I vahvistettujen periaatteiden ja yksityiskohtaisten säännösten mukaisesti;
- 4) 'lainakiintiöllä' kokonaismäärää, jonka osallistuja voi lainata kaikissa TLTRO II -sarjan operaatioissa laskettuna 4 artiklassa ja liitteessä I vahvistettujen periaatteiden ja yksityiskohtaisten säännösten mukaisesti;
- 5) 'luottolaitoksella' Euroopan keskuspankin suuntaviivojen (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) ⁽¹⁾ 2 artiklan 14 kohdassa tarkoitettua luottolaitosta;
- 6) 'huomioon otettavilla lainoilla' lainoja, jotka on myönnetty jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro, oleville kotimaisille yrityksille ja kotitalouksille (mukaan lukien kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt), kuten liitteessä II yksityiskohtaisemmin esitetään; tässä yhteydessä "kotimaisella" tarkoitetaan samaa kuin neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/98 ⁽²⁾ 1 artiklan 4 kohdan määritelmässä;
- 7) 'huomioon otettavalla nettolainanannolla' huomioon otettavat lainat sisältävää bruttolainanantoa, josta on vähennetty huomioon otettavan lainakannan takaisinmaksut tietyn ajanjakson aikana, kuten liitteessä II yksityiskohdaisemmin esitetään;
- 8) 'ensimmäisellä vertailujaksolla' 1 päivän helmikuuta 2015 ja 31 päivän tammikuuta 2016 välistä ajanjaksoa;
- 9) 'rahailaitoksella' Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) ⁽³⁾ 1 artiklan a kohdassa tarkoitettua rahailaitosta;
- 10) 'rahailaituskoodilla' rahailaitoksen yksilöllistä tunnistekoodia rahailaitosluettelossa, jota Euroopan keskuspankki (EKP) ylläpitää ja jonka se julkaisee tilastointia varten asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) 4 artiklan mukaisesti;

⁽¹⁾ Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2015/510, annettu 19 päivänä joulukuuta 2014, eurojärjestelmän rahapolitiikan kehysten täytäntöönpanosta (EKP/2014/60) (EUVL L 91, 2.4.2015, s. 3).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2533/98, annettu 23 päivänä marraskuuta 1998, Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja (EYVL L 318, 27.11.1998, s. 8).

⁽³⁾ Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 1071/2013, annettu 24 päivänä syyskuuta 2013, rahailaitossektorin taseesta (EKP/2013/33) (EUVL L 297, 7.11.2013, s. 1).

- 11) 'huomioon otettavalla lainakannalla' huomioon otettavaa lainakantaa taseessa ilman huomioon otettavia lainoja, jotka on arvopaperistettu tai muulla tavoin siirretty poistamatta niitä taseesta, kuten liitteessä II yksityiskohdaisemmin esitetään;
- 12) 'osallistujalla' vastapuolta, joka on kelpoinen osallistumaan eurojärjestelmän avomarkkinaoperaatioihin suuntaviivojen (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) liitteen I mukaisesti ja joka tekee tarjouksia kohdennettuihin pitempiaikaisiin rahoitusoperaatioihin liittyvissä huutokaupoissa joko yksin tai ryhmän vastuulaitoksena ja jota koskevat kaikki oikeudet ja velvoitteet, jotka liittyvät sen osallistumiseen LTRO II -sarjan huutokauppoihin;
- 13) 'asianomaisella kansallisella keskuspankilla' tietyn osallistujan yhteydessä sen jäsenvaltion kansallista keskuspankkia, jossa osallistujalla on kotipaikka;
- 14) 'toisella vertailujaksolla' 1 päivän helmikuuta 2016 ja 31 päivän tammikuuta 2018 välistä ajanjaksoa.

2 artikla

Toinen kohdennettujen pitempiaikaisten rahoitusoperaatioiden sarja

1. Eurojärjestelmä toteuttaa neljä TLTRO II -operaatiota EKP:n verkkosivuilla julkaistun TLTRO II -operaatioiden viitteellisen aikataulun mukaisesti.
2. Kukin TLTRO II -operaatio erääntyy EKP:n verkkosivuilla julkaistavan TLTRO II -operaatioiden viitteellisen aikataulun mukaisesti neljä vuotta kunkin maksun suorituspäivän jälkeen päivänä, joka osuu eurojärjestelmän perusrahoitusoperaation maksujen suorituspäiväksi.
3. TLTRO II -operaatiot:
 - a) ovat likviditeettiä lisääviä käänteisoperaatioita;
 - b) toteutetaan hajautetusti kansallisissa keskuspankeissa;
 - c) toteutetaan vakiohuutokaupoissa; ja
 - d) toteutetaan kiinteäkorkoisina huutokauppamenettelyinä.
4. TLTRO II -operaatioihin sovelletaan vakioehtoja, joiden mukaisesti kansalliset keskuspankit ovat valmiita toteuttamaan luottotoimia, ellei tässä päätöksessä toisin säädetä. Näihin ehtoihin kuuluvat avomarkkinaoperaatioiden toteuttamismenettelyt, vastapuolten ja vakuuksien kelpoisuusvaatimukset eurojärjestelmän luotto-operaatioissa ja seuraamukset, joita sovelletaan vastapuolen laiminlyötyä velvoitteensa. Näistä ehdoista säädetään rahoitusoperaatioihin yleisesti ja väliaikaisesti sovellettavissa oikeussäännöissä sekä niiden täytäntöönpanemiseksi toteutetuissa kansallisissa sopimus- ja/tai sääntelyjärjestyissä.
5. Mikäli tämä päätös ja suuntaviivat (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) tai mikä tahansa EKP:n säädös, jossa vahvistetaan pitempiaikaisiin rahoitusoperaatioihin sovellettavat oikeussäännöt, ja/tai mitkä tahansa kansalliset toimenpiteet, joilla säädökset pannaan täytäntöön kansallisella tasolla, poikkeavat toisistaan, sovelletaan ensisijaisesti tätä päätöstä.

3 artikla

Osallistuminen

1. Laitokset voivat osallistua TLTRO II -operaatioihin yksin, jos ne ovat eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin kuuluvien avomarkkinaoperaatioiden hyväksyttäviä vastapuolia.
2. Laitokset voivat osallistua TLTRO II -operaatioihin ryhmässä muodostamalla TLTRO II -ryhmän. Osallistuminen ryhmässä vaikuttaa sovellettavien lainakiintiöiden ja vertailuarvojen laskentaan, siten kuin jäljempänä 4 artiklassa vahvistetaan, sekä asiaankuuluviin raportointivelvoitteisiin, siten kuin jäljempänä 7 artiklassa vahvistetaan. Osallistumiseen ryhmässä sovelletaan seuraavia rajoituksia:
 - a) laitos ei saa olla jäsenenä useammassa kuin yhdessä TLTRO II -ryhmässä;

- b) laitos, joka osallistuu TLTRO II -operaatioihin ryhmässä, ei saa osallistua niihin yksin;
- c) laitos, joka nimitetään vastuulaitokseksi, on ainoa TLTRO II -ryhmän jäsen, joka saa osallistua TLTRO II -huutokauppoihin; ja
- d) TLTRO II -ryhmän kokoonpanon ja vastuulaitoksen on pysyttävä samoina kaikissa TLTRO II -operaatiossa, sanotun rajoittamatta tämän artiklan 6 ja 7 kohdan soveltamista.

3. Osallistuminen TLTRO II -operaatioihin TLTRO II -ryhmässä edellyttää jäljempänä kuvattujen edellytysten täyttymistä.

- a) Tämän kohdan d alakohdassa tarkoitettua hakemusta edeltävän kuukauden viimeisestä päivästä, kunkin ryhmän jokaisen jäsenen on:
 - i) oltava läheisesti sidoksissa ryhmän johonkin toiseen jäseneseen, siten kuin 'läheinen sidos' on määritelty suuntaviivojen (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) 138 artiklassa, jonka viittaukset 'vastapuoleen', 'takaajaan', 'liikkeeseenlaskijaan' tai 'velalliseen' on ymmärrettävä siten, että niillä viitataan ryhmän jäseneseen; tai
 - ii) pidettävä vähimmäisvarantotalletuksia eurojärjestelmässä Euroopan keskuspankin asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) ⁽¹⁾ mukaisesti välillisesti ryhmän jonkin toisen jäsenen välityksellä tai oltava itse jäsen, jonka välityksellä ryhmän jokin toinen jäsen pitää vähimmäisvarantotalletuksia välillisesti eurojärjestelmässä.
- b) Ryhmän on nimitettävä yksi jäsen ryhmän vastuulaitokseksi. Vastuulaitoksen on oltava eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin kuuluvien avomarkkinaoperaatioiden hyväksyttävä vastapuoli.
- c) Kunkin TLTRO II -ryhmän jäsenen on oltava jäsenvaltion, jonka rahayksikkö on euro, sijoittautunut luottolaitos, joka täyttää suuntaviivojen (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) 55 artiklan a, b ja c kohdassa vahvistetut kriteerit.
- d) Jollei e alakohdasta muuta johdu, vastuulaitoksen on haettava ryhmän osallistumista kansalliselta keskuspankiltaan EKP:n verkkosivuilla julkaistavan TLTRO II -operaatioiden viitteellisen aikataulun mukaisesti. Hakemuksessa on mainittava:
 - i) vastuulaitoksen nimi;
 - ii) luettelo kaikkien TLTRO II -ryhmään kuuluvien laitosten rahalaitoskoodeista ja nimistä;
 - iii) selitys ryhmähakemuksen perusteista, mukaan lukien luettelo läheisistä sidoksista ja/tai ryhmän jäsenten välisistä suhteista, jotka koskevat vähimmäisvarantojen pitämistä välillisesti, jolloin jokainen jäsen on yksilöitävä rahalaitoskoodillaan;
 - iv) jos kyseessä ovat ryhmän jäsenet, jotka täyttävät a kohdan ii alakohdan edellytykset: vastuulaitoksen antama kirjallinen vahvistus siitä, että jokainen sen TLTRO II-ryhmän jäsen on tehnyt virallisen päätöksen jäsenyydestä kyseisessä TLTRO II -ryhmässä eikä osallistu TLTRO II -operaatioihin yksin vastapuolena tai muiden TLTRO II -ryhmien jäsenenä, sekä asianmukainen osoitus siitä, että vastuulaitoksen asianmukaisesti valtuutetut nimenkirjoittajat ovat antaneet kyseisen kirjallisen vahvistuksen. Vastuulaitos voi antaa tarvittavan vahvistuksen oman TLTRO II -ryhmänsä jäsenistä edellyttäen, että on tehty asiaankuuluvia sopimuksia, kuten sopimuksia, jotka koskevat vähimmäisvarantojen pitämistä välillisesti asetuksen (EY) 1745/2003 (EKP/2003/9) 10 artiklan 2 kohdan nojalla ja joissa todetaan nimenomaisesti, että asianomaiset ryhmän jäsenet osallistuvat eurojärjestelmän avomarkkinaoperaatioihin yksinomaan vastuulaitoksen välityksellä. Asianomainen kansallinen keskuspankki voi yhteistyössä asianomaisen ryhmän jäsenten kansallisten keskuspankkien kanssa tarkastaa tällaisen kirjallisen vahvistuksen pätevyyden; ja
 - v) jos kyseessä on ryhmän jäsen, johon sovelletaan a alakohdan i alakohtaa: 1) asianomaisen ryhmän jäsenen antama kirjallinen vahvistus sen virallisesta päätöksestä tulla jäseneksi kyseiseen TLTRO II-ryhmään ja olla osallistumatta TLTRO II -operaatioihin yksin vastapuolena tai jonkin muun TLTRO II-ryhmän jäsenenä; ja 2) asianomaisen ryhmän jäsenen kansallisen keskuspankin vahvistama asianmukainen todiste siitä, että tämä virallinen päätös on tehty jäsenen yritysraenteen korkeimmalla päätöksentekotasolla, kuten johtokunnassa tai vastaavassa, sovellettavan lain mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan keskuspankin asetus (EY) N:o 1745/2003, annettu 12 päivänä syyskuuta 2003, vähimmäisvarantojen soveltamisesta (EKP/2003/9) (EUVL L 250, 2.10.2003, s. 10).

- e) TLTRO-ryhmä, joka on hyväksytty päätöksen EKP/2014/34 mukaisesti TLTRO-operaatioita varten, voi osallistua TLTRO II -operaatioihin TLTRO II -ryhmänä edellyttäen, että vastuulaitos toimittaa tästä kirjallisen vahvistuksen asianomaiselle kansalliselle keskuspankille EKP:n verkkosivuilla julkaistavan TLTRO II -operaatioiden viitteellisen kalenterin mukaan. Vahvistuksessa on oltava:
- i) luettelo TLTRO-ryhmän jäsenistä, jotka ovat virallisesti päättäneet tulla jäseneksi kyseiseen TLTRO II -ryhmään ja olla osallistumatta TLTRO II -operaatioihin yksin vastapuolena tai muun TLTRO II -ryhmän jäsenenä. Vastuulaitos voi antaa tarvittavan vahvistuksen oman TLTRO II -ryhmänsä jäsenistä ryhmän sellaisten jäsenten osalta, jotka täyttävät a alakohdan ii alakohdassa vahvistetut edellytykset, edellyttäen että on tehty d alakohdan iv alakohdassa tarkoitettuja sopimuksia, joissa todetaan nimenomaisesti, että asianomaiset ryhmän jäsenet osallistuvat eurojärjestelmän avomarkkinaoperaatioihin yksinomaan vastuulaitoksen välityksellä. Asianomainen kansallinen keskuspankki voi yhteistyössä asianomaisten jäsenten kansallisten keskuspankkien kanssa tarkastaa luettelon oikeellisuuden; ja
 - ii) asianmukainen osoitus siitä, että vastuulaitoksen asianmukaisesti valtuutetut nimenkirjoittajat ovat antaneet kyseisen kirjallisen vahvistuksen.
- f) Vastuulaitoksen on saatava kansalliselta keskuspankiltaan vahvistus siitä, että TLTRO II -ryhmä on hyväksytty tällaiseksi ryhmäksi. Ennen kuin asianomainen kansallinen keskuspankki antaa vahvistuksensa, se voi kehottaa vastuulaitosta toimittamaan lisätietoja, joiden perusteella se voi arvioida potentiaalista TLTRO II -ryhmää. Kun kansallinen keskuspankki arvioi ryhmähakemusta, sen on otettava huomioon myös ryhmän jäseniä koskevat kansallisten keskuspankkien mahdolliset arvioinnit, jotka saattavat olla tarpeen, kuten edellä d tai e alakohdan mukaisesti toimitettua asiakirja-aineistoa koskevat selvitykset.

Tätä päätöstä sovellettaessa konsolidoidussa valvonnassa olevia luottolaitoksia, saman luottolaitoksen sivukonttorit mukaan luettuina, pidetään soveltuvina TLTRO II -ryhmähyväksynnän hakijoina, ja niiden edellytetään täyttävän tässä artikkelissa vahvistetut edellytykset soveltuvin osin. Tällä edistetään TLTRO II -ryhmien muodostamista tällaisten laitosten kesken, jos ne kuuluvat samaan oikeushenkilöön. Tällaisen TLTRO II -ryhmän muodostamisen tai sen kokoonpanon muutoksen vahvistamiseen sovelletaan vastaavasti 3 kohdan d alakohdan iv alakohdan ja 6 kohdan b alakohdan ii alakohdan 4 alakohdan säännöksiä.

4. Jos yksi tai useampi TLTRO II -ryhmähyväksyntää koskevaan hakemukseen sisältyvistä laitoksista ei täytä 3 kohdan edellytyksiä, asianomainen kansallinen keskuspankki voi hylätä ehdotetun ryhmän hakemuksen osittain. Tällaisessa tapauksessa hakemuksen tehneet laitokset voivat päättää toimia TLTRO II -ryhmänä kokoonpanossa, jota supistetaan vaadittavat edellytykset täyttäviin ryhmän jäseniin, tai peruuttaa TLTRO II -ryhmän hyväksymistä koskevan hakemuksen.

5. EKP:n neuvosto voi poikkeustapauksissa päättää poiketa 2 ja 3 kohdassa mainituista edellytyksistä, mikäli siihen on objektiiviset perusteet.

6. Edellä 3 kohdan mukaisesti hyväksytyn ryhmän kokoonpano voi muuttua seuraavissa olosuhteissa, sanotun rajoittamatta 5 kohdan soveltamista:

- a) Jäsen poistetaan TLTRO II -ryhmästä, jos se ei enää täytä 3 kohdan a tai c alakohdassa vahvistettuja vaatimuksia. Asianomaisen jäsenen kansallinen keskuspankki ilmoittaa vastuulaitokselle, että jäsen ei enää täytä näitä vaatimuksia.

Tällaisessa tapauksessa vastuulaitoksen on ilmoitettava asianomaiselle kansalliselle keskuspankilleen ryhmänsä jäsenen aseman muutoksesta.

- b) Jos TLTRO II -ryhmässä on perustettu 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettua hakemusta edeltävän kuukauden viimeisen päivän jälkeen uusia läheisiä sidoksia tai suhteita vähimmäisvarantojen pitämiseksi välillisesti eurojärjestelmässä, TLTRO II -ryhmän kokoonpano voi muuttua uuden jäsenen huomioon ottamiseksi sillä edellytyksellä, että:

- i) vastuulaitos hakee kansalliselta keskuspankiltaan hyväksynnän TLTRO II -ryhmän kokoonpanon muutokselle;

- ii) edellä i kohdassa tarkoitettua hakemuksessa mainitaan:

- 1) vastuulaitoksen nimi;

- 2) luettelo kaikkien sellaisten laitosten rahalaitoskoodeista ja nimistä, jotka aiotaan sisällyttää TLTRO II -ryhmän uuteen kokoonpanoon;

- 3) selitys hakemuksen perusteista, mukaan lukien tiedot muutoksista, jotka ovat tapahtuneet läheisissä sidoksissa ja/tai ryhmän jäsenten välisissä suhteissa vähimmäisvarantojen pitämiseksi välillisesti; tällöin jokainen jäsen on yksilöitävä rahalaitoskoodillaan;
- 4) jos kyse on ryhmän jäsenistä, joihin sovelletaan 3 kohdan a alakohdan ii alakohtaa: vastuulaitoksen kirjallinen vahvistus siitä, että sen TLTRO II -ryhmän jokainen jäsen on virallisesti päättänyt, että se on jäsenenä kyseisessä TLTRO II -ryhmässä eikä osallistu TLTRO II -operaatioihin yksin vastapuolena tai muun TLTRO II -ryhmän jäsenenä. Vastuulaitos voi antaa tarvittavan vahvistuksen TLTRO II -ryhmänsä jäsenistä edellyttäen, että on tehty asiaankuuluvia sopimuksia, kuten sopimuksia, jotka koskevat vähimmäisvarantojen pitämistä välillisesti asetuksen (EY) N:o 1745/2003 (EKP/2003/9) 10 artiklan 2 kohdan nojalla ja joissa todetaan nimenomaisesti, että asianomaiset ryhmän jäsenet osallistuvat eurojärjestelmän avomarkkinaoperaatioihin yksinomaan vastuulaitoksen välityksellä. Asianomainen kansallinen keskuspankki voi yhteistyössä asianomaisten jäsenten kansallisten keskuspankkien kanssa tarkastaa luettelon oikeellisuuden; ja
- 5) jos kyse on ryhmän jäsenistä, joihin sovelletaan 3 kohdan a alakohdan i alakohtaa, jokaiselta uudelta jäseneltä kirjallinen vahvistus päätöksestä olla jäsenenä kyseisessä TLTRO II -ryhmässä ja olla osallistumatta TLTRO II -operaatioihin yksin vastapuolena tai muun TLTRO II -ryhmän jäsenenä, sekä jokaisen TLTRO II -ryhmän, sekä vanhan että uuden kokoonpanon, jäsenen kirjallinen vahvistus sen virallisesta päätöksestä suostua TLTRO II -ryhmän uuteen kokoonpanoon asianmukaisine todisteineen, jotka asianomaisen ryhmän jäsenen kansallinen keskuspankki on vahvistanut, kuten edellä 3 kohdan d alakohdan v alakohdassa yksityiskohtaisemmin säädetään; ja
- iii) vastuulaitos on saanut kansalliselta keskuspankiltaan vahvistuksen siitä, että muutettu TLTRO II -ryhmä on hyväksytty. Ennen kuin asianomainen kansallinen keskuspankki antaa vahvistuksensa, se voi kehottaa vastuulaitosta toimittamaan lisätietoja, joiden perusteella se voi arvioida TLTRO II -ryhmän uutta kokoonpanoa. Kun kansallinen keskuspankki arvioi ryhmähakemusta, sen on otettava huomioon myös mahdollisesti tarvittavat ryhmän jäseniä koskevat kansallisten keskuspankkien arvioinnit, kuten edellä ii alakohdan mukaisesti toimitettua asiakirja-aineistoa koskevat selvitykset.
- c) Jos TLTRO II -ryhmän osalta tapahtuu TLTRO II -ryhmän jäsentä koskeva sulautuminen, yrityskauppa tai jakautuminen 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettua hakemusta edeltävän kuukauden viimeisen päivän jälkeen eikä tämä tapahtuma johda huomioon otettavien lainojen joukon muuttumiseen, TLTRO II -ryhmän kokoonpano voi muuttua sulautumisen, yrityskaupan tai jakautumisen huomioon ottamiseksi sillä edellytyksellä, että b alakohdassa luetellut edellytykset täyttyvät.
7. Jos EKP:n neuvosto on hyväksynyt TLTRO II -ryhmän kokoonpanossa tapahtuneet muutokset 5 kohdan mukaisesti tai jos TLTRO II -ryhmien kokoonpanossa on tapahtunut muutoksia 6 kohdan mukaisesti, sovelletaan seuraavaa, ellei EKP:n neuvosto toisin päättä:
- a) Sellaisten muutosten osalta, joihin sovelletaan 5 kohtaa tai 6 kohdan b alakohtaa, vastuulaitos saa osallistua TLTRO II -operaatioihin TLTRO II -ryhmänsä uuden kokoonpanon perusteella ensi kertaa kuuden viikon kuluttua siitä, kun vastuulaitos on toimittanut kansalliselle keskuspankilleen hakemuksen ryhmän kokoonpanon muutoksen hyväksymisestä; ja
- b) laitos, joka ei ole enää TLTRO II -ryhmän jäsen, ei saa osallistua enää mihinkään TLTRO II -operaatioon yksin eikä minkään muun TLTRO II -ryhmän jäsenenä, ellei se tee osallistumista koskevaa uutta hakemusta 1, 3 tai 6 kohdan mukaisesti.
8. Jos vastuulaitos menettää kelpoisuutensa osallistua vastapuolena eurojärjestelmän rahapoliittisiin operaatioihin kuuluviin avomarkkinaoperaatioihin, sen TLTRO II -ryhmä menettää hyväksyntänsä ja tällainen vastuulaitos on velvoitettu maksamaan kaikki TLTRO II -operaatioissa lainaamansa määrät takaisin.

4 artikla

Lainakiintiöt, tarjousten ylärajat ja vertailuarvot

1. Yksin osallistuvan laitoksen lainakiintiö lasketaan lainatietojen perusteella osallistujan huomioon otettavan lainakannan mukaan. TLTRO II -ryhmän vastuulaitokseen sovellettavat luottorajat lasketaan TLTRO II -ryhmän kaikkien jäsenten yhteenlaskettujen lainatietojen perusteella huomioon otettavan lainakannan mukaan.

2. Kunkin osallistujan lainakiintiö on 30 prosenttia sen huomioon otettavasta kokonaislainakannasta, sellaisena kuin se oli 31 päivänä tammikuuta 2016, vähennettynä määrillä, jotka kyseinen TLTRO II -osallistuja on lainannut päätöksen EKP/2014/34 mukaisesti syyskuussa ja joulukuussa 2014 toteutetuissa kahdessa ensimmäisessä TLTRO-operaatioissa ja jotka ovat vielä maksamatta TLTRO II -operaation maksupäivänä, ottaen huomioon mahdolliset aikaistettua takaisinmaksua koskevat oikeudellisesti sitovat ilmoitukset, jotka osallistuja on toimittanut päätöksen EKP/2014/34 6 artiklan mukaisesti, sekä mahdolliset pakollista aikaistettua takaisinmaksua koskevat oikeudellisesti sitovat ilmoitukset, jotka asianomainen kansallinen keskuspankki on toimittanut päätöksen EKP/2014/34 7 artiklan mukaisesti. Asianomaiset tekniset laskelmat on esitetty liitteessä I.

3. Jos päätöksen EKP/2014/34 mukaisesti TLTRO-operaatioita varten hyväksytyn TLTRO-ryhmän jäsen ei halua olla vastaavan TLTRO II -ryhmän jäsen laskettaessa kyseisen luottolaitoksen osalta TLTRO II -sarjan lainakiintiötä sille yksittäisenä vastapuolena, tämän luottolaitoksen katsotaan lainanneen määrän, joka vastaa vastuulaitoksen syyskuussa ja joulukuussa 2014 toteutetuissa TLTRO-operaatioissa lainamaa ja TLTRO II -maksupäivänä vielä maksamatta olevaa määrää, kerrottuna kyseisen jäsenen huomioon otettavien lainojen osuudella suhteessa TLTRO-ryhmän huomioon otettaviin lainoihin 30 päivänä huhtikuuta 2014. Vastuulaitoksen lainakiintiötä laskettaessa TLTRO II -operaatioita varten tämä jälkimmäinen määrä vähennetään määrästä, jonka vastaavan TLTRO II -ryhmän katsotaan lainanneen syyskuussa ja joulukuussa 2014 toteutetuissa TLTRO-operaatioissa.

4. Kunkin osallistujan tarjouksen yläraja on sen lainakiintiö vähennettynä määrillä, jotka se on lainannut edellisissä TLTRO II -operaatioissa. Tämä määrä on kunkin osallistujan tarjousten yläraja, ja tarjousten ylärajan ylittäviin tarjouksiin sovelletaan suuntaviivojen (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) 36 artiklassa vahvistettuja sääntöjä. Asiaankuuluvat tekniset laskelmat on esitetty liitteessä I.

5. Nettolainanannon vertailuarvo lasketaan ensimmäisen vertailujakson huomioon otettavan nettolainanannon perusteella seuraavasti:

- a) nettolainanannon vertailuarvo on nolla sellaisten osallistujien osalta, joiden raportoima huomioon otettava nettolainananto ensimmäisen vertailujakson aikana on positiivinen tai nolla;
- b) nettolainanannon vertailuarvo vastaa ensimmäisen vertailujakson huomioon otettavaa nettolainanantoa sellaisten osallistujien osalta, joiden ensimmäisenä vertailujaksona raportoima huomioon otettava nettolainananto on negatiivinen.

Asiaankuuluvat tekniset laskelmat on esitetty liitteessä I. Nettolainanannon vertailuarvo on nolla sellaisten osallistujien osalta, joiden toimilupa on myönnetty 31. tammikuuta 2015 jälkeen, paitsi jos EKP:n neuvosto päättää objektiivisesti perustellussa tapauksessa toisin.

6. Osallistujan kantatietojen vertailuarvo lasketaan lisäämällä nettolainanannon vertailuarvo huomioonotettavaan lainakantaan, sellaisena kuin se oli 31. tammikuuta 2016. Asiaankuuluvat tekniset laskelmat on esitetty liitteessä I.

5 artikla

Korko

1. Jollei 2 kohdasta muuta johdu, kussakin TLTRO II -operaatioissa lainattuun määrään sovellettava korko on perusrahoitusoperaatioiden korko, joka oli voimassa asianomaisen TLTRO II -operaation jako-osuuksien vahvistamishetkellä.

2. Sellaisten osallistujien lainaamiin määriin sovellettava korko, joiden huomioon otettava nettolainananto toisessa vertailujaksossa ylittää niiden nettolainanannon vertailuarvon, sidotaan lisäksi kunkin TLTRO II -operaation jako-osuuksien vahvistamishetkellä voimassa olevaan talletuskorkoon liitteessä I esitettyjen yksityiskohtaisten säännösten ja laskelmien mukaisesti. Korko annetaan osallistujille tiedoksi ennen EKP:n verkkosivuilla julkaistavan TLTRO II -operaatioiden viitteellisen aikataulun mukaista aikaistetun takaisinmaksun ensimmäistä päivämäärää kesäkuussa 2018.

3. Korko maksetaan kunkin TLTRO II -operaation maturiteetin päättyessä tai aikaistetun takaisinmaksun yhteydessä siten kuin 6 artiklassa soveltuvin osin säädetään.

4. Jos osallistujan on sen johdosta, että kansallinen keskuspankki käyttää sille sopimus- tai sääntelyjärjestelyissä vahvistettuja keinoja, maksettava takaisin TLTRO II -operaatioissa lainattuja määriä ennen kuin sovellettava korko on annettu tiedoksi kyseiselle osallistujalle, tämän osallistujan TLTRO II -operaatioissa lainaamiin määriin sovellettava korko on kyseisen TLTRO -operaation jako-osuuksien vahvistamishetkellä voimassa oleva perusrahoitusoperaation korko.

6 artikla

Aikaistettu takaisinmaksu

1. Osallistujilla on ennen operaation eräpäivää aikaisintaan 24 kuukauden kuluttua kunkin TLTRO II -operaation suoritushetkestä mahdollisuus päättää kyseinen TLTRO II -operaatio tai pienentää TLTRO II -lainojen määrää.
2. Aikaistetun takaisinmaksun päivämäärät vahvistetaan päiviksi, jotka osuvat eurojärjestelmän perusrahoitusoperaation maksujen suorituspäiviksi ja jotka eurojärjestelmä täsmentää.
3. Jos osallistuja haluaa käyttää aikaistettua takaisinmaksua koskevaa menettelyä, sen on ilmoitettava asianomaiselle kansalliselle keskuspankille aikeestaan luoton aikaistettuun takaisinmaksuun aikaistetuille takaisinmaksuille täsmennettynä päivänä viimeistään viikkoa ennen kyseistä maksupäivää.
4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettu ilmoitus tulee kyseessä olevaa osallistujaa sitovaksi viikkoa ennen siinä tarkoitettua aikaistetun takaisinmaksun määräpäivää. Jos osallistuja ei suorita aikaistettua takaisinmaksua koskevan menettelyn mukaista määrää lainkaan tai suorittaa sen vain osittain takaisinmaksupäivään mennessä, sille voidaan määrätä taloudellinen seuraamus. Sovellettava taloudellinen seuraamus lasketaan suuntaviivojen (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) liitteen VII mukaisesti ja sen on vastattava taloudellista seuraamusta, joka määrätään laiminlyönnistä noudattaa käänteisoperaatioissa velvollisuutta huolehtia koko operaation ajan vakuuksien riittävydestä ja suorittaa vastapuolelle jaettua määrää vastaavat maksusuoritukset. Sanktioiden määrääminen ei vaikuta kansallisen keskuspankin oikeuteen käyttää suuntaviivojen (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) 166 artiklassa laiminlyöntitapauksia varten vahvistettuja keinoja.

7 artikla

Raportointivaatimukset

1. Jokainen TLTRO II -operaatioiden osallistuja toimittaa asianomaiselle kansalliselle keskuspankille liitteessä II olevassa raportointipohjassa esitetyt tiedot seuraavasti:
 - a) ensimmäiseen vertailujaksoon liittyvät tiedot osallistujan lainakiintiön, tarjouksen ylärajan ja vertailuarvojen määrittämiseksi (jäljempänä 'ensimmäinen raportti'); ja
 - b) toiseen vertailujaksoon liittyvät tiedot sovellettavan koron määrittämiseksi (jäljempänä 'toinen raportti').
2. Tiedot on toimitettava noudattaen:
 - a) EKP:n verkkosivuilla julkaistua TLTRO II -operaatioiden viitteellistä aikataulua;
 - b) liitteessä II vahvistettuja suuntaviivoja; ja
 - c) asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) liitteessä IV vahvistettuja tarkkuutta ja käsitteellistä vastaavuutta koskevia vähimmäisvaatimuksia.
3. Osallistujien raporteissa olevia käsitteitä tulkitaan asetuksessa (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) olevien määritelmien mukaisesti.
4. TLTRO II -ryhmien vastuulaitosten toimittamissa raporteissa on oltava kaikkien TLTRO II -ryhmän jäsenten aggregoidut tiedot. Lisäksi vastuulaitoksen kansallinen keskuspankki – tai TLTRO II -ryhmän kansallinen keskuspankki yhteistyössä vastuulaitoksen kansallisen keskuspankin kanssa – voi vaatia vastuulaitosta toimittamaan eriteltyt tiedot kunkin yksittäisen ryhmän jäsenen osalta.

5. Kukin osallistuja varmistaa, että ulkopuolinen tilintarkastaja arvioi 1 ja 2 kohdan mukaisesti toimitettujen tietojen laadun seuraavien sääntöjen mukaisesti:

- a) tilintarkastaja voi arvioida ensimmäisen raportin tiedot vuosittaisen tilintarkastuksen yhteydessä, ja tilintarkastajan arvioinnin tulokset on toimitettava EKP:n verkkosivuilla julkaistun TLTRO II -operaatioiden viitteellisen aikataulun mukaisesti;
- b) toista raporttia koskevan tilintarkastajan arvion tulokset on toimitettava yhdessä kyseisen toisen raportin kanssa, paitsi jos asianomainen kansallinen keskuspankki on poikkeuksellisissa olosuhteissa hyväksynyt muun määräpäivän: tässä tapauksessa määräjän pidennystä pyytäneen osallistujan lainaamiin eriin sovellettava korko annetaan tiedoksi vasta, kun tilintarkastajan arviointi on toimitettu; jos osallistuja asianomaisen kansallisen keskuspankin suostumuksen saatuaan päättää pienentää TLTRO II -lainojen määrää tai päättää ne ennen eräpäivää, osallistujan takaisin maksettaviin määriin sovellettava korko on asianomaisen TLTRO II -operaation jako-osuuksien vahvistamishetkellä voimassa oleva perusrahoitusoperaation korko.
- c) tilintarkastajan arviointien painopisteenä on oltava 2 ja 3 kohdassa vahvistetut vaatimukset. Tilintarkastajan on erityisesti:
 - i) arvioitava ilmoitettujen tietojen paikkansapitävyys tarkastamalla että huomioon otettavien lainojen joukko, mukaan lukien vastuulaitoksen tapauksessa TLTRO II -ryhmän jäsenten huomioon otettavat lainat, täyttää kelpoisuusehdot;
 - ii) tarkastettava, että raportoidut tiedot ovat liitteessä II vahvistettujen suuntaviivojen sekä asetuksessa (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) esitettyjen käsitteiden mukaisia;
 - iii) tarkastettava, että kootut tiedot ovat yhdenmukaisia asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) koottujen tietojen kanssa; ja
 - iv) tarkastettava, että käytössä on tarkistuskeinot ja -menettelyt tietojen eheyden, tarkkuuden ja johdonmukaisuuden varmistamiseksi.

Jos osallistuminen tapahtuu ryhmänä, tuloksesta on ilmoitettava TLTRO II -ryhmän muiden jäsenten kansallisille keskuspankeille. Tämän kohdan mukaisesti tehtyjen arviointien yksityiskohtaiset tulokset on osallistujan kansallisen keskuspankin pyynnöstä toimitettava kyseiselle kansalliselle keskuspankille, ja jos osallistuja kuuluu ryhmään, tämän jälkeen myös ryhmän jäsenten kansallisille keskuspankeille.

Eurojärjestelmä voi antaa lisäohjeita tilintarkastajan arvioinnin suorittamisesta, ja tällöin osallistujien on varmistettava, että tilintarkastajat noudattavat näitä ohjeita tarkastuksissaan.

6. Jos osallistujan huomioon otettavien lainojen joukko muuttuu TLTRO II -ryhmän kokoonpanon muutoksen tai yritysjärjestelyn, kuten sulautumisen, yrityskaupan tai jakautumisen, johdosta, on toimitettava tarkistettu ensimmäinen raportti osallistujan kansallisen keskuspankin ohjeiden mukaisesti. Asianomainen kansallinen keskuspankki arvioi tarkistuksen vaikutukset ja ryhtyy asianmukaisiin toimiin. Tällaisiin toimiin voi kuulua vaatimus sellaisten määrien takaisinmaksusta, jotka TLTRO II -ryhmän kokoonpanon muutosten tai yritysjärjestelyn seurauksena ylittävät asianomaisen lainakiintiön. Kyseessä olevan osallistujan (joka voi olla yritysjärjestelyssä perustettu uusi yhteisö) tulee myötävaikuttaa tarkistusten vaikutusten arviointiin antamalla kaikki asianomaisen kansallisen keskuspankin pyytämät asiaankuuluvat lisätiedot.

7. Eurojärjestelmä voi käyttää osallistujien tämän artiklan mukaisesti toimittamia tietoja TLTRO II -operaatioita koskevien sääntöjen asianmukaista täytäntöönpanoa ja tehokkuuden analysointia varten sekä muihin eurojärjestelmän analyysitarkoituksiin.

8 artikla

Raportointivaatimusten laiminlyönti

1. Jos osallistuja ei toimita raporttia tai noudata tilintarkastusvaatimuksia, tai jos raportoiduissa tiedoissa havaitaan virheitä, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

- a) Jos osallistuja ei toimita ensimmäistä raporttia sovellettavaan määräpäivään mennessä, sen lainakiintiöksi määritetään nolla.

- b) Jos osallistuja ei toimita toista raporttia sovellettavaan määräpäivään mennessä tai jättää noudattamatta 7 artiklan 5 tai 6 kohdassa vahvistetut vaatimukset, kyseisen osallistujan TLTRO II -operaatioissa lainaamiin määriin sovelletaan asianomaisen TLTRO II -operaation jako-osuuksien vahvistamishetkellä voimassa olevaa perusrahoitusoperaation korkoa.
- c) Osallistujan on niin nopeasti kuin mahdollista ilmoitettava asianomaiselle kansalliselle keskuspankille virheistä, joita se on 7 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun tarkastuksen yhteydessä tai muutoin huomannut toimittamiensa raporttien tiedoissa; myös epätarkat ja puutteelliset tiedot katsotaan virheeksi. Kun tällainen virhe on tullut kansallisen keskuspankin tietoon osallistujan ilmoituksen johdosta tai muulla tavoin, i) osallistujan tulee myötävaikuttaa kyseisen virheen vaikutusten arviointiin antamalla kaikki asianomaisen kansallisen keskuspankin pyytämät asiaankuuluvat lisätiedot ja ii) asianomainen kansallinen keskuspankki voi ryhtyä asianomaisiin toimiin; tällaisiin toimiin voi kuulua osallistujan TLTRO II -operaatioissa lainattuihin määriin sovellettavan koron tarkistaminen sekä sellaisten lainattujen määrien takaisinmaksun vaatiminen, jotka virheen johdosta ylittävät osallistujan lainakiintiön.
2. Edellä 1 kohdan säännöksillä ei rajoiteta asetuksessa (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) vahvistettuihin raportointivelvoitteisiin liittyvien seuraamusten määräämistä Euroopan keskuspankin päätöksen EKP/2010/10 ⁽¹⁾ mukaisesti.

9 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 3 päivänä toukokuuta 2016.

Tehty Frankfurt am Mainissa 28 päivänä huhtikuuta 2016.

EKP:n puheenjohtaja
Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Euroopan keskuspankin päätös EKP/2010/10, annettu 19 päivänä elokuuta 2010, tilastointiin liittyvien tiedonantovaatimusten noudattamatta jättämisestä (EUVL L 226, 28.8.2010, s. 48).

LIITE I

KOHDENNETTUIJEN PITEMPIAICAISTEN RAHOITUSOPERAATIOIDEN TOISEN SARJAN TOTEUTUS

1. Lainakiintiöiden ja tarjouksen ylärajan laskeminen

Toiseen sarjaan kuuluvan kohdennetun pitempiaikaisen rahoitusoperaation (TLTRO II -operaatio) osallistujiin, jotka toimivat yksin tai TLTRO II -ryhmän vastuulaitoksena, sovelletaan lainakiintiötä. Laskettu lainakiintiö pyöristetään ylöspäin seuraavaan 10 000 euroon.

TLTRO II -operaatioon yksin osallistuvaan laitokseen sovellettava lainakiintiö lasketaan 31 päivänä tammikuuta 2016 huomioon otettavan lainakannan perusteella. TLTRO II -ryhmän vastuulaitokseen sovellettava lainakiintiö lasketaan kyseisen TLTRO II -ryhmän kaikkien jäsenten osalta 31 päivänä tammikuuta 2016 huomioon otettavan lainakannan perusteella.

Lainakiintiö on 30 prosenttia osallistujan ⁽¹⁾ 31 päivänä tammikuuta 2016 huomioon otettavien lainojen määrästä vähennettynä määrällä, jotka kyseinen osallistuja on lainannut päätöksen EKP/2014/34 mukaisesti syyskuussa ja joulukuussa 2014 toteutetuissa kahdessa ensimmäisessä kohdennetussa pitempiaikaisessa rahoitusoperaatiossa (TLTRO) ja jotka ovat vielä maksamatta TLTRO II -operaation suorituspäivänä eli:

$$BA_k = 0,3 \times OL_{Jan2016} - OB_k \quad k = 1, \dots, 4$$

Tässä BA_k on TLTRO II -operaation k (jossa $k = 1, \dots, 4$) lainakiintiö, $OL_{Jan2016}$ on osallistujan sellaisten huomioon otettavien lainojen määrä, joita ei ole maksettu takaisin 31 päivänä tammikuuta 2016 ja OB_k on määrä, jonka osallistuja on lainannut ensimmäisen TLTRO-sarjan TLTRO1- ja TLTRO2-operaatioissa ja jotka ovat vielä maksamatta TLTRO II -operaation k maksupäivänä.

Kunkin TLTRO II -operaation kuhunkin osallistujaan sovellettava tarjouksen yläraja on lainakiintiö, josta on vähennetty osallistujan aiemmissa TLTRO II -operaatioissa ottamat lainat.

Olkoon $C_k \geq 0$ osallistujan lainanotto TLTRO II -operaatiossa k . Tarjouksen yläraja BL_k kyseiselle osallistujalle operaatiossa k on:

$$BL_1 = BA_1 \text{ ja}$$

$$BL_k = BA_k - \sum_{j=1}^{k-1} C_j \quad k = 2, 3, 4.$$

2. Vertailuarvojen laskeminen

Olkoon NL_m osallistujan huomioon otettava nettolainananto kalenterikuukautena m , laskettuna osallistujan kyseisen kuukauden huomioon otettavien uusien lainojen bruttovirran ja huomioon otettavien lainojen takaisinmaksujen erotuksena liitteessä II täsmennetyllä tavalla.

Merkitään NLB :lla osallistujan nettolainanannon vertailuarvo. Se määritetään seuraavasti:

$$NLB = \min(NL_{Feb2015} + NL_{March2015} + \dots + NL_{Jan2016}, 0)$$

Tätä merkitsee sitä, että jos osallistujan huomioon otettava nettolainananto ensimmäisenä vertailujaksona on positiivinen tai nolla, $NLB = 0$. Jos kuitenkin osallistujan huomioon otettava nettolainananto ensimmäisenä vertailujaksona on negatiivinen, $NLB = NL_{Feb2015} + NL_{March2015} + \dots + NL_{Jan2016}$.

Merkitään OAB :lla osallistujan lainakannan vertailuarvo. Se määritetään seuraavasti:

$$OAB = \max(OL_{Jan2016} + NLB, 0)$$

⁽¹⁾ Viittauksilla 'osallistujan' tarkoitetaan yksin toimivia osallistujia tai TLTRO II -ryhmiä.

3. Koron laskeminen

Olkkoon $NS_{Jan2018}$ määrä, joka saadaan laskemalla yhteen huomioon otettava nettolainananto 1 päivän helmikuuta 2016 ja 31 päivän tammikuuta 2018 välisenä ajanjaksona ja sellaisten huomioon otettavien lainojen määrä, jotka ovat vielä maksamatta 31 päivänä tammikuuta 2016; tämä lasketaan kaavalla $NS_{Jan2018} = OL_{Jan2016} + NL_{Feb2016} + NL_{March2016} + \dots + NL_{Jan2018}$

Merkitään nyt EX :lla $NS_{Jan2018}$:n poikkeama prosentteina lainakannan vertailuarvosta eli:

$$EX = \frac{(NS_{Jan2018} - OAB)}{OAB} \times 100$$

Kun OAB on yhtä suuri kuin nolla, EX :n katsotaan olevan yhtä suuri kuin 2,5.

Olkkoon r_k TLTRO II -operaatioon k sovellettava korko. Olkkoon MRO_k ja DF_k perusrahoitusoperaation (MRO) korko ja talletusmahdollisuuden korko, ilmaistuna todellisina vuosikorkoina, jotka kumpikin ovat voimassa TLTRO II -operaation k jako-osuuksien vahvistamishetkellä. Korko määritetään seuraavasti:

- a) Jos osallistuja ei ylitä 31 päivänä tammikuuta 2018 huomioon otettavan lainakannan vertailuarvoaan, kaikkiin osallistujan TLTRO II -operaatioissa lainaamiin määriin sovellettava korko on kunkin TLTRO II -operaation jako-osuuksien vahvistamishetken perusrahoitusoperaatioiden korko eli:

jos $EX \leq 0$, niin $r_k = MRO_k$.

- b) Jos osallistuja ylittää 31 päivänä tammikuuta 2018 huomioon otettavan lainakannan vertailuarvonsa vähintään 2,5 prosentilla, kaikkiin osallistujan TLTRO II -operaatioissa lainaamiin määriin sovellettava korko on kunkin TLTRO II -operaation jako-osuuksien vahvistamishetken talletusmahdollisuuden korko eli

jos $EX \geq 2,5$, niin $r_k = DF_k$.

- c) Jos osallistuja ylittää 31 päivänä tammikuuta 2018 huomioon otettavan lainakannan vertailuarvonsa, mutta ylitys on alle 2,5 prosenttia, kaikkiin osallistujan TLTRO II -operaatioissa lainaamiin määriin sovellettavaa korkoa korotetaan lineaarisesti riippuen siitä prosentiosuudesta, jolla osallistuja ylittää huomioon otettavien lainojen kantatietojen vertailuarvonsa eli

$$\text{jos } 0 < EX < 2,5, \text{ niin } r_k = MRO_k - \frac{(MRO_k - DF_k) \times EX}{2,5}.$$

Korko ilmaistaan todellisena vuosikorkona ja se pyöristetään alaspäin lähimpään neljanteen desimaaliin.

LIITE II

**KOHDENNETTUIJEN PITEMPIAICAISTEN RAHOITUSOPERAATIOIDEN TOINEN SARJA – OHJEET
RAPORTOINTIPOHJASSA EDELLYTETTYJEN TIETOJEN KERUUTA VARTEN****1. Johdanto ⁽¹⁾**

Tähän asiakirjaan on koottu ohjeita TLTRO II -operaatioiden osallistujille 7 artiklassa edellytetyjen tietoraporttien laatimista varten. Raportointivaatimukset on esitetty tämän liitteen lopussa olevassa raportointipohjassa. Ohjeissa esitetään myös raportointivaatimukset operaatioihin osallistuvilla TLTRO II -ryhmien vastuulaitoksille.

Jäljempänä 2 ja 3 kohdassa käsitellään yleisesti tietojen kokoamista ja toimittamista, ja 4 kohdassa selitetään raportoitavat indikaattorit.

2. Yleistä

Lainakiintiötä määritettäessä laskuperusteena ovat kaikkien valuuttojen määräiset rahalaitosten lainat euroalueen yrityksille ja rahalaitosten lainat euroalueen kotitalouksille ⁽²⁾, pois lukien asuntolainat. Tietoraportit on 7 artiklan mukaisesti toimitettava 1 artiklassa määritetyllä tavalla kahdelta vertailujaksolta. Erityisesti on ilmoitettava erikseen yrityksille ja kotitalouksille myönnettyjen huomioon otettavien lainojen kannat jakson alkua edeltävän kuun lopussa ja jakson lopussa sekä huomioon otettava nettolainananto jakson ajalta (eli bruttolainananto, josta on vähennetty takaisinmaksut). Huomioon otettavien lainojen kannat oikaistaan siten, että otetaan huomioon arvopaperistetut tai muulla tavoin siirretyt lainat, joita ei ole kirjattu pois taseesta. Lisäksi on ilmoitettava yksityiskohtaiset tiedot näiden erien asiaankuuluvista alaeistä sekä huomioon otettavaan nettolainanantoon liittymättömistä, huomioon otettavien lainojen kantojen muutoksiin vaikuttavista tekijöistä (jäljempänä lainakantaan vaikuttavat muutokset); näiden tietojen tulee kattaa myös lainojen myynnit ja muut lainojen siirrot.

Koottujen tietojen osalta on huomattava, että lainakiintiö määritetään huomioon otettavaa lainakantaa 31 päivänä tammikuuta 2016 koskevien tietojen perusteella. Lisäksi huomioon otettavaa nettolainanantoa koskevia tietoja ensimmäisen vertailujakson aikana käytetään laskettaessa nettolainanannon vertailuarvoa ja lainakannan vertailuarvoa. Samoin huomioon otettavaa nettolainanantoa koskevia tietoja toisen vertailujakson aikana käytetään arvioitaessa lainanannon kehitystä ja vastaavasti sovellettavia korkoja. Muiden raportointipohjan indikaattorien avulla tarkastetaan tietojen sisäinen johdonmukaisuus ja vastaavuus muiden eurojärjestelmän käytettävissä olevien tilastotietojen kanssa, ja niitä käytetään myös TLTRO II -operaatioiden ohjelman vaikutuksen analysoinnissa.

Tietoraporttien täyttämisen perustuu euroalueen rahalaitoksille rahalaitossektorin taseiden tilastoinnin yhteydessä asetettuihin yleisiin raportointivaatimuksiin, sellaisina kuin ne on täsmennetty asetuksessa (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33). Asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) 8 artiklan 2 kohdassa edellytetään erityisesti, että lainat "ilmoitetaan kuukauden lopussa maksamatta olevan pääoman suuruksina. Luottotappiot ja arvonalennukset, siten kuin ne määritetään asianomaisessa kirjanpitoikäytännössä, jätetään tämän määrän ulkopuolelle. [–] lainoja ei nettouteta mitään muita saamisista tai velkoja vastaan". Lainat tulee siis 8 artiklan 2 kohdan mukaan raportoida varauksia vähentämättä, mutta 8 artiklan 4 kohdassa kuitenkin annetaan mahdollisuus poiketa tästä käytännöstä: "Kansalliset keskuspankit voivat sallia, että lainat, joista on tehty varaus, ilmoitetaan nettomääräisinä ilman varauksia ja että ostetut lainat ilmoitetaan hankintahetkellä sovittuun hintaan [eli kauppahintaan], sillä edellytyksellä, että kaikki kotimaiset tiedonantajat noudattavat näitä ilmoituskäytäntöjä". Jäljempänä selostetaan tarkemmin, miten tämä poikkeama yleisistä taseraportointiohjeista vaikuttaa tietoraporttien kokoamiseen.

Asetusta (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) olisi myös käytettävä viiteasiakirjana tietoraporttien kokoamisessa sovellettavien määritelmien osalta. Ks. erityisesti 1 artikla yleisten määritelmien osalta sekä "lainoihin" sisällytettävää instrumenttiluokkia ja osallistujien sektoreita koskevien määritelmien osalta liitteessä II olevat 2 ja 3 osa. On tärkeää, että taseraportointiohjeiden yleisperiaatteen mukaan korkosaamiset lainoista kirjataan taseeseen sitä mukaa kuin niitä kertyy (suoriteperusteisesti eikä maksuperusteisesti), mutta niitä ei sisällytetä lainojen kantatietoihin. Pääomitettu korko olisi sen sijaan kirjattava kantatietoihin.

⁽¹⁾ Raportointivaatimusten taustalla oleva käsitteistö säilyy muuttumattomana verrattuna päätöksessä EKP/2014/34 vahvistettuun.

⁽²⁾ Tietojen raportoinnissa 'kotitaloudet' sisältää kotitalouksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat yhteisöt.

Vaikka suuri osa raportoitavista tiedoista on rahalaitoksilla jo valmiina asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) mukaisen raportoinnin myötä, TLTRO II -operaatioiden osallistujilta tarvitaan kuitenkin jonkin verran lisätietoja. Tase-erätilastojen metodologisessa toimintakehikossa, joka on vahvistettu rahalaitosten tasetilastoja koskevassa käsikirjassa⁽¹⁾, täsmennetään kaikki taustatiedot, joita edellytetään näiden lisätietojen kokoamiseksi; yksittäisten indikaattorien määrittelmistä on lisätietoja 4 kohdassa.

3. Yleiset raportointiohjeet

a) Raportointipohjan rakenne

Raportointipohjassa ilmoitetaan kulloinkin raportointijakso sekä kootaan indikaattorit kahteen ryhmään: rahalaitosten lainat euroalueen yrityksille ja rahalaitosten lainat euroalueen kotitalouksille, pois lukien asuntolainat. Ohjelma laskee keltaisten solujen sisällön tietyillä kaavoilla muiden solujen tietojen perusteella. Raportointipohjaan sisältyy myös tarkistustoiminto, joka tarkastaa johdonmukaisuuden kantatietojen ja taloustoimien välillä.

b) Tarkastelujakson määritelmä

Tarkastelujaksolla tarkoitetaan jaksoa, jolta tiedot kulloinkin raportoidaan. TLTRO II -operaatioissa on kaksi raportointijaksoa eli "ensimmäinen vertailujakso" 1 päivästä helmikuuta 2015 31 päivään tammikuuta 2016 ja "toinen vertailujakso" 1 päivästä helmikuuta 2016 31 päivään tammikuuta 2018. Kantatietoihin liittyvistä indikaattoreista ilmoitetaan tarkastelujakson alkua edeltävän kuun lopun ja tarkastelujakson lopun tiedot; näin ollen ensimmäisen vertailujakson kantatiedot on raportoitava 31 päivästä tammikuuta 2015 ja 31 päivästä tammikuuta 2016, ja toisen vertailujakson kantatiedot on raportoitava 31 päivästä tammikuuta 2016 ja 31 päivästä tammikuuta 2018. Taloustoimia ja oikaisuja koskevat tiedot ilmoitetaan puolestaan kattavasti koko tarkastelujaksolta.

c) TLTRO II -ryhmien raportointi

TLTRO II -operaatioihin osallistuvien ryhmien osalta raportoidaan pääsääntöisesti koko ryhmän yhteenlasketut tiedot. Kansalliset keskuspankit voivat kuitenkin halutessaan koota tiedot myös yksittäisistä laitoksista, jos se on tarkoituksenmukaista.

d) Tietoraporttien toimittaminen

Valmis tietoraportti on toimitettava asianomaiseen kansalliseen keskuspankkiin 7 artiklassa täsmennetyllä tavalla ja noudattaen EKP:n verkkosivuilla julkaistua TLTRO II -operaatioiden ohjeellista aikataulua, jossa myös vahvistetaan kuhunkin toimitukseen sisällytettävät vertailujaksot sekä se, minä ajankohtana käytettävissä olleiden tietojen mukaan raportointipohja täytetään.

e) Tietojen yksikkö

Tiedot raportoidaan tuhansina euroina.

4. Määritelmät

Seuraavassa käydään läpi raportointipohjassa ilmoitettavia tietoja. Sulkeissa olevat numerot tarkoittavat raportointipohjan kohtia.

a) Huomioon otettava lainakanta (1 ja 4)

Ohjelma laskee näiden solujen tiedot seuraavissa alakohdissa ilmoitettujen lukujen perusteella, eli laskukaava on "Taseessa oleva lainakanta" (1.1 ja 4.1) miinus "Sellaisten arvopaperistettujen tai muulla tavalla siirrettyjen lainojen kanta, joita ei ole poistettu taseesta" (1.2 ja 4.2) plus "Arvonalentumisvaraukset, jotka on tehty huomioon otettavista lainoista" (1.3 ja 4.3). Arvonalentumisvaraukset ilmoitetaan ainoastaan, jos taseessa lainoista on yleisestä tasetilastoinnin käytännöstä poiketen vähennetty niihin liittyvät arvonalentumisvaraukset.

⁽¹⁾ Ks. EKP:n käsikirja "Manual on MFI balance sheet statistics", huhtikuu 2012, saatavissa EKP:n verkkosivuilla osoitteessa www.ecb.europa.eu. Erityisesti 2.1.4 kohta, s. 76 käsittelee lainojen tilastoraportointia.

i) Taseessa oleva lainakanta (1.1 ja 4.1)

Näissä kohdissa ilmoitetaan euroalueen yrityksille ja kotitalouksille myönnettyjen lainojen kanta ilman asuntolainoja. Korkosaamisia ei ilmoiteta, ellei niitä ole lisätty pääomaan.

Nämä kaavakkeen solut liittyvät suoraan asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) liitteessä I olevan 2 osan vaatimuksiin (taulukon 1 kuukausitason kantatietoja koskeva 2 kohta).

Tarkempia tietoja raportointiin sisällytettävistä eristä on asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) liitteessä I olevassa 2 osassa ja tasetilastokäsikirjan 2.1.4 jaksossa.

ii) Sellaisten arvopaperistettujen tai muulla tavalla siirrettyjen lainojen kanta, joita ei ole poistettu taseesta (1.2 ja 4.2)

Näissä kohdissa ilmoitetaan sellaisten arvopaperistettujen tai muulla tavalla siirrettyjen lainojen kanta, joita ei ole poistettu taseesta. Arvopaperistamiset raportoidaan riippumatta siitä, missä niihin osallistuvat erityisyhteisöt sijaitsevat. Tässä kohdassa ei raportoida lainoja, joita annetaan vakuudeksi eurojärjestelmän rahapoliittisissa luotto-operaatioissa lainasaamisten muodossa ja joista seuraa lainojen siirto ilman niiden poistamista taseesta.

Asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) liitteessä I olevaan 5 osaan (taulukon 5a kuukausitason tietoja koskeva 5.1 kohta) kootaan tarvittavat tiedot yrityksille ja kotitalouksille myönnettyistä taseesta poistamattomista arvopaperistetuista lainoista, mutta ei edellytetä niiden erittelyä käyttötarkoituksen mukaan. Asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) nojalla ei koota kantatietoja myöskään muulla tavalla (kuin arvopaperistamalla) siirretyistä lainoista, joita ei ole poistettu taseesta. Raportointitietojen kokoaminen edellyttää siten tietojen hakemista erikseen rahalaitosten omista tietokannoista.

Tarkempia tietoja raportointiin sisällytettävistä eristä on asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) liitteessä I olevassa 5 osassa ja tasetilastokäsikirjan 2.3 jaksossa.

iii) Arvonalentumisvaraukset, jotka on tehty huomioon otettavista lainoista (1.3 ja 4.3)

Näitä tietoja tarvitaan vain laitoksilta, jotka raportoivat lainat yleisestä tasetilastokäytännöstä poiketen nettomääräisinä ilman varauksia. Jos laitokset osallistuvat operaatioihin TLTRO II -ryhmänä, nämä tiedot vaaditaan vain niiltä ryhmään kuuluvilta laitoksilta, jotka vähentävät taseessa lainoista niistä tehdyt arvonalentumisvaraukset.

Tämä erä sisältää lainoista tehdyt kohdistetut ja kohdistamattomat arvonalentumisvaraukset ja luottotappiot (ennen luottotappioiden ja arvonalennusten kirjaamista). Tietojen tulee koskea huomioon otettavia taseessa olevia lainoja, eli taseesta poistamattomia arvopaperistettuja tai muulla tavalla siirrettyjä lainoja koskevat tiedot jätetään pois.

Kuten edellä 2 kohdan kolmannessa alakohdassa todettiin, tasetilastoissa lainoista ilmoitetaan pääsääntöisesti jäljellä oleva lainapääoma, ja tehdyt varaukset kirjataan kohtaan "Oma pääoma ja varaukset". Tällöin varauksia ei raportoida erikseen. Jos lainat on kuitenkin kirjattu taseeseen nettomääräisinä ilman varauksia, myös tästä on ilmoitettava lisätiedoissa, jotta kaikkien rahalaitosten tiedot olisivat keskenään vertailukelpoisia.

Jos käytäntönä on raportoida lainakanta nettomääräisenä ilman varauksia, kansallinen keskuspankki voi päättää olla edellyttämättä tietoja arvonalentumisvarauksista. Tällöin TLTRO II -laskelmien perustana on kuitenkin taseessa oleva lainakanta nettomääräisenä ⁽¹⁾.

Varauksia sivutaan myös asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) liitteessä II olevan 2 osan luokan "Oma pääoma ja varaukset" pääpiirteiden kuvauksessa.

⁽¹⁾ Poikkeama yleisestä käytännöstä vaikuttaa myös luottotappioiden ja arvonalennusten ilmoittamiseen, kuten jäljempänä selvitetään.

b) Huomioon otettava nettolainananto (2)

Näissä raportointikaavakkeen soluissa ilmoitetaan nettolainananto (taloustoimet) tarkastelujakson ajalta. Ohjelma laskee luvut alakohdissa ilmoitettujen lukujen perusteella käyttäen laskukaavaa "Bruttolainananto" (2.1) miinus "Takaisinmaksut" (2.2).

Tarkastelujakson aikana uudelleen neuvotellut lainat kirjataan neuvotteluajankohtana molempiin kohtiin eli "Takaisinmaksut" ja "Bruttolainananto". Uudelleen neuvottelun vaikutus ilmoitetaan muutostiedoissa.

Tarkastelujakson aikana suoritettut vastakkaisoperaatiot (eli lainat, jotka on sekä myönnetty että maksettu takaisin jakson aikana) tulisi lähtökohtaisesti ilmoittaa sekä kohdassa "Bruttolainananto" että kohdassa "Takaisinmaksut". Rahalaitokset voivat kuitenkin myös jättää nämä operaatiot ilmoittamatta, jos se helpottaa raportointia. Tällöin niiden on ilmoitettava asiasta asianomaiselle kansalliselle keskuspankille eivätkä vastakkaisoperaatiot saa näkyä lainakantaan vaikuttavia muutoksia koskevista tiedoista. Tätä poikkeusta ei sovelleta tarkastelujakson aikana myönnettyihin lainoihin, jotka on arvopaperistettu tai siirretty muulla tavoin.

Myös korttiluotot, valmiusluottolimiitit ja tililuotot raportoidaan. Näiden instrumenttien osalta nettolainanantoa kuvataan tarkastelujakson aikaisista käytetyistä tai nostetuista varoista aiheutuvien saldomuutosten avulla. Positiiviset muutokset raportoidaan kohdassa "Bruttolainananto" (2.1) ja negatiiviset muutokset (+-merkillä) kohdassa "Takaisinmaksut" (2.2).

i) Bruttolainananto (2.1)

Tässä kohdassa ilmoitetaan uusien lainojen bruttovirrat tarkastelujakson aikana ilman mahdollisia lainahankintoja. Korttiluottoihin, valmiusluottolimiitteihin ja tililuottoihin liittyvä luotonanto raportoidaan edellä kuvatulla tavalla.

Lisäksi bruttolainanantoon luetaan esimerkiksi korkojen lisääminen pääomaan (ei siis korkosaamisia sinänsä) ja muut asiakkaiden lainasaldoihin tarkastelujakson aikana lisätyt summat sekä palvelumaksut.

ii) Takaisinmaksut (2.2)

Tässä kohdassa ilmoitetaan lainapääoman takaisinmaksujen virtatiedot tarkastelujakson aikana ilman taseesta poistamattomien arvopaperistettujen tai muuten siirrettyjen lainojen takaisinmaksuja. Korttiluottoihin, valmiusluottolimiitteihin ja tililuottoihin liittyvät takaisinmaksut raportoidaan edellä kuvatulla tavalla.

Tällöin ei raportoida maksettuja pääomittamattomia korkoja, lainojen luovutuksia eikä muita lainakantaan vaikuttavia muutoksia (kuten luottotappioita ja arvonalennuksia).

c) Lainakantaan vaikuttavat muutokset

Raportointikaavakkeen näissä soluissa ilmoitetaan ne tarkastelujakson aikana tapahtuneet lainakannan muutokset (vähennykset (–) ja lisäykset (+)), jotka eivät liity nettolainanantoon. Muutoksia aiheutuu tarkastelujakson aikaisista operaatioista, kuten arvopaperistamisesta ja muista lainojen siirroista, sekä muista uudelleenarvostukseen liittyvistä oikaisuksista, kuten muutoksista valuuttakursseissa, luottotappioista/arvonalennuksista sekä luokitusmuutoksista. Ohjelma laskee solujen luvut automaattisesti alakohdissa ilmoitettujen lukujen perusteella käyttäen laskukaavaa "Lainojen myynnit ja ostot sekä muut lainojen siirrot tarkastelujakson aikana" (3.1) plus "Muut muutokset" (3.2).

i) Lainojen myynnit ja ostot sekä muut lainojen siirrot tarkastelujakson aikana (3.1)

— Lainakantaan vaikuttavien arvopaperistettujen lainojen nettovirta (3.1A)

Tässä kohdassa raportoidaan ilmoitettavaan lainakantaan vaikuttavien tarkastelujakson aikana arvopaperistettujen lainojen nettomäärä, joka lasketaan vähentämällä hankinnoista luovutukset ⁽¹⁾. Arvopaperistamiset raportoidaan riippumatta siitä, missä niihin osallistuvat erityisyhteisöt sijaitsevat. Lainojen siirrot kirjataan myyntihetken nimellisarvoon nettomääräisinä eli ilman luottotappioita ja arvonalennuksia. Jos luottotappiot ja arvonalennukset ovat tiedossa, ne ilmoitetaan raportointipohjan kohdassa 3.2B (ks. jäljempänä). Rahalaitokset, jotka ilmoittavat lainat nettomääräisinä ilman varauksia, voivat ilmoittaa lainojen siirrot tasearvoon (eli nettomääräiseen nimellisarvoon) ⁽²⁾.

Asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) liitteessä I olevan 5 osan (taulukon 5a kuukausittaisia tietoja ja taulukon 5b neljännesvuosittaisia tietoja koskeva 1.1 kohta) vaatimukset kattavat nämä tiedot.

Tarkempia tietoja ilmoitettavista eristä on asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) liitteessä I olevassa 5 osassa ja tasetilastokäsikirjan 2.3 jaksossa.

— Lainakantaan vaikuttavien muulla tavalla kuin arvopaperistamalla siirrettyjen lainojen nettovirta (3.1B)

Tässä kohdassa ilmoitetaan tarkastelujakson aikana muulla tavalla kuin arvopaperistamalla luovutettujen tai hankittujen ilmoitettavaan lainakantaan vaikuttavien lainojen nettomäärä, joka lasketaan vähentämällä hankinnoista luovutukset. Lainojen siirrot kirjataan myyntihetken nimellisarvoon nettomääräisinä eli ilman luottotappioita ja arvonalennuksia. Jos luottotappiot ja arvonalennukset ovat tiedossa, ne ilmoitetaan kohdassa 3.2B. Rahalaitokset, jotka ilmoittavat lainat nettomääräisinä ilman varauksia, voivat ilmoittaa lainojen siirrot tasearvoon (eli nettomääräiseen nimellisarvoon).

Asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) liitteessä I olevan 5 osan vaatimukset kattavat nämä tiedot osittain. Taulukon 5a kuukausittaisia tietoja koskevassa 1.2 kohdassa ja taulukon 5b neljännesvuosittaisia tietoja koskevassa 1.2 kohdassa on tiedot muulla tavalla siirrettyjen lainakantaan vaikuttavien lainojen nettovirrasta seuraavia poikkeuksia lukuun ottamatta:

(1) muille kotimaisille rahalaitoksille luovutetut tai niiltä hankitut lainat, mukaan lukien liiketoiminnan uudelleenjärjestelystä johtuvat konserninsisäiset siirrot (kuten lainapoolien siirto rahalaitoksen kotimaiselta tytäryhtiöltä emoyhtiölle);

(2) konsernin uudelleenjärjestelyyn fuusion, yritystoston tai jakautumisen yhteydessä liittyvät lainojen siirrot.

Kun tietoja kootaan raportointia varten ilmoitetaan kaikki nämä siirrot. Tarkempia tietoja ilmoitettavista eristä on asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) liitteessä I olevassa 5 osassa ja tasetilastokäsikirjan 2.3 jaksossa. Käsikirjassa konserninsisäisiä siirtoja käsitellään yksityiskohtaisesti 1.6.3.4 jakson kappaleessa "Changes in the structure of the MFI sector" (ja liitteessä 1.1 olevassa 5.2 jaksossa), joissa tehdään ero organisaatioyksiköiden välisten siirtojen (esim. ennen yhden tai useamman yksikön toiminnan lopettamista sulautuman tai yritystoston seurauksena) ja yksiköiden lakkauttamisen myötä tapahtuvien siirtojen välillä, jotka edellyttävät luokitusmuutosta. Kun tietoja kootaan raportointia varten eroa ei tehdä, vaan molemmissa vaikutukset ovat samat ja tiedot ilmoitetaan 3.1C kohdassa (eikä siis 3.2C kohdassa).

— Lainakantaan vaikuttamattomien arvopaperistettujen tai muulla tavalla siirrettyjen lainojen nettovirta (3.1C)

Tässä kohdassa raportoidaan ilmoitettavaan lainakantaan vaikuttamattomien tarkastelujakson aikana arvopaperistettujen tai muulla tavoin siirrettyjen lainojen nettomäärä, joka lasketaan vähentämällä hankinnoista luovutukset. Lainojen siirrot kirjataan myyntihetken nimellisarvoon nettomääräisinä eli ilman luottotappioita ja arvonalennuksia. Jos luottotappiot ja arvonalennukset ovat tiedossa, ne ilmoitetaan

⁽¹⁾ Käytäntö vastaa yleistä muutostietojen raportointitapaa (joka on päinvastainen kuin asetuksessa (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) säädetty tapa), kuten edellä on täsmennetty – lainakantoja kasvattavat muutokset kirjataan plusmerkkisinä ja niitä supistavat muutokset miinusmerkkisinä.

⁽²⁾ Asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) mukaan rahalaitokset voivat ilmoittaa ostetut lainat kauppahintaan, kunhan kaikki kotimaiset rahalaitokset noudattavat samaa käytäntöä. Mahdolliset arvostusmuutokset tulee tällöin kirjata kohtaan 3.2B.

kohdassa 3.2B. Rahalaitokset, jotka ilmoittavat lainat nettomääräisinä ilman varauksia, voivat ilmoittaa lainojen siirrot tasearvoon (eli nettomääräiseen nimellisarvoon). Tässä kohdassa ei ilmoiteta nettovirtoja, jotka liittyvät lainojen antamiseen vakuudeksi eurojärjestelmän rahapoliittisissa luotto-operaatioissa lainasaamisten muodossa ja joista seuraa siirto ilman niiden poistamista taseesta.

Asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) liitteessä I olevan 5 osan vaatimukset kattavat nämä tiedot osittain. Taulukon 5a kuukausittaisia tietoja koskevassa 2.1 kohdassa ja taulukon 5b neljännesvuosittaisia tietoja koskevassa 2.1 kohdassa on tiedot lainakantaan vaikuttamattomien arvopaperistettujen tai muulla tavalla siirrettyjen lainojen nettovirrasta. Kotitalouksille myönnettyjä asuntolainoja ei kuitenkaan ole eritelty, joten niitä koskevat tiedot on haettava erikseen rahalaitosten omista tietokannoista. Kuten edellä, vaatimukset eivät koske myöskään seuraavia:

- 1) muille kotimaisille rahalaitoksille luovutetut tai niiltä hankitut lainat, mukaan lukien liiketoiminnan uudelleenjärjestelystä johtuvat konserninsisäiset siirrot (kuten lainapoolien siirto rahalaitoksen kotimaiselta tytäryhtiöltä emoyhtiölle);
- 2) konsernin uudelleenjärjestelyyn fuusion, yritystoston tai jakautumisen yhteydessä liittyvät lainojen siirrot.

Kun tietoja kootaan raportointia varten ilmoitetaan kaikki nämä siirrot.

Tarkempia tietoja on asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) liitteessä I olevassa 5 osassa ja tasetilastokäsikirjan 2.3 jaksossa.

ii) Muut muutokset (3.2)

Vain huomioon otettavien taseessa olevien lainojen muut muutokset kirjataan, ei siis taseesta poistamattomien arvopaperistettujen tai muuten siirrettyjen lainojen muutoksia.

— Valuuttakurssien muutoksista aiheutuneet arvonmuutokset (3.2A)

Euron valuuttakurssimuutokset vaikuttavat euromääräisinä raportoitavien valuuttamääräisten lainojen arvoon. Valuuttakurssikehityksen lainakantaa kasvattava (+) tai pienentävä (-) nettovaikutus on ilmoitettava, jotta nettolainauskantaa ja muutoksia koskevat tiedot ovat keskenään täysin johdonmukaisia.

Näiden muutosten ilmoittamista ei ole edellytetty asetuksessa (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33). Jos tiedot eivät ole rahalaitoksen saatavilla (tai edes arvioitavissa), ne voidaan tietojen raportointia varten laskea tasetilastokäsikirjan 4.2.2 jakson ohjeiden mukaan. Esitetty estimointimenettely rajaa laskentamahdollisuudet päävaluuttoihin ja perustuu seuraaviin vaiheisiin:

- 1) Tarkastelujakson alkua edeltävän kuun lopun ja tarkastelujakson lopun huomioon otettavat lainakannat (erät 1 ja 4) eritellään valuutoittain, keskittyen valuuttojen GBP, USD, CHF ja JPY määräisiin lainapooleihin. Jos nämä tiedot eivät ole saatavilla, voidaan käyttää taseessa olevaa kokonaislainakantaa, mukaan lukien sellaisia arvopaperistettuja tai muulla tavalla siirrettyjä lainoja, joita ei ole poistettu taseesta – erät 1.1 ja 4.1 – koskevia tietoja;
- 2) Kurssikehityksen vaikutus kunkin valuutan määräiseen lainakantaan lasketaan seuraavasti. Tasetilastokäsikirjan vastaavat yhtälönumerot ovat hakasulkeissa:

— tarkastelujaksoa edeltävän kuun lopun ja tarkastelujakson lopun lainakannat muunnetaan alkuperäisen valuutan määräisiksi käyttämällä vastaavia viitekursseja ⁽¹⁾ (yhtälöt [4.2.2] ja [4.2.3]);

⁽¹⁾ Muuntokursseina käytetään EKP:n viitekursseja. Ks. 8.7.1998 julkaistu yhteisiä markkinastandardien vahvistamista koskeva lehdistötiedote, joka on luettavissa EKP:n verkkosivuilla osoitteessa www.ecb.europa.eu.

- valuuttamääräisen lainakannan muutos vertailujakson aikana lasketaan ja muunnetaan euromääräiseksi käyttämällä muuntokurssina tarkastelujakson päivittäisten valuuttakurssien keskiarvoa (yhtälö [4.2.4]);
 - edellisessä kohdassa euromääräiseksi muunnetun lainakannan muutoksesta vähennetään raportoidun euromääräisen lainakannan muutos (yhtälö [4.2.5], etumerkki muutetaan vastakkaismerkkiseksi);
- 3) Valuuttakurssien muutoksesta johtuva arvonmuutos saadaan laskemalla yhteen kurssikehityksen vaikutukset eri valuuttojen määräisiin lainakantoihin.

Lisätietoa on tasetilastokäsikirjan 1.6.3.5 ja 4.2.2 jaksossa.

— Luottotappiot/arvonalennukset (3.2B)

Asetuksessa (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) 1 artiklan g kohdassa 'arvonalennuksella' tarkoitetaan lainan määrän suoraa vähentämistä taseesta sen vuoksi, että se on tullut perimiskelvottomaksi. Samalla tavoin 1 artiklan h kohdassa 'luottotappiolla' tarkoitetaan lainan koko jäljellä olevan arvon alentumista siten, että se poistetaan taseesta. TLTRO-raportoinnissa on ilmoitettava tapauksen mukaan luottotappioiden ja arvonalennusten lainakantaa kasvattava tai pienentävä nettovaikutus. Tiedot ovat tarpeen, jotta nettolainakantaa ja kannan muutoksia koskevat tiedot ovat keskenään täysin johdonmukaisia.

Taseessa olevaan lainakantaan liittyvien luottotappioiden ja arvonalennusten ilmoittamisessa voidaan käyttää pohjana asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) liitteessä I olevan 4 osan vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi koottuja tietoja (kuukausittaisia arvostusmuutoksia koskeva taulukko 1A). Taseesta poistamattomiin arvopaperistettuihin tai muulla tavalla siirrettyihin lainoihin liittyvien luottotappioiden ja arvonalennusten erottamiseksi muista tarvitaan kuitenkin erikseen tietoja rahalaitosten omista tietokannoista.

Jos rahalaitos ilmoittaa tasetilastoissaan lainat nettomääräisinä ilman varauksia, sen huomioon otettavassa lainakannassa (1 ja 4 kohta) on jo lähtökohtaisesti mukana varausten vaikutus.

- Osallistujien, jotka ilmoittavat tietoja 1.3 ja 4.3 kohdassa, on otettava luottotappioissa ja arvonalennuksissa huomioon (osittain tai kokonaan) perimiskelvottomiksi tulleista lainoista tehtyjen varausten purkaminen sekä mahdolliset varausten yli menevät tappiot soveltuvin osin. Kun lainoja, joista on tehty varaus, arvopaperistetaan tai muulla tavoin siirretään, luottotappioissa ja arvonalennuksissa raportoidaan vastaavasti näistä lainoista tehtyjen varausten suuruinen muutos, jonka etumerkki on vastakkainen. Näin otetaan huomioon varausten ja nettolainanannon muutokset taseessa. Varaukset saattavat muuttua, kun tehdään uusia lainojen arvonalentumiseen ja luottotappioihin liittyviä varauksia (ottaen huomioon mahdollinen varausten vapautuminen esimerkiksi lainojen takaisinmaksun yhteydessä). Tällaisia muutoksia ei pitäisi kirjata tietoraportteihin luottotappioina ja arvonalennuksina (sillä tietoraporteissa lainoja tarkastellaan bruttomääräisinä) ⁽¹⁾.

Taseesta poistamattomiin arvopaperistettuihin tai muulla tavalla siirrettyihin lainoihin liittyviä luottotappioita ja arvonalennuksia ei ole pakko erottaa muista, jos näistä lainoista tehtyjä varauksia koskevia tietoja ei ole erikseen rahalaitosten omissa tietokannoissa.

- Jos käytäntönä on, että lainakannat ilmoitetaan nettomääräisinä (eli lainoista vähennetään varaukset) mutta arvonalentumisvarauksia ei ilmoiteta (ks. 4 kohdan a alakohta) asianomaisissa kohdissa (1.3 ja 4.3), varausten muutokset, kuten uudet lainojen arvonalentumiseen ja luottotappioihin liittyvät varaukset (ottaen huomioon mahdollinen varausten vapautuminen esimerkiksi lainojen takaisinmaksun yhteydessä) on kirjattava luottotappioina ja arvonalennuksina ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Tässä poiketaan asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (EKP/2013/33) raportointivaatimuksista.

⁽²⁾ Tässä seurataan asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (ECB/2013/33) raportointivaatimuksia rahalaitoksille, jotka kirjaavat lainat taseeseen nettomääräisinä.

Taseesta poistamattomiin arvopaperistettuihin tai muulla tavalla siirrettyihin lainoihin liittyviä luottotappioita ja arvonalennuksia ei ole pakko erottaa muista, jos näistä lainoista tehtyjä varauksia koskevia tietoja ei ole erikseen rahalaitosten omissa tietokannoissa.

Näihin eriin kirjataan lähtökohtaisesti myös arvonneuotokset, jotka johtuvat kauppahinnan ja lainan jäljellä olevan nimellisarvon eroista, kun lainoja arvopaperistetaan tai muulla tavalla siirretään. Arvonneuotokset ilmoitetaan, jos ne ovat tiedossa, ja ne lasketaan kauppahinnan ja kaupantekohetken nimellisarvon erotuksena.

Lisätietoja on asetuksen (EU) N:o 1071/2013 (ECB/2013/33) liitteessä I olevassa 4 osassa ja tasetilastokäsikirjan 1.6.3.3 jaksossa.

— Luokitusmuutokset (3.2C)

Luokitusmuutoksiin kirjataan kaikki muut taseen lainakantaan vaikuttavat muutokset, jotka eivät liity nettolainanantoon, siten kuin se on määritelty 4 kohdan b alakohdassa, lukuun ottamatta muutoksia taseesta poistamattomien arvopaperistettujen tai muulla tavalla siirrettyjen lainojen kannassa.

Näiden muutosten ilmoittamista ei ole edellytetty asetuksessa (EU) N:o 1071/2013 (ECB/2013/33), ja yleensä vain niiden yhteisvaikutus arvioidaan makrotaloustilastoja varten. Ne ovat kuitenkin tärkeitä, koska niiden avulla varmistetaan, että yksittäisten laitosten (tai TLTRO II -ryhmien) nettolainanantoa ja lainakannan muutoksia koskevat tiedot ovat keskenään johdonmukaisia.

Taseessa olevan lainakannan osalta raportoidaan seuraavat muutokset, lukuun ottamatta taseesta poistamattomia arvopaperistettuja tai muulla tavalla siirrettyjä lainoja, ja raportoinnissa noudatetaan yleistä muutostietojen raportointitapaa, jonka mukaan lainakantoja kasvattavat muutokset kirjataan plusmerkkisinä (+) ja lainakantoja supistavat muutokset miinusmerkkisinä (-).

- 1) Lainanottajien sektoriluokituksen tai kotipaikan muuttumisesta johtuvat raportoitavan lainakannan muutokset, jotka eivät ole nettolainanantoa, ilmoitetaan tässä.
- 2) Instrumenttiluokkien muutokset. Ne saattavat vaikuttaa myös indikaattoreihin, jos esimerkiksi velkapapereita luokitellaan lainoiksi tai päinvastoin, jolloin lainakanta kasvaa tai pienenee.
- 3) Myös raportointivirheiden korjaamisesta kansallisen keskuspankin 8 artiklan 1 kohdan c alakohdan nojalla antamien ohjeiden mukaisesti voi aiheutua tässä ilmoitettavia muutoksia.

Liiketoiminnan uudelleenjärjestelyt sekä TLTRO II -ryhmän kokoonpanon muutokset johtavat 7 artiklan 6 kohdan mukaisesti pääsääntöisesti siihen, että ensimmäinen tietojen raportointi on toimitettava uudelleen siten, että tiedot ilmoitetaan liiketoiminnan uuden rakenteen ja TLTRO II -ryhmän uuden kokoonpanon mukaisesti. Luokitusmuutoksia ei näin ollen tehdä tällaisten tapahtumien johdosta.

Lisätietoa on tasetilastokäsikirjan 1.6.3.4 jaksossa. Edellä kuvatut käsitteelliset erot on kuitenkin otettava huomioon, kun kirjataan yksittäisiä laitoksia koskevia luokitusmuutoksia.

TLTRO II -raportointi

Raportointijakso:

Lainat yrityksille ja kotitalouksille, pl. asuntolainat (tuhansina euroina)

	Lainat yrityk- sille	Lainat kotitalouksille (ml. kotitalouk- sia palvelevat, voittoa tavoittelemat- tomat yhteisöt), pl. asuntolainat	erä	laskukaava	tarkistus
Tärkeimmät aggregaatit					
1 Huomioon otettava lainakanta tarkastelujakson alkua edeltävän kuun lopussa	0	0	1	$1 = 1.1 - 1.2 (+ 1.3)$	
2 Huomioon otettava nettolainananto tarkastelujakson aikana	0	0	2	$2 = 2.1 - 2.2$	
3 Lainakantaan vaikuttavat muutokset: vähennykset (-) ja lisäykset (+)	0	0	3	$3 = 3.1 + 3.2$	
4 Huomioon otettava lainakanta tarkastelujakson lopussa	0	0	4	$4 = 4.1 - 4.2 (+ 4.3)$	$4 = 1 + 2 + 3$
Perustana olevat erät					
Huomioon otettava lainakanta tarkastelujakson alkua edeltävän kuun lopussa					
1.1 Taseessa oleva lainakanta			1.1		
1.2 Taseesta poistamattomien arvopaperistettujen tai muulla tavalla siirrettyjen lainojen kanta ...			1.2		
1.3 Arvon alentumisvaraukset, jotka on tehty huomioon otettavista lainoista (*).....			1.3		
Huomioon otettava nettolainananto tarkastelujakson aikana					
2.1 Bruttolainananto			2.1		
2.2 Takaisinmaksut			2.2		
Lainakantaan vaikuttavat muutokset: vähennykset (-) ja lisäykset (+)					
3.1 Lainojen myynnit ja ostot sekä muut lainojen siirrot tarkastelujakson aikana	0	0	3.1	$3.1 = 3.1A + 3.1B + 3.1C$	
3.1A Lainakantaan vaikuttavien arvopaperistettujen lainojen nettovirta			3.1A		
3.1B Lainakantaan vaikuttavien muulla tavalla kuin arvopaperistamalla siirrettyjen lainojen netto- virta			3.1A		
3.1C Lainakantaan vaikuttamattomien arvopaperistettujen tai muulla tavalla siirrettyjen lainojen nettovirta			3.1C		
3.2 Muut muutokset	0	0	3.2	$3.2 = 3.2A + 3.2B + 3.2C$	
3.2A Valuuttakurssien muutoksista aiheutuneet arvonmuutokset			3.2A		
3.2B Luottotappiot/arvonlennukset			3.2B		
3.2C Luokitusmuutokset			3.2C		

Huomioon otettava lainakanta tarkastelujakson lopussa

4.1	Taseessa oleva lainakanta			4.1
4.2	Taseesta poistamattomien arvopaperistettujen tai muulla tavalla siirrettyjen lainojen kanta ...			4.2
4.3	Arvonalentumisvaraukset, jotka on tehty huomioon otettavista lainoista (*).....			4.3

(*) Täytetään vain, jos lainakannat ilmoitetaan nettomääräisinä; ks. yksityiskohtaiset tiedot raportointiohjeista.

EUROOPAN KESKUSPANKIN PÄÄTÖS (EU) 2016/811,**annettu 28 päivänä huhtikuuta 2016,****kohdennettuihin pitempiaikaisiin rahoitusoperaatioihin liittyvistä toimenpiteistä annetun päätöksen EKP/2014/34 muuttamisesta (EKP/2016/11)**

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 127 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 3.1 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan, 12.1 artiklan, 18.1 artiklan toisen luetelmakohdan ja 34.1 artiklan toisen luetelmakohdan,

ottaa huomioon eurojärjestelmän rahapolitiikan kehyksen täytäntöönpanosta 19 päivänä joulukuuta 2014 annetut Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Suuntaviivojen (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) 1 artiklan 4 kohdan mukaan EKP:n neuvosto voi milloin tahansa muuttaa niitä keinoja, välineitä, vaatimuksia, kriteerejä ja menettelyjä, joilla eurojärjestelmän rahapoliittisia operaatioita toteutetaan.
- (2) EKP:n neuvosto hyväksyi 29 päivänä heinäkuuta 2014 päätöksen EKP/2014/34 ⁽²⁾ hintavakauden ylläpitämistä koskevan tehtävänsä mukaisesti sekä sellaisten toimien puitteissa, joilla parannetaan rahapolitiikan välittymismekanismin toimintaa tukemalla luotonantoa reaalitaloudelle. Tässä päätöksessä säädettiin kahden vuoden aikana toteutettavasta kohdennettujen pitkäaikaisten rahoitusoperaatioiden (jäljempänä 'TLTRO-ohjelma') sarjasta.
- (3) EKP:n neuvosto päätti 10 päivänä maaliskuuta 2016 toteuttaa uuden sarjan kohdennettuja pitkäaikaisia rahoitusoperaatiota (jäljempänä 'TLTRO II') EKP:n kasvua tukevan rahapolitiikan tukemiseksi sekä rahapolitiikan välittymismekanismiin lujittamiseksi tarjoamalla lisäkannustimia luotonannolle reaalitaloudelle. Näiden TLTRO II -operaatioiden ehdot vahvistetaan erillisessä päätöksessä. Jotta luottolaitokset pystyisivät maksamaan takaisin TLTRO-ohjelman puitteissa lainaamansa määrät sekä lainamaan TLTRO II -operaatioiden puitteissa, EKP:n neuvosto päätti ottaa käyttöön lisämahdollisuuden maksaa TLTRO-lainat takaisin vapaaehtoisesti kesäkuussa 2016.
- (4) EKP:n neuvosto päätti lisäksi, että lisäraportointia ei vaadita osallistujilta, jotka ovat toimittaneet syyskuun 2016 pakollisen aikaistetun takaisinmaksun laskemiseksi tarvittavat tiedot.
- (5) Jotta luottolaitoksille varattaisiin riittävästi aikaa ensimmäistä TLTRO II -operaatiota koskevien operatiivisten valmistelujen toteuttamiseen, tämän päätöksen olisi tultava voimaan niin pian kuin mahdollista.
- (6) Tästä syystä päätöstä EKP/2014/34 olisi muutettava vastaavasti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla**Muutokset**

Muutetaan päätös EKP/2014/34 seuraavasti:

- 1) Korvataan 6 artikla seuraavasti:

"6 artikla**Aikaistettu takaisinmaksu**

1. Osallistujilla on 24 kuukauden kuluttua kustakin kohdennetusta pitempiaikaisesta rahoitusoperaatiosta mahdollisuus puolivuositain pienentää kohdennettujen pitempiaikaisten rahoitusoperaatioiden määrää tai lopettaa operaatio ennen maturiteettia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista. Aikaistetun takaisinmaksun päivämäärät osuvat eurojärjestelmän täsmentämällä tavalla eurojärjestelmän perusrahoitusoperaation maksujen suorituspäiviksi.

⁽¹⁾ EUVL L 91, 2.4.2015, s. 3.

⁽²⁾ Päätös EKP/2014/34, annettu 29 päivänä heinäkuuta 2014, kohdennettuihin pitempiaikaisiin rahoitusoperaatioihin liittyvistä toimenpiteistä (EUVL L 258, 29.8.2014, s. 11).

2. Osallistujilla on myös mahdollisuus pienentää kohdennettujen pitempiaikaisten rahoitusoperaatioiden määrää tai päättää ne ennen eräpäivää Euroopan keskuspankin päätöksen (EU) 2016/810 (EKP/2016/10) (*) nojalla toteutetun ensimmäisen kohdennetun pitempiaikaisen rahoitusoperaation maksun suorituspäivänä. Jos osallistuja haluaa käyttää aikaistettua takaisinmaksua koskevaa menettelyä mainittuna ensimmäisenä takaisinmaksun päivämääränä, sen on ilmoitettava asianomaiselle kansalliselle keskuspankille aikeestaan maksaa luotto takaisin aikaistettua takaisinmaksua koskevassa menettelyssä aikaistetun takaisinmaksun päivämääränä viimeistään kolme viikkoa ennen kyseistä aikaistetun takaisinmaksun päivämäärää. Tällainen ilmoitus tulee osallistujaa sitovaksi kolme viikkoa ennen siinä tarkoitettua aikaistetun takaisinmaksun päivämäärää. Epäselvyyksien välttämiseksi kesäkuussa 2016 toteutettavissa kohdennetuissa pitempiaikaisissa rahoitusoperaatioissa käytettävissä oleva 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskettava lisälainakiintiö määritetään maaliskuusta 2015 toteutetuissa kohdennetuissa pitempiaikaisissa rahoitusoperaatioissa lainattujen määrien perusteella; näistä määristä ei vähennetä ensimmäisenä aikaistetun takaisinmaksun päivämääränä takaisin maksettujen määriä.

3. Jos osallistuja haluaa käyttää aikaistettua takaisinmaksua koskevaa menettelyä minä tahansa muuna aikaistetun takaisinmaksun päivämääränä, sen on ilmoitettava asianomaiselle kansalliselle keskuspankille aikeestaan maksaa luotto takaisin aikaistettua takaisinmaksua koskevassa menettelyssä aikaistetun takaisinmaksun päivämääränä viimeistään kaksi viikkoa ennen kyseistä aikaistetun takaisinmaksun päivämäärää. Tällainen ilmoitus tulee osallistujaa sitovaksi kaksi viikkoa ennen siinä tarkoitettua aikaistetun takaisinmaksun päivämäärää.

4. Jos osallistuja ei suorita aikaistettua takaisinmaksun koskevan menettelyn mukaista määrää lainkaan tai suorittaa sen vain osittain, osallistujalle voidaan määrätä taloudellinen seuraamus. Soveltuvat taloudelliset seuraamukset lasketaan Euroopan keskuspankin suuntaviivojen (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) (**) liitteen VII mukaisesti ja niiden on vastattava taloudellisia seuraamuksia, joita määrätään tapauksissa, joissa on rikottu rahapoliittisten käänteisoperaatioiden yhteydessä velvollisuutta huolehtia koko operaation ajan vakuuksien riittäväyydestä ja suorittaa vastapuolelle jaettua määrää vastaavat maksusuoritukset. Taloudellisten seuraamusten määrääminen ei vaikuta kansallisen keskuspankin oikeuteen käyttää suuntaviivojen (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) 166 artiklassa laiminlyöntitapauksia varten vahvistettuja keinoja.

(*) Euroopan keskuspankin päätös (EU) 2016/810, annettu 28 päivänä huhtikuuta 2016, toisesta kohdennettujen pitempiaikaisten rahoitusoperaatioiden sarjasta (EKP/2016/10) (EUVL L 132, 21.5.2016, s. 107).

(**) Euroopan keskuspankin suuntaviivat (EU) 2015/510, annettu 19 päivänä joulukuuta 2014, eurojärjestelmän rahapolitiikan kehyksen täytäntöönpanosta (EKP/2014/60) (EUVL L 91, 2.4.2015, s. 3)."

2) korvataan 7 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

"1. Sellaisten kohdennettujen pitempiaikaisten rahoitusoperaatioiden osallistujien, joiden kumulatiivinen huomioon otettava nettolainananto ajanjaksolla 1.5.2014–30.4.2016 on pienempi kuin niihin sovellettava vertailuarvo 30.4.2016, on maksettava kohdennetussa pitempiaikaisessa rahoitusoperaatiossa saamansa aloituslaina ja lisälainat kokonaan takaisin 28.9.2016, ellei eurojärjestelmä määrää jotain muuta maksupäivää. Tekniset laskukaavat ovat liitteessä I.

2. Jos osallistujan lisäkiintiöön perustuvan lainan kokonaismäärä ylittää maaliskuun 2015 ja kesäkuun 2016 välisenä aikana toteutetuissa kohdennetuissa pitempiaikaisissa rahoitusoperaatioissa lisäkiintiön, joka on laskettu kiintiönmäärityksen viitekuukautena olevan huhtikuun 2016 mukaan, tämän lisälainan määrä on maksettava 28.9.2016, ellei eurojärjestelmä määrää jotain muuta maksupäivää. Tekniset laskukaavat ovat liitteessä I."

3) Korvataan 7 artiklan 5 kohta seuraavasti:

"5. Jos osallistuja ei suorita aikaistettua takaisinmaksua koskevan menettelyn mukaista määrää lainkaan tai suorittaa sen vain osittain takaisinmaksupäivään mennessä, sille voidaan määrätä taloudellinen seuraamus. Soveltuvat taloudelliset seuraamukset lasketaan suuntaviivojen (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) liitteen VII mukaisesti ja niiden on vastattava taloudellisia seuraamuksia, joita määrätään tapauksissa, joissa on rikottu rahapoliittisten käänteisoperaatioiden yhteydessä velvollisuutta huolehtia koko operaation ajan vakuuksien riittäväyydestä ja suorittaa vastapuolelle jaettua määrää vastaavat maksusuoritukset Sanktioiden määrääminen ei vaikuta kansallisen keskuspankin oikeuteen käyttää suuntaviivojen (EU) 2015/510 (EKP/2014/60) 166 artiklassa laiminlyöntitapauksia varten vahvistettuja keinoja."

4) Korvataan 8 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Niin kauan kuin kohdennettuun pitempiaikaiseen rahoitusoperaatioon osallistuvalla laitoksella on kohdennettuun pitempiaikaiseen rahoitusoperaatioon perustuvaa luottokantaa, sen on toimitettava täytetyt raportointipohjat neljännesvuosittain 1 kohdan mukaisesti siihen saakka, kunnes kaikki 7 artiklan mukaisen pakollisen takaisinmaksuvelvoitteen määrittämiseksi tarvittavat tiedot on toimitettu."

5) Korvataan 8 artiklan 8 kohta seuraavasti:

”8. Kohdennettujen pitempiaikaisten rahoitusoperaatioiden osallistujien on toteutettava vuosittain 1 kohdan mukaisesti raportoitujen tietojen täsmällisyyttä koskeva tarkastus, lukuun ottamatta tapauksia joissa osallistuja on maksanut 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti koko kohdennettuihin pitempiaikaisiin rahoitusoperaatioihin perustuvan lainakannan. Tämän tarkastuksen voi suorittaa vuosittaisen tilintarkastuksen yhteydessä ja sen voi suorittaa ulkopuolinen tilintarkastaja. Osallistajat voivat käyttää ulkopuolisen tilintarkastajan sijasta vastaavia eurojärjestelmän hyväksymiä järjestelyjä. Tämän tarkastuksen tuloksesta on ilmoitettava osallistujan kansalliselle keskuspankille. Jos osallistuja kuuluu TLTRO-ryhmään, tuloksesta on ilmoitettava TLTRO-ryhmän jäsenten kansallisille keskuspankeille. Tämän kohdan mukaisesti tehtyjen tarkastusten yksityiskohtaiset tulokset on osallistujan kansallisen keskuspankin pyynnöstä toimitettava kyseiselle kansalliselle keskuspankille, ja jos osallistuja kuuluu ryhmään, tämän jälkeen myös TLTRO-ryhmän jäsenten kansallisille keskuspankeille.”

2 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 3 päivänä toukokuuta 2016.

Tehty Frankfurt am Mainissa 28 päivänä huhtikuuta 2016.

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI